

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	udg. af et Selskab.
Titel Title:	<u>Den danske Frugthave : Et Billedværk for Udbredelse af Kjendskab til Landets Frugter</u>
Bindbetegnelse Volume Statement:	1868-1871; Vol. 1-3
Udgivet år og sted Publication time and place:	Svendborg : forlagt af S. J. Grönvalds lithographiske Institut, 1869-1875
Fysiske størrelse Physical extent:	1-5 i 2 bd. :

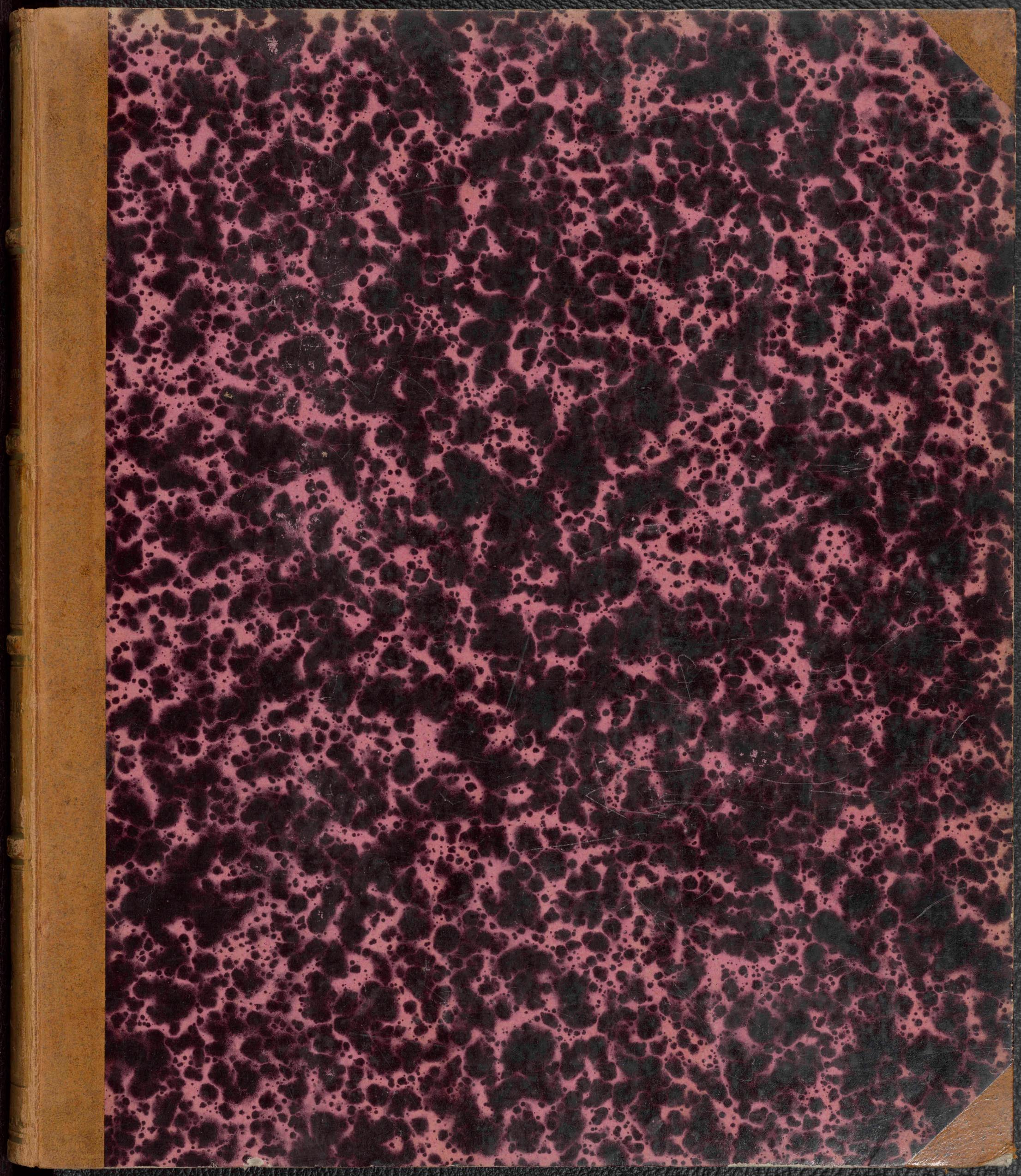
DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

26-43.

2°

DA BOX

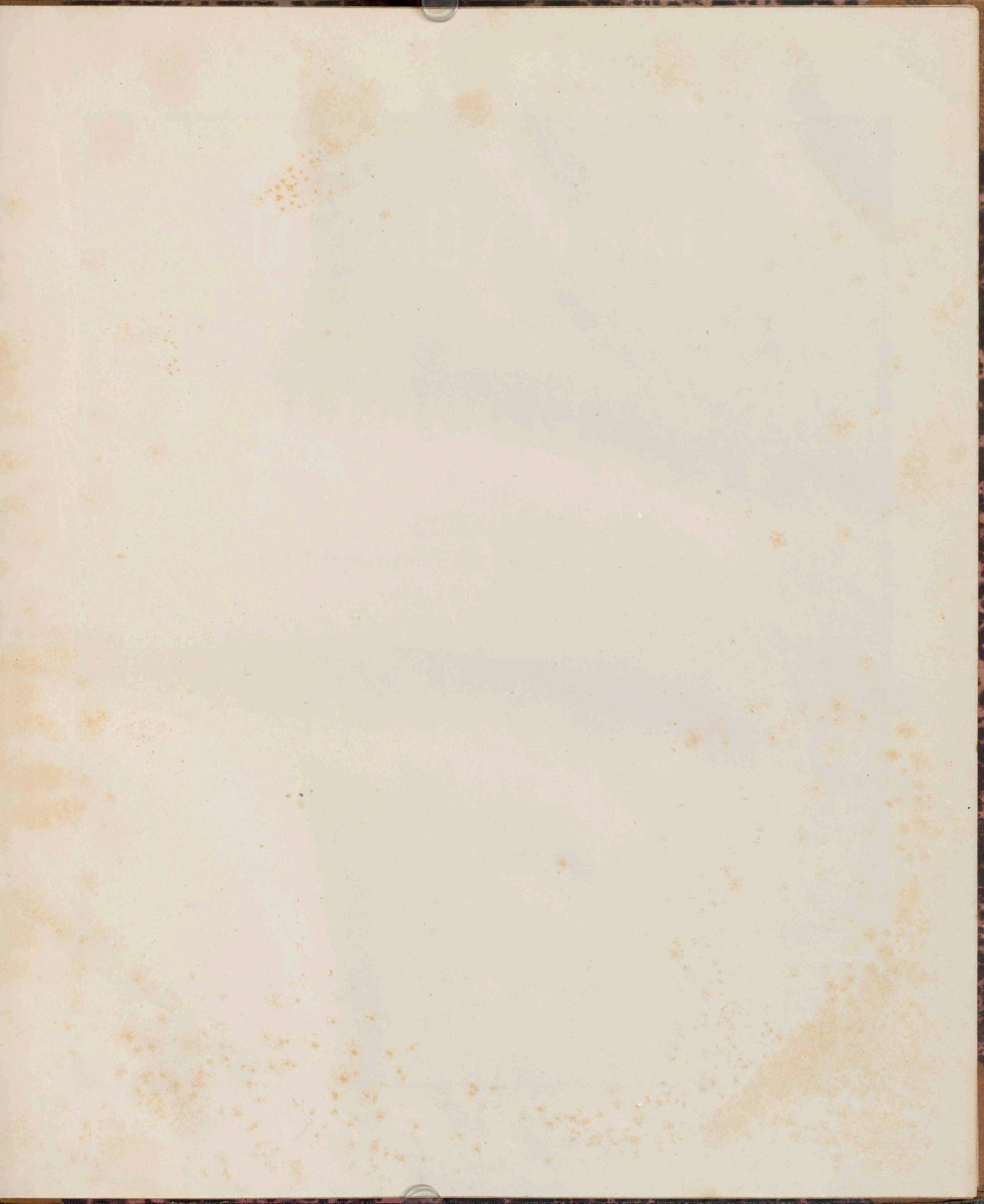
Det Kgl. Bibliotek

130025702401

DEN DANSKE

FRUGTHAVE

Et Billedværk

For Udbredelse af Kjendskab til Landets Frugter
udgivet af et Selskab.

Hædersdiplomer ved 11te danske Landmandsforsamling og Udstillingen i Tivoli 1871.

1ste 2^{den} og 3^{die} Aargang.

(Afb: -1 - 72.)

1869 - 70 - 71.

Svendborg.

Forlagt af S. J. Grönvald^s lithographiske Institut.

S. J. Grönvald^s lith. Inst. Svendborg.

En eberettiget.

Indholds - Fortegnelse.

BLOMMER.

Angeline Burdett	Afb. 40.	Diamantblomme (Diamond)	Afb. 14.
Decaisne	" 60.	Reine clau de Juillet	" 36.
Diamond	" 14.	Washington	" 45.

KIRSEBÆR.

Belle d'Orleans	Afb. 44.	Majkirsebær, rødt	Afb. 68.
Dronning Hortensia	" 30.	Rockport bigareau	" 46.
Knorpekirsebær, Donissens gule	" 23.	Fitzgeners røde Kirsebær	" 72.

PÆRER.

Beurre Diel	Afb. 71.	Kattehoved, stor (le Cattilac)	Afb. 63.
Beurre blanc	" 2.	Keiserindepare	" 47.
Beurre superfin	" 18.	Louise-bonne d'Aranches	" 38.
Beurre d'Amanlis	" 24.	Mouillebouche pare, rund	" 50.
Beurre Clergoux	" 67.	Nouveau Poiteau	" 19.
Bonchretien (Williams)	" 4.	Paire des deux Sœurs	" 16.
Cattilac, le (Stor Kattehoved)	" 63.	Smørpære, Diels	" 71.
Délice de Charneau	" 42.	Smørpære, Liegels Vinter	" 39.
Eywood	" 33.	Smørpære, Clergoux	" 67.
Figenpære, almindelig	" 65.	Smørpære, hvid Høst (Beurre blanc) 2.	" 2.
Flemish beauty	" 21.	Smørpære, Napoleons	" 6.
General Tottleben	" 69.	Seigneur (Esperen)	" 32.
Graapæren	" 11.	Soldat-laboureur	" 53.
Grev A. W. Moltkes Pære	" 55.	Tappære, stor Sommer	" 65.
Hørepære, Esperens	" 32.	(almindelig Figenpære)	" 65.
Højerswerder, grøn	" 9.	Volkmarserpære	" 15.
Josephine de Malines	" 26.	Vinter Melis	" 43.

ÆBLER.

Alexander, Keiser	Afb. 25.	Nonnetity	Afb. 17.
Alexandra Æble	" 22.	Pearmain, stribet Sommer	" 35.
Astrakaner, rød	" 27.	(Slesvigsk Jordbaræble)	" 35.
Augustable, gult	" 31.	Pearmain, engelsk Vinter Guld	" 52.
Borsdorfer, ædel	" 58.	Pearmain, Adams	" 51.
Calville, hvid Vinter	" 56.	Pippin, engelsk Skarlagen	" 29.
Calville, rød Høst	" 1.	Pippin, Eragit	" 37.
Celline Æblet	" 20.	Pomona, Cox'	" 59.
Charlamowsky	" 48.	Passe-pomme rouge	" 8.
Dutch Mignonne (St. Casseler Reinette)	" 54.	Pigeon, hvid Vinter	" 61.
Gravensten, gul	" 12.	Pigeon, rød Vinter	" 34.
Hawthornden	" 5.	Pareæble, Revalsk	" 13.
Irish Russet (Sam Young)	" 49.	Reinette, stor Casseler	" 54.
Jordbaræble, Vinter	" 57.	Reinette d'Anjou	" 62.
Jordbaræble, Slesvigsk	" 35.	Reinette, Ananas	" 7.
Kantable, Danziger	" 3.	Rosenhæger	" 10.
Keiser Alexander	" 25.	Sam Young	" 49.
Kent, Skjønheden fra	" 41.	Stoke Tulip	" 64.
Lewis incomparable	" 70.	Skovfogedæblet fra Lou	" 66.
Maglemer Strubling (feilaght Marlemer)	" 28.	Skjønheden fra Kent	" 41.

BLOMBERG

1871 ...
1872 ...
1873 ...

KIRSEBARR

1874 ...
1875 ...
1876 ...

PÄRRE

1877 ...
1878 ...
1879 ...
1880 ...
1881 ...
1882 ...
1883 ...
1884 ...
1885 ...
1886 ...
1887 ...
1888 ...
1889 ...
1890 ...
1891 ...
1892 ...
1893 ...
1894 ...
1895 ...
1896 ...
1897 ...
1898 ...
1899 ...
1900 ...

ABLER

1901 ...
1902 ...
1903 ...
1904 ...
1905 ...
1906 ...
1907 ...
1908 ...
1909 ...
1910 ...
1911 ...
1912 ...
1913 ...
1914 ...
1915 ...
1916 ...
1917 ...
1918 ...
1919 ...
1920 ...
1921 ...
1922 ...
1923 ...
1924 ...
1925 ...
1926 ...
1927 ...
1928 ...
1929 ...
1930 ...

Afb. 1.

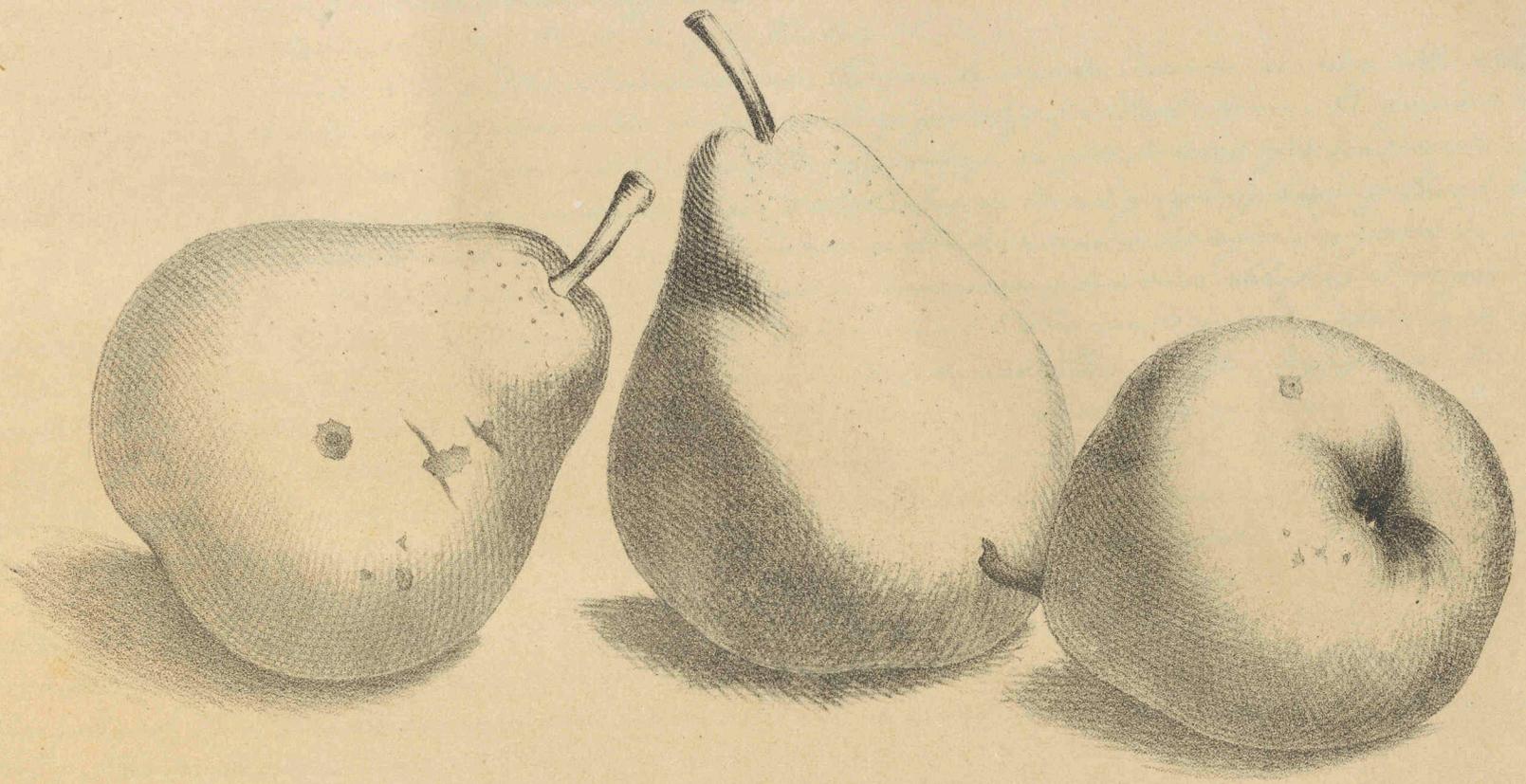
S. J. Grönvald. del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst. Svendborg

RÖD HÖST-CALVILLE.

Abb. 2.

S. J. Grönvalds del. & lith.

S. J. Grönvalds lith. Inst. Svendborg

BEURRE BLANC.

RÖD HÖST-GALVILLE.

(Afb. 1.)

Syn. Calville-rouge d'automne, Edelkoning, braunrother Himbeerapfel, Herbst Present, Gel., ders Present, red Calville. (Efter Bentzien og v. Flotow).

Afbildningen Net viser dette Ables almindeligste Form, de stærke Kanter ere dog ikke altid saa skarpt fremtrædende, og Frugten er ofte mere rund og jævnlig en Deel større. Bageret, som sidder i en bred, temlig flad, med hvidgraa Uld besat Fordybning, er ofte lukket, ofte halvåbent. Bagerbladene ere lange, smale, grønne uldne. Stilkhulen er temlig dyb og hyppig besat med et ofte stjerneformet Rustovertræk. Stilken, som snart er kortere, snart længere, er grøn og lidt rød paa den ene Side. Huden grønlig Grundfarve er næsten ganske dækket af et meget mørkt Carmoisin, som paa Solsiden af mange Frugter gaar over til Sortrødt, og kun sjeldnere viser Grundfarven sig paa Frugter, som have siddet i stærk Skygge. Paa Ablets Skyggeside findes rødgyldne Puncter og paa enkelte Frugter Rustpletter. Huden er glat, fin og bliver stærk fedtet paa Lageret. Kjødet, som har en noget hindbaragtig Smag og Lugt, er fint og saftigt, omkring Kjernehuset hvidt, indfattet med en stærk rød Stribe, udenom hvilken viser sig en smuk, lysere eller mørkere rød Farve, der tillæger med Træets Alder. Kjernehuset er løgformet, har meget åbne Rum, huul Axe og store Kjerner. Frugten er spiselig i October, beholder sin Velsmag indtil Juul og benyttes saavel til Taffelet som til Glusholdningen. Den maa ikke afplukkes for tidlig. Træet er af frodig Væxt, danner en stor Krone og er meget frugtbart, dets Blade ere store og uldne paa den underste Side. Det findes meget ofte saavel i Herregaards- som i Bønderhaver.

J. C. Elzholtz,
Brahmetrolleborg.

BEURRE BLANC.

(Afb. 2.)

Syn. Hvid Høstmørpære; i Frankrig: Le Doyenne, Doyenne blanc, Doyenne picte, St. Michel, De neige, Citron de Septembre, Poire de Limon, Bonne Enté; i Tyskland: Kai, serbirn, Weiße Herbstbutterbirn; i Holland: Grote of blanke Doyenne; i England: White Beurre, Deans, Snow Pear, Pine Pear, Warwick Bergamotte; i Amerika: Virgaloo, Virgalieu; i Italien: Pera Spada.

Foruden ovenstaaende findes endnu mange andre Navne paa denne smukke Pære. Den stammer oprindelig fra Frankrig, findes temlig hyppig her i Landet, men skal til sin Udvikling fondre et beskyttet Væxsted og en varm Grund. Formen viser sig noget foranderlig, i Reglen som paa Afbildningen, dog undertiden mere aggrund. Stilken sidder noget fordybet imellem kjødede Hævninger. Bageret, som sidder i en flad Fordybning, er lidet. Huden er fin, glat, glindsende, matgrøn, senere lys citronguul, ofte med Rødt paa Solsiden samt med fine Puncter og enkelte Rustpletter. Kjødet er hvidt, fint, saftfuldt og smeltende som Smør af en suktersød, muscusagtig Smag. Kjerner, huset er lukket, Rummenene deri store, Kjernerene sorte og fuldkomne. Frugten modnes omtrent i Midten af October og varer 2 à 3 Uger. I kolde ugunstige Sommerer er Frugten meget tilbøielig til at revne. Træet voxer rask fra Ungdommen og

former sig smukt som Pyramidetæ, det bliver af Middelstørrelse og har fra først af op-
rette senere lidt hangende Grene. Sommerkuddene ere grønlig-lysbrune med fine
hvidgule eller graa Puncter. Bladene glatte glindsende af en smukt lysgrøn Far-
ve.

A. Seerup?
Hvidkilde?

DANZIGER KANT ÆBLE.

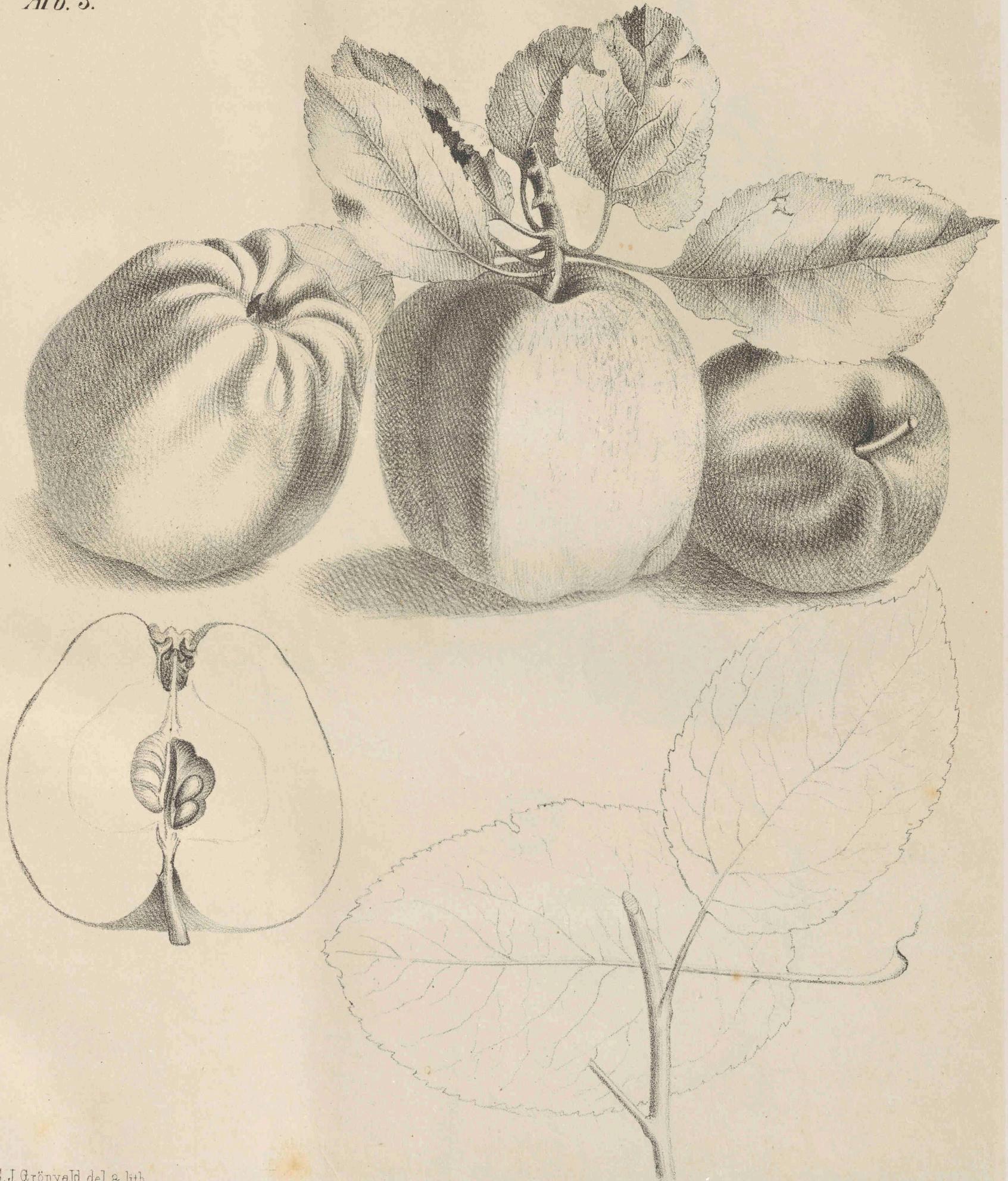
(Afb. 3.)

Syn. Calvillartiger Winter Rosenapfel, Bentlebener Rosenapfel, Lorentz-Äpfel, Flo-
rentiner, Rother Liebes Äpfel. i Thüringen: Rother Cardinal; i Württemberg: Ro-
ther Wüstling, Tiefbutz etc. (Efter v. Flotow.); i Fyen findes det enkelte Steder un-
der Navnet: Rødt Cardinalæble.

Dette Æbles Form er oftest langagtig, undertiden mere rund; Bægerbladene ere
grønne, lange spidse, Bægeret uldent, lukket; det sidder i en snæver dyb Hulning,
som er omgiven af mange smaa Folder, imellem hvilke enkelte (oftest 5) stærke
Havninger rage frem, som sædvanlig strække sig ud over Frugten mod Stilkens,
ikke sjældent med en skarp Kant. Stilkens, som sidder i en dyb snæver Hule, of-
te omgivet med let Rust, er paa Fleertallet af Frugterne kort og tyk, men stræk-
ker sig dog paa mange ud over Stilkhulen og er da tynd og træet. Huden er
fin, glat, fedtet, af grønlig-gul Grundfarve, paa Solsiden med stærkt skar-
lagenbrunt, som ofte strækker sig over Størstedelen af Æblet. Hvor et Blad
har kastet Skygge paa Frugten, viser sig en lysere, ofte skarp begrændset Farve,
og træder da Grundfarven sædvanlig frem. Hvor den rødbrune Farve er
mindre stærk ere mørke Striber og fine Pletter synlige i Huden. Grundfarven
er meest fremtrædende i mindre solrige Aar, paa Frugter af unge Træer og om-
vendt. Kjernehuset har en aaben Aæ, rummelige Kamre og sortbrune fyl-
dige Kjerne. Kjødet er grønlig hvidt, hos stærke modne Frugter eller Frugter
fra ældre Træer mere guldt, det er saftfuldt og har en behagelig frisk, mild,
viinsyrlig Smag. Æblet er brugeligt fra Midten af October og kan holde sig
til Juli, godt opbevaret indtil Februar, og benyttes baade som Pæffel- og som
Husholdningsfrugt. Træet bliver temlig stort og bærer tidligt og rigt.

C. V. L. Bruun,
Høie Bøge ved Svendborg.

Afb. 3.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst. Svendborg

DANZIGER KANT ÆBLE.

Afb. 4.

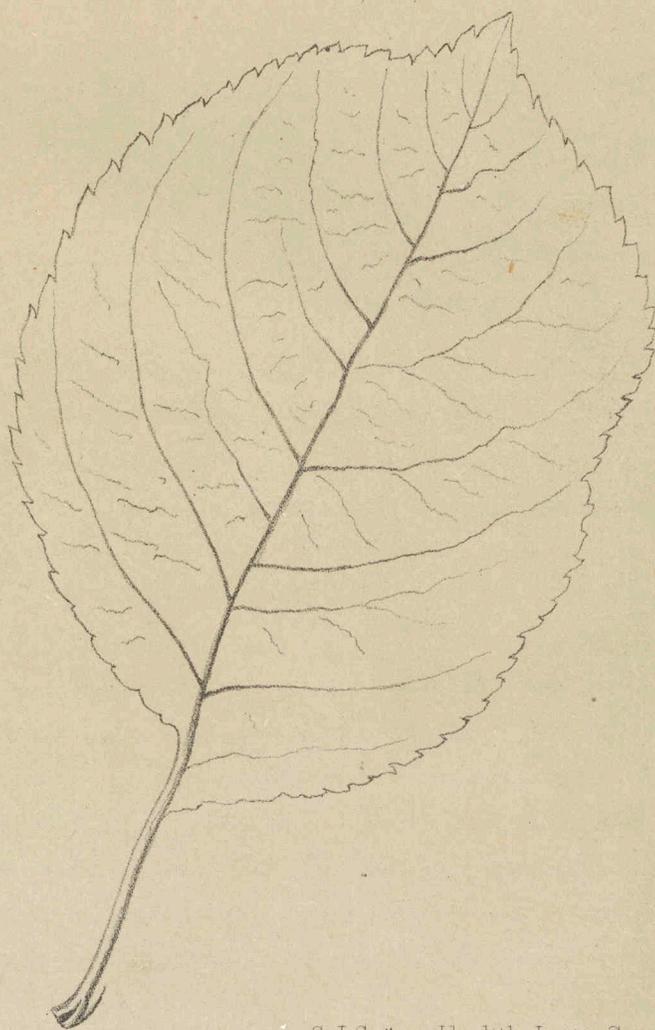
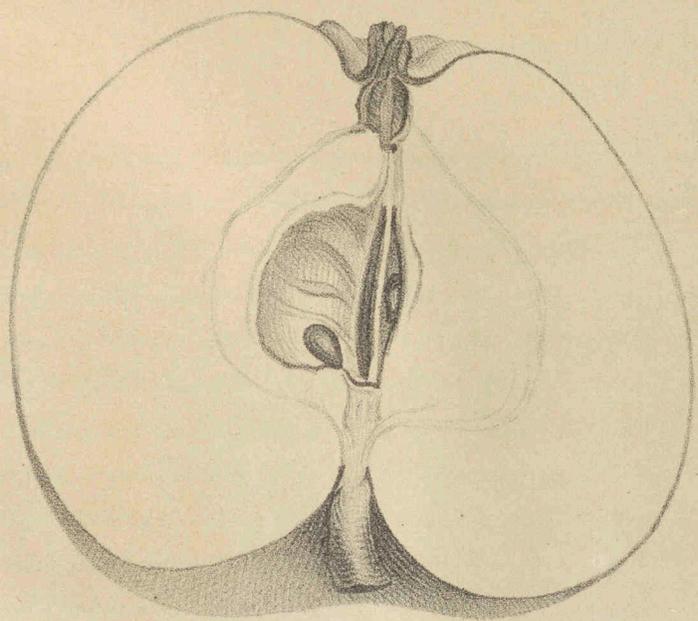
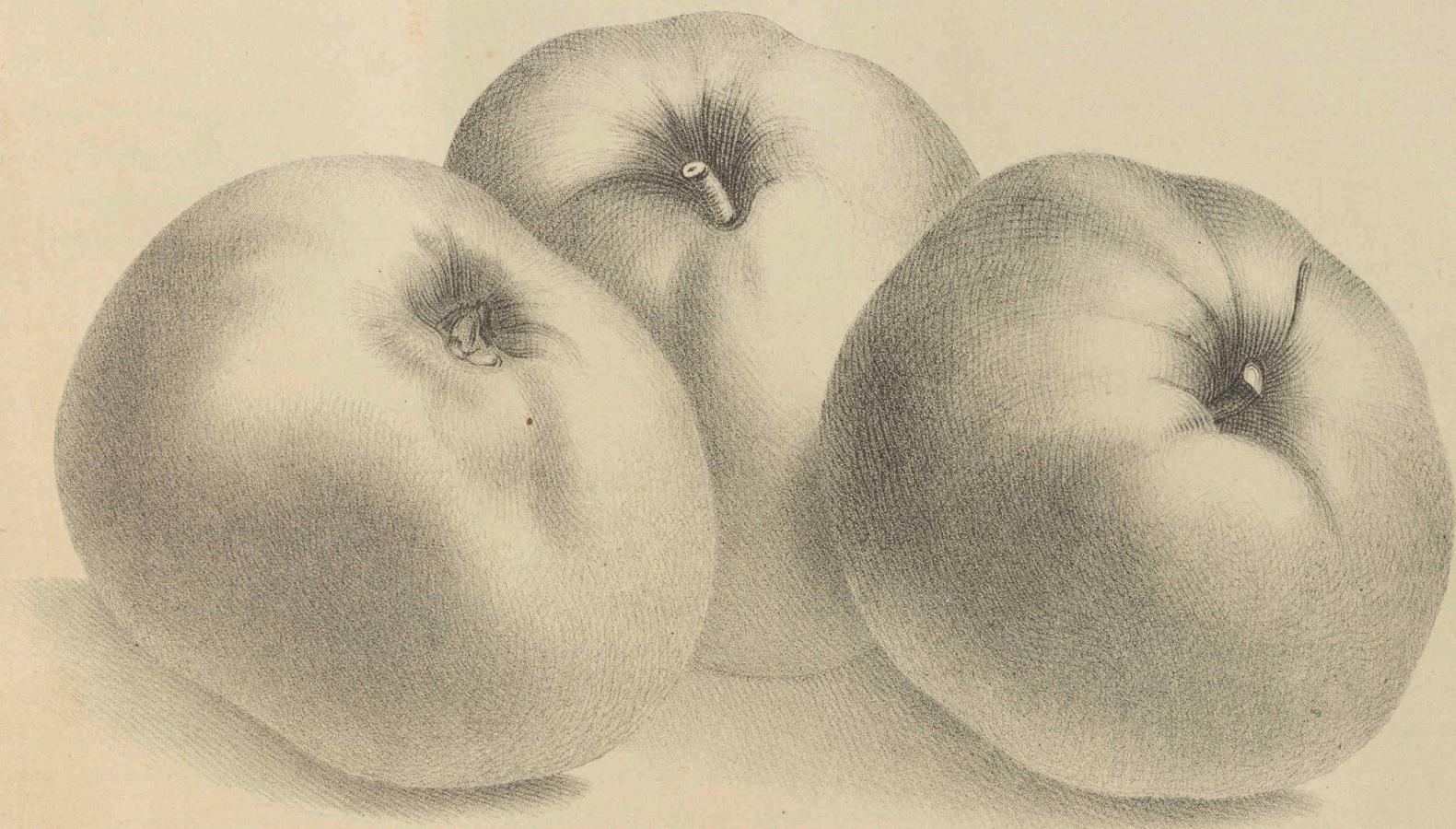
S. J. Grönvald. del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Jnst. Svendborg

BONCHRÉTIEŃ (WILLIAMS).

Afb. 5.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Jnst Svendborg

HAWTHORNDEN.

BONCHRÉTIEN (WILLIAMS).

(Afb. 4.).

Syn: Williams Bonchrétien, Bartlett, Delavault, Poire Guillaume, Dic Salis, Williams Christ, Kirne. (Efter Bentzien og Oberdieck).

Frugterne, hvorefter Afbildningen No 4 er taget, ere plukkede af et Pyramidetræ, som selv i det mindre gode Frugtaar 1867 frembragte Frugter af lignende Størrelse, paa halvstam, med Træer blive disse imidlertid mindre. Formen er i Reglen som Afbildningen viser, dog nærmer den sig ofte A3-formen; dens Overflade er ujævn, og de mindre eller større uregelmæssige Hævninger eller Fordybninger findes næsten hos alle Frugter. Huden er glat og oversaaet med talrige Punkter, som ere meest fremtrædende paa Skyggesiden; paa flere Frugter findes kanelfarvede Pletter og svagt Rustovertræk; Huden Grundfarve er grøn, men bliver gul naar Frugten er moden; paa Solsiden sees ofte en meer eller mindre rød Farve, som ikke sjelden fremtræder i Striber. Stilkken er kort og tyk; den sidder i en lille Fordybning og er paa de fleste Frugter trykket skjævt af en Kjødsvulst, som i Reglen fremkommer paa Frugtens Solside; Stilkpulen er belagt med et svagt Rustovertræk. Bøgeret, som sidder i en lille uregelmæssig, undertiden kantet, Fordybning er som oftest aabent, dog finder Undtagelser derfra ikke sjelden Sted. Kjødet er guullighvidt, smøragtig smeltende, uden Steen omkring Kjernehuset; det er saftfuldt og har en eiendommelig, behagelig krydret Smag. Kjernehuset har en huul Axe med fuldkomne udviklede sortbrune Kjerner. Frugten modnes i sidste Halvdeel af September og kan holde sig i 3 i 4 Uger; den bør helst plukkes af 8 Dage før den er moden. Træet former sig smukt som Pyramide, er af kraftig Væxt og meget frugtbar; det kan anbefales til almindelig Plantning.

D. Eltzholz,
Glorup.

HAWTHORNDEN.

(Afb. 5.).

Syn: White Hawthornden, White Apple, Red Hawthornden. (Efter Oberdieck).

Dette Ablemål, efter Hogg, være tiltrukket i Hawthornden i Nærheden af Edinborg, og allerede 1790 være kommen til London, hvorimod det først langt senere er blevet kjendt paa Fastlandet; det er et af de bedre Husholdningsæbler og fortjener Plads i enhver Have paa Grund af Frugtens Størrelse og Træets Frugtbarhed. Formen er som Afbildningen viser, paa de større Frugter noget fladtrykt, mindre Frugter ere derimod mere runde; de svage Hævninger, som findes, giver det dog ingen kantet Form, og Ablemålet er i Reglen smukt afrundet. Huden er fin, uafplukket belagt med let Støv, men bliver fedtet paa Lageret; Grundfarven er hvid voxagtig, men bliver senere guullig; paa den Deel af Frugten, som har været vendt imod Solen, er den lysere eller mørkere rosenfarvet, meget hyppig med Spor af Striber og hist og her fordybede mørke Pletter, omkring hvilke en lys Ring er synlig. Stilkken er grøn, noget ulden og skjules i Reglen i den temmelig store, undertiden med let Rust belagte, Fordybning. Bøgeret er tildeels lukket; Bøgerbladene ere stærke

ke, brede, spidse og sidde i en middelstor af Folder omgiven Hævning. Kjødet er aldeles hvidt, fint, saftfuldt og har en viinsyrlig Smag. Kjernehuset er aabent, Kjernerne ere lysbrune og talrige. Frugten bliver i Reglen moden i October og kan holde sig omtrent til Midten af Januar. Bladene ere middelstore, tandede, den øverste Deel af de unge Skud og de smaa Pine ere besatte med Uld. Træet er frodig af Væxt og viser tidlig Frugtbarhed.

D. Eltzholtz,
Glorup.

NAPOLEONS SMÖRPÆRE.

(Aft. 6.).

Syn: Beurre Napoleon, Bon Chretien Napoleon, Beurre Liard, d'Antein, Napoleon, Medaille, Sucree d'ore, Würtemberg, Roi de Rome, Archiduc Charles, Belle Canaise, Bonaparte, Captive de St. Helene, Charles d'Autriche, Charles X., Empereur, Gloire de l'empereur, Liard de Mons, Mabile, Napoleon d'hiver, Milan Grand, Keiserbutterbirn, Grosse grüne Mailänderinn. (Efter Bentzien).

Frugterne til denne Afbildning ere fra Her Kjøbmand Cl. Krøyers Have i Svendborg og ere Normalformen af flere fra forskjellige Steder indsendte Frugter af denne Sort. Frugtens Overflade er som oftest ujevn, Huden er glat, næsten glindsende grøn, senere gulgrøn uden Rødt men med lidt stærkere Farve paa Solsiden og talrige fine brune Punkter. Kjødet er mæthvidt, overordentligt saftfuldt og har en, lidt viinagtig, krydret, behagelig Sukkersmag. Kjernehuset er ikke stort, det har en stor hul Aæ og smaa Rum med kun faae oftest ufuldkomne Kjerner. Frugten afplukkes bedst først i October, den bliver spiselig i Begyndelsen af November og holder sig heni mod 3 Uger. Bladene ere mørkegrønne glindsende, og grunde med en kortere eller længere Spids, der som oftest er tattet, hvorimod den nedre Deel af Bladet mod Stikken i Reglen er heelrandet, undertiden bølgeformet. Træet er middelstærkt af Væxt og meget frugtbart, dog er det ikke aldeles haardt, ført og skal ikke kunne opnaae nogen høj Alder. Hos os dyrkes det bedst i Pyramideform.

C. V. L. Bruun,
Høie Bøge ved Svendborg.

Afb. 6.

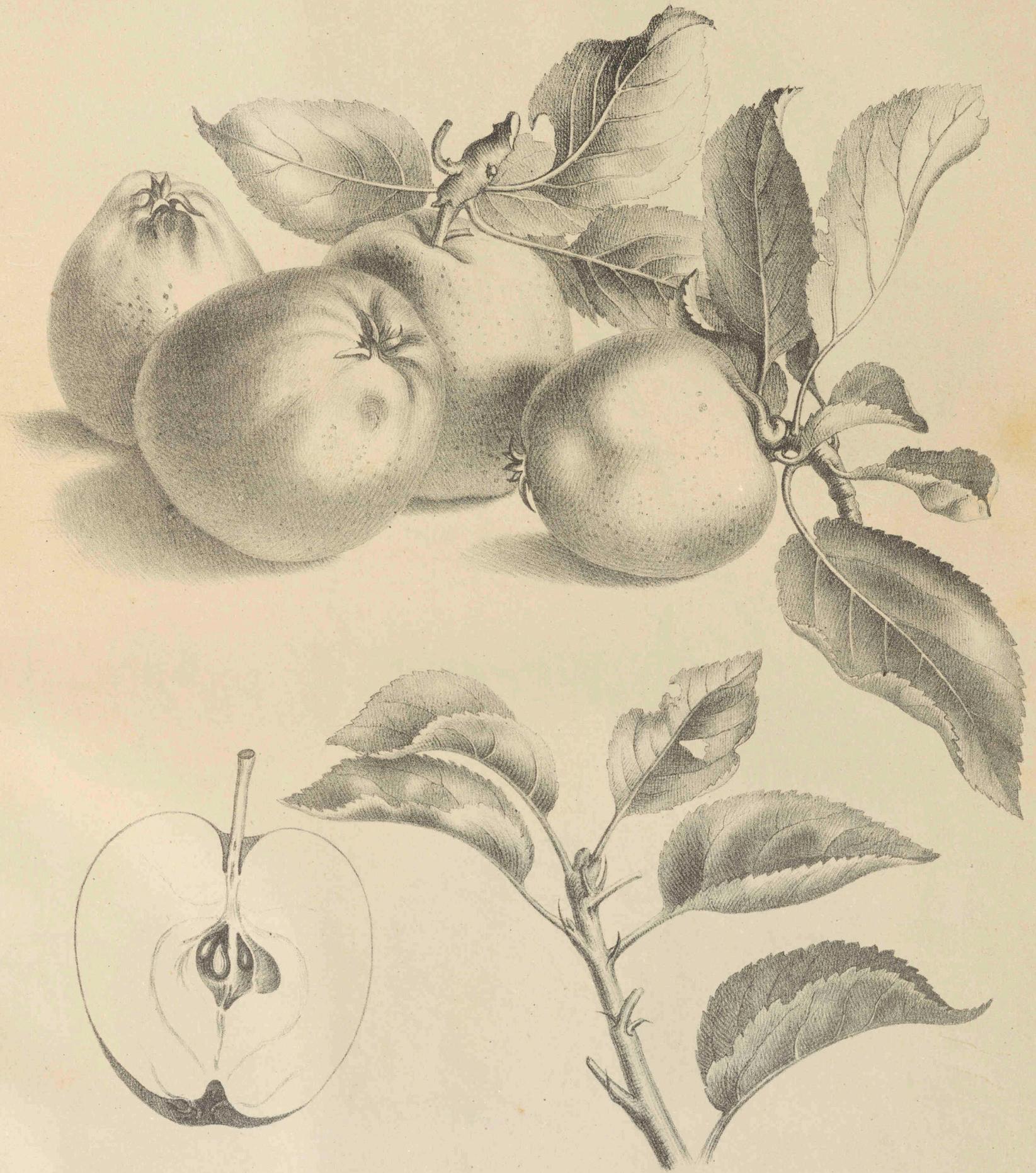
S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds lith. Jnst Svendborg

NAPOLEONS SMÖRPÆRE.

Afb. 7.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Just Svendborg

ANANAS-REINETTE.

Afb. 8.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst. Svendborg

PASSE POMME ROUGE.

ANANAS-REINETTE.

(Afb. 7.).

Syn: Reinette d'Ananas. (Bentzien.).

Afbildningen viser den Skørrelse, som Fleertallet af Frugterne opnaa, og hvorfra ingen synderlig Afvigelse finder Sted. Formen er kun lidet foranderlig. Ablet er bredest over Frugtens Midte og aftager næsten ligelig til begge Ender. Skilken er omtrent $\frac{1}{2}$ Tomme lang, tynd, træet og sidder i en tragtformig ofte snæver Hule, som paa flere eller færre Frugter er belagt med et fint kanelbrunt Rustovertræk. Ikke sjelden er Skilken tyk og kjødet samt trykket skjævt til den ene Side af en stærk Kjødsvulst. Bøgeret er undertiden lukket, oftest aabent og har lange fine, spidse Blade, som ere stjerneformig tilbagebøiede. Bøgerhulen er viid, ofte ubetydelig nedsænket i Frugten og med fine jævnlige skarpe Folder, som dog ikke strække sig over Bøgerhulens Rand. Huden er glat glindsende, lysguul, senere citronguul, paa Frugter, som have været stærkt udsatte for Solen, stundom med svagt Anstrøg af Rødt. Meget sjældent findes et svagt Rustovertræk, hvorimod de regelmassige spredte Rustpunkter eller Smaastjerner ere karakteristiske Kjende-tegn. Kjødet er hvidt med guulagtigt Skjær, fint, fast, temlig saftfuldt af en viinagtig Sukkersmag noget lig engelsk Guldpipin (Pippin d'or). Kjernehuset er stort, ofte noget aabent, Rummene store med mange spidse fyldige lysbrune Kjerner. Frugten modnes sidst i November eller først i December og holder sig uden at visne til hen i April. Træet bliver ikke stort, det giver stærke, korte olivengrønne med fin Uld besatte Sommerstued, det egner sig særligt til Pyramide-træ og bærer tidligt og rigt.

C. V. L. Bruun,
Høie Bøge ved Svendborg.

PASSE POMME ROUGE.

(Afb. 8.).

Syn: Rother Herbstreichapfel, Passe-pomme Jerusalem, Passe-pomme d'été, Rother Herbstpaspomme, Rother kurzdauernder Herbstapfel, Rother Sommercavalville, Calville d'été.

Af dette overalt i Landet bekjendte Able er til Afbildningen taget Frugter af Middelstørrelsen; paa ældre Træer findes de ikke sjældent noget mindre, men større Frugter høstes ofte af unge lave fritstaaende Træer. Formen er noget foranderlig, i Reglen høi tilspidset, dog ikke sjelden mere fladtrykt og afrundet mod Bøgeret. Rugen sidder nærmest Skilken. Bøgeret er spidsbladet, lukket, staaer lige i Været og holder sig længe grønt; det sidder i en flad snæver Fordybning, som er omgivet af fine Folder eller Kanter. Skilken er stærk, grøn, kjødet, omtrent en Tomme lang og sidder i en dyb rummelig Hule, som ikke sjelden er belagt med let Rust. Huden er fin, og saalænge Frugten sidder paa Træet bedækket med en let blaalig Dug, men bliver fedtet paa Lageret. Grundfarven er hvid, guul, senere straauguul, paa Solsiden carmoisinrødt schatteret med korte Stri-ber, som ofte strække sig lidt spredt over Frugtens Skyggeside. Punkter findes overalt paa Frugten og Rustpletter ere ikke sjeldne. Kjødet er meget hvidt, fint, løst,

glindsende, omkring Kjernehuset med rosenrøde Aarer og rødt Skjær, som er stærkere paa Frugter fra ældre Træer. Plukket i rette Tid er dette Aple temmelig saftfuldt, men bliver noget melet ved at sidde for længe paa Træet. Det har en behagelig jordbæragtig Smag og Lugt. Kjernehuset er undertiden noget aabent, men dog oftest lukket, det har større rummelige Kamre med sortbrune fulde Kjerner. Bagerrøret strækker sig ned til Kjernehuset. Frugten modnes sidst i August eller først i September og kan holde sig i 14 Dage. Bladene ere temlig store ovalbrunde, blødt takkede. Træet bliver ikke stort, det lider som oftest en Deel af Kræft, men er meget frugtbar.

J. A. Bentzien,
Kjøbenhavn.

GRÖN HÖYERSWERDER.

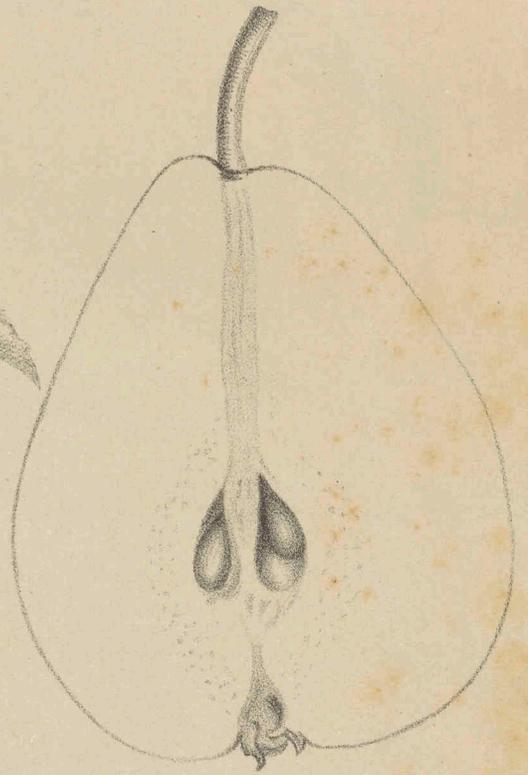
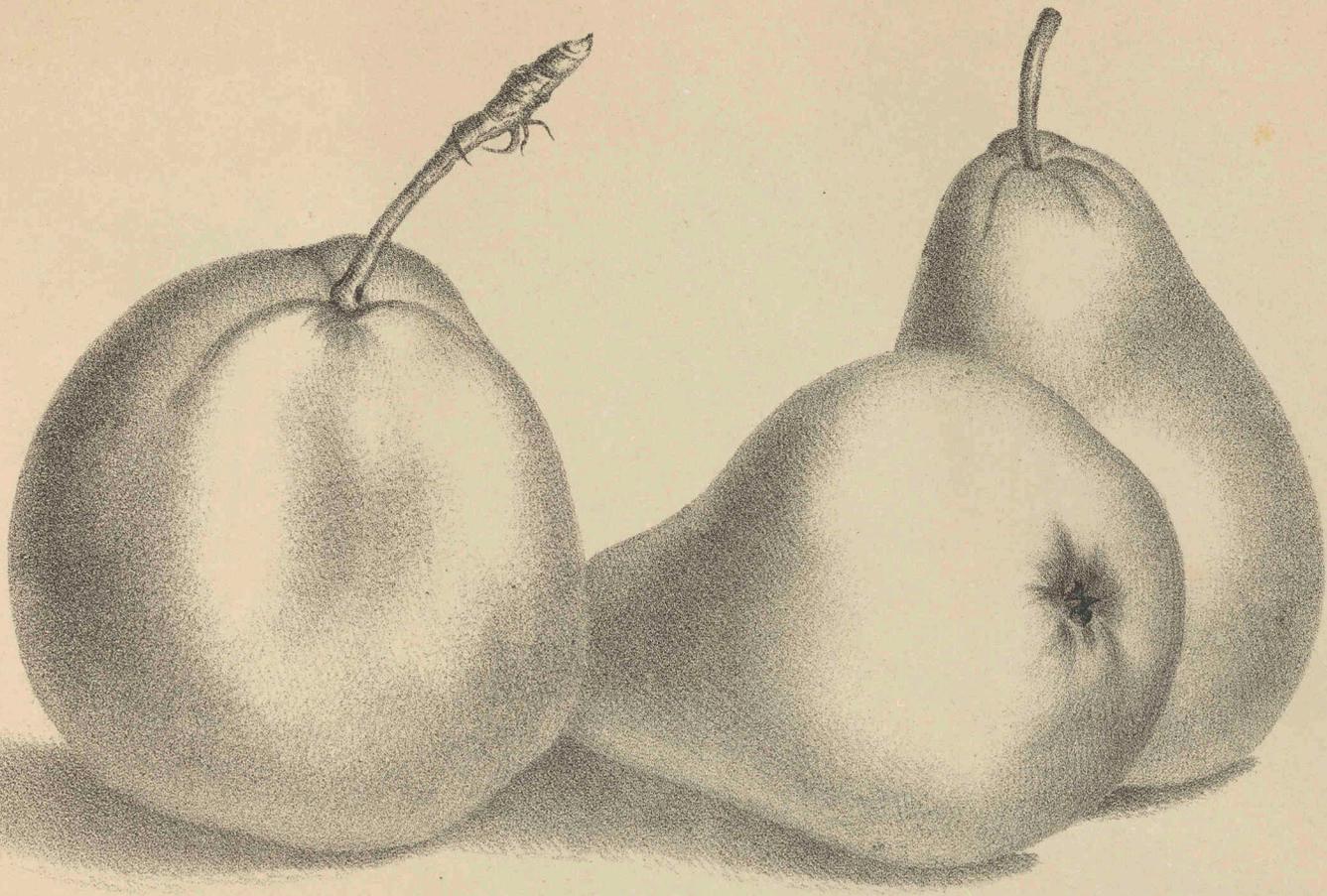
(Afb. 9.).

Syn: Incommunicable, Benadine. (Efter Sahn).

Skørrelsen samt den her fremstillede Form bør vistnok betragtes som normal for den paa Afb. 9 gjengivne Høst-Taffelpære. Som det sees af Afbildningen ere enkelte Frugter tilbøielige til at antage en skjæv fra 2de Sider noget fladtrykt Form. Stilkken, som ofte sidder ved en Kjødsvulst, er middelstærk og jævnlig besat med eet eller flere meget smale Blade. Bagerbladene ere smaa og spidse. Bageret er aabent, lille, ofte ufuldkomment og sidder i en noget fladtrykt Fordybning. Huden, hvis Grundfarve er grøn, uden Rødt, bliver naar Frugten er moden guellig og har talrige lysbrune med Mørkgrønt omkrandsede Punkter samt ved Bager og Stilk et let Rustovertræk. Kjødet er hvidt, fintkornet, saftfuldt og smøragtigt og har en sød viinagtig Bergamotsmag. Plantet paa kold Grund skal Frugten blive noget stenet omkring Kjernehuset, som har en huul Axe og i Reglen fuldkomne Kjerner. Frugten modnes i August eller først i September og holder sig omtrent 14 Dage. Træet er kraftigt uden dog at være stærkt, voksende og antager meget villigt en smuk Pyramideform; det er let kjendeligt paa dets Frugtgrene, der sidde tæt sammen, ere næsten krandsstillede og hornede samt paa de lange smale saugtakkede, i Randen bølgeformede Blade, som ende med en lang Spids. Sommerstudene ere grønlig-brune med hvide, gule Prikker og have stærkt udadstaaende Gine. Sorten skal være tiltrukket af Frø ved Höyerswerda i Niederlausitz og meget udbredt i Tyskland, den er ogsaa og med Rette anbefalet til almindelig Plantning her i Landet og bør fortrænge flere af de daarlige Sommerpærer, som findes i vore Aaer.

D. Elzholtz?
Glorup.

Afb. 9.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Jnst Svendborg

GRÖN HÖYERSWERDER.

ORIGINELE AF HAFNIA

Afb. 10.

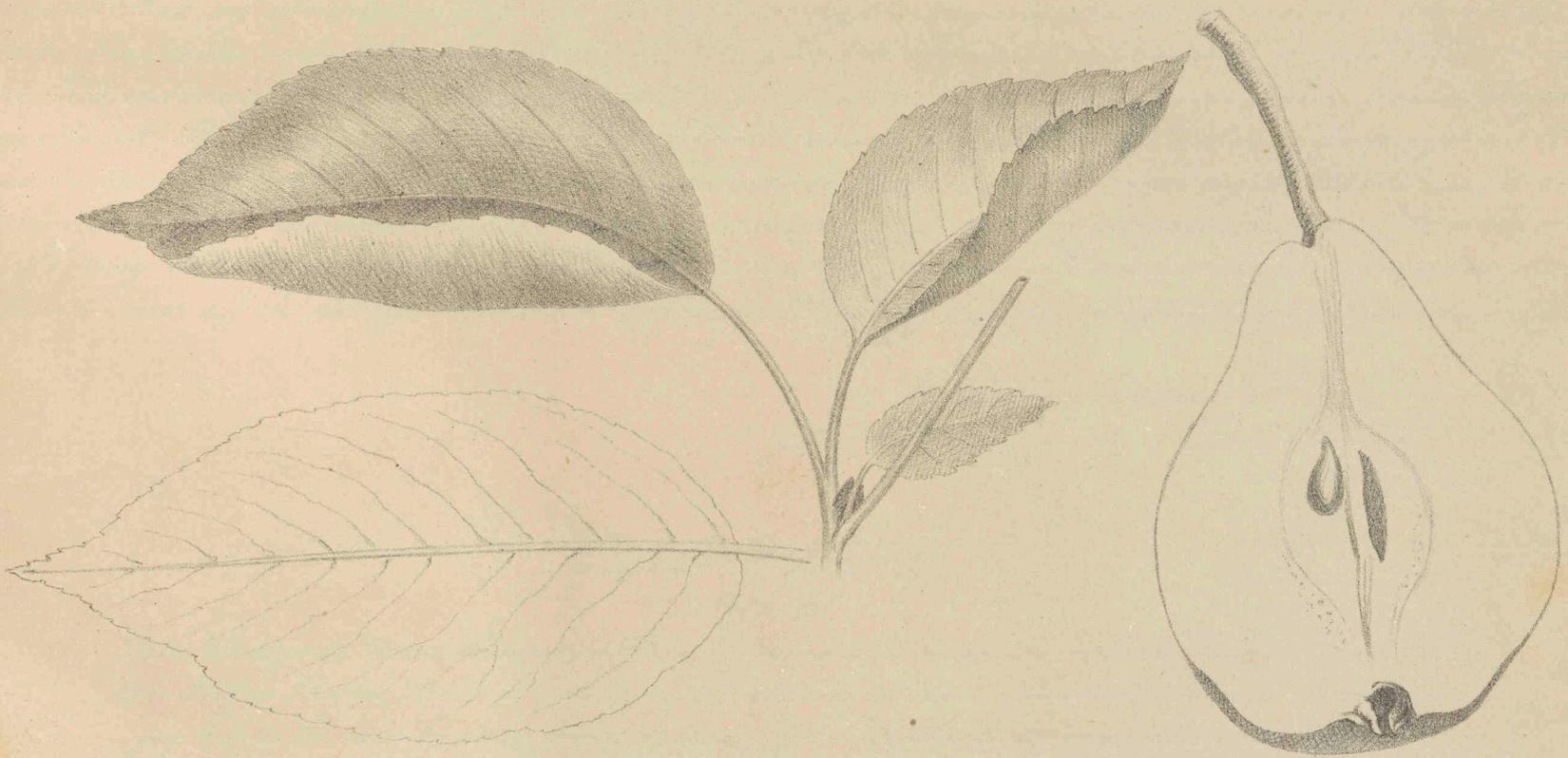
S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst Svendborg

ROSENHÆGER.

Pl. 11

S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvolds. lith. Jnst Svendborg

GRAAPÆREN

ROSENHÆGER.

(Afb. 10).

Dette Able synes ikke at være meget udbredt udenfor Danmark. Det findes vel, efter Bentziens Kaandbog, anført af Christ med Beskrivelse, som passer aldeles til den her i Fyen og i Sønderjylland dyrkede Sort, og nævnes der, ligesom ogsaa hos Henne, en større og en mindre Rosenhæger, som Bentzien dog kun anseer for en og den samme i forskjellig Udviklingsstand. I fremmede Cataloger findes den sjældent. Oberdick omtaler at have modtaget fra Booth i Flotbeck „Grønt Fyrstæble“ — dog mulig ved en Feiltagelse — under Navnet „Rosenhæger“. Heelt forskjellig fra den paa Afb. 10 gjengivne Frugt er „Svensk Rosenhæger“, et siddigere fortrinligt Able, som skyldes Dr. Eneroth i Sverig sin snart ikke ringe Udbredelse.

De her afbildede Frugter ere over Middelstørrelsen. Rugen sidder omtrent oven Frugtens Midte og aftager i Omfang mod begge Ender. Bøgerhulen er stor og dyb og omgivet af større eller mindre Ophøjninger, hvilke oftest strække sig ud over hele Frugten og give det, ellers runde Able, en noget kantet Form. Bøgeret er stort og aabent, Bøgerbladene tildeels opretstaaende tilbagebøiede. Skilken er træet og sidder i en regelmæssig rund, rummelig Fordybning; dog er den som oftest varskabt og seer ud som en kort tyk skjoldagtig Ud væxt med Kjødsulst paa den ene Side. Huden er glat, glindsende grønlig-gul med brun, røde Striber, eller paa stærkt for Solen udsatte Frugter heelt overtrukket med en brunrød Farve; store hvidgraa Punkter findes undertiden indfatte, de med en bred sort Rand. Kjødet er gulhvidt, skjørt og fiint, men ikke meget saftfuldt og har en behagelig svag viinagtig Smag. Kjernehuset har en aaben Aæ og strækker sig til Bøgerfordybningen; Rummenene ere store med brede buftede mørkbrune Kjerne. Frugten er spiselig i October, men bliver efter den Tid tør og melet. Sommerkuddene ere mørkbrune med uldagtigt Overtræk, Bladene mørkgrønne glindsende paa Overfladen, graagrønne paa Undersiden, ende i en Spids. Bladstilkene ere lange og besatte med Uld. De unge Træer forme sig smukt og dannes let til Pyramidetræer. Træet er af frodig Væxt og sætter ofte sine Frugter i store Bouketter, selv paa det ældre Træ af de lange opadstræbende Grene, det er temmeligt rigtbærende.

C. V. L. Bruun,
Købe Bøge ved Svendborg.

GRAAPÆREN.

(Afb. 11).

Lyn. Den gode Graa, Sommer-Beurre gris, Hollandsk Sommer Dechantpære,
Die Infjes Birn, Schöne Gabriele, Fondante Batave, Sommerfrucht Erzher,
zog Carl, Brule bonne, Grise bonne, Sommer Ambrabirn, Poire de Forêt.

(Efter Bentzien og Jahn).

Under Navnet Graapære er denne Frugt her almindelig kjendt, og findes Træet ligesaa hyppigt som Gravensteenæbletræet. Frugten er af kegleformet Pæreform med Bøgeret noget tilspidset. Skilken er mørkebrun og sidder

enten i en svag Fordybning eller som om den var nedstukken i Frugten. Bøgerblade, ne ere haarde, ofte langspidsede, store og aabne og sidde enten ovenpaa Frugten eller i en svag, undertiden med Buler forsynet Fordybning. Hudens Farve er grøn, i Modnings-tiden med guult Skjær, hvilken Farve dog næsten altid er skjult af et stærkt ru Overtræk af kaneelbrun Rust, undertiden paa stærkt for Solen udsatte Frugter med svagt Rødt og altid med talrige hvidgraa Punkter. Kjødet er hvidt, noget kornet omkring Kjernehuset, saftfuldt, tildeels smøragtigt smeltende af en behagelig med fin Syre blandet Bergamottesmag. Kjernehusets Rum ere snævre og Kjernerne ofte gølge. Frugten modnes sidst i September og holder sig omtrent i 14 Dage, den raadner let fra Kjernehuset. Træet er som ungst stærkt af Væxt, det har mørkegrønne, agraunde Blade, der oftest ende med en lang Spids. Som Aldre former Træet sig som en smuk Pyramide med ligeudstaaende Grene, det bærer afvealende rigt. Efter Bentzien skal det ikke kunne trives paa Avædeunderlag.

C. V. L. Bruun.

GUUL GRAVENSTEEN.

(Abb. 12).

Syn. Guult Graasteensable, Grafensteiner, Grafenapfel, Diels Sommerkønig, Blumencalville, Prinzessinapfel, Dänischer Ananasapfel, Osters Rosmarinreinette, Pomme d'Avent, Grave Slye, Sabine. (Tildeels efter Bentzien).

Dette Able, som her i Landet findes næsten i enhver Have og skal være udbredt saavel i Sverige og Norge som i Nordtyskland, angives at være indført fra Italien af en Grev Ahlefeldt, medens det efter en her almindelig antaget Mening stammer fra Hertugen af Augustenborgs tidligere Have, hvilket ogsaa er sandsynligst. Formen er noget foranderlig, sædvanlig høi kugelformet, om den rummelige Bøgerhule findes Folder eller Hævninger, hvoraf enkelte jævnlig strække sig udover en Deel af Frugten og gjøre det ellers runde Able kantet. Temmelig høie Frugter findes ogsaa ofte med en enkelt stærkt hævet Kant, som giver Ablet en skjævt Form. Bøgeret er aabent, som oftest ufuldkomment med Bøgerblade, som holde sig længe grønne. Stilken sidder i en viid tragtformet Fordybning og har ofte en Kjødsvulst ved sig. Huden er glat glindsende og bliver fedtet paa Lagret, den har en klar voxguul Farve med flere eller færre carmoisinrøde Striber og Punkter paa Solsiden, men naar Frugten har siddet i Skygge er den ofte ganske guul. Rustpletter findes sjældent, derimod næsten paa enhver Frugt enkelte sorte Pletter. Kjødet er quulhvidt, skjært, meget saftfuldt, af en fortraffelig sød viinagtig, noget ananaslig Smag, det har en stærk krydret Lugt. Kjernehuset er stort og aabent, Rummene store og indeholde faa Kjerne. Bøgerroret er dybt kegleformet. Frugten modnes i October, den er god til henimod Juul og taber efter den Tid sin Velsmag, men kan dog holde sig til Februar eller Marts. Det er en Frugt af første Rang og lige udmærket som Bord- og Husholdningsfrugt. Træet er af stærk Væxt i Ungdommen, men former sig ikke villigt og giver ikke tidlig Frugt, som Aldre danner det en omfangsrig, stærk forgrenet Krone, men angribes undertiden af Kræft og kan neppe henregnes til de haardførester Porter. Sommerstødene ere stærkt besatte med hvid Uld og ere paa Solsiden brunrøde, paa Skyggesiden mørk olivengrønne med faa hvide Punkter, Bladene store, mørkegrønne paa Overfladen, hvidfildede paa den underste Side. Det skal efter Bentzien og Oberdich trives godt paa Paradisstammer og blive tidligere frugtbar.

A. Seerup, Hvidkilde.

Afb. 12.

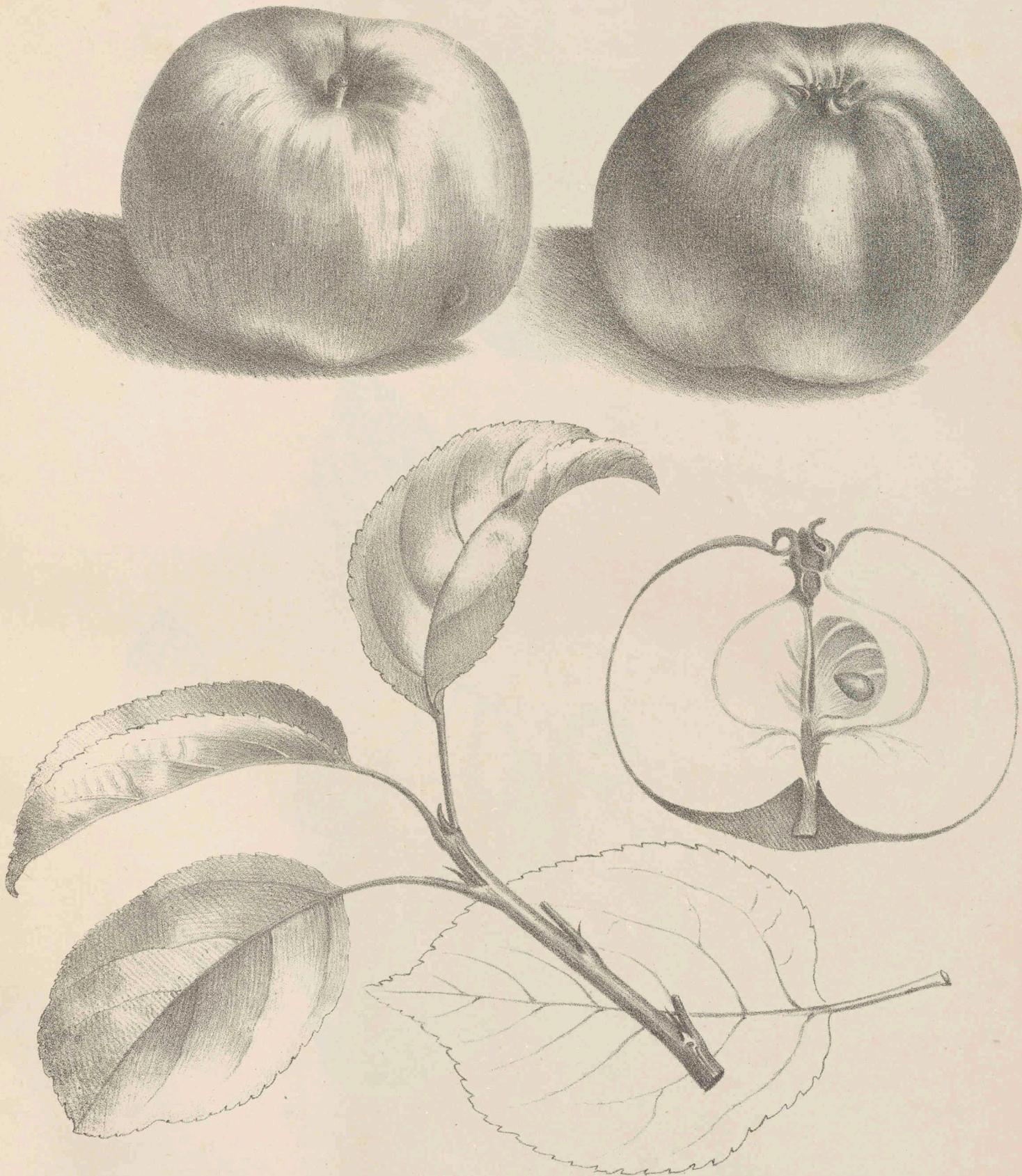
S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds lith. Inst. Svendborg

GUUL GRAVENSTEEN.

Afb. 13.

S. J. Frænvald del. & lith.

S. J. Frænvalds. lith. Jost. Svandborg.

REVALSK PÆREÆBLE.

Afb. 14.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds lith. Inst. Svendborg

DIAMOND.

REVALSK PÆREÆBLE.

(Afb. 13.)

Syn: ubekjendte.

Fra Rusland skal dette Æble først være kommet til Christ, fra hvem det er blevet en Deel udbredt i Tydskland. Her i Landet synes det ikke at være meget dyrket, skjøndt det, paa Grund af dets tidlige og rigelige Frugtbarhed, smukke Udseende og behagelige Smag, med Rette fortjener det. Formen er rund, fladtrykt, undertiden lidt høiere kugelformet. Bugen sidder over Frugtens Midte og løber lidt mere spids mod Bøgen, ret, mod Stilkken derimod mere afrundet fladtrykt, den ene Deel af Frugten lidt høiere end den anden. Bøgeret er grønt, uldent og temlig spidst, lukket og sidder i en noget brat nedsænket Hulning med, for det meste, svage Buler, fra hvilke de netop synlige flade Kanter, som strække sig over Frugten, udspringe. Stilkken er temlig tynd, træet, $\frac{1}{2}$ T. lang eller ligestaaende Kvalvingen omkring Stilkhulen og sidder i en smuk, jævnt afrundet, noget spids, dyb Hule, hvori en gulgraa Rust findes meer eller mindre udbredt. Huden er tynd, medens Frugten sidder paa Træet med en svag hvid Dug; Farven er bleggryn, men gaaer, naar Frugten er fuld moden, over i en lys grønlig-gul, undertiden lysgul Farve. Paa Solsiden er Æblet carmoisinrødt punkteret og derover belagt med mange korte mørkere Striber, hvilke ofte strække sig over Frugtens Skyggeside, men da af en blegere Farve. Punkterne i Huden ere kun svagt synlige, hvorimod, som løst anlagte, fine hvide Pletter og vorteagtige Rustpletter findes. Æblet har, naar det er modent, en stærk Duft. Kjødet er gulig-hvidt, i kolde Aar med et grønligt Skjær, fiint, løst, en Deel saft, fuldt, men bliver senere melet, det har en behagelig sød, noget fiin alantagtig Smag. Kjernehuset er sluttet, har en, for det meste, aaben Aae og snævre Kamre, med lysebrune Kjerne. Frugten modnes omtrent i Midten af August og holder sig, naar den er tidlig afplukket, i 14 Dage; den kan benyttes saavel til Taffel, som til Huusholdningsbrug. Træet er stærkt af Væxt og danner en smuk Krone. Sommerkudene ere sortagtig rødbrune med stærkt iøjnefaldende Punkter, øverst overtrukne med fiin hvid Uld. Bladene ere uldne paa den underste Side, temlig store, stærkt furede ved Bladriperne, mørkegrønne og i Randen rundt saugtakkede.

C. V. L. Bruun,
Høie Bøge ved Svendborg.

DIAMOND.

(Afb. 14.)

Syn: Diamantblomme, Blaa Diamantblomme.

Denne damacenagtige Svedske er en nyere Sort, som angives at være tiltrukken i Kent af en Engländer, ved Navn Diamond, ved en Forvealing af Navnet er dette blevet til Diamant eller Diamantblomme, under hvilket Navn den er beskrevet af Bentzen og Oberdieck. Frugten er stor, $1\frac{3}{4}$ - $2\frac{1}{4}$ T. høj og omtrent $1\frac{1}{2}$ T. tyk og knap saa bred. Formen er oval, Ryggen og Bugen lige, lig høvet; Furen er noget fordybet og løber i en skjæv Retning mod Stempel-punktet, hvorved den ene Halvdeel af Frugten bliver noget høiere end den anden. Stilkken er tynd, grøn glat og sidder i en smal dyb Hule, som ofte danner en Spalte mod Furen. Huden, som med Lethed lader sig strække

af, er mørkblaa, belagt med tyk hvid Dug. Rustfigurer findes jevnlig. Stenen løsner sig mere eller mindre let fra Kjødet og sidder undertiden aldeles fast, den er af langagtig Form, spids mod Stilken og afrundet mod Stempelpunktet, Rygkanterne afrundede, Midtkanterne stærkt hævede, ofte skarpe. Kjødet er gult med oli-, vengrønt Skjær, det er ikke meget saftigt, men har en vinsyrlig, ret god Smag og egner sig fortrinlig til Husholdningsbrug. Træet er stærkt af Væxt, Sommer-skuddenes nederste Deel er graabruun med hvide Trikker, den øverste grønlig paa Skyggesiden med fin Uld. Bladene ere store, langagtig ægrunde, mørke, grønne glindsende paa Overfladen, lysgrønne uldne paa den underste Side. Træet bærer tidligt og rigt.

A. Seerup,
Hvidkilde.

VOLKMARSERPÆREN.

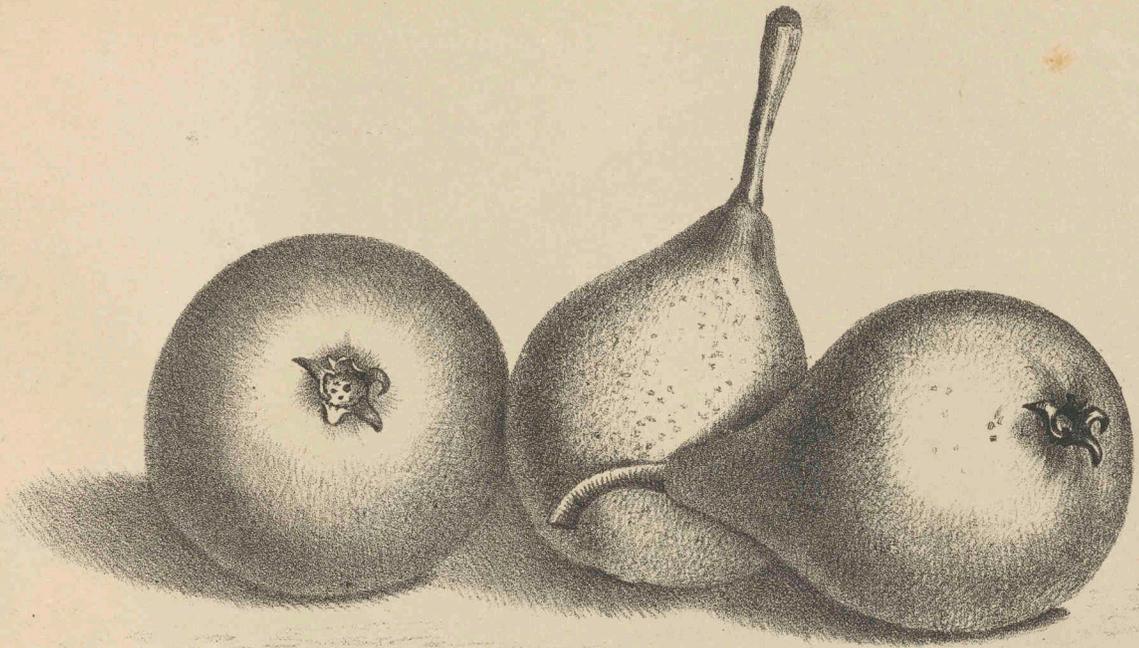
(Afb. 15).

Syn. Voltmersche Birn, Rousselet de Volkmarzen. (Efter Oberdieck).

Naar undtages Hannover, hvor den er almindelig dyrket under Navn af Voltmersche Birn, synes denne Frugt kun lidet udbredt. Diel udleder Frugtens Navn fra Landsbyen Volkmarzen i Westphalen, skjøndt Navnet Voltmer ofte forekommer i Hannover. Formen er i Reglen som Afbildningen viser, undertiden mere ægformet eller bredere afrundet mod Stilken. Rugen sidder nærmest Bægeret, mod hvilket den runder sig smukt, mod Stilken ender Frugten, ofte efter en lille Indbøining, i en Spids. Stilken er stærk, noget ujevn, henimod 1 F. lang, næsten altid Kjødet og sidder som nedstukken i Frugtens Spids eller gaar over i denne, ikke sjældent med en svag svulstagtig Hævning ved den ene Side, som giver den en skjæv Retning. Bægeret er aabent og sidder ovenpaa Frugten, sjældnere i en meget svag Fordybning. Bægerbladene ere haarde, korte, buttede. Huden er grøn, senere gult, næsten overtrukken med en tynd gulbrun Rust, som dog rundtom tillader Grundfarven at træde frem; Punkterne ere talrige og sees i Rustovertrukket som lyse Pletter. Kjødet er fiint, saftfuldt, naar Frugten ikke er overmoden tildeels smeltende og af en krydret, lidt syrlig-sød kancellagtig Smag. Kjernehuset har en hullt Aæ, aabne, tildeels ovale Kamre og brunsorte fuldkomne Kjerne. Frugten modnes i Slutningen af September eller første Halvdeel af October. For at benyttes som Taffelfrugt plukkes den helst medens den endnu har sin grønne Farve, ved senere Afplukning er den nærmest kun tjenlig til Husholdningen. Træet er, især i sortmuldet, let og fugtig Ford, sundt og stærkt af Væxt og giver en rig Høst. Sommer-skudene ere mørke læderfarvede, ofte brunlig olivengrønne, temlig uldne, og naar de unge Blade udfoldes, ere disse stærkt besatte med Uld, hvad der giver Træet et mørkt og trist Udseende. Bladene ere ægformige, paa ungt Træ med tilbagebøjet Spids, hecbrandede, Frugtgrenenes Blade ere bølgeformede med fiint saugtakkede Spidser.

J. L. F. David,
Thorsinge.

Afb. 15.

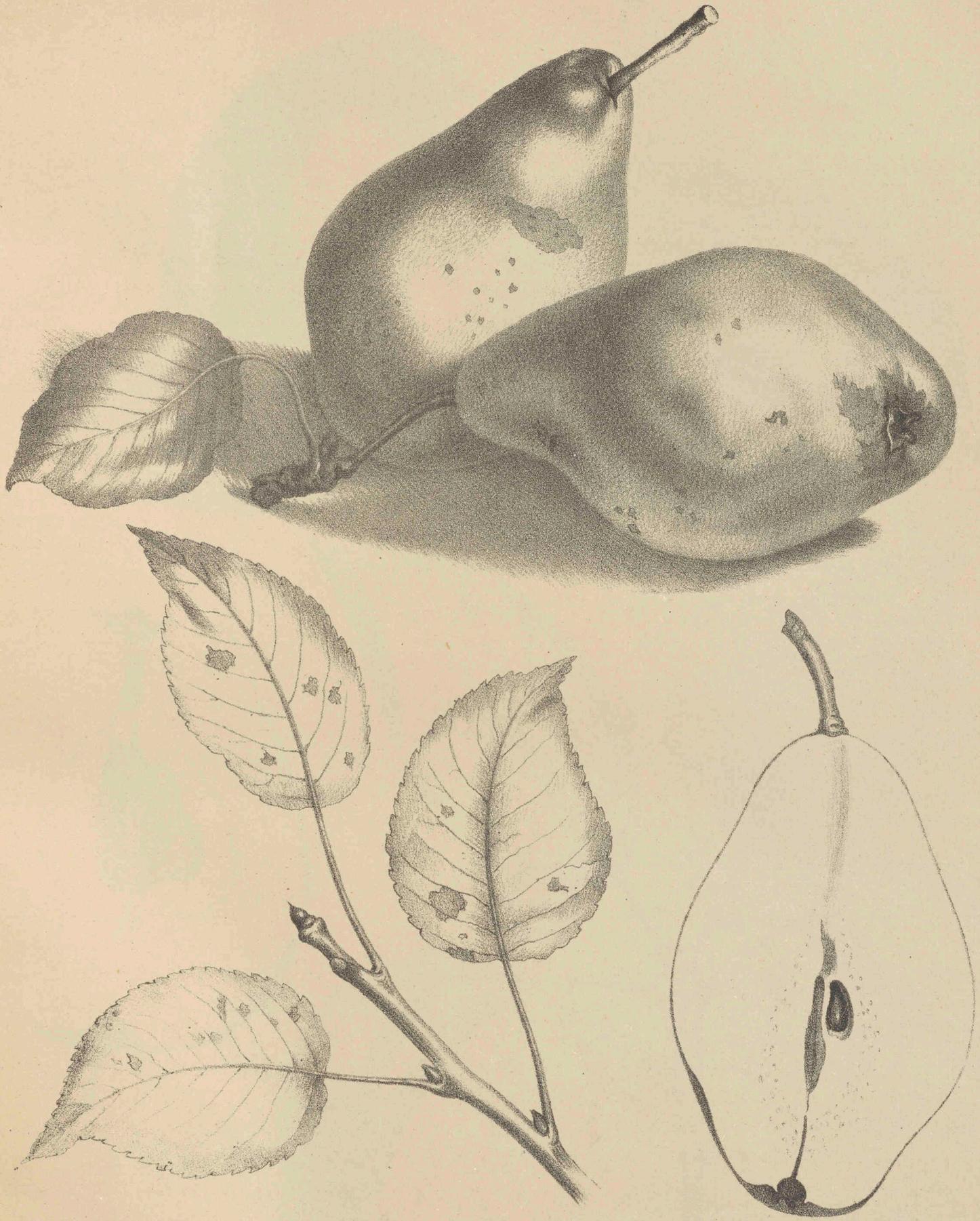
S. J. Grønvalds del. & lith.

S. J. Grønvalds lith. Inst. Svendborg

VOLKMAR SERPÆREN.

Afb. 16.

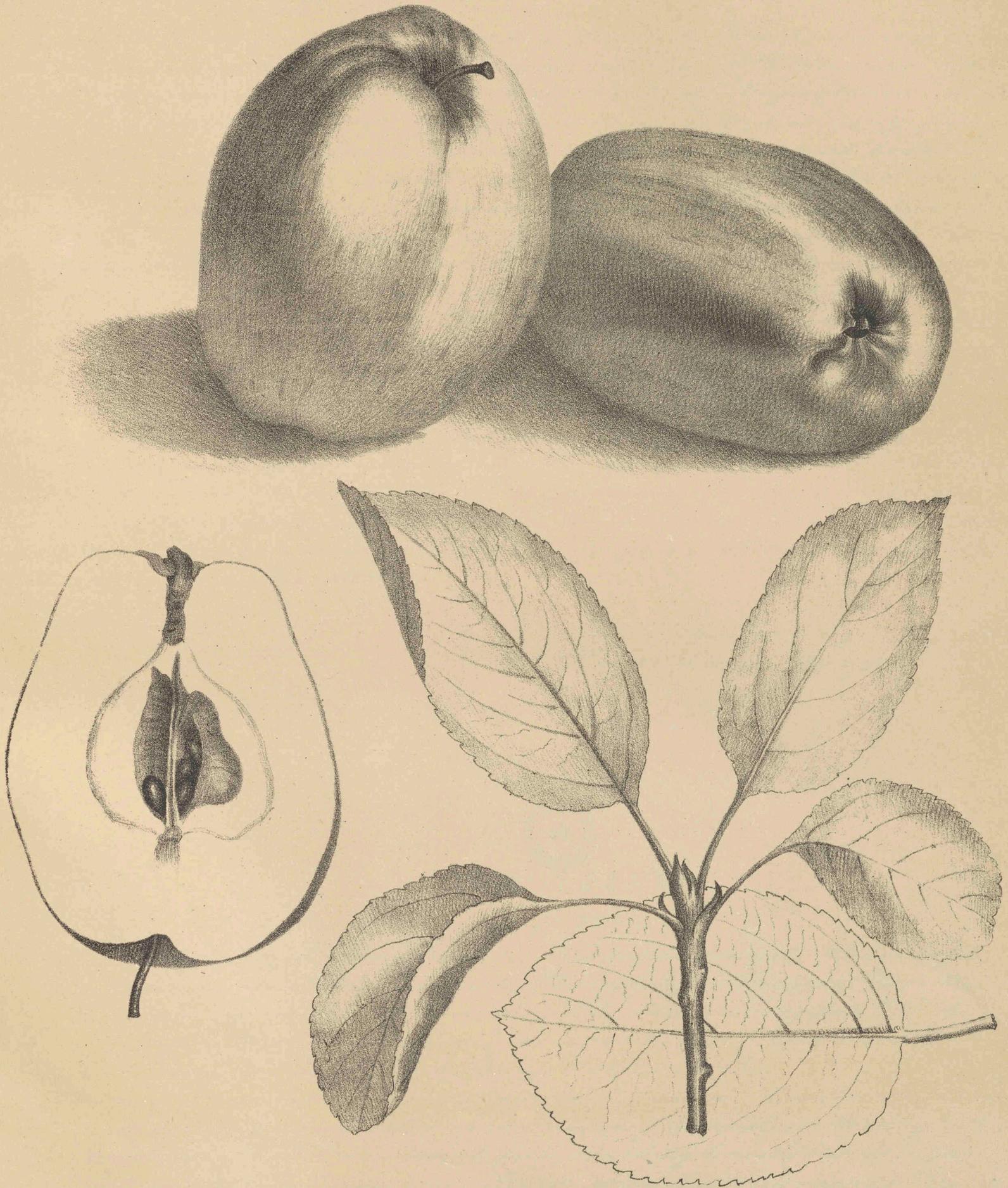
J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst. Svendborg

POIRE DE DEUX SOEURS.

Afb. 17.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Just Svendborg

NONNETITY.

POIRE DE DEUX SOEURS.

(Afb. 16.)

Syn: Die Schwesterbirne. (Efter Jahn).

Esperen skal have fundet Modertræet i Löstrene Knops Have i Meche-
len og derfor tillagt Frugten ovenstaaende Navn. Afbildningen viser den
sædvanlig forekommende Form. Bøgeret er aabent, Bøgerbladene ere kor-
te, graabrune, opretstaaende og sidde, omgivne af Rust, i en svag, jævnlig
bulet, Fordybning. Stilken er omtrent 1 T. lang, brun og træet og sid-
der ofte ovenpaa Frugten, jævnlig af en Kjødsvulst krykket ned til
den ene Side, hvorved nogle krandsstaaende Hævninger fremkom-
me. Huden er lysgrøn, senere gulgrøn med større grønne Steder,
grønlig-sorte Rustpunkter og lidt fin lysbrun, ofte noget stribet
Rusttegning. Kjødet er gulighvidt, saftfuldt, smøragtigt og har en
behagelig krydret sød Smag. Kjernehuset, som er antydet ved fi-
ne Horn, har en lukket Axe og smaa Rum med langagtige sorte
Kjerner, som ofte have en lille Flage paa den spidse Ende. Frug-
ten modnes i sidste Halvdeel af October og er en udmærket Taf-
selfrugt. Træet voer temlig stærkt og er meget frugtbart. Blå-
dene ere ægrunde, ofte med temlig lang Spids, som undertiden er
dreiet til den ene Side; de ere heebrandede eller saugtakkede paa
Spidsen, glatte grønne, glindsende, undertiden lidt uldne paa
Undersiden. Sommerstudene ere rødlig-graa eller grønlig-graabru-
ne med fine hvide Punkter.

J. C. Eltzholtz,
Braketrolleborg.

NONNETITY.

(Afb. 17.)

Syn: Pringenapfel, Nonnenapfel, Trompeterapfel, Haberaffel,
Rothgestreifter Schlatterapfel, Hasenkopf v. Lübben, Bunter
Langhans, Frankischer Nonnenapfel, Annanasapfel, Flaske-
able. (Efter Bentzien). Foruden de nævnte Syn kaldes det her i
Landet endnu Comtesseæble og Behrensæble.

Det er ikke alene her i Landet og i det øvrige Norden at denne Ab-
lesort dyrkes meget, den findes ogsaa hyppig saavel i Nordtyskland
som i England. Træet er meget frugtbart og haardført, det har en
rask Væxt og en temlig aaben Krone med lidt hangende Grene. De
afbildede Frugter ere af normal Størrelse. Bøgeret er lukket eller halv-

aabent og sidder i en bred Fordybning, der er omgivet af mange Følde og Ujevnheder. Stilken er tynd og sidder i en ikke meget dyb Hulning, der er overtrukket med Rust. Huden er glat, glindsende, lys citrongul i Modningstiden og har smukke røde Striber og Schatteringer. Kjødet er gulhvidt, lidt hårdt, men fiint og af en behagelig viinagtig Smag. Kjernehuset er aabent og uregelmæssigt og indeholder sjældent mange Kjerner. Frugten modnes i November og kan holde sig til hen i Februar. Det er en Taffelfrugt af første Rang.

L. Jensen,
Frederikslund.

BEURRE SUPERFIIN.

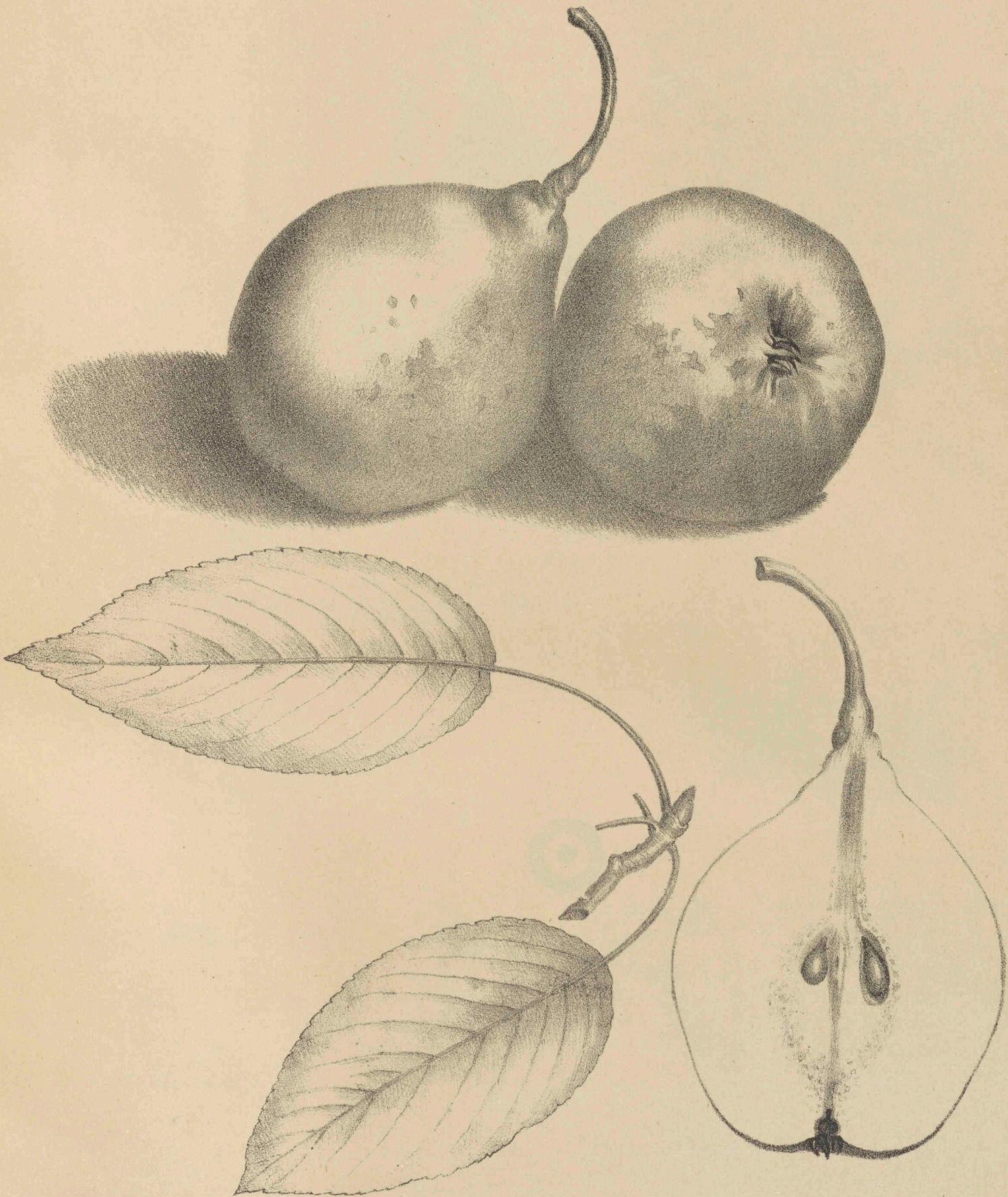
(Afb. 18)

Syn: Hochfeine Butterbirne. (Efter Jahn).

Denne Pæresort er tiltrukken af Traskolebesidder Gaubault ved Angers, som høstede de første Frugter i Aaret 1844. Den angives af flere Pomo-
lager at være synonym med Cumberland (v. Mons), deels med Graslin og
Beurre Dathis, hvilket dog bekræftes af Jahn. Afbildningen viser Frugtens
almindelige Form; Rugen sidder over Frugtens Midte, fra hvilken den of-
te er noget afrundet, ofte noget spids mod Bægeret. Ogsaa mod Stilken ta-
ger den meer eller mindre hurtig af og ender i Reglen med en kort Spids,
der, som oftest, med nogle Følde gaaer over i Stilken. Bægeret er gul-
grønt, omtrent Huden farve, tildeels lukket eller halvaabent, og sidder
i en snæver, noget dyb Hule, omgivet med større eller mindre Buler,
som strække sig over Frugten og gjør Afrundingen uregelmæssig. Stil-
ken er i Reglen noget krum og har en grønlig, gulbrun Farve; den er
stærk og bliver mere kjødet mod Frugten, i hvis Spids den tildeels udvi-
der sig. Huden er grønlig-gul med fine Punkter og, spredt eller mere
sammenhængende, ofte netagtigt Rustovertræk. Kjødet er gulig-hvidt,
meget fiint, næsten smøragtigt, saftfuldt og af en fin syrlig, krydret,
viinagtig Sukkersmag. Kjernehuset er lille og nærmest antyd det ved
fine Smaakorn; det har en lukket Aæ og smaa Kamre med tildeels
ufuldkomne Kjerner. Frugten modnes i første Halvdeel af October og
er en fortrinlig Taffelfrugt. Træet er middelstærkt af Væxt og er vil-
ligt til at bære. Bladene ere ovale, lidt smallere mod Stilken, ofte elip-
siske, bølgeformede, stærkere eller svagere saugtakkede, mørkegrønne
glindsende. Sommerkudene ere brunlig grønne med Brunrødt
paa Solsiden, og have fine gule Punkter. Paa ungt Træ findes ofte
Torne.

D. Eltzholz,
Glarp.

Afb. 18.

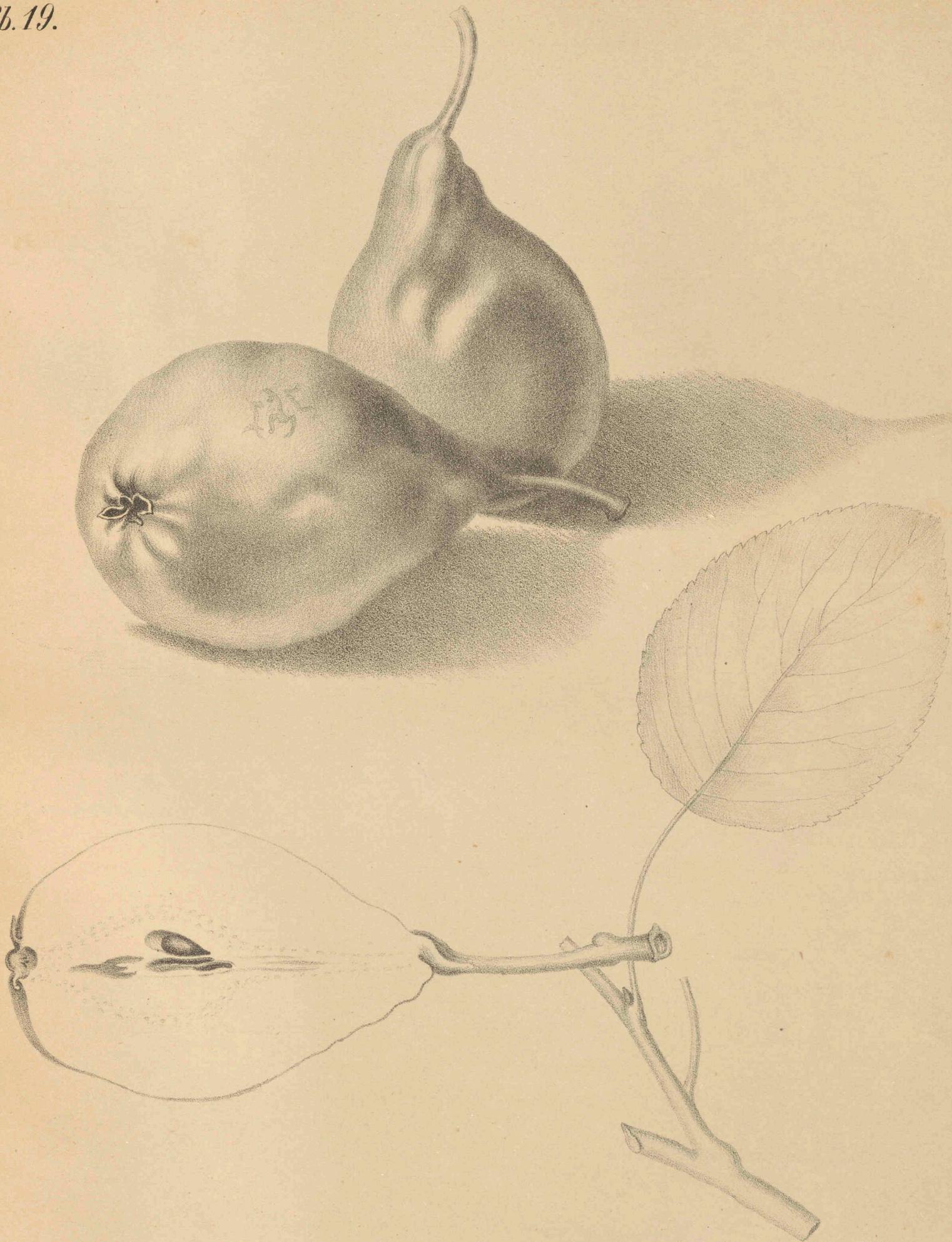
S. J. Grönvold . del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst. Svendborg

BEURRE SUPERFIN.

Afb. 19.

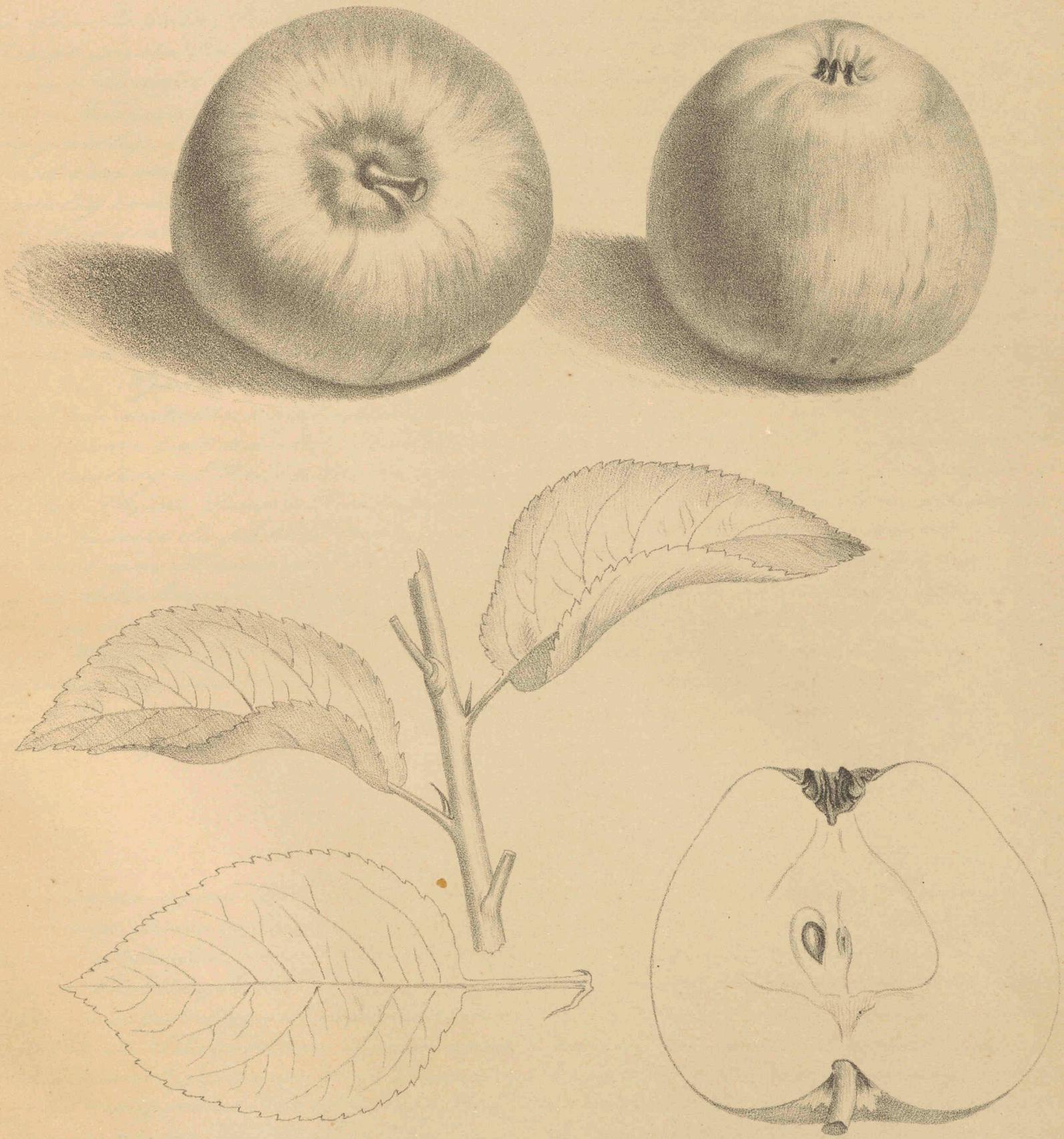
S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvolds. lith. Jnst Svendborg

NOUVEAU POITEAU.

Afb. 20.

S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvolds. lith. Jnst Svendborg

CELLINE ÆBLET.

NOUVEAU POITEAU.

(Aft. 19).

Syn. Neue Poiteau, Tombe de l'amateur, Retour de Rome, Inseuse de Braunau.

(Efter Oberdieck).

Denne Frugtsort angives at være tiltrukken af Simon Bourier i Tadoigne og opkaldt efter Poiteau, Forfatteren til Bon jardinier. Modertræet skal have båret Frugt første Gang 1843. Det er en fortrinlig Pære, og anbefales den til Dykning her i Landet af Fægernester Bruun i Bentziens Tidsskrift for Frugthandyrkere. Formen er noget foranderlig, dog i Reglen som Afbildningen viser og jævnlig, især paa mindre Frugter, med stærk Indboining mod Stilkken ved den ene Side, hvad der giver Frugten en skjæv Form. Bugen sidder jævnlig over Frugtens Midte, dog oftere noget nærmere Bægeret. Stilkken er stærk og sidder almindelig ovenpaa Frugten eller hæver sig fra den ene Side med en Kjødsvulst, som ikke sjældent fortsætter sig lidt opad Stilkken, især paa mindre Frugter. Ringformede Hævninger findes ofte ved Stilkens Basis. Bægeret er åbent med korte, haarde, spidse Bægerblade, hvilke oftest ere opretstaaende, og ved hvis Grund ikke sjældent findes smaa, pæleformede Kjødsvulster. Bægeret sidder i en snæver og svag Fordybning, fra hvilken enkelte, noget spidse, Buler fremstaa, som strække sig over Frugten og gjør denne lidt kantet. Huden er græsgrøn, paa enkelte Frugter med et svagt Anstrøg af Rødt paa Solsiden, naar Frugten modnes faaer den et mere gulligt Skjær. Smaa Rustpletter findes deels spredte deels noget sammenvorne og danne da pletviis næsten et Rustovertræk. Kjødet er hvidt med grønt Skjær, især nær Huden; det er fint, saftfuldt og smeltende og har en syrlig-sød dog ikke krydret Smag. Kjernehuset har en lukket Axe, Kamrene ere snævre og lige nær Axen. Kjernerne ere tildeels gølge. Frugten modnes i første Halvdeel af November, den raadner ikke let, men taber, naar den er overmoden, sin Saftfylde. Det er en fortrinlig Taffelfrugt. Træet har en rask Væxt, former sig smukt som Pyramide og er rigtbærende. Blade-
ne ere store og blødt takkede.

J. L. F. David,
Thorsenge.

CELLINE AËLET.

(Aft. 20).

Stammen synes ikke at være stærk vægende, men kraftig; Grenene udspærrede; de unge Grene og Quiste brune, overtrukne med Fildthaar. Bladet er egdannet, lidt bredere over Stilkken og tilspidset lige ved Grunden; Randen er buet, saugtaket, Overfladen mørkegrøn, glindsende med ikke meget fordybede Aarer. Underfladen er grønliggul, fildthaaaret ned af Stilkken; der tilligemed Bladribben er af rødlig Farve. Bladstilkken er omtrent 1 F. lang, svagt furet. Blomsten er lysrosa af almindelig Dannelse og Størrelse. Frugtens Form er stor, meget smuk og regelmæssig rund. De afbildede Frugter ere under Middelstørrelse, ellers opnaa Frugterne en Høide af 3 3/2 F. og omtrent samme Bredde eller lidt mere, men ved Grunden imod Midten er Bredden næsten dobbelt saa stor som ved Blomsten. Bægerhulen er regelmæssig fordybet med svage Kanter. Stilkhulen er mindre end Bægerhulen og flad; Stilkken er tynd og omtrent 1 F. lang. Huden er glat og har en grønliggul Grundfarve, paa Solsiden er den smukt rød, ure-

gelmæssig stribet med enkelte mørkere Pletter. De røde Striber strække sig svagt hen paa Skyggesiden, som antager en gul Farve naar Frugten er moden. Kjødet er hvidt, fiint, af en behagelig aromatisk Smag og meget saftigt. Frugten modnes i October, men holder sig til Udgangen af November. Dette Abbe maa henregnes til en af vore bedste nyere Sorter. Træet, hvoraf Frugterne ere tagne, er modtaget 1864 som 1 Aars Pøde fra Frankrig, det bar allerede 1865 4 store og smukke Frugter, og har ikke alene dette Moders træ senere vist en overordenlig Frugtbarhed, men unge eetaarige Pøder have ofte i Planteskolen baaret Frugt? Træet tegner ikke til at vaxe høit, det spreder sig derimod meget til Siderne og egner sig af den Grund, saavel som paa Grund af dets Evne til at bære tidligt og rigt, til Pødefrugt som ogsaa til Dværgtræer, Cordontræer og til Espalier. Træet er fuldkommen haardført.

Frantz Wendt,
St. Fjergensbjerg ved Roeskilde.

FLEMISH BEAUTY.

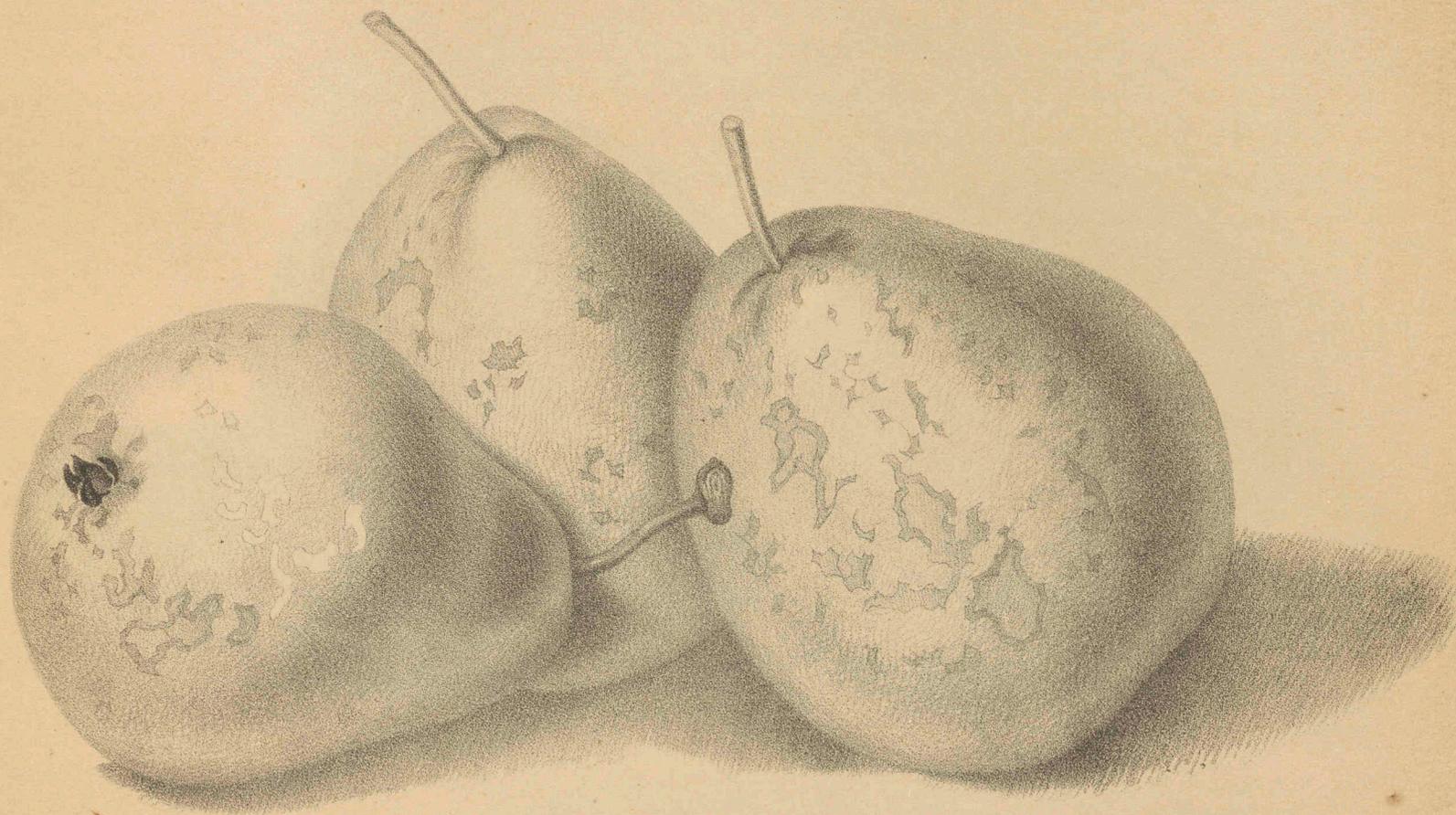
(Afb. 21).

Syn. Fondante des Bois, Belle Alliance, Imperatrice de France, Fondante de Paris, Beurre Spence, Beurre d'Amour, Beurre d'Ëyberg, Bosc Peer, Liegels Decant, Birne, Sommer Verlainne, Bouche nouvelle, Poire Trougard. (Tild. efter Fahn).

Denne Pære skal efter Bivort være en af v. Mons' mange Kjernefrugter, den er temlig udbreddt og gaaer under endnu flere Navne end ovenstaaende. I Oberdiecks "Handbuch der Obstkunde" findes den beskrevet under Navn af, "Holzfarbige Butterbirne." Frugterne til denne Afbildning ere tagne af unge Træer, som i de sidste Aar jævnlig have givet en god Høst af veludviklede Frugter. Formen er noget foranderlig, ægform eller oval, noget afstumpet kugelformet mod Skilken. Bugen sidder nærmest Bøgeret og danner om dette en Hvalving, hvor paa Frugten tildeels kan staa opret. Meget ofte er Frugtens ene Side højere end den anden. Huden er lidt ru. Grundfarven er gulgrøn, i varme Sommer med en rød Farve paa Solsiden. Den er undertiden meer eller mindre overtrukket af en lysbrun Rust, paa enkelte Frugter træde Rustpletterne stærkere frem og ligne de sorte Pletter paa Beurre blanc (Afb. 2), grønligbrune Punkter ere stærkest fremtrædende paa Skyggesiden. Skilken sidder i en rummelig Fordybning, er omtrent 1 T. lang, tynd, ofte noget stærkere, dens Skilling er oftest skjæv, jævnlig med en Kjødvulst ved den ene Side. Bøgeret er aabent og har smalle korte Bøgerblade. Kjødet er gulighvidt, lidt grynet, meget saftfuldt og af en behagelig sød krydret Smag. Kjernehuset har en lukket Ase, smaa Rum med spidse lysbrune Kjerner. Frugten modnes omtrent i Midten af October og kan holde sig til først i November, den afplukkes helst tidligt og er en Taffelfrugt af første Rang. Træet er kraftigt af Væxt, de unge Skud vaxe lige i Været og ere brungraa, paa Solsiden brune med fine lyse Punkter. Bladene ere ovale med lang Spids, undertiden brede lancetformede. Træet bærer rigeligt og former sig smukt som Pyramide.

D. Eltzholz,
Glarup.

Afb. 21.

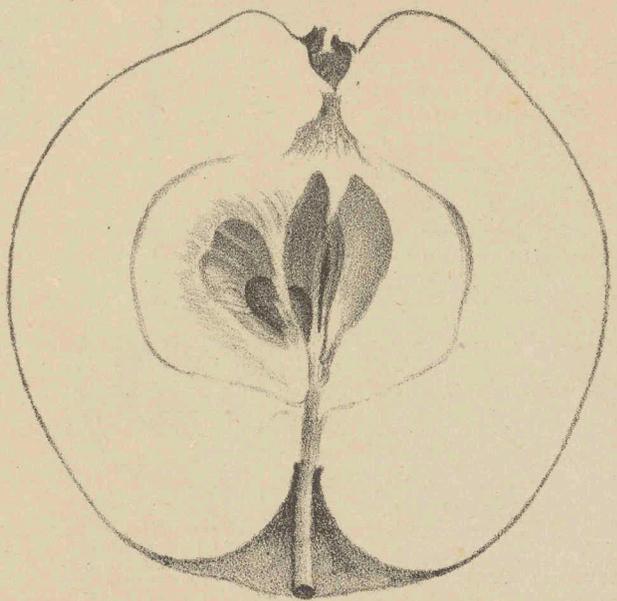
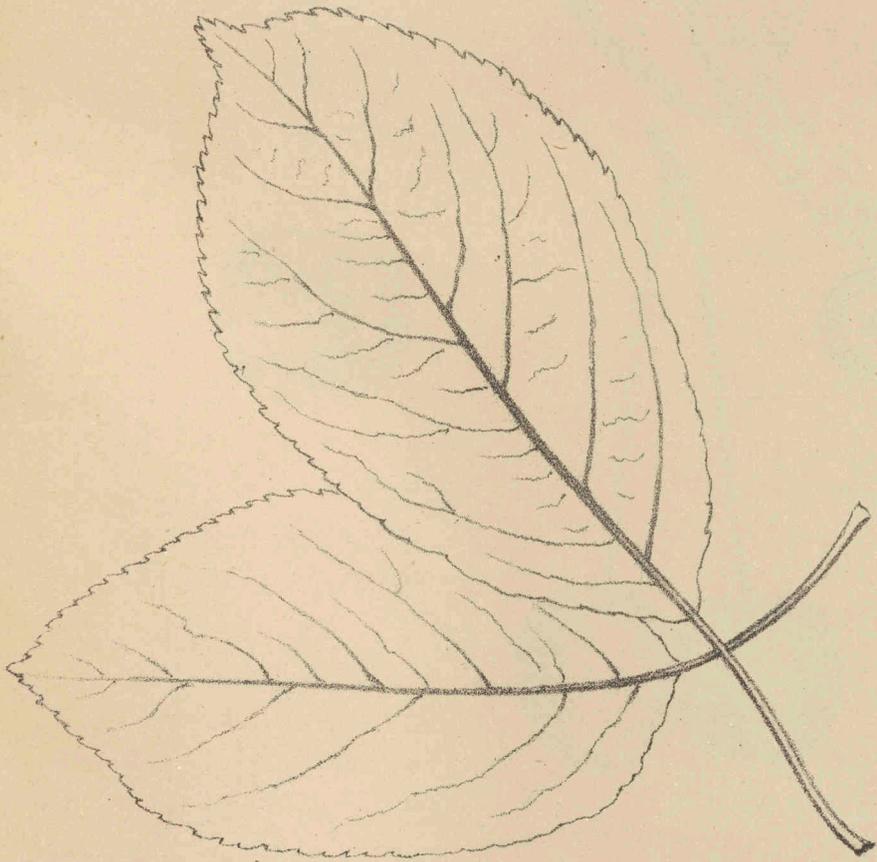
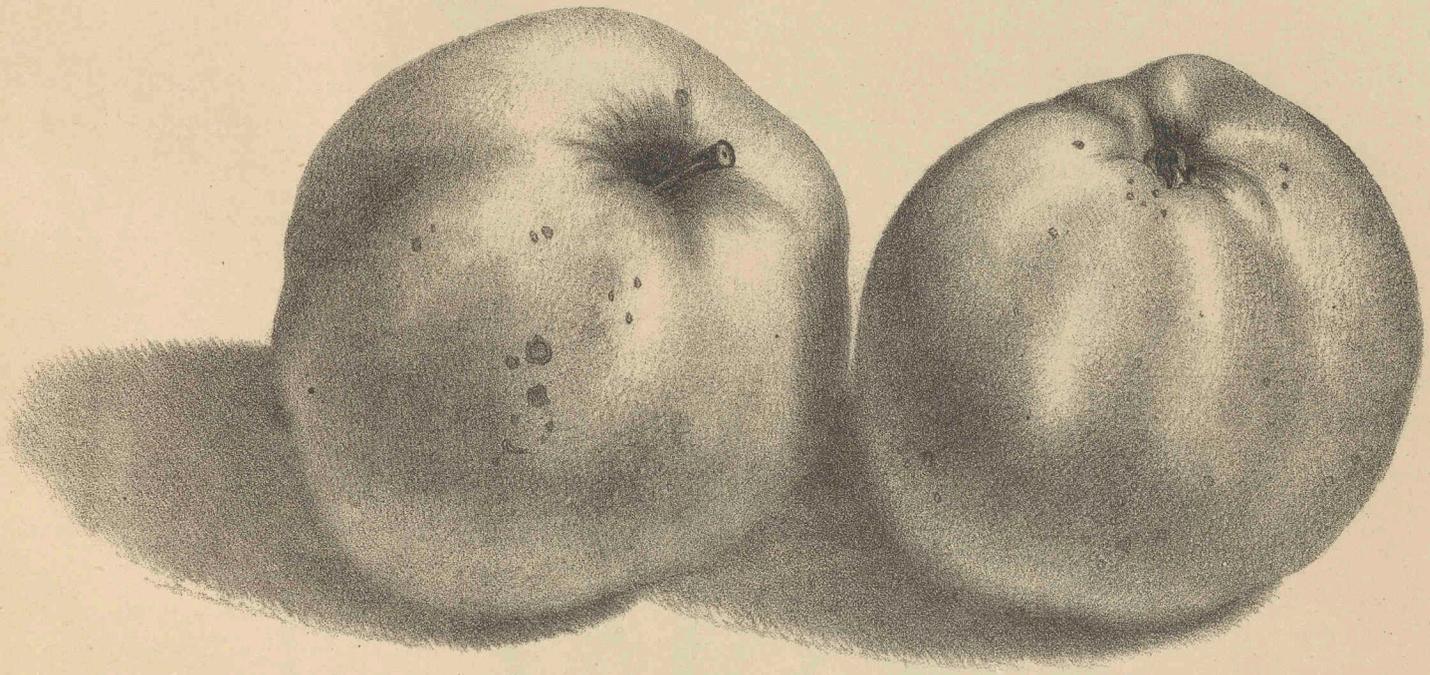
S.J. Grönvald del. & lith.

S.J. Grönvalds. lith. Jnst. Svendborg

FLEMISH BEAUTY.

Afb. 22.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst Svendborg

ALEXANDRA ÆBLE.

Afb. 23.

S. J. Grönvalds. lith. Inst. Svendborg

DÖNISSENS GULE KNORPEL KIRSEBÆR.

ALEXANDRA ÆBLE.

(Afb. 22).

Efter Opfordring af afdøde Kammerherre Riegels, som dengang nylig havde stiftet Haveselskabet paa Snoghøi, blev i Efteraaret 1843 lagt flere Tusinde Æblekerner. Iblant de deraf fremkomne Planter fandt jeg to, som viste en meget ædel Character. Den ene af disse, som endnu staaer paa sin første Plads og bærer Frugt i Tøndeviss, er Modertræet til det her afbildede Æble, som efter Prindsesse Alexandra er tillagt ovenstaaende Navn, under hvilket Trugten er afbildet og beskrevet i „Dansk Havetidende“ for 1866, Pag. 385. Afbildningen viser Trugtens Hovedform og Middelstørrelse. Rugen sidder skjævt over Trugtens Midte og er bred, noget afrundet mod Stilken, men brat afspidset mod Bægeret, hvilket særligt fremhæves ved de (sædvanlig 5) kjødede Svulster, der danne sig om Bægerhulen og i uregelmæssige bløde Kanter strække sig over Trugten mod Stilkehulen. Huden er fæn, glat, glindsende voxgul, paa Solsiden stærkere gul, under Siden med meer eller mindre carmoisin Rødme. Enkelte større eller mindre Pletter findes. Bægeret, omkring hvilket Huden viser en grøn Farve, er tildeels lukket. Bægerbladene ere korte og besatte med hvidlig Uld. Bægerhulen er tragtformig, men ikke stor, omgivet af ovennævnte Kjødsvulster samt mindre rynkede Folder. Bægerkulens Rør er spidst, pyramideformigt, undertiden bredt kegleformet og sluttes sig umiddelbart til Kjernehuset. Stilkehulen er viid, temlig dyb med straalformig Rust, især ved den ene Side af Stilken, der er stærk og træet og kun lidet rager frem over Husens Runding. Kjødets er hvidt, fast, noget skjært og temlig saftfuldt, det har en svag viinagtig, ikke meget krydret Smag. Kjernehuset har en åben tæ, rummelige Kamre med kastaniebrune Kjerner, som ere tykke og formige og ende i en stærk Spids. Trugten modnes i October og holder sig, vel opbevaret, til Juli. Endskjøndt dette Æble kan benyttes til Taffelet, maa det dog henregnes til Huusholdningsfrugterne, blandt hvilke det kan stilles i 1ste Rang. Det er en fortrinlig Tørrefrugt, og den fortjener saavel paa Grund af disse Egenskaber som paa Grund af Træets kraftige Væxt og Haardførhed at blive almindelig plantet. Træet bærer rigt og tidligt, og som Bævis paa det Tidste kan anføres at den unge Kjerneplante, som spirede af Jorden samme Aar som Prindsesse Alexandra blev født, allerede i sit 5te Aar gav de første Frugter.

Jacobsen,
Røde Mølle ved Nyborg.

DÖNISSENS GULE KNORPEL KIRSEBÆR.

(Afb. 23).

Syn. Die Dönissen. (Oberdieck).

Dette Kirsebær, som stammer fra Tyskland, fortjener ikke alene paa Grund af dets ikke almindelige Farve og behagelige Smag at blive mere udbredt, men det har tillige den Fordeel, at medens alle andre Kirsebærtræer i Haven meer eller mindre hjemsiges af Fugle, sidde disse gule Bær næsten ganske urørt paa Træet, idet de aldeles mangle den røde Farve, som er saa tiltrækkende for disse paa trængen, de Gæster. Formen er rund hjerteformig, ofte afrundet mod Stempelpunktet, eller dette sidder i en lille Grube. En svag Fure findes saavel ved Rug- som ved Rygsiden og deler Bærret i tvende ikke meget synlig adskilte Dele. Mod Stilken er Formen temlig flad. Stilken er 2 T. lang, undertiden længer, og sidder i en svag Nedsæntning. Huden er glindsende gul uden Rødt, hvorimod den an-

tager en stærkere gul Farve naar den er fuldkommen moden. Kjødet er guult, noget blødt, saftfuldt og behageligt sødt. Stenen, som ikke løsner sig villig fra Kjødet, er fyldig, ægrund, mod Stempelarket noget spids. Frugten modnes i Midten af August. Træet, hvoraf Frugten til Afbildningen er taget, findes i Kjøbmand Cl. Krøyers Have i Svendborg, det har en rask, velforgrenet Væxt og bærer rigt.

C. V. L. Bruun,
Høie Bøge ved Svendborg.

BEURRE D'AMANLIS.

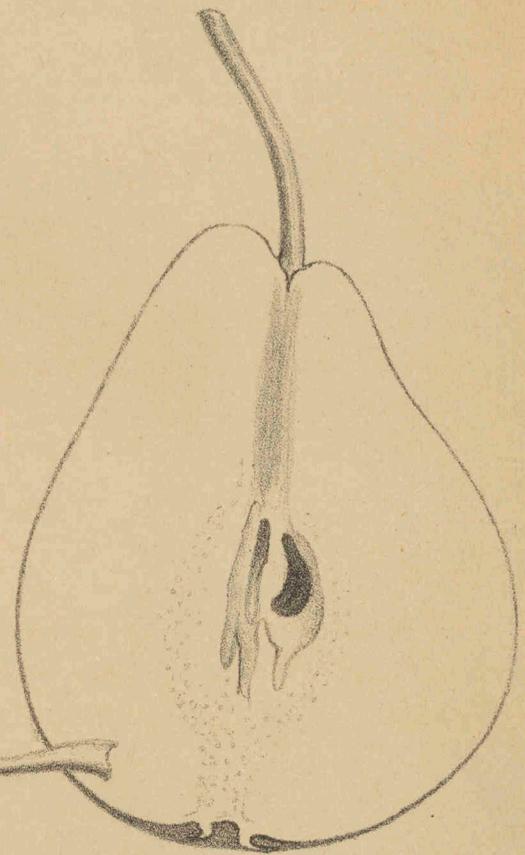
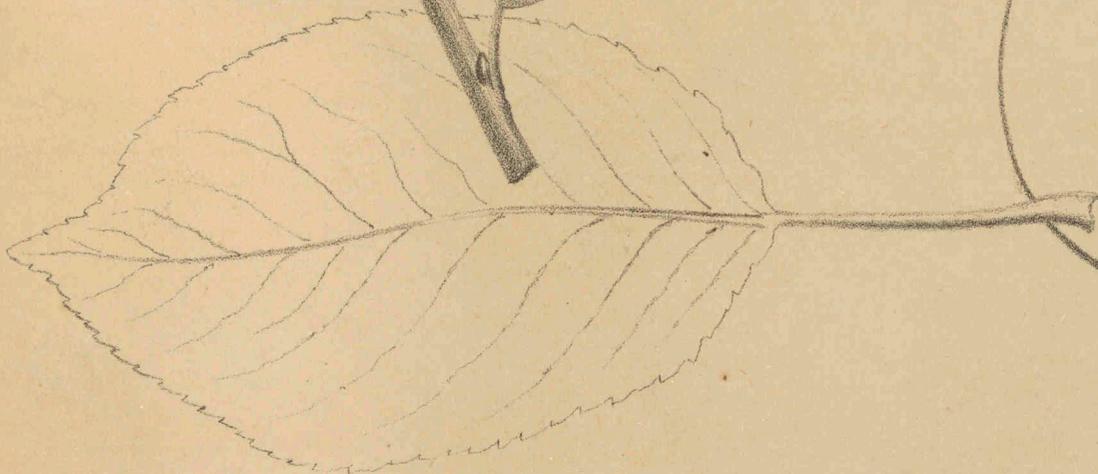
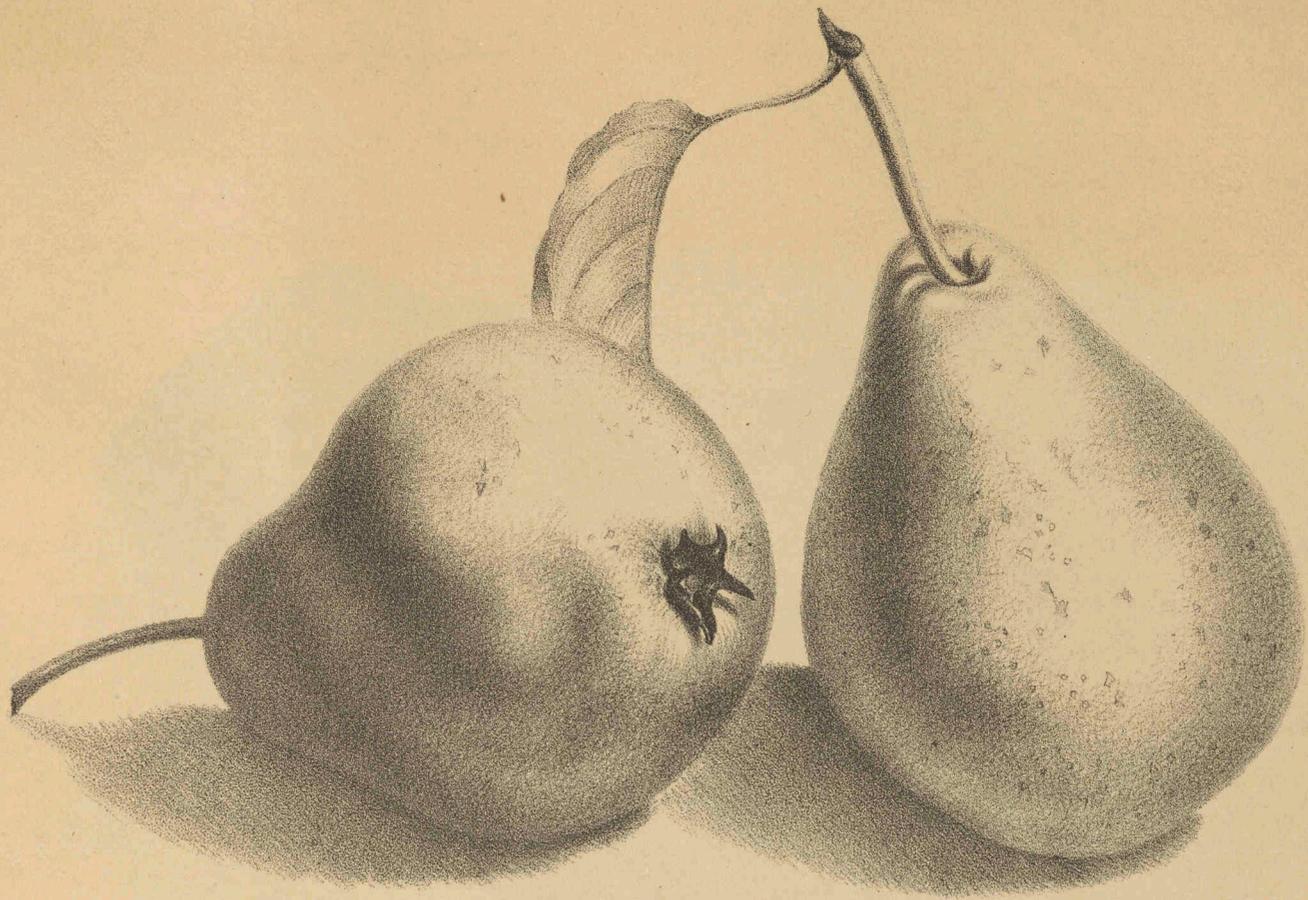
(Afb. 24)

Syn. Poire Delbret, d'Albert, Poire Hessoise, Poire Hubard. (Efter Benzien).

Hvorfra denne Frugt stammer vides ikke med Vished; Bivarts Angivelse, at den er en af van Mons' Kjernefrugter, tidligere benævnt "Wilhelmine", bliver med Bestemthed benægtet fra flere Sider, da denne har en anden Form og en senere Modningstid. Det ansees derimod for muligt at den er tiltrukket i Byen, d'Amanlis ved Rennes. En Her Thiessé skal have modtaget den fra Anjou og indført den i Omegnen af Rouen, hvor den er bekendt under Navn af Hessoise, formodentlig Forvanskning af Thiessoise. Formen af Frugten viser Afbildningen, dog er den noget foranderlig og ofte mere indbøiet mod Stilken. Rugen sidder nær over Frugtens Midte eller lidt nærmere mod Bøgeret. Bøgerbladene ere haarde, lidt uldne, ofte sammenvorne, og have korte Flige. Bøgeret er aabent og sidder i en lille svag Nedsænkning, jævnligen omgivet af et lyst Rustovertræk. Huden er glat, grønlig-guul, paa Solsiden med svag brunrød Schattering, brune Punkter ere talrige og fine brungule Rustpletter eller - hvad der er afhængigt af Veirliget - et mere udbredt Rustovertræk findes ligesom ved "Flemish Beauty", dog af lysere Farve. Stilken er 1/4 T. lang, grøn, brun punkteret og sidder ofte som neddreiet i den lille Stilkehule, hvis fremstaaende Kant er lidt høiere ved den ene end ved den anden Side. Kjødet er hvidt med guult Skjær, fint saftfuldt, smøragtigt smeltende og sødt - efter Sommerens Bestaaffenhed - meer eller mindre krydret. Kjernehuset er omgivet med fine Korn, som strække sig mod Stilken og omkring Bøgeret danne en mere sammenhængende Masse. Axen er stærk huul, Rummenene ere smaa, aabne og have ikke saa lange, smalle, brune, ofte ufuldkomne Kjerner. Frugten modnes fra Midten til Slutningen af September. Bladene ere elliptiske, ofte brede lancetformige, skarpt saugtakkede, ofte bølgeformige og mørkegrønne glindsende. Træet viser stærk Væxt og bærer rigeligt, om end ikke tidligt, det anbefales meget, saavel af Her Benzien som af Her Wendt, der begge udtale dem med Roes om denne Frugt.

J. L. F. David,
Thorsenge.

Afb. 24.

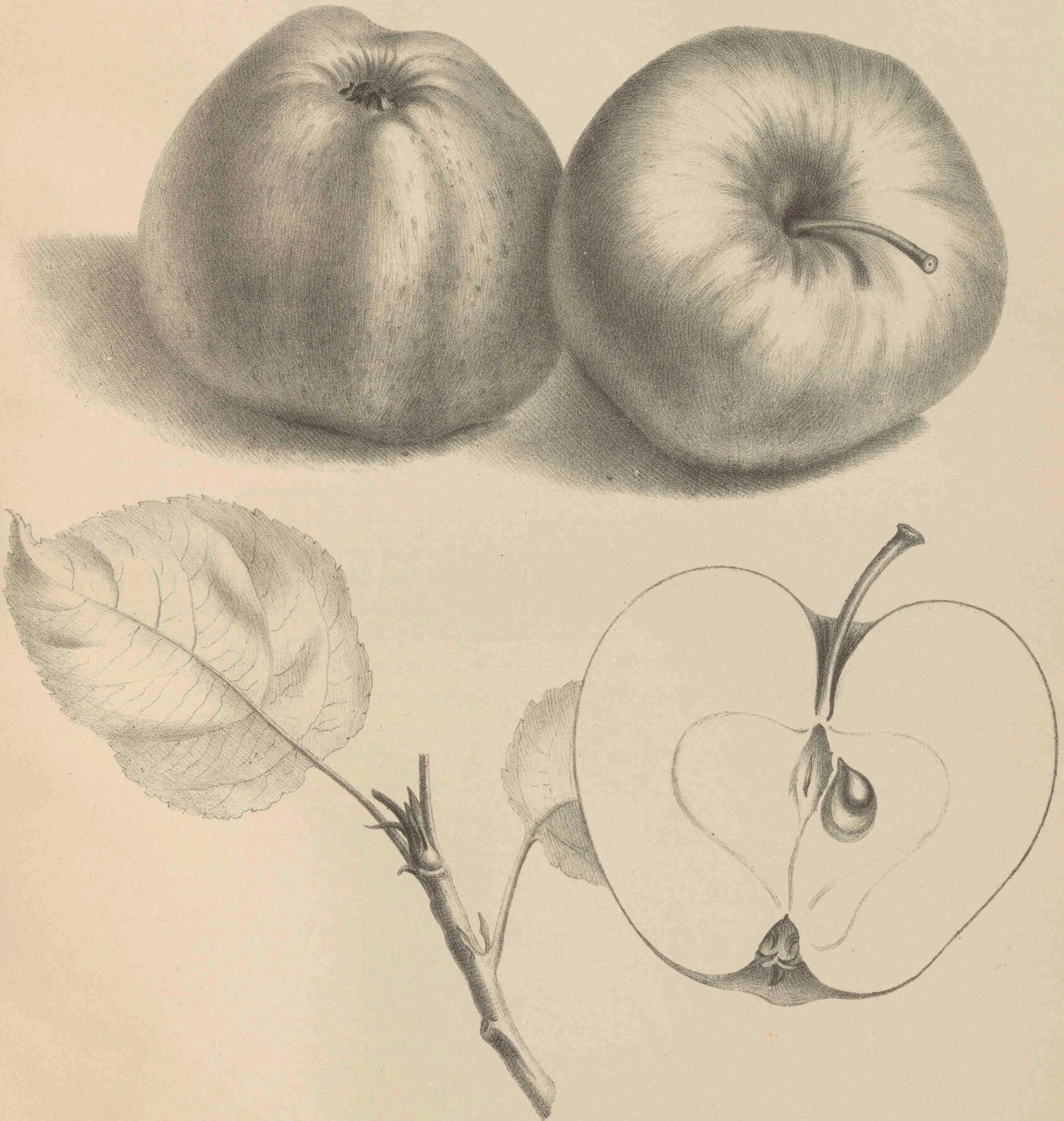
S. J. Grönvalds. del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst. Svendborg

BEURRE D'AMANLIS.

Afb. 25.

S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Jnst Svendborg

KEISER ALEXANDER.

KEISER ALEXANDER.

(Afb. 25).

Syn: *Aporta Nativia*, Keiser Alexander von Rusland. (Efter Bentzien).

Dette særdeles store og smukke Aple stammer fra det sydlige Rusland. Bøgeret er bredbladet, langt og spidst, halvt eller heelt aabent og sidder i en meget dyb, med Kanten omfattet Fordybning. Stilkken sidder i en rummelig, dyb Hulning, der er beklædt med Rust. Huden er fin, lidt fedtet, glat glindsende, af lysgul Farve, der dog for en stor Deel er dækket af carmoisinrøde Striber og Schatteringer af samme Farve. Punkter ere ikke hyppige og altid usydelige. Kjødet er hvidt, saftfuldt, løst, af en behagelig krydret, viinagtig Sukkersmag. Kjernehuset er stort, ikke meget aabent, Rummene deri store og indeholdende mange, men guldene Kjerner. Frugten modnes i October—November og kan holde sig om trent til Nytaar, den er en Taffelfrugt af anden Rang og et fortræffeligt Husholdningsæble. Træet vaxer hurtigt, Sommerstødene ere brunligrøde og stærkt punkterede. Bladet er meget stort og tykt. Træet er haardført og bærer rigeligt. (Tildeels efter Bentziens *Laand*, bog).

L. Jensen,
Frederikslund.

IOSEPHINE DE MALINES.

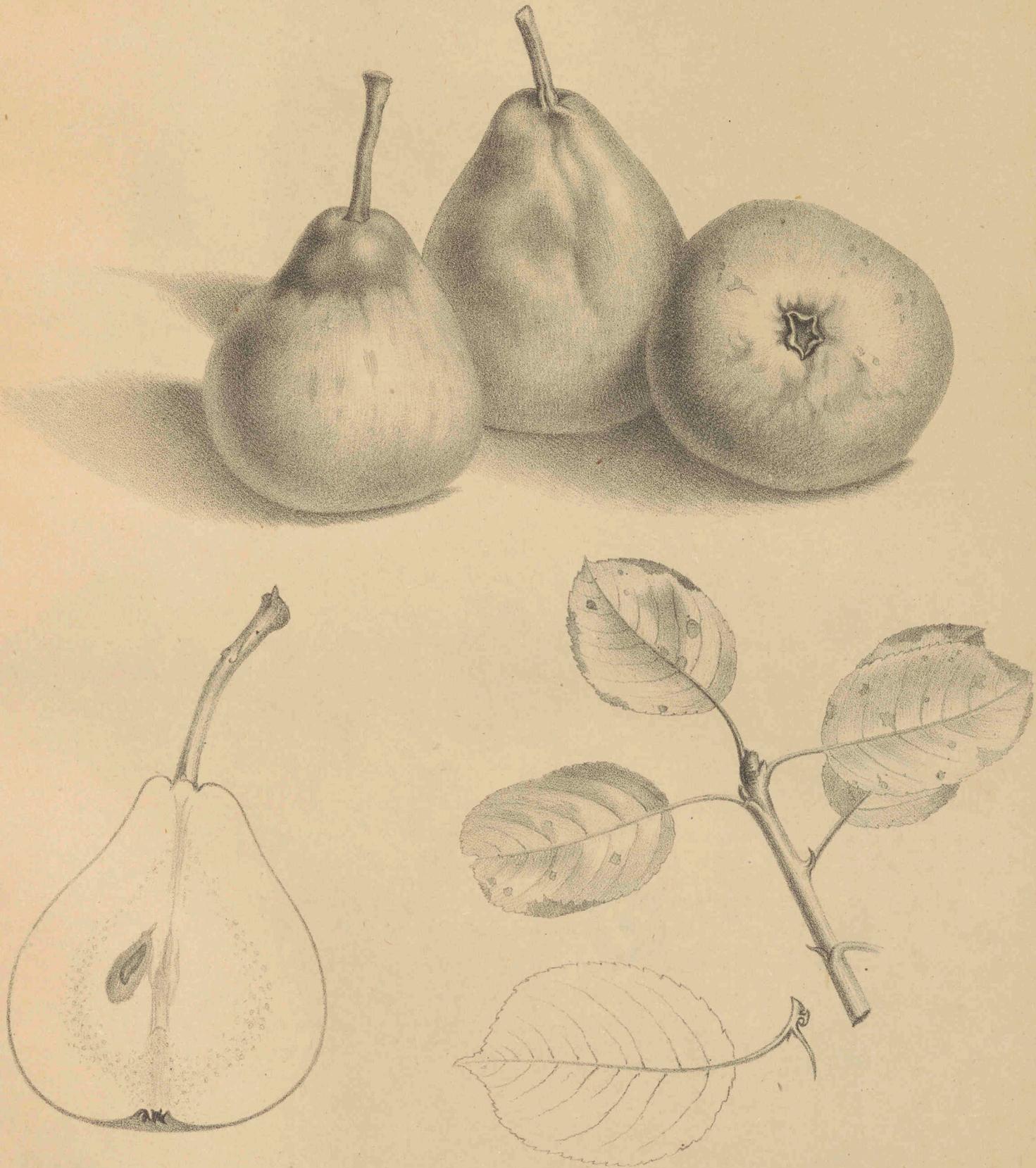
(Abb. 26).

Syn: Josephine von Mecheln.

Denne Frugt er i Aaret 1830 tiltrukket af afdøde Major Esperen i Mecheln, som efter sin Hustru tillagde den Navnet, Josephine. Frugten er kafformig med en jevn Runding mod Bægeret og ofte indkneben over Frugtens Midte mod Stilken, hvor Spidsen er brat afbrudt, undertiden er den ene Side høiere end den anden. Stilken er stærk, sædvanlig 1 F. lang, undertiden længere, den sidder som nedtrykt i den afstumpede Spids, ikke sjældent med en lille Kjødsvulst, som giver den et skjævt Tryk til den ene Side. Bægeret er graabruunt, kortbladet, aabent, det sidder i en noget dyb, men snæver Hule, om hvilken Rundingen i Reglen er glat. Huden er grønlig-guul, undertiden med svagt Rødt paa Solsiden, og har mange, snart svagere og snart stærkere, utydelige Punkter. Enkelte Ruststriber findes og temlig ofte sammenhengende gulbrun Rust omkring Bæger og Stilk. Kjødet er gulighvidt, omkring Kjernehuset oftest med et laxfarvet Skjær, det er fint og saftfuldt, men har dog ingen stærk krydret Smag. Kjernehuset er omgivet med fine Korn, som tildeels strække sig med omkring Bægeret; Axen er kun lidet aaben, kamrene vingeformige; Kjerneerne ere buttede sortbrune med en lille Bøining ved Spidsen. Frugten modnes i Januar. Februar, den udvikler sig i Reglen til Fuldkommenhed hos os; selv i det daarlige Frugtaar 1864 var dette Tilfældet, dog bør Frugterne sidde paa Træet saa længe som det er muligt om Efteraaret, da den for tidlig afplukkede Frugt viser Tilbøielighed til at skrumppe ind. Træets Væxt er middelstærk, Bladene paa de svagere Skud ere ovale, paa stærkere Skud med en kortere eller længere Spids. Sorten egner sig især til Espalier og kan ligeledes anvendes som Dværgtræ paa en varm Plads, hvorimod Hær Bentzien har gjort den Erfaring, at Frugterne ikke blive fuldt udviklede paa halvstamme, de Træer og derfor fraraader Plantning af saadanne.

D. Elzholtz,
Glarupf.

Afb. 26.

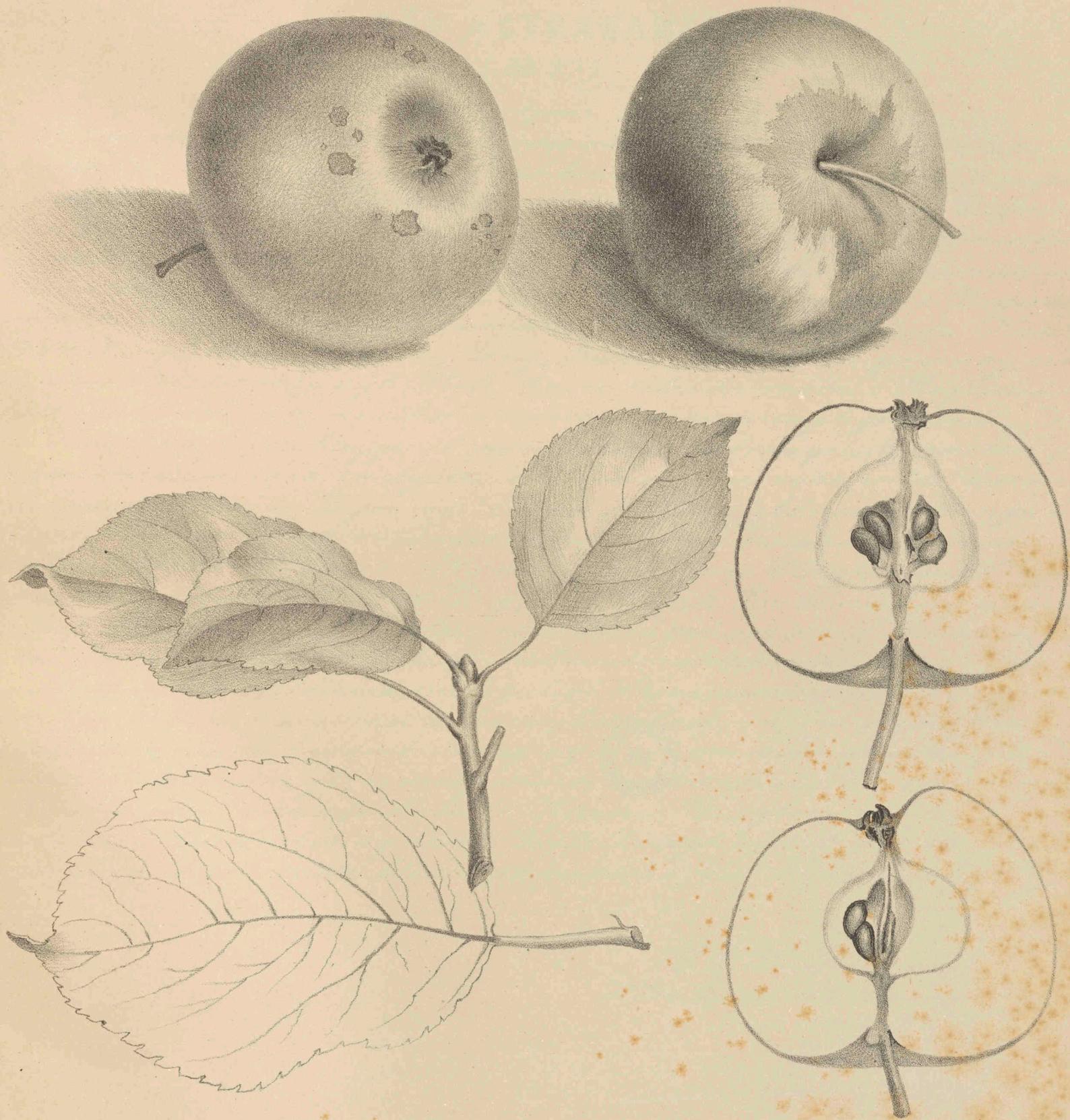
S. J. Grønvold del. & lith.

S. J. Grønvalds. lith. Jnst Svendborg

IOSEPHINE DE MALINES.

Afb. 27.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lit. Inst. Svendborg

RÖD ASTRAKANER.

RÖD ASTRAKANER.

(Afb. 27).

Syn. Beauty of Wales. (Efter Bentzien).

Dette smukke Sommeræble skal være udbredt overalt her i Norden; men det fortjener at blive hyppigere plantet her i Landet end Tilfældet er for Tiiden. Afbildningen viser Ablets almindelige Form og Størrelse. Bageret er lukket, Bagerbladene ere lange, grønne, uldne og sidde i en afrundet Fordybning med fin Uld. Bageret er ofte, dog ikke altid, omgivet med mindre Folder, ligesom nogle svage, bløde Hævninger begynde i Bagerhulen og strække sig i 5 à 6 næsten umærkelige bløde afrundede Kanter henover Frugten. Stilken er lang, træet, fin ulden, grøn og sidder i en afrundet, snæver, dyb Hule, hvori eller hvorom i Reglen findes et lyst Rustovertræk, hvilket undertiden er netagtigt furet. Huldens Grundfarve er blegguul, paa Solsiden straaquul, næsten ganske overtrukken med en lysere eller mørkere rosenrød Carminfarve med mørkere Tegning; Striber findes sjeldnere. Mange hvide, lige eller brune Punkter findes spredte over Frugten, men ere især synlige i den røde Farve. Huden er, medens Frugten sidder paa Træet, belagt med en hvid Dug, der i stærk Forbund, og naar Frugten er fuldkommen udviklet, ofte antager en svag blaaagtig Farve, der giver dette yndige Able et endnu smukkere voxagtigt Udseende. Kjødet er hvidt, sjeldnere med guligt Skjær, undertiden svagt rødt omkring Kjernehuset, det er fiint, lidt fast, skjørt og saftfuldt, af en behagelig mild krydret Smag og med en behagelig Lugt. Kjernehuset er løgformigt, temlig stort, med aaben Axe og rummelige Kamre med mange bittede Kjerne. Frugten modnes i August eller først i September og er en Taffelfrugt af 1ste Rang. Træet er kraftigt af Væxt, men bliver ikke stort, det bærer tidligt og rigt.

C. V. L. Bruun,
Høie Bøge ved Svendborg.

MARLEMER-STIBLING.

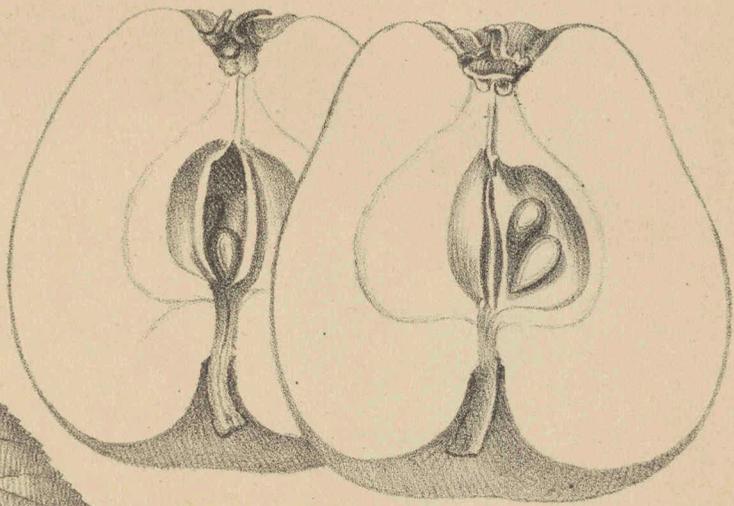
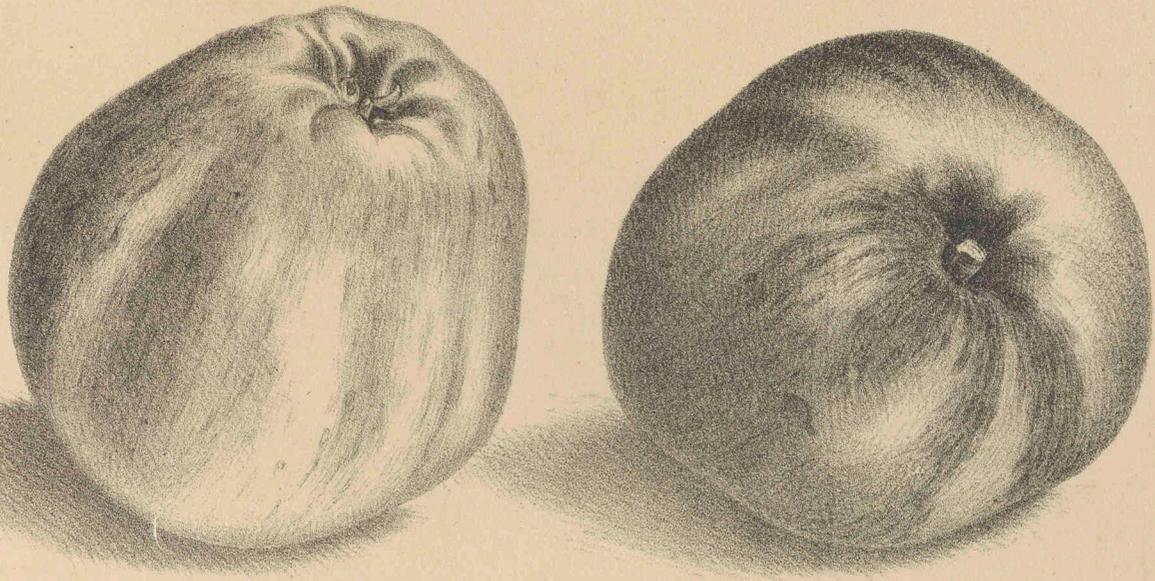
(Afb. 28).

Syn. Marlemer Pipling (paa Lolland), Maglemersæble, Magetersæble (?)
paa Sjælland.

Dette smukke Aple, som under Benævnelsen, Marlemer Pipling allerede findes endel udbredt paa Lolland, er fremkommet af Kjerne i en Bondehave i Marlemer i Nærheden af Knuthenborg. Da Navnet Pipling maa ansees for en Forvanskning af Pippin, en Klasse af Apler, hvortil dette slet ikke hører, har jeg forandret det til Stibling, under hvilken Klasse det maa henregnes, og afgiver jeg det under ovenstaaende Navn her, fra Planteskolen. Frugten er middelstor, langagtig, noget tilspidset. Huden er tynd, lysegul med carmoisinrøde Striber, som paa Solsiden ofte aldeles fortrænge Grundfarven og give Frugten et meget smukt Udseende. Huden er fedtet at føle paa og har en behagelig Lugt. Stilken er meget kort, noget laaden og sidder i en temlig rummelig Fordybning. Bagerbladene ere smalle og sidde i en rummelig, noget furet Hule. Furerne strække sig kun sjældent hen over Frugten. Kjødet er hvidt med et svagt Anstrøg af Guldt, meget fint, blødt, næsten smeltende, overordentligt saftfuldt og af en særdeles behagelig, piquant, kirsebæragtig Smag. Kjernehuset er sluttet, Rummen ere snævre og kun tildeels fyldte med mørkbrune, veludviklede Kjerne. Frugten modnes i Slutningen af October og kan holde sig til Januar. Træet bliver ikke meget stort, det er noget spinkelt i Greenbygningen, men lader dog ikke til at være kjædent. De unge Træer i min Planteskole ere, fremfor alle andre, kjendelige ved deres strittende Væxt og tynde, ligeudstrakte Sommerkud, der ere besatte med meget køtsiddende, smaa, spidse, smalle Blade. Frugten er saa afholdt her paa Eggen, at den er ligesaa meget efterspurgt som Gravenstenen og Nonnekitten, og Mange, hvoriblandt jeg selv, foretrække den for Gravenstenen. Det er et Taffelæble af allerførste Rang, som fortjener at udbredes over hele Landet.

H. Harries,
Maribo.

Afb. 28.

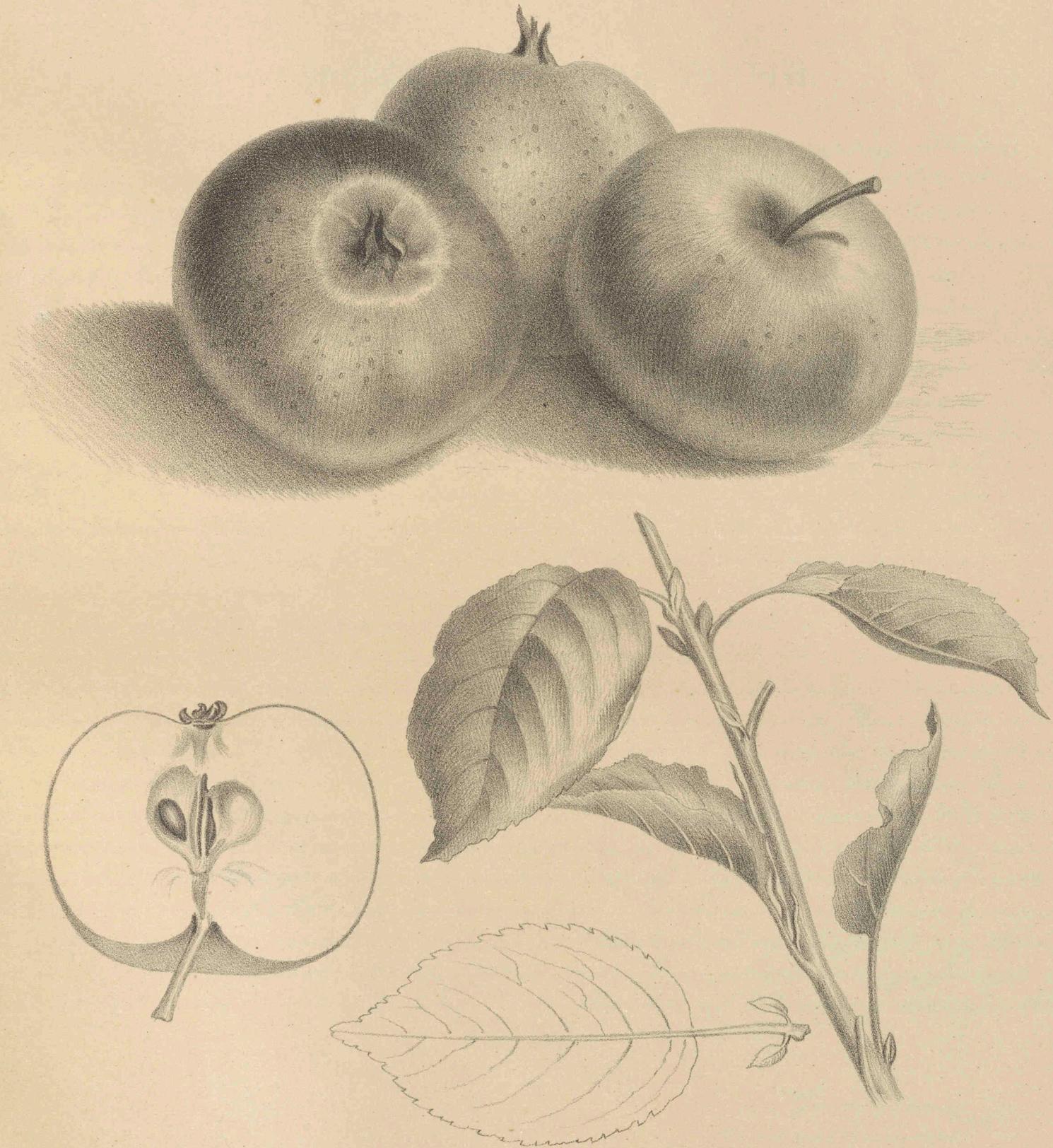
S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvolds. lith. Inst. Svendborg

MARLEMER - STRIBLING.

Afb. 29.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Jnst Svendborg

ENGELSK SKARLAGEN PIPPIN.

ENGELSK SKARLAGEN PIPPIN.

(Aft. 29.)

Syn: Scarlet Pippin, Englischer scharlachrother Sommerpeping. (v. Flotow).

Diel angiver at have modtaget denne engelske Kjernefrugt under Navn af Scarlet Pippin og bemærker derhos at Engländerne ved Navnet Pippin vist nær, mest forstaae en af Frø tiltrukken Sort. Afbildningen viser en lav bred Frugt, hvis smukke Runding kun bliver brudt af 5 svage Hævninger, som dog kun opdages naar man seer Frugten fra Bøgeret eller Stilken. Bøgeret, fra hvilket disse svage Hævninger udspringe, sidder i en viid, kun lidet nedseende Fordybning, tæt omgivet af mindre rynteagtige Folder, som ikke stræke sig ud over Bøgerkullen. Bøgeret er lukket, Bøgerbladene ere opretstaaende, lange, spidse og have en grønlig eller grønligbrun Farve. Bøgerkullen er kegleformig og har et langt Rør. Stilken er ofte indtil $1\frac{1}{4}$ T. lang, den er brun og grøn, træet og fin ulden. Stilkhulen er smuk afrundet, ikke viid, men forholdsmaassig dyb og meer eller mindre belagt med tynd Rust. Huden er fin, lidt fedtet og glat. Grundfarven er grøn senere lys grønlig-gul, hvilken Farve dog kun sees paa Skyggesiden og omkring Bøgeret. Paa alle for Solen udsatte Frugter er Huden belagt med en tæt purpurcarmoisin Farve, som altid med en lille blod Scatterning gaaer over i Grundfarven, hvor en Deel af Frugten har siddet i Skygge. I Huldens grønne Farve sees rødlig Punkter med matgrøn Krands, i den mørke, røde Farve ere disse Punkter graa med sortrød Krands, dog ere disse sidste kun svagt synlige. Kjødet er grønlig-hvidt, paa Frugter fra ældre Træer skal det om Bøger og Kjernehus som ogsaa under Skallen have en rosenrød Farve, det er ikke meget fast, men saftigt og af en behagelig sød reinetteagtig Smag uden Syre. Kjernehuset er bredt, løgformet, har en hul Ase og rummelige Kamre med brune noget spidse Kjerne. Frugten modnes i første Halvdeel af Septbr. og kan holde sig i 3 Uger, den kan benyttes som Huusholdningsfrugt og som Taffelfrugt af anden Rang. Træet er stærkt af Væxt og bærer tidligt og rigt.

J. A. Bentzen,
Kjøbenhavn.

DRONNING HORTENSIA.

(Afb. 30).

Lyn: Monstreuse de Bavay, Reine Hortense, Hybride von Laeken, Louis Philip,
Reine des Cerises.

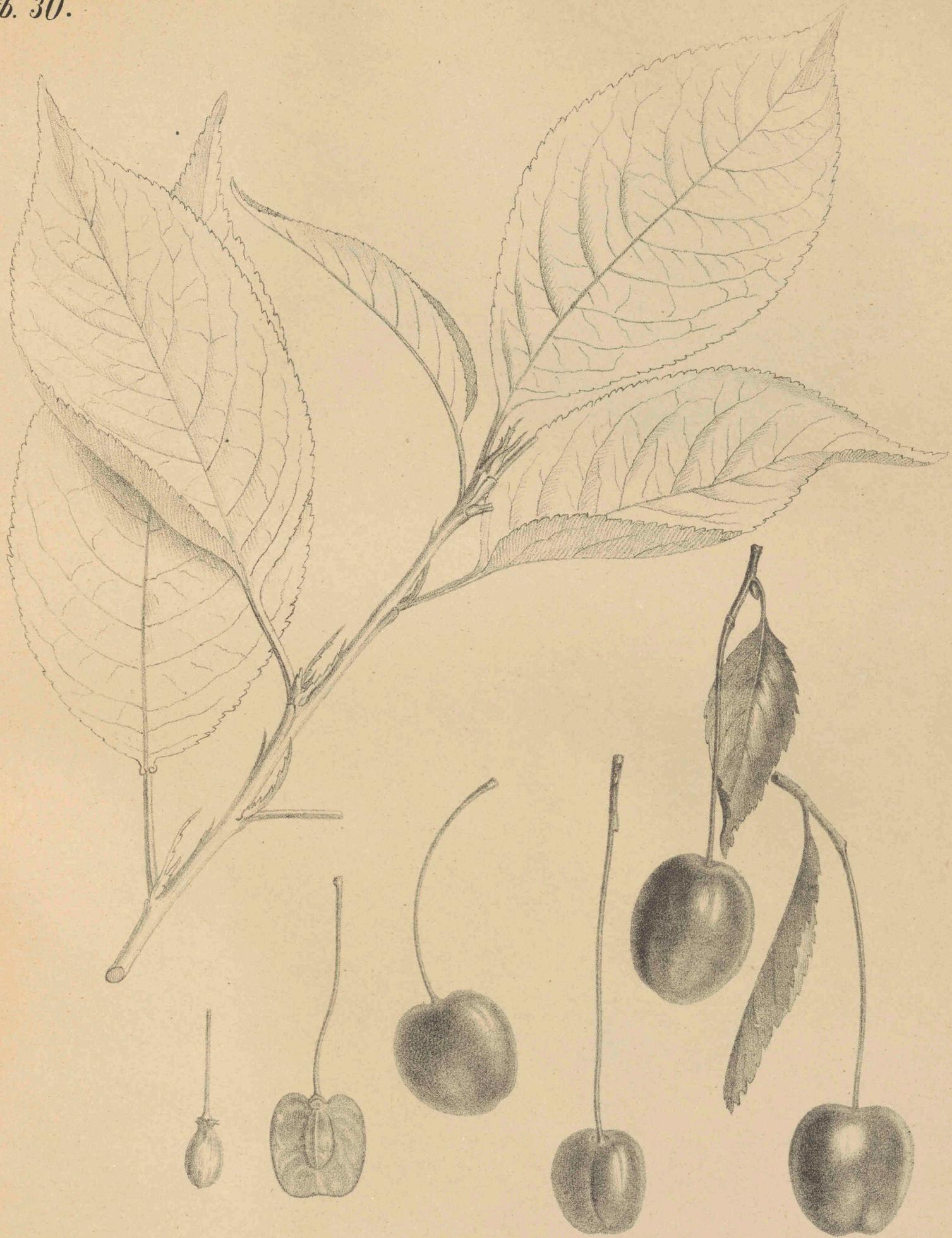
Træet er ikke meget stærktvoksende, Bladene ere æglancetdannede og dobbelt saug,
sakkede, Bladstilken omtrent $\frac{1}{3}$ Deel af Bladets Længde. Frugten er temlig stor,
oval, fladtrykt og næsten ligesaa bred mod Stempelpunktet som mod Stil-
ken, hvor den er lidt fordybet, ligesom der ogsaa ved Stempelpunktet er en svag
Fordybning. Paa Frugtens ene Side findes en svag Fure. Fluden er glat glind-
sende, af guul Grundfarve; men mod Modningen antager den, navnlig paa
Solsiden en skinnende rød Farve. Kjødet er grønquult, meget saftigt, lød-
skende, af en behagelig, lidt syrlig Smag. Stenen er af Middelstørrelse og løs,
ner sig ikke godt fra Kjødet. Frugtstilken er tynd af omtrent $\frac{2}{3}$ Læng-
de. Det er et af de smukkeste Kirsebær baade med Hensyn til Form og
Farve, og Frugterne ere fortrinlig saftige. Træet har Ord for ikke at bære ri-
geligt, hvad der ogsaa har stadfæstet sig her hos mig ved et 9 Aar gammelt
Træ, podet paa almindeligt Kirsebær, hvorimod et andet, 6 Aar gammelt
Træ, podet paa Veichsel, har, især iaar (1870), baaret rigeligt. Den Ansku-
else, som tidligere har været fremsat, at Frugtbarheden skulde forøges
ved at pøde denne Sort paa Veichselkirsebær, synes altsaa at stadfæste
sig.^x

Frantz Wendt,
St. Jørgensbjerg ved Roeskilde.

^x I Haven ved Valdemar Slot findes ogsaa et ungt Træ af denne Sort, podet
paa Veichsel, dette har ligeledes viist sig meget frugtbart.

(Udg. Bem.).

Afb. 30.

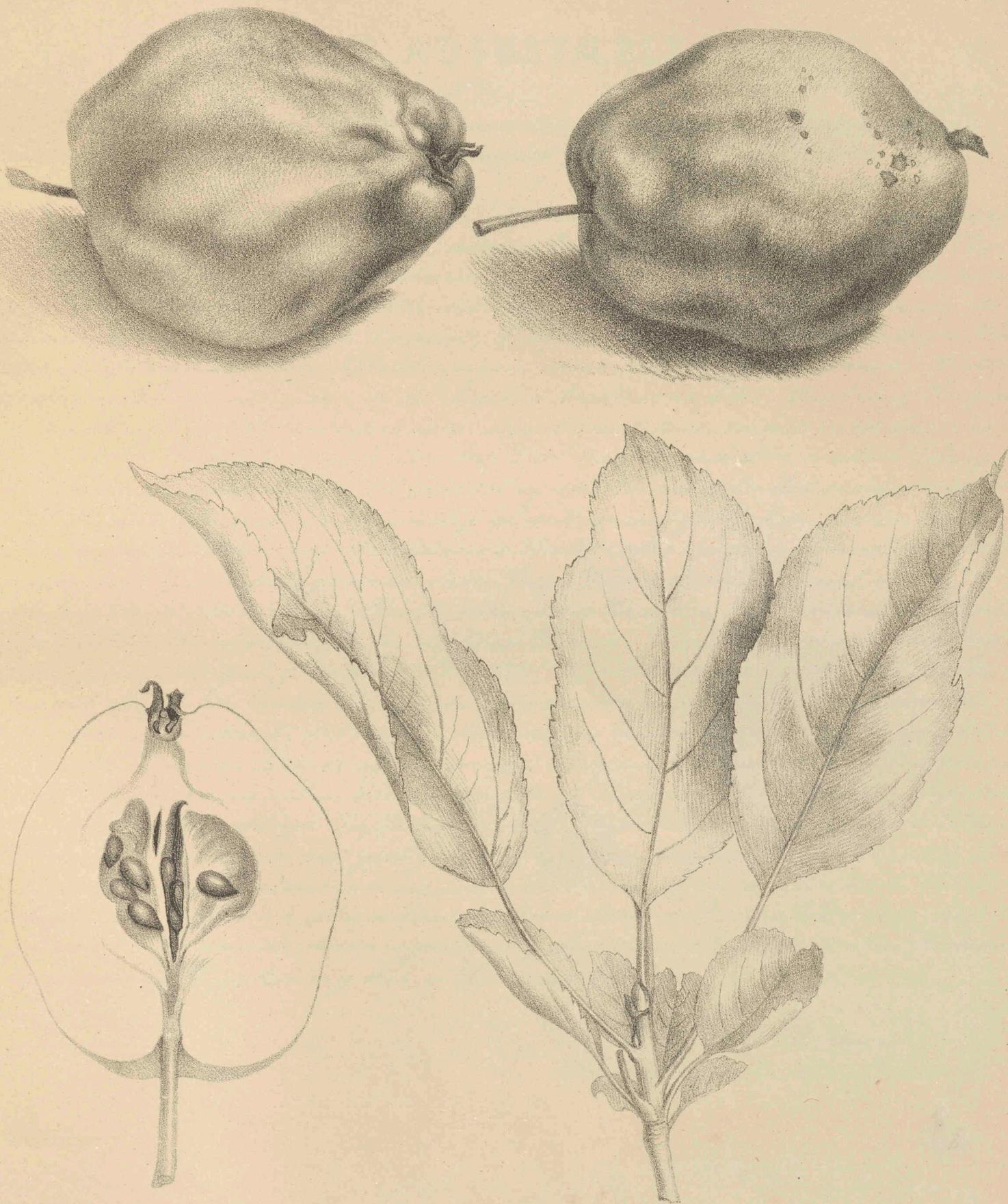
S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. Lith. Inst. Svendborg

DRONNING HORTENSIA.

Afb. 31.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds lith. Jnst Svendborg

GUULT AUGUSTÆBLE.

GUULT AUGUSTÆBLE.

(Afb. 31.)

Syn. Sommer Gewürzäpfel, Weißer Sommer-Gewürzäpfel, Calville précocé, Pa.,
lästiner, Pomme avant toutes, Weißer August Calville, Sommer Postoph, Rus-
sian Apple. (Oberdieck).

Dette Æble, som Oberdieck har beskrevet under Navn af Sommer Gewürzäpfel, skal være udbredt saavel i Tydskland som i Frankrig, England og selv i Rusland. Ogsaa her i Landet er det temmelig almindelig kjendt og navnlig fra Handelsgartner Bredsted i Odense udbredt under ovenstaaende Navn, hvilket han betragter som havende Hævdret her i Landet. Frugten er en Deel foranderlig i Formen, dog hovedsagelig saaledes som Afbildningen viser. Ikke sjeldent viser Æblet sig mere valseformigt og undertiden er det ligesaa bredt som høit. Omkring Bægerhulene findes calvilleagtige Hævninger, som snart med fine snart med bredere Kanter strække sig over Frugten og gjør den ene Deel høiere end den anden. Bægeret er lukket, ved større Frugter langt, tilspidset og opretstaaende, det sidder i en snæver, ofte dyb Hule. Skilken er temmelig stærk, meest grøn, den sidder i en, ved de over Frugten mod Skilken sig strækkende Buler, ofte noget indsnævret Hule. Huden er fin, paa Træet belagt med fin Dug. Farven er lysgul, men Solsiden har undertiden et let Anstrøg af Rødt, som paa Frugter, der have været stærkt udsatte for Solen, kan antage en dybere Farve. Punkterne ere fine og spredte. Æblet har en behagelig krydret Duft. Kjødet er gulig-hvidt, fint, saftigt, fuldt og noget krydret, naar Frugten er overmoden bliver det melet. Kjernehuset er stort og aabent, det har rummelige Kamre med som oftest talrige brune, spidse Kjerne. Det kragtformige Bægerør strækker sig sjeldent til Kjernehuset. Frugten modnes i Slutningen af August eller først i September og er et særdeles godt tidligt Taffelæble, som ogsaa kan benyttes i Huusholdningen. Sommerkuddene ere gulig-brunrøde, stærkt punkterede, den øverste Deel langt hen i Sommeren ulden. Træet er af middelstærke Væxt, det bærer tidligt og rigt, men standses herved let en Deel i Væxten, det former sig villigt som Pyramide, men egner sig ligesaaavel som halvstammet Træ til almindelig Dyrkning her i Landet.

C. V. L. Bruun,
Hoie Bøge ved Svendborg.

ESPERENS HERREPÆRE.

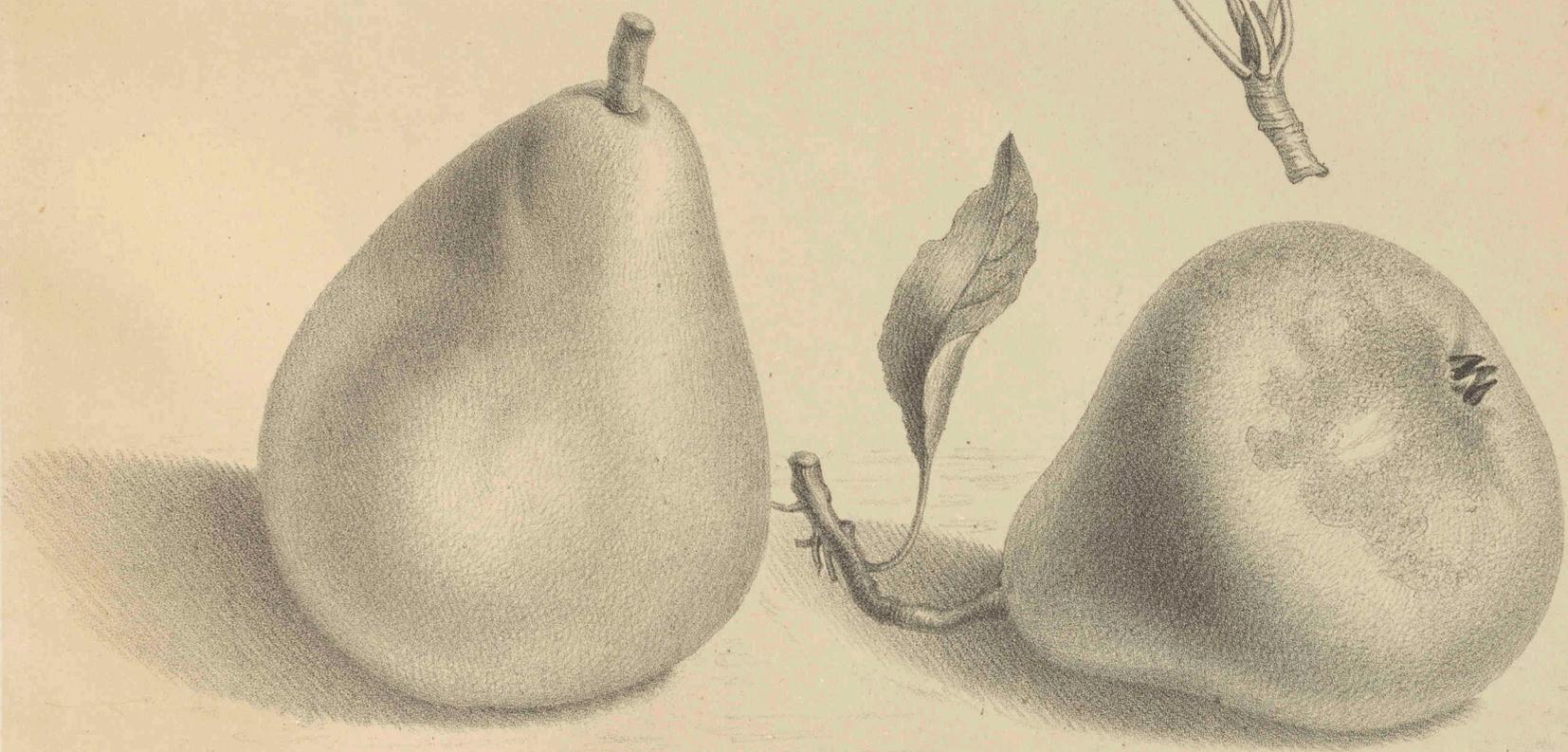
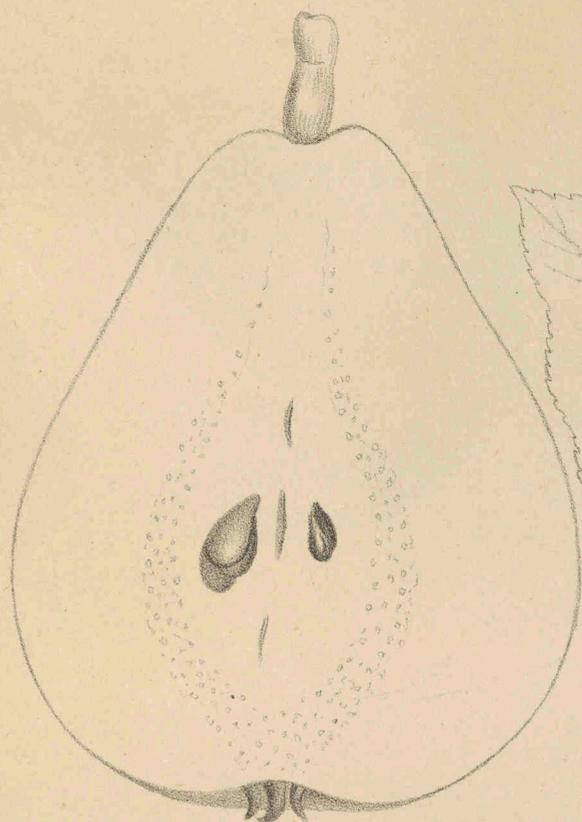
(Afb. 32).

Syn: Seigneur (Esperen), Bergamotte Lucrative, Fondante d'automne, Seigneur d'Esperen,
Oberdiecks Butterbirne.

Frugterne til hosstaaende Afbildning ere tagne af et ungt Træ, som er podet paa
Avade. Formen viser sig noget foranderlig, hvad der ogsaa sees af Tegningen, og
Frugterne blive ikke altid saa store. Rugen sidder stærkt efter Bøgeret, om hvilket
den kvalver sig noget fladrund; mod Skilken har den jævnlig en svag Indbøining
og en tyk, meer eller mindre afstumpet Spids. Bøgerbladene ere stive spidse, til,
deels adskilte ved Grunden. Bøgeret er aabent og sidder i en flad mindre Fordyb-
ning, hvori nogle flade Hævninger undertiden findes. Skilken er tyk, ofte no-
get kjødet, $\frac{1}{2}$ til $\frac{3}{4}$ T. lang, den sidder som nedstukken i Frugten eller ovenpaa
Spidsens Afrundning. Huden er matgrøn, senere noget gulgrøn uden Rødt,
Rustovertræk findes paa en Deel af Frugterne, dog skal det ofte ikke eller dog
kun i ringe Grad vise sig. Kjødet er malkvidt, undertiden noget grønligt,
meget fint, omkring Kjernehuset ubetydelig fiinkornet, næsten smeltende
og af en meget behagelig sød, bergamotagtig Smag. Frugten afplukkes efter
Hensyn til Sommerens Varme, enten i første eller sidste Halvdeel af
September og bliver spiselig i Midten af October. Træet voxer smukt py-
ramideformigt og bærer tidligt og rigt. Sommerkuddene ere lædergule,
undertiden lidt meer olivengrønne og temmelig rigt punkterede. Blade-
nes Rand er ofte noget baadformig sammenbøiet mod oven, Randen
er fint, men skarpt saugtækket, Bladene ere glatte og glindsende.

J. L. F. David,
Thorsenge.

Afb. 32.

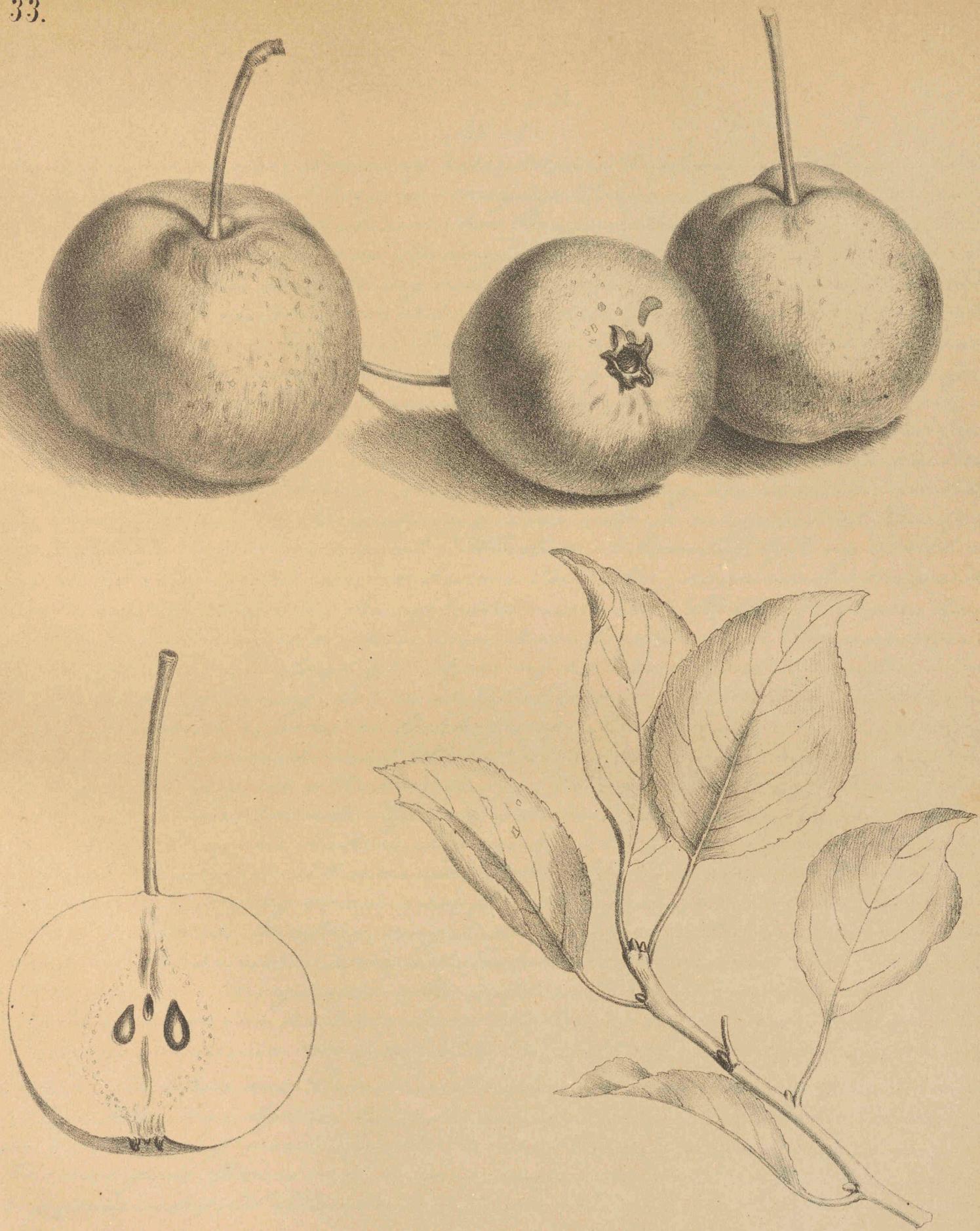
S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvolds. lith. Inst Svendborg

ESPERENS HERREPÆRE.

Afb. 33.

S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Jnst Svendborg

EYWOOD.

EYWOOD.

(Afb. 33).

Denne Pæresort er efter Downing tiltrukken i England af Knight. Afbildningen viser denne Frugts noget bergamotteagtige Form, som dog ikke forekommer med saa stor Regelmæssighed som hos Bergamotten, thi mange af Frugterne have ofte en eller flere smaa fladagtige Fordybninger, udspringende fra Stilkhulen, som enten forløbe sig ved Frugtens Bug eller i enkelte Tilfælde fortsættes til Bægerhulen, hvorved den runde Form bliver noget trykket. Rugen sidder midt paa Frugten. Bægeret er stort, aabent og sidder i en lille flad Fordybning. Paa enkelte Frugter er ingen kjendelige Fordybninger ved Bæger og Stilk. Bægerbladene ere udbredte og fladliggende. Stilken, som er $1\frac{1}{2}$ til 2 T. lang, forekommer ligesaa ofte noget bøiet som aldeles lige, den er tynd, glat og dens Farve nærmest Frugten er grøn med smaa brune Punkter. Enden af Stilken er derimod brunagtig, den sidder i en lille smal, undertiden noget ujævn Fordybning, som ofte er omgivet af Rustpletter. Huden Grundfarve er grøngul. Huden er temlig tyk og besat med talrige, skarpt markerede mørkebrune Punkter, som undertiden skjules af uregelmæssigt formede Rustpletter nærmest Stilk og Bæger, hvor der paa enkelte Frugter ogsaa stundom kan forekomme Smaarevner. Kjødet er hvidt med et guulagtigt Skjær og har en eiendommelig viinsyrlig, meget behagelig Smag, det er saftfuldt og smeltende, lidt kornet omkring Kjernehuset, som er lukket men temlig stort. De lysebrune, ovalt tilspidsede Kjerne, hvoraf Halvdelen i Almindelighed ere gøldeliggende tæt op til Væggene i Rummene, i 1 à 2 af disse kan der undertiden paa een Frugt findes tvende Kjerne i hver. Modningstiden er Slutningen af October, Frugten holder sig omtrent i en Maaned. Pyramide træet, hvoraf Frugterne til nærværende Afbildning ere tagne, er forædlet paa Pærevildning og voæer i en kraftig leerholdig Muldjord med Leerunderlag, har en kraftig, noget stiv og spredt Væxt. Sorten egner sig saavel til Pyramide- som til halvstammeth Træ. Bladene paa Frugtsporerne, hvor Frugterne ofte sidde i Klasser, ere ægøvale, glatte, noget tilspidsede og sidde paa en lang glat, ofte noget karminschatret Stilk. Sommerstødene have smallere Blade og disse ere udefter Spidsen lidt takkede. Barken paa Sommerstødene er graabruun, glat med lysegrønne Punkter, har tykke, buttede, udadsiddende Pine i Bladvinklerne som i Forening med Træets Væxt og Blade gjør Sorten meget kjendelig. Denne gode Pæresort, som er meget frugtbar og tillige haardfør, egner sig fortrinlig til Plantning i vore Frugthaver, hvor den ikke bør savnes.

Ditlev Eltzholtz,
Glorup.

RÖD VINTERPIGEON.

(Abb. 34).

Syn: Rother Vinter/Taubenapfel, Pigeon rouge, Jerusalemsapfel, Pigeonet royale,

Königl. Täubling (Diel), Coeur de Pigeon, Mandel Apfel. (Efter Lucas.)

Afbildningen viser de hyppigst forekommende Former af dette almindelig udbredte og smukke Æble, der er en Taffelfrugt af 1ste Rang, som ikke bør udelukkes fra nogen Have. Bægeret er langt, opretstaaende, spidsbladet og lukket, det sidder i en ubetydelig Fordybning, der er omgivet af nogle smaa Folder, som ere sporlige over Frugten. Den synde Stilk sidder i en rustfarvet Hulning. Huden er voxagtig hvid eller guulagtig lysgrøn med baandformede, mørkere og lysere karmirrøde Striber og lysrød Schattering. Punkterne ere guulagtige i det Røde, i det Guulagtige derimod brunlige og grønne. Enkelte Rustpletter ligesom ogsaa sorte Pletter forekomme især paa kold Grund. Kjødet er hvidt, skjørt, fiint og saftfuldt, af en forfriskende Smag uden Syre. Kjernehuset er lukket, Bægeret gaaer smalt ned til Midten af Kjernehuset, de fire Rum danne et Kors, og deraf har Frugten faaet Navnet Jerusalemsæble. Frugten modnes i November og holder sig indtil Marts - April. Træet voxer ret frodigt saalænge det er ungt, det ansætter mange Grene, bliver ikke stort men er frugtbar, det bør dyrkes som lavstammet og behøver god Jord. Paa kold Undergrund lider Træet en Deel af Kræft. (Fildeels efter Bentzien.)

L. Jensen,
Frederikslund.

Afb. 34.

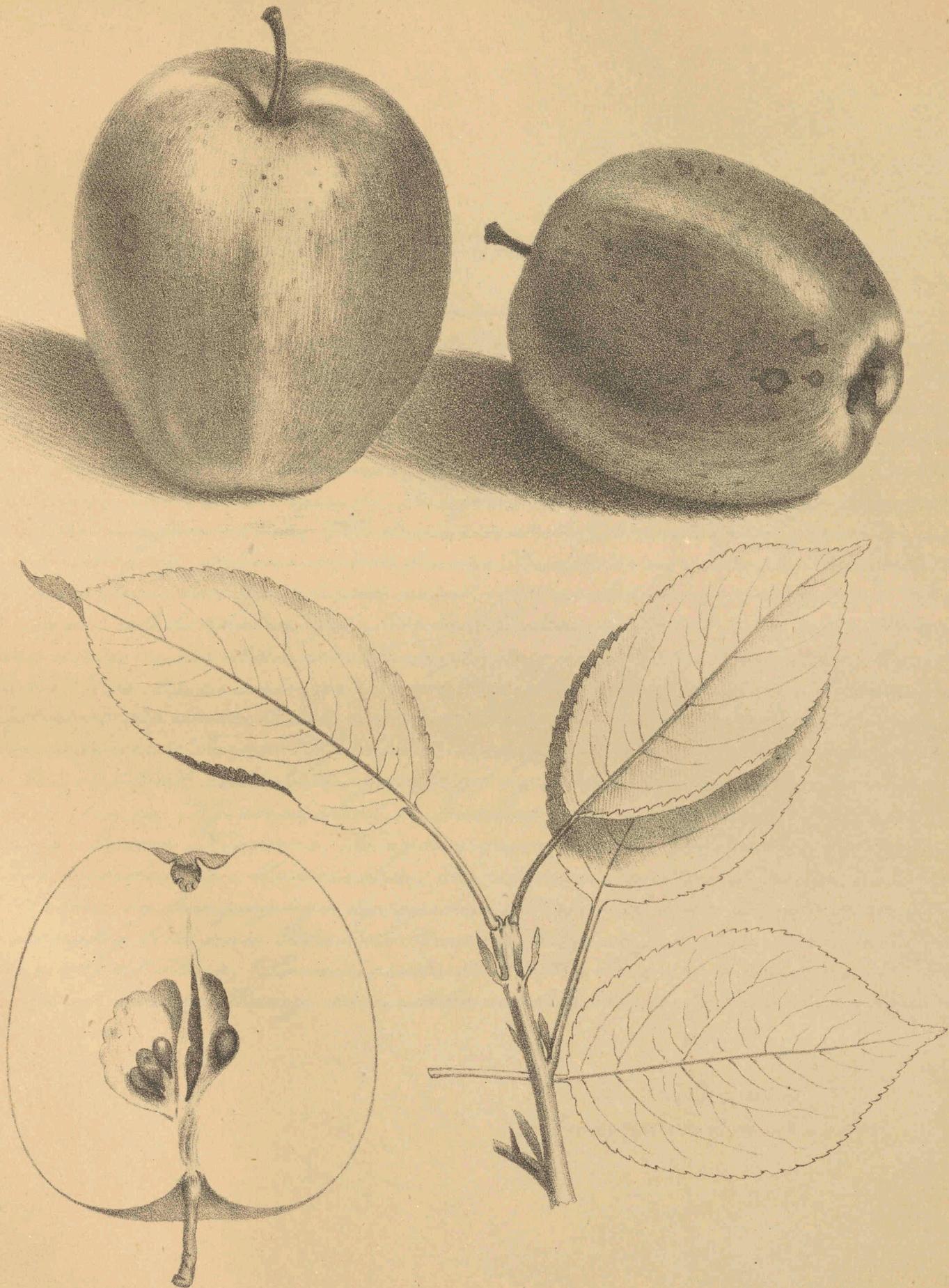
S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvolds. lith. Inst Svendborg

RÖD VINTERPIGEON.

Afb. 35.

S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst Svendborg

SLESVIGSK IORDBÆRÆBLE.

SLESVIGSK JORDBÆRÆBLE.

(Abb. 35).

Syn: Stribet Sommerpermain, Høstpermain.

Ovenstaaende Synonymer ere anførte af Bentzien og Obudieck, og har jeg undladt den Mængde locale Navne, som haves paa denne Frugt, thi det gaaer med den som med saa mange andre Sorter, ligesaamange Væxsteder ligesaamange Navne, og dog ved jeg ingen den nærstaaende Frugt, hvormed den kan forveksles. Enkelte Botanologer mene at dette Æble stammer fra England, andre angive Holsteen og atter andre Slesvig som dets Hjem. Frugten er stor, paa heldige Væxsteder større end Afbildningen viser. Huden er ved Afplukningen grønlig-guul med talrige, snart hvidagtig-grønne snart brune Punkter og enkelte Rustpletter, ofte er Frugten paa Solsiden rødstribt, snart rødt anløbet med mørkere Striber; naar den har ligget afplukket noget bliver Huden fedtet at føle paa. Bageret er halvaabent, det sidder i en ikke stor Fordybning omgivet af mindre Kanter, som strække sig som lave Ophøjninger over Frugten. Stilken, som sidder i en temmelig stor Fordybning, der undertiden har nogle Ruststriber, er snart lang og snart kort og har en rødbrun Farve. Kjødet er hvidguult med grønne Aarer omkring Kjernehuset, det er blødt, lidt løst og saftigt og har en behagelig viinsyrlig krydret jordbæragtig Smag. Kjernehuset er lukket, Rummenene ere af Middelstørrelse med mange brune Kjerner. Frugten modnes i September og holder sig i 5-6 Uger, undertiden 2 Maaneder. Træet er sundt og frodigt, det har opretstaaende Grene og langagtige lysegrønne baksiddende Blade paa lange Bladstilke, en hvidagtig Uld paa Bladets Underside har jeg ikke kunnet bemærke, uagtet det angives af Flere. Sommerstudenene ere brune med hvide Prikker. Det er en Frugt af første Rang, som ikke nok kan anbefales til almindelig Dyrkning.

J. Petersen,
Curupgaard p. Falster.

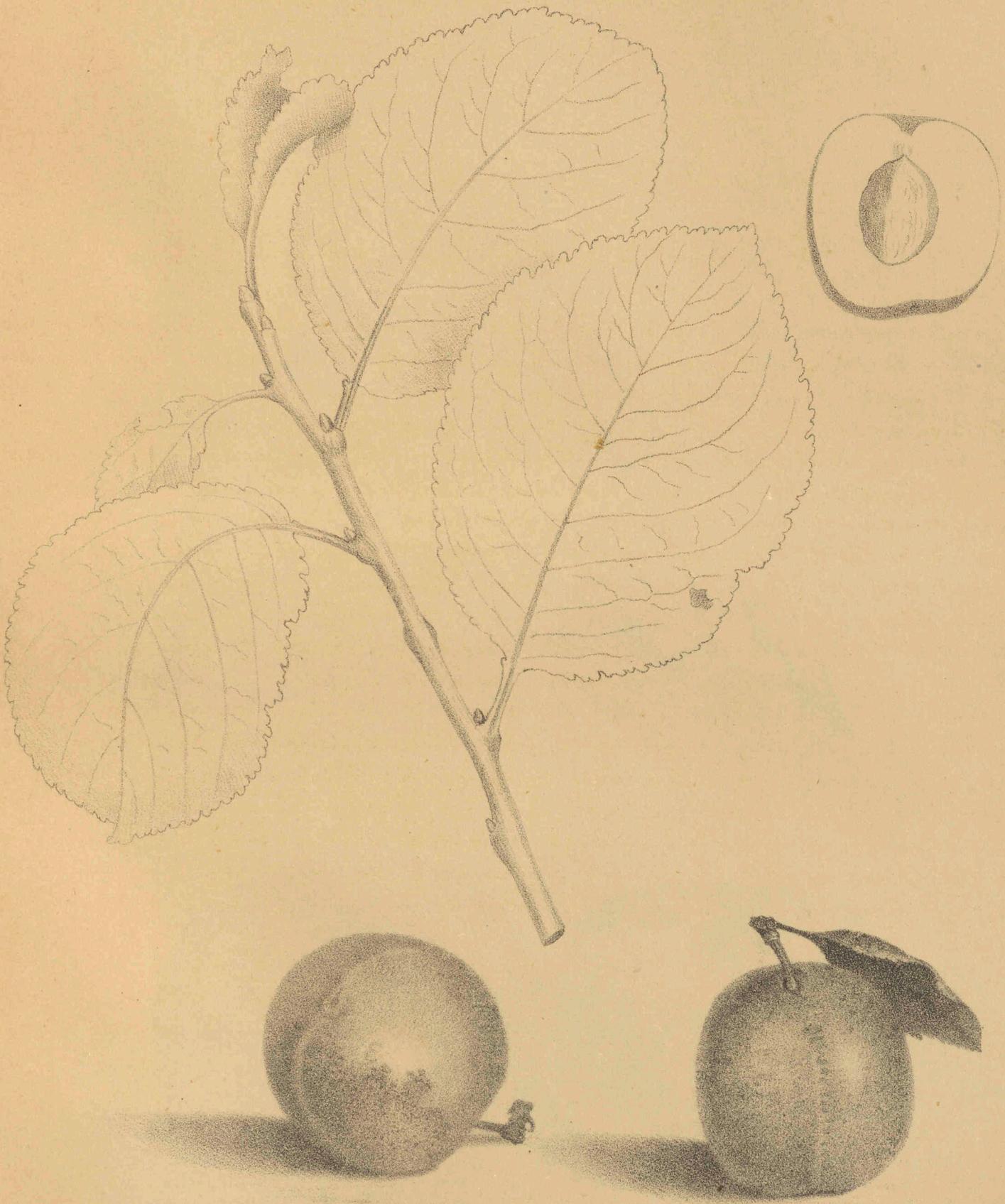
REINE CLAUDE DE IUILLET.

(Afl. 36).

Træet vokser hurtigt og giver mange og kraftige Skud. Bladene ere som alle Reine Claude Arters meget brede, ægdannede, stive, grove, mørkegrønne og glindsende. Frugten er temlig stor, rund, ofte noget flad, furet paa den ene Side, lidt fordybet mod Stempleet og mere mod Stilken. Huden er tynd, næsten gjennemsigtig, forinden Modningen af ableggrøn Farve, senere faaer den et quulagtigt Anstrøg og bliver rødsprængt paa Solsiden; den er overtrukken med en svag grønlig Dug (pruine). Kjødet er gulgrønt, meget saftigt, smeltende af en udmærket behagelig sød Smag. Stenen er af Middestørrelse, bred og løsner ikke fra Kjødet. Frugtskilken er omtrent halv saa lang som Frugten og tynd. Denne Sort, der i alt Væsenligt har alle gode Egenskaber tilfælles med de øvrige Reine Claude Sorter, er i Regelen den tidligst modne af alle Sorterne; den er større i Frugt, end end den almindelige grønne Reine Claude, bærer meget rigeligt, er af den fortrinligste Smag og viser ikke Tilböielighed til at revne, sandsynligviis begrundet i at den modnes i en tidligere Aarstid, hvorfor den vistnok bør foretrakkes for de andre Reine Claude Arter. Den egner sig godt baade som høi- og lavstammet, men som de fleste Blommesorter, der let blæse af, bør vistnok Pyramideformen og Lavstammer foretrakkes, og især egner denne Sort sig som alle Reine Clauderne godt til Espalier.

Frantz Wendt,
St. Jørgensbjerg ved Roeskilde.

Afb. 36.

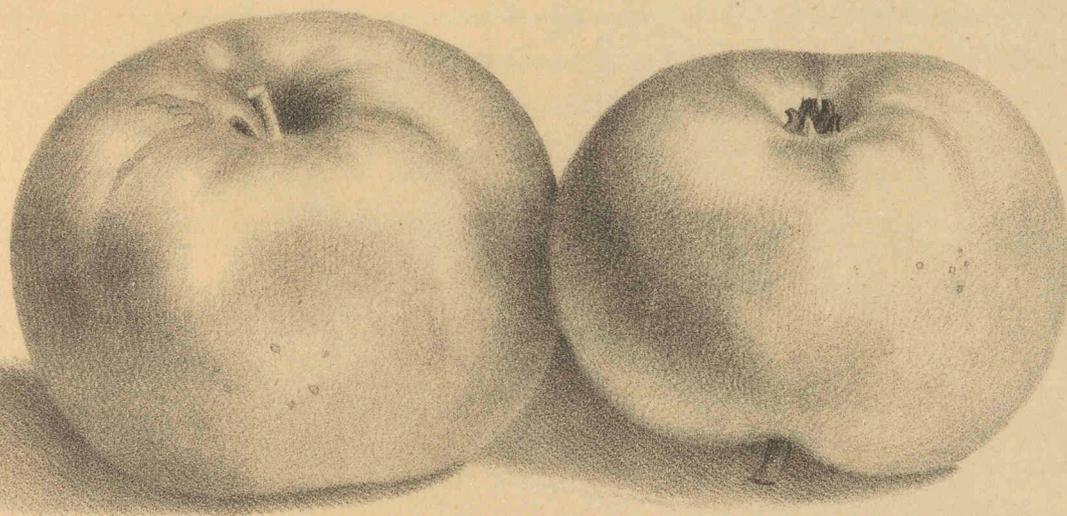
S.J. Grönvald del & lith.

S.J. Grönvalds. lith. Inst Svendborg

REINE CLAUDE DE JUILLET.

Afb. 37.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Jnsi Svendborg

EVAGIL PIPPIN.

EVAGIL PIPPIN.

(Afb. 37).

Podqvistene til dette smukke Abbe er modtaget fra Erfurt

(Afb. 37).

Podqvistene til dette smukke Abbe ere modtagne fra Erfurt, med disse fulgte en kort Beskrivelse af Frugten, og ere de her afbildede Abber aldeles overensstemmende med denne. Afbildningen viser Frugtens Form. Over den smukke Runding findes flere svage Flørninger, som dog ere mere synlige naar Abbet sees fra Stilken, end naar det sees fra Bægerhulen, hvorfra man dog kan opdage at de have deres Udspring. Bægerbladene ere korte, grønne, svagt uldne; Bægeret er aabent og sidder i en viid, svagt nedsænket Fordybning, omkring hvilken Frugten har en blød Runding. Stilken er tynd, træet og strækker sig kun lidt over Stilkhulen, som er temmelig dyb, kragtformig og, som oftest, belagt med en straalformig lys Rust. Huden er gul med svagt grønligt Skjær, som senere forandrer sig til en orangegul Tone; Rødt sees ikke paa Frugten, hvorimod fine, med Hvidt eller Gult omkrand, sede mørke Punkter findes. Kjødet er hvidgult, noget grønt mod Stilken og Bægeret og med en grønlig Rand omkring Kjernehuset, det har en viinsyrlig, ikke krydret Smag, er fint kornet og ikke meget saftfuldt. Kjernehuset er spidst løgformet, Rummenene ere snævre og smaa og have mange lysbrune fyldige Kjerner. Bladene ere ovale med temlig lang, ofte lidt snoet Spids. Randen er skarpsaugtakket, Overfladen er mørkgrøn glindsende, Undersiden lysere, belagt med hvid Uld. Sommerkudene ere mørkebrune med faa hvide Pletter og uldne Spidser. Træet har en kraftig, opret Væxt og tegner til at bære tidligt og rigt. Det er en Taffelfrugt af anden Rang.

C. V. L. Bruun,
Høie Bøge ved Svendborg.

LOUISE BONNE D'AVRANCHES.

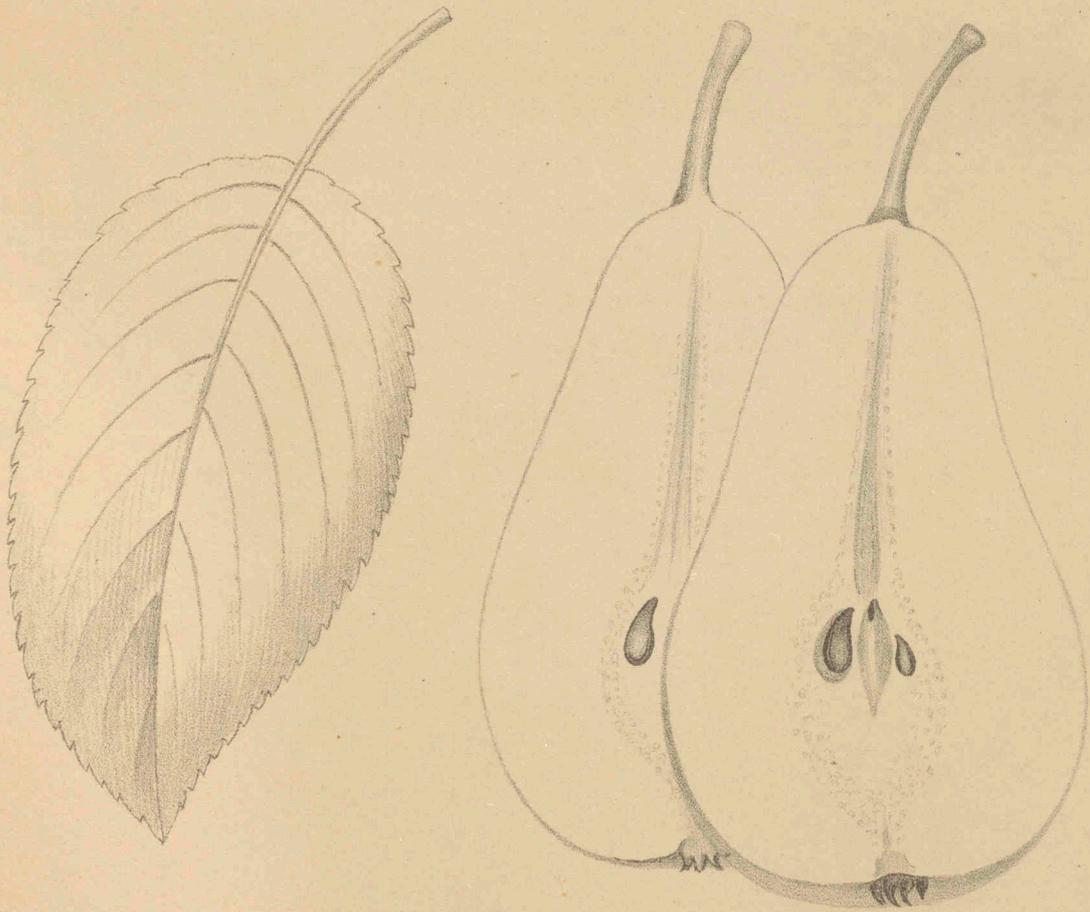
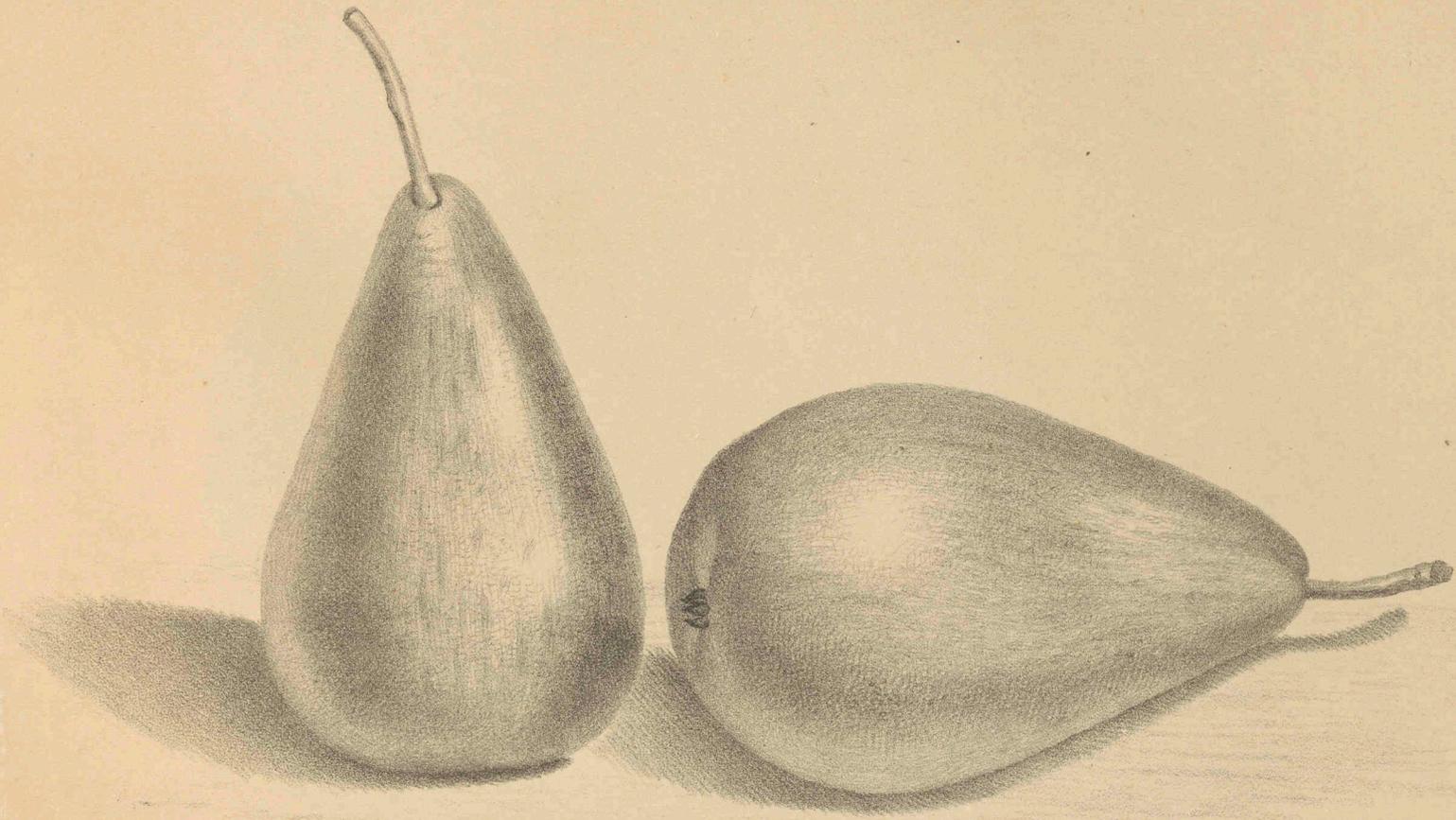
(Afb. 38).

Syn. Poire d' Jersey, Bonne Louise d'Araudoré, William the Fourth. (Efter Jahr).

Efter Oberdiecks „Handbuch der Obstk.“ skal denne Pære være tiltrukken eller funden 1788 af en Hær Longueval i Avranches og af denne Grund fra først af være tildeelt Navnet „Bonne de Longueval“. Afbildningen viser Frugtens almindelige Form og Størrelse. Bægeret er aabent og sidder i en lille flad og uregelmæssig Fordybning. Bægerbladene ere korte, hornagtige og fremtrædende. Stilken er stærk, gulbrun, træet, ofte kjødet mod Frugten og sidder som oftest skjævt paa Spidsen, trykket til Siden af en Kjødsvulst. Huden er glat og smuk gul med grønne Steder. Punkterne, som ere omgivne af en lille Krands af mørkegrøn Farve, ere talrige, men forsvinde tildeels naar Frugten modnes — paa Frugtens Solside er den stærk rød, noget stribet; omkring Bæger og Stilk findes lidt Røstovertræk. Kjødet er gulighvidt, smøragtigt, fiint og saftfuldt samt af en fin, noget syrlig, krydret Sukkersmag. Kjernehuset, som er omkrandsat af fine Korn, har en lukket Ase, Kamrene ere smaa, men rummelige med mange temmelig store, lange, spidse sortbrune Kjerner. Frugten er spiselig fra Midten af October og holder sig i 3 Uger. Træet, hvorfra Frugterne ere plukkede, er forædlet paa Pærevildning, det har en temmelig frodig Væxt og former sig smukt som Pyramidetræ; det er temlig rigtbærende og voxer i en kraftig leerblandet Muldjord med Leerundergrund.

Ditlev Eltzholtz,
Gartner paa Glorup.

Afb. 38.

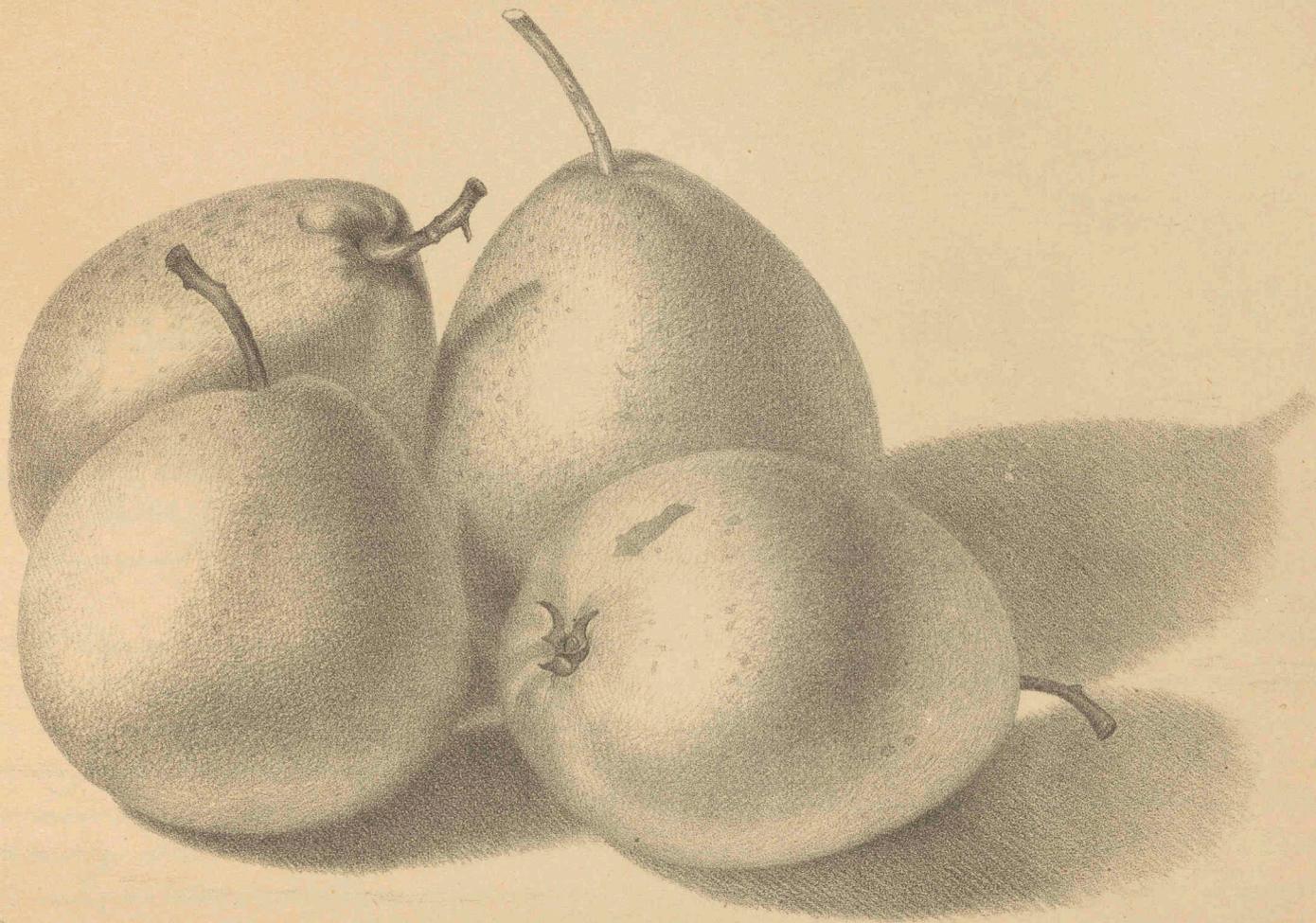
S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Just. Svendborg

LOUISE BONNE D'AVRANCHES.

Afb. 39.

S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvolds. lith. Inst. Svendborg

LIEGELS VINTER SMÖR PÆRE.

LIEGELS VINTER SMÖR PÆRE.

(Afb. 39).

Syn: Kopersche fürstliche Taffelbirn, Winterhuberin, Graf Steinbergs Winter-,
butterbirn, Postelbergerbirn, Fürst Schwarzenberg, Bischof Milde, Poire unique
musquée, Herzogin Caroline Amalia, Colomas kistliche Winterbirn (Diel).

(Efter Fahn).

Af et smukt Pyramidetræ i Glorup Have ere Frugterne, hvorefter denne
Afbildning er tegnet, tagne. Det er en fortrinlig Frugtsort, som paa Grund
af sin Velsmag og Træets Frugtbarhed fortjener at blive hyppig plan-
tet. Afbildningen viser Frugtens agrunde, noget stejve Form. Rugen sid-
der ofte næsten over Frugtens Midte, og Kævningerne omkring Bæger-
hulen strække sig blødt over Frugten og gjøre Rundingen uregelmæssig.
Bægeret er fiintspidset, stjerneformet og sidder enten ovenpaa Frugten
eller i en svag Fordybning. Stilken er omtrent 1 T. lang ovenpaa Frugten.
Huden er glat græsgrøn, senere guliggrøn med grønne Pletter og grønne el-
ler brune Punkter. Kjødet er gulighvidt, fiintkornet og har en eiendom-
melig behagelig, stærkt krydret sød Smag. Kjernehuset, som har en
lukket Axe, har fire rummelige Kamre med lysbrune, spidse Kjerner.
Frugten modnes i sidste Halvdeel af November og kan holde sig omtrent
til Jul, undertiden lidt længer. Træet, som voxer i en temlig stærk
Jord, har en sund Væxt, uden dog at være stærkt voxende, og former
sig villigt til Pyramidetræ. Bladene ere lancetformede, lidt tilspid-
sede, undertiden elliptiske, glatte, fiint saugtakkede. Sommerstudenene
ere grønlig-gulbrune med et Anstrøg af Rødbruunt paa Solsiden og
med fine lyse Punkter.

Ditlev Elzholtz,
Gartner paa Glorup.

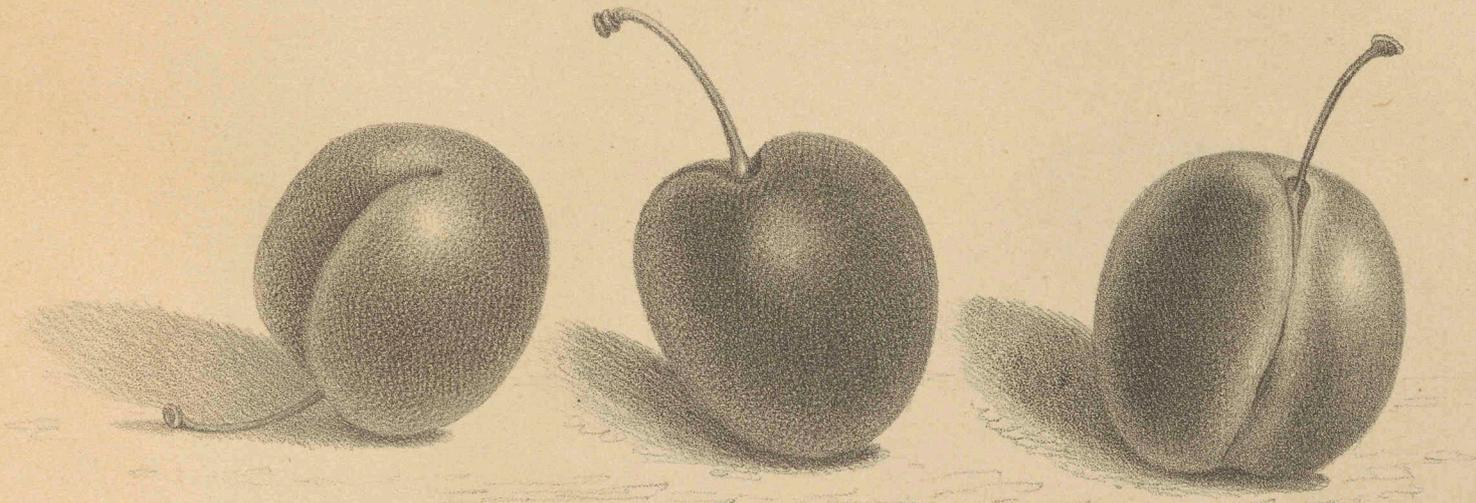
ANGELINA BURDETT.

(Afb. 40).

Træet er rasktvæxende med temmelig stærke Skud af mørkviolet Farve. Bladene ere lancetdannede eller oval-lancetdannede, svagt takkede, mørkegrønne og meget glindsende. Frugten er temlig stor, oval, lidt fladtrykt, stærkt furet paa den ene Side, saaat den næsten deles i tvende Dele fra Stemplets til Frugtstilkens Fordybninger. Huden er ikke tynd, mørkviolet med en blaaagtig Dug, der giver den et overordentlig smukt Udseende. Stilken er lang, næsten af Længde med Frugten, og tynd. Kjødet er mørkeguult, saftigt, af en særdeles behagelig Smag og løsner godt fra Stenen, der er langagtig af Form. Det er en nyere Sort, som endnu ikke er meget kjendt. Frugterne, hvorefter Afbildningen er tegnet, ere tagne af et Pyramide-træ af 4 Aars Alder, det bar forrige Aar et Par Frugter og iaar omtrent 10 Styk, og synes saaledes at bære tidligt og vil sandsynligviis ogsaa bære rigeligt.

Frantz Wendt,
St. Jörgensbjerg, Roeskilde.

Afb. 40.

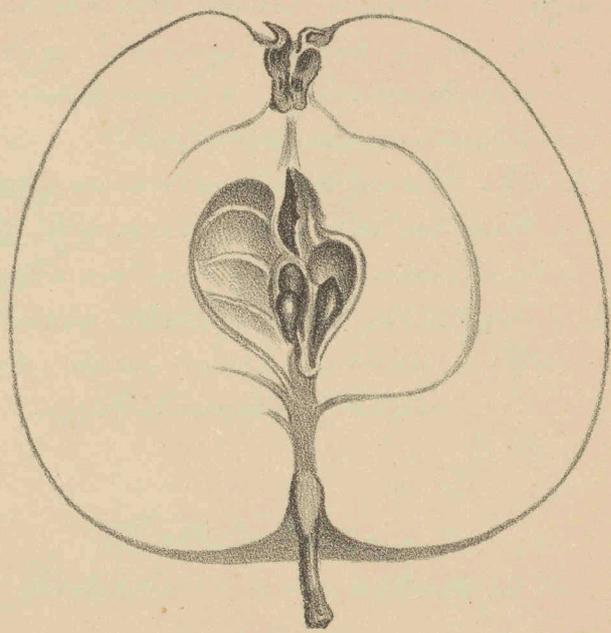
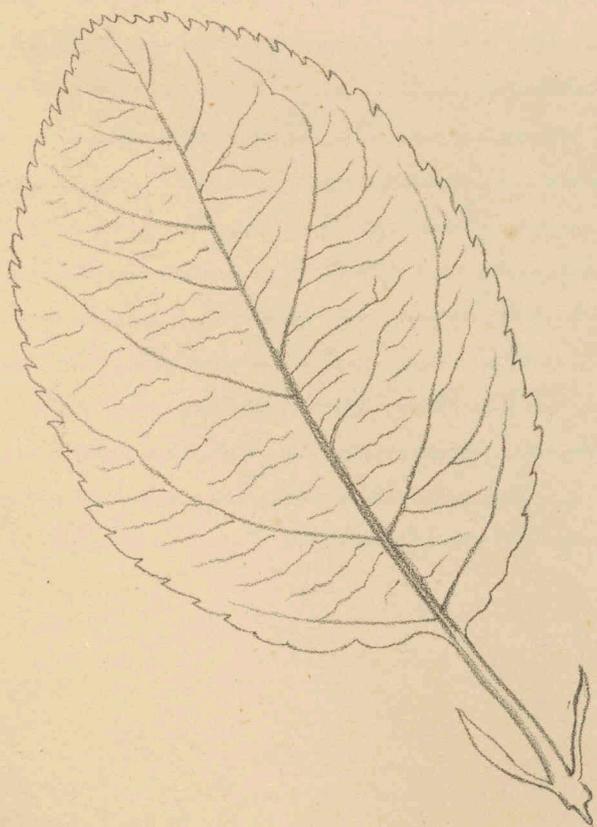
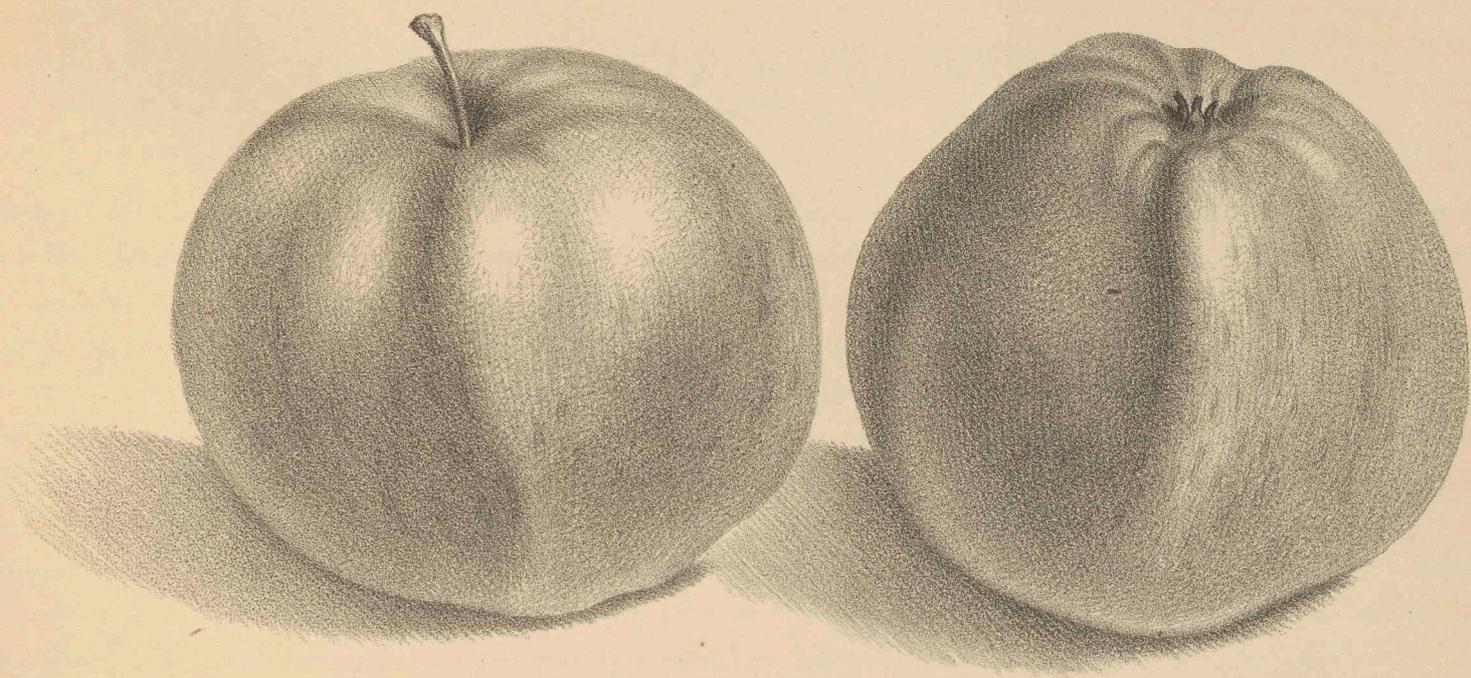
S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvalds lith. Inst Svendborg

ANGELINA BURDETT.

Afb. 41.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Jnst Svendborg

SKIÖNHEDEN FRA KENT.

SKIÖNHEDEN FRA KENT.

(Aft. 41).

Blandt de engelske Husholdningsfrugter, som jeg har erholdt Pødeqviste af gennem Haveselskabet, har dette Æble ligesaa meget overgaaet min Forventning, som den er bleven skuffet ved Keswick Bodlin og Dumelows Seedling, navnlig under den Udvikling, som de, især den sidste, opnaa saa nordligt som her. Formen og Størrelsen nærmer sig en Gravensten i største Udvikling, tildeels noget mere tilspidset foroven og noget mere tilrundet forneden, i Nordamerika skal Frugten naa indtil 6 T. Gjennemsnit. Bøgeret, hvis Rør er en afstumpet Kegel, er forholdsvis lille, halvaabent, spidsbladet, i en meer eller mindre dyb og af temmelig fremtrædende Ribber indsnævret Hule, hvilke Ribber ogsaa kjendes noget i Tværnittet. Stilken er træagtig indtil 3/4 T. lang, oftest kortere, undertiden skjæv og kjødfuld; dens Hule aaben, ruststaalet, knap middeldyb. Huden er fin, glindsende lysgrøn, siden straaquul, paa Solsiden mere eller mindre stærkt stanket skribet med livligt Karmoisinrødt; Punkterne ere ikke meget iøjensfaldende paa enkelte brune nær. Kjødet er hvidt med quult Skjær, skjørt, saftigt, med en livlig, sød-viinsyrlig Smag, som i en varm Sommer ogsaa bliver krydret og nærmer sig Gravenstenens. Kjernehuset er stort, aabent med faa middelstore brune Kjerner. Modenheden indtræder nærmest i December, Frugten holder sig et Par Maaneder fuldtgødt. Bedre Husholdningsæble for sin Tid er ikke let at finde, og paa Bordet er det en Pryd, som man heller ikke vil skuffes væsentligt ved at slaae en Tand i. Træet voxer ualmindeligt sundt og smukt og bærer tidligt og flittigt. Aarskuddet har en paaafaldende kraftig Endeknop, temmelig store i Randen opadboiede Blade af elliptisk Form med en udløbende Spids.

J. Wöldike,
Østerhornum i Octbr. 1870.

DELICE DE CHARNEU.

(Afb. 42).

Syn: La Merveille de Charneu, Doyenne Robin, Fondante de Charneu, Duc de Brabant, Miil de Waterloo. Efter „Handbuch der Obstk.“ anseer Oberdieck den ikke for at være forskjellig fra Marie Stuart? (Efter Jahn).

Afbildningen viser Frugtens Form. Rugen er omtrent over Frugtens Midte, dog lidt mere mod Bageret; imidlertid er Formen noget vealende. Foruden de fra Bagerhulen udgaaende Hævninger findes ofte smaa Buler paa Overfladen, og ikke sjeldent sees en meget kjendelig Fure paa den mindre Halvdeel af Træren, naar den da skjærtsiddende Stilk gjør Frugten ulige. Bageret er lang, bladet, aabent (dog vise Bagerbladene sig ikke nedliggende som Jahn angiver) og sidder i en noget fordybet Hule, hvorfra mindre og større Følde udgaa, som ikke alene gjøre Bagerhulens Rand ujern; men enkelte strække sig i bløde Hævninger ud over Frugten og gjøre denne uregelmæssig. Stilken er lang, ofte forsynet med Knapper, og sidder undertiden i en svag Fordybning oftere ovenpaa den spidst tilløbende Frugt. Huden er grøngul, senere stærkere gul, undertiden med Rødgul på Solsiden, hvilket kan vise sig som bredere bløde Striber. Talrige mørke Punkter med grøn Rand findes over hele Frugten, hvorimod Rust sjeldnere viser sig og da nær mest i Bagerhulen. Kjødet er gulighvidt, fint og saftigt og har en behagelig sød Smag. Kjernehuset viser sig kun svagt, langt og smalt, Rummene ere snævre (Jahn skriver rummelige), Kjernerne ere lange, smale, spidse, og have en sortbrun Farve. Modningstiden indtræffer omtrent i Midten af October og Frugten kan holde sig 4 à 6 Uger. Bladene ere langagtig ægrunde med stærk Spids. Væksten af det unge Pyramidetræ, hvoraf Frugterne ere bagne, er kraftig. Træet skal være noget modtageligt for Frost, hvad jeg hidtil dog ikke har bemærket, ogsaa angiver Jahn at det behøver en varm Jordbund og en god Sommer for at kunne udvikle sine Frugter til Fuldkommenhed. Her D. Eltzholtz anbefaler især Sorten til Espalier, hvor den kan opnaa stor Fuldkommenhed.

J. L. F. David,
Thorsenge.

Afb. 42.

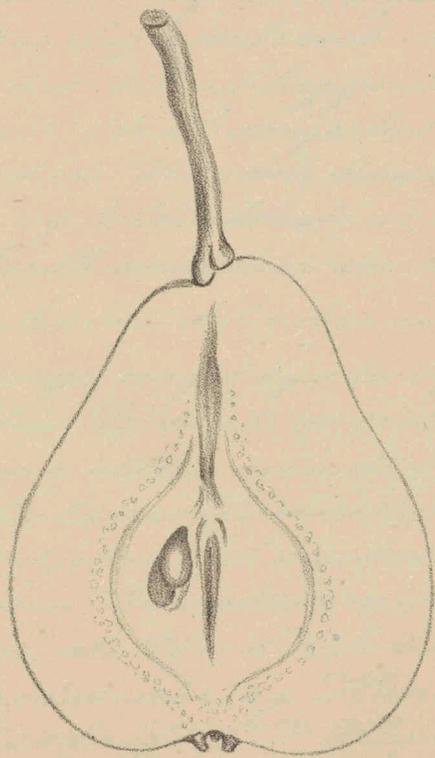
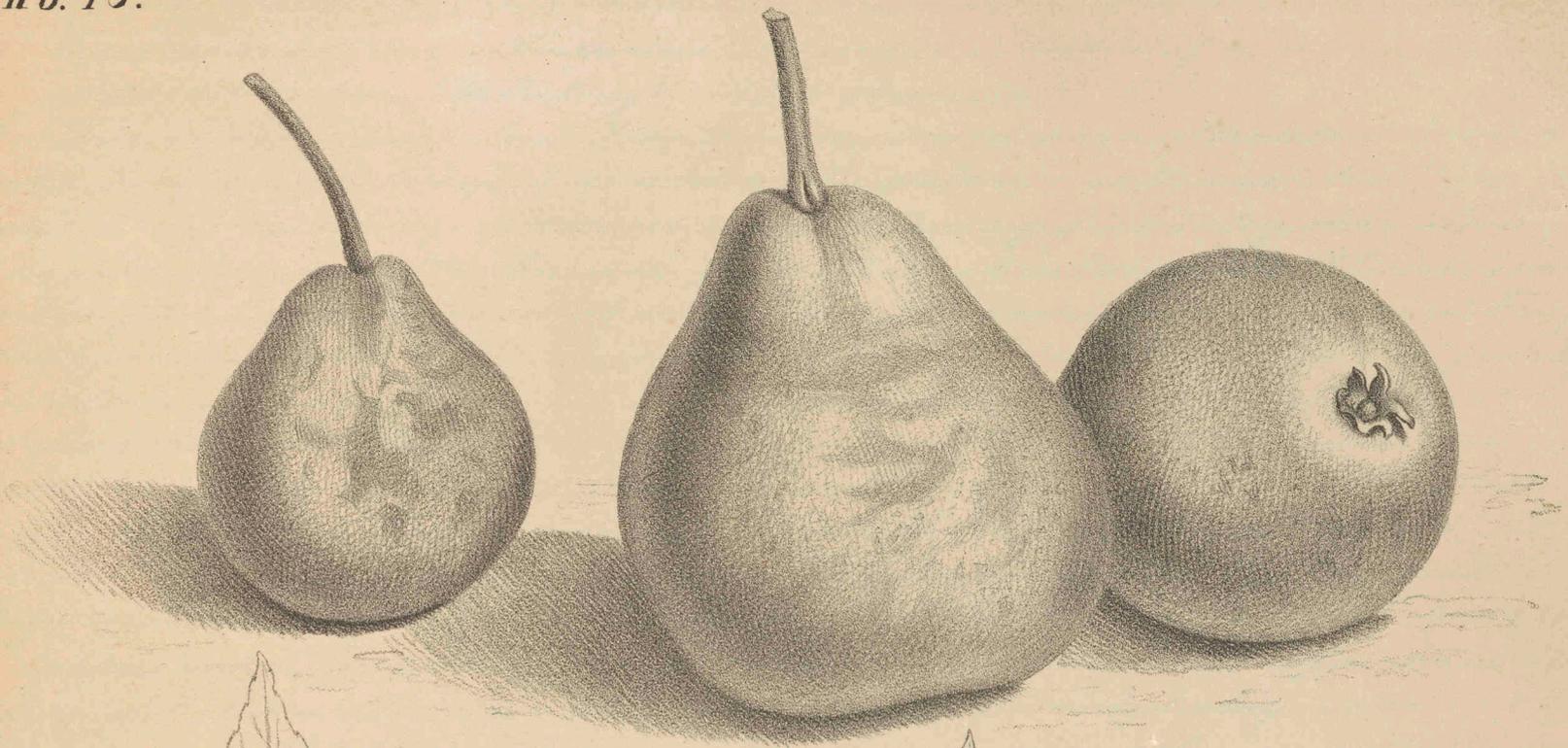
S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvolds lith. Inst Svendborg

DELICE DE CHARNEU.

Afb. 43.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Jnst Svendborg

VINTER NELIS.

VINTER NELIS.

(Afl. 43.)

Syn: Nelis Vinterpare, Nelis d'hiver, Colmer Nelis, Spreeuw (ikke Faux Spreeuw), Bonne de Malines, La bonne Méllnaise, Etourneau, Milanaise Cuvelier. Colo, mas Vintersmørpare. Fondante de Malines er en anden af v. Esperen i Me, cheln tiltrukken Octoberfrugt. (Efter Oberdieck).

En Her Nelis i Mecheln i Flandern angives at have tiltrukken denne værdifulde Vinterfrugt, hvorpaa de danske Frugtelkere sætte saa stor Pris, thi blandt de nyere sildige Pæresorter egner den sig fortrinlig, ikke alene for det danske, men, efter Dr. Eneroth, for det hele skandinaviske Klima, især som forædlet paa Avædestammer og tiltrukken i Pyramideform, hvorved Frugten ogsaa gjøres spiselig 8-14 Dage tidligere. Hudens Grundfarve er grønlig, men bliver grønlig-guul i Modningstiden, dog skjules den for en stor Deel af et kanelbrunt Rustovertræk, ligesom ogsaa enkelte mindre, men skarpt markerede ru Rustpletter af en mørkere Farve kan findes paa enkelte Frugter. Nogle Frugter have undertiden paa Solsiden et rødbrunt Skjær, hvorimod egentligt Rødt ikke findes. Huden er temlig tyk og besat med talrige mørkebrune Punkter. Den stærke Stilke, som er $1\frac{1}{2}$ T. lang, viser sig tykkere mod Spidsen af Frugten, hvor den undertiden forekommer lidt kjødet, den sidder i en lille, uregelmæssig Fordybning, som dog ses paa enkelte Frugter. Spidsen af Frugten er meer eller mindre belagt med et Rustovertræk. Bageret er lidet, aabent og sidder i en lille Fordybning. Kjødet er hvidt med et gulagtigt Skjær, som fremtræder stærkere omkring Kjernehuset, hvor det, nærmest mod Bageret, er lidt kornet; det flyder over af Saft og har en fin, meget sød, smeltende, aromatisk Smag. Kjernehuset har en noget huul Aæ, rummelige Kamre med sortbrune, vel udviklede Kjerner, som have en tynd, lidt kroget Spids. Frugten modnes i Reglen først i December og holder sig til noget ind i Januar, enkelte Star har den allerede været spiselig omtrent i Midten af November. Denne Pære viser ofte Tilbæielighed til at begynde at raadne ved Stilken, medens Kjødet omkring Bageret først angribes efterat den øvrige Deel af Frugten er bedærvet. Træet heri Haven, hvoraf Frugterne ere tagne, er forædlet paa Pærevildning og tiltrukket som Pyramide, en Form, som Træet villigt antager. Jordbunden er en kraftig, leerblandet Muld med stift Leer til Underlag, hvori det viser en kraftig, men dog ikke stærk Væxt. Sommerskudene ere lange, noget tynde og have et gulagtigt Skjær samt mange lysbrune Punkter. Bladet er ovalt-elliptisk, undertiden lidt bølgeformet, glindsende, meer eller mindre skarpt tandet, det sidder paa en tynd Stilke med tynde lancetformede Stælblade. Det er en Taffelfrugt af 1ste Rang, som fortjener at dyrkes i enhver Frugthave. Om, hvorvidt Avæde bør anvendes som Grundstamme for denne Sort, skal jeg endnu tillade mig at bemærke, at Oberdieck anseer Pærevildning som heldigt Underlag for Pyramidetræer, og Handelsgartner Bredsted i Odense siger i Bentziens Tidsskrift 1ste Hefte, at Træet voxer vel paa Avæde, men synes derpaa at være stærkt modtageligt for Sygdom.

Ditlev Eltzholtz,
Gartner paa Glarup?

Af de paa Afb. 43 fremstillede Frugter ere de større Exemplarer fra Glorup Have og, som omstaaende bemærket, af et fritstaaende Pyramidetræ, hvorimod den mindre Pære er tegnet efter nogle Frugter, som ere modtagne fra Her Pastor Wäldike i Øster-Hornum, og endskjøndt plukkede af et rigtbærende Espaliertræ, som staaer mod Øst, ere Frugterne dog betydeligt mindre end de fra Glorup, hvilket viser den store Betydning, de klimatiske Forhold udøve paa Frugtens Udvikling. Af de Oplysninger, som ledsagede Frugterne, frem sættes følgende:

Træet udmærker sig ved slanke Skud, der synes at indbyde til at faste den til Espalier, for at Træet ikke skal nedtynges alt for meget af den store Frugtbyrde, som alt i en tidlig Alder viser sig. Træet ligger sig som Espalier, da Grenene, uden at Blade og Frugter lide derved, taale at lægges nær paa hinanden. Til Gorden eller fritstaaende Espalier vil neppe nogen Vinterpære lønne sin Dykker bedre end denne. Den trives i Sverrig indtil Mälarsöen.

J. Wäldike,
Øster-Hornum p. Nibe.

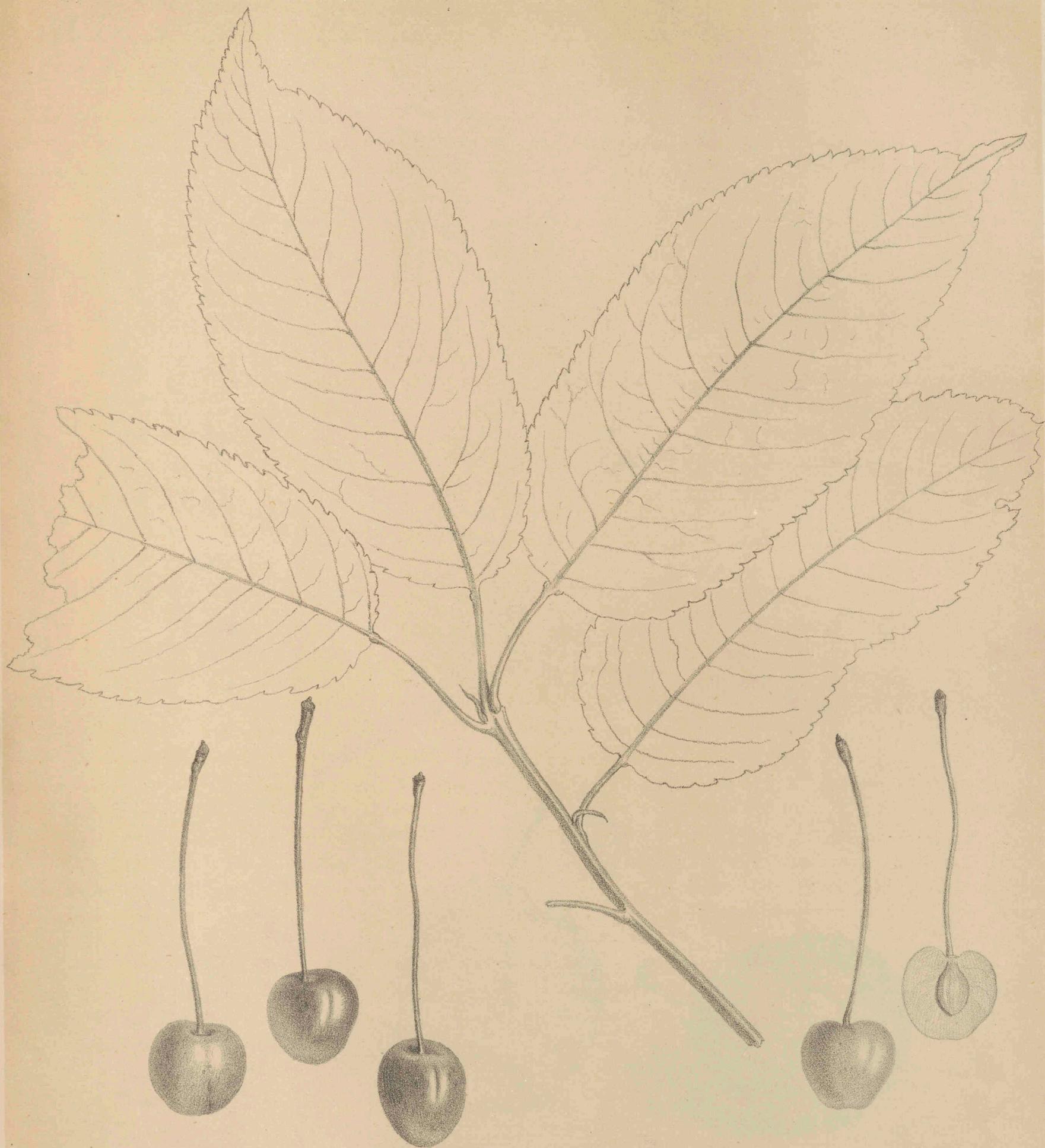
BELLE D'ORLEANS.

(Afb. 44).

Denne er en af de meest rigtbærende af de nyere Kirsebærarter. Træet er haardt, fast, og det bærer i en ung Alder, og da det tillige synes at kunne voxe i en hver Jordbund og for udsat Beliggenhed, fortjener Sorten almindelig Udbredelse. Træet er kraftigt voksende med opadstræbende Grene og egner sig især som Pyramide, men kan ogsaa tiltrækkes under andre Former. Bladene ere æglanceformede, store, tilspidsede, saugtakkede eller dobbelt saugtakkede. Bladstilken udgjør omtrent en Fjerdedeel af Bladets Længde og er brunviolet, oftest med 2 Kjertler ved Grunden af Bladet. Frugten er af Middelstørrelse, hjertedannet, lidt fladtrykt med svag Antydning til Pære paa den ene Sides Midte, lidt fordybet ved Stilken. Huden er glat glindsende, af lysgul Grundfarve, paa Solsiden rosafarvet. Kjødet er grøngult, saftigt og af behagelig Smag, det løsner ikke godt fra Stenen, der er af Middelstørrelse og flad. Stilken er omtrent 2 T. lang og tynd. Træet, hvorfra Frugterne eretagne, er omtrent 9 Aar gammelt, det har baaret rigeligt fra dets 4de Aar, og i Planteskolen have de unge forædlede Træer ofte baaret i 2 det Aar efter Rodringen.

Frantz Wéndt,
St. Jørgensbjerg ved Roskilde.

Afb. 44.

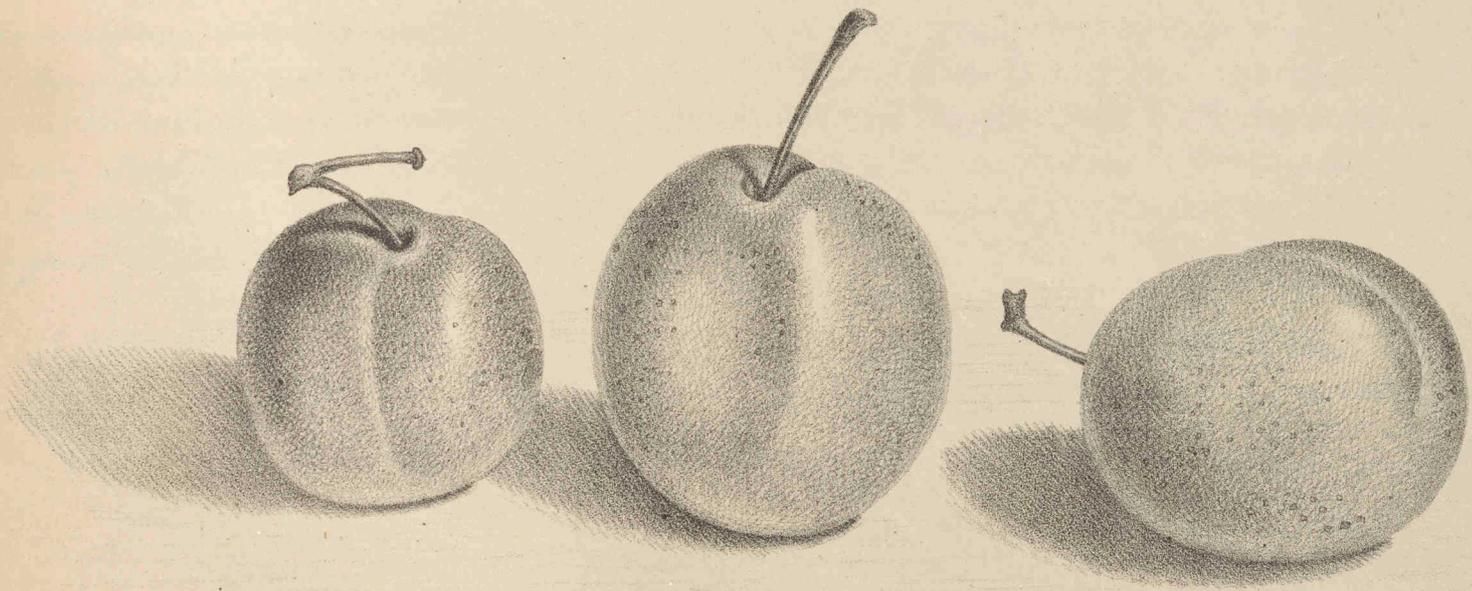
S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst. Svendborg

BELLE D'ORLEANS.

Afb. 45.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst Svendborg

WASHINGTON.

WASHINGTON.

(Afb. 45).

Denne Blomme skal først 1818 være funden i Nærheden af New York i Nordamerika af en Kjøbmand Bolmar, efter hvem den undertiden nævnes. Formen er næsten kuglerund, dog ofte i mindre Exemplarer noget høiere, re bygt og noget afplattet i Stilkenden. Furen er temmelig dyb og deler ikke altid ganske lige, i hvilket Tilfælde Spidsen hæver sig noget; Stempelpunktet er stort men ubetydeligt fordybet. Gjennemsnittet er $1\frac{1}{2}$ -2 Tommer. Stilken er temmelig tyk, noget lodden, grøn med lidt Brunt i temmelig dyb Hule. Huden er tynd uden Afsmag, gulgrøn indtil dybere Gult, med rødtligt dunkelt Skjær paa Solsiden, nærmest af noget fordybede røde Prikker, som dog mangle paa mange Frugter; den hvidgraue Duft er temmelig stærk. Kjødet er mere eller mindre smeltende eller svedskeagtigt, gulgrønt, sprudlende saftigt af en vinagtig, fyldig sød, lidt krydret Smag; ofte lignende Reineclaudens, dog mindre sød, men mere lædskende. Stenen er ikke uforholdsmæssig stor med butte Spidser, oval, tyk med skarp udstaaende Rygkant, hvorved den gjerne hænger lidt fast i Kjødet, Bugfuren er anseelig med saugtakkede Kanter. Modenheden begynder i bedre Aar sidst i September, men da Frugten sidder usædvanligt fast og ikke taber ved at sidde til den skrumper, saa kan man nyde af den omtrent en Maaned igjennem, som den og viser sig at være fortrinlig til Syltning. Træet har en kraftig, dog ikke kaad, Væxt, kraftige, svagt lodne, brunviolettede Aarskud med store ribbede Knoppuder (Bladstøtter) og store, flade, dobbelt saugtandede, foroven glindsende Blade. Det er baade tidligt og meget rigtbærende, najsomt, men dog taknemligt for en god Plads og god Jord.

J. Wöldike,
Gsterhornum pr. Nibe.

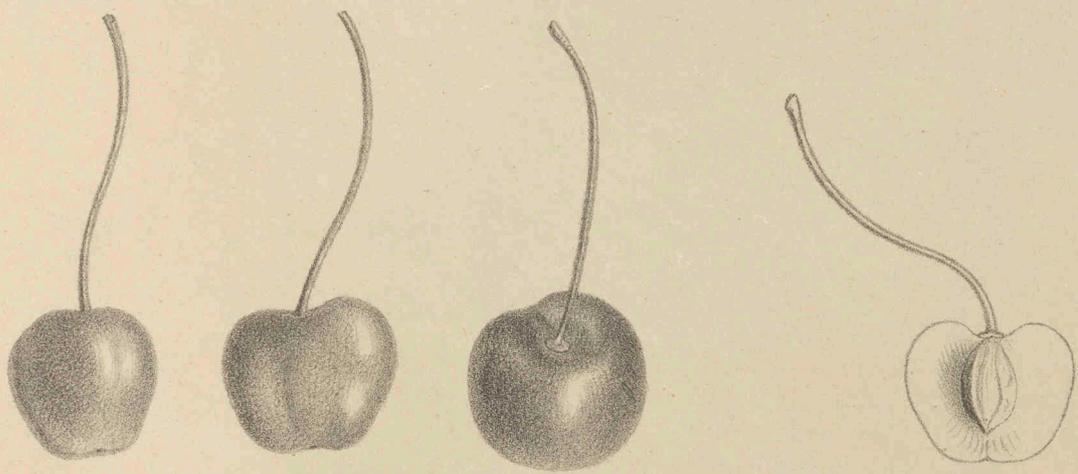
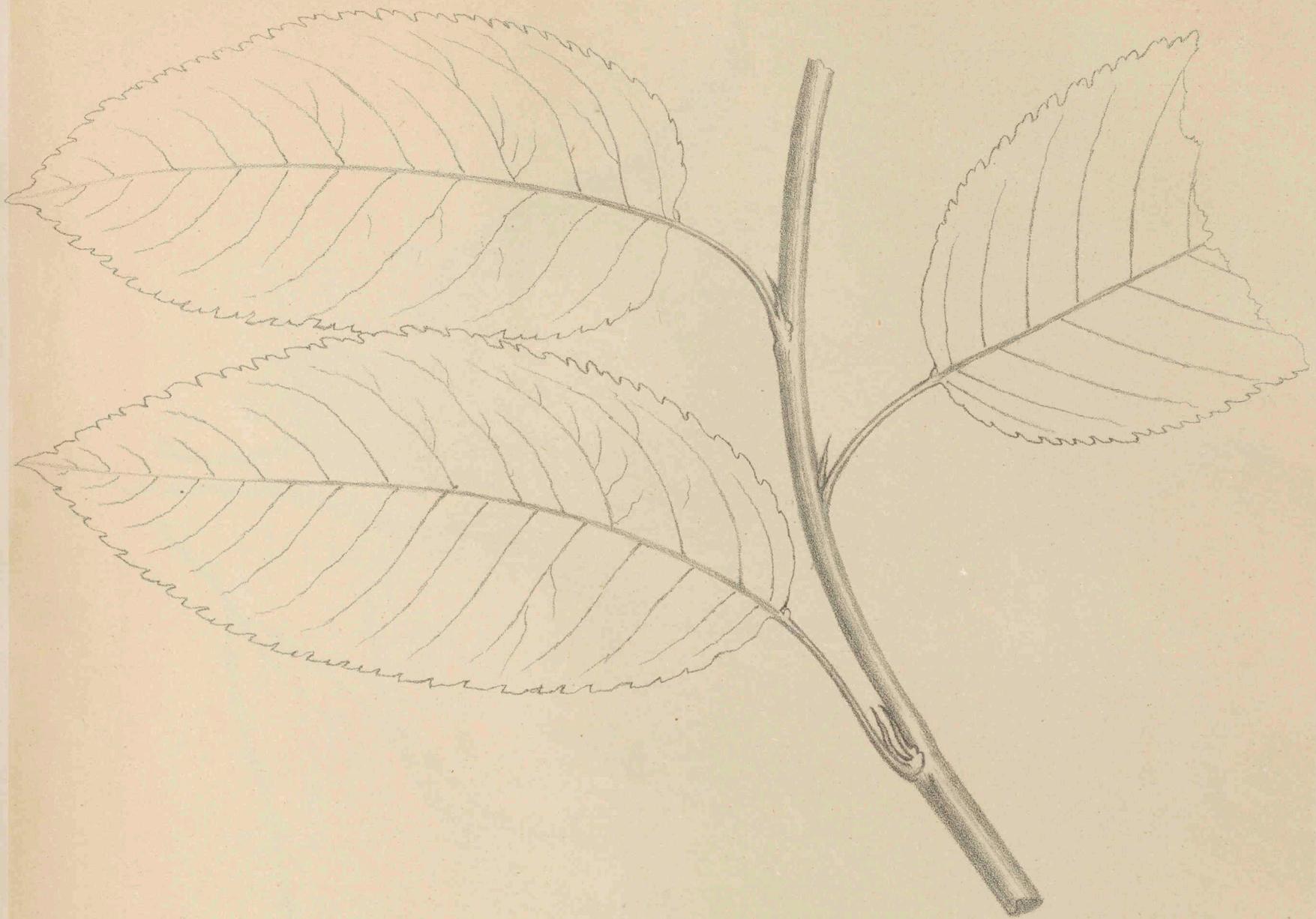
ROCKPORT BIGARREAU.

(Afb. 46).

Denne er en amerikansk Kirsebærart, som er temmelig stærk, værende med lidt udsparrede Grene. Bladene ere bred-lancet, dannede, groft saugtakkede, mørkegrønne paa Overfladen, lidt langstilkede og have 2 Hjertler ved Grunden. Bladstilkene er omtrent en Trediedeel af Bladets Længde, den er brunviolet og tynd. Frugten er af Middelstørrelse, rund, næsten bredere end høi, fordybet mod Stilkens og svagt furet paa den ene Sides Midte samt med svag Stempelfordybning. Huden er glat, glindsende, af gul Grundfarve og rosenrød paa Solsiden. Kjødet er guult, saftfuldt, af sød Smag og løsner godt fra Stenen, der er af Middelstørrelse. Frugten modnes i Begyndelsen af Juli. Frugtstilkene er omtrent 2 T. lang og tynd. Sorten er god, den bærer i en ung Alder og er fuldkommen haardfør.

Frantz Windt,
St. Jørgensbjerg ved Roeskilde.

Afb. 46.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds lith. Jnst Svendborg

ROCKPORT BIGARREAU.

Afb. 47.

S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvalds lith. Inst. Svendborg.

KEISERINDE PÆRE.

KEISERINDE PÆRE.

(Aft. 47).

Syn: Sparbirn, Frauenschentel, Cuisse Madame, Espargne, Beau Present, St. Samson, Cuisse Madame la grasse, Schatzbirn, Große Frühlbirn, Storchenschnabel, Frühe Weinbirne, Wadelbirne. (Efter Jahn & Bentzien).

Denne ældre, her i Landet almindelig bekjendt, Frugt stammer fra Frankrig og synes ikke alene der, men ogsaa udenfor sin Hjemstavn, at være almindelig dyrket, og formodentlig, som Følge heraf, er den, foruden ovenstaaende, tillagt endnu ikke faa Navne, hvilke dog mere eller mindre henføre til andre Pæresorter. Frugtens Form er meget foranderlig, dog er den her afbildede den hyppigst forekommende. Bageret er kort, dog noget spidsbladet, aabent, fladtliggende, undertiden omgivet af smaa Ophævnings. Stilken er stærk, brunnlig grøn og kjødet mod Frugten. Huden er glat, lysgrøn, men bliver senere gul, medens den grønne Farve dog ikke ganske forsvinder; Punterne ere tydelige, men ikke mange; paa Frugtens Solside findes røde Striber eller underti, den en let rød Tauschering. Kjødet er mælkvidt, saftigt, smdrag, rigt, af en behagelig sød, noget krydret Smag; oftest er det noget kornet omkring Kjernehuset, dette er lidet og Kjernerne som oftest gælde. Frugten modnes i August, men holder sig ikke længe og raader let fra Kjernehuset, især naar den sidder for længe paa Træet. Træet voxer stærkt og kjendes let paa dets hængende Grene og ofte snoede Sommerstued, det fordrer varm og tør Grund; men selv i en saadan dårlig Grene bort, hvilke Træet dog erstatter ved Vandstued. Bladene sidde ikke tæt paa Grenen, de ere mørke, grønne, glindsende, undertiden lidt uldne paa Underfladen, oftest bred-elliptiske, noget bølgeformede, meer eller mindre saugtakkede, undertiden endogsaa heleandede. Træet bærer tidligt, dog sjældent rigt, og kan vistnok et enkelt Træes Plantning være tilstrækkeligt i en større Frugthave.

J. C. Eltzholtz,
Brakelrolleborg.

CHARLAMOWSKY.

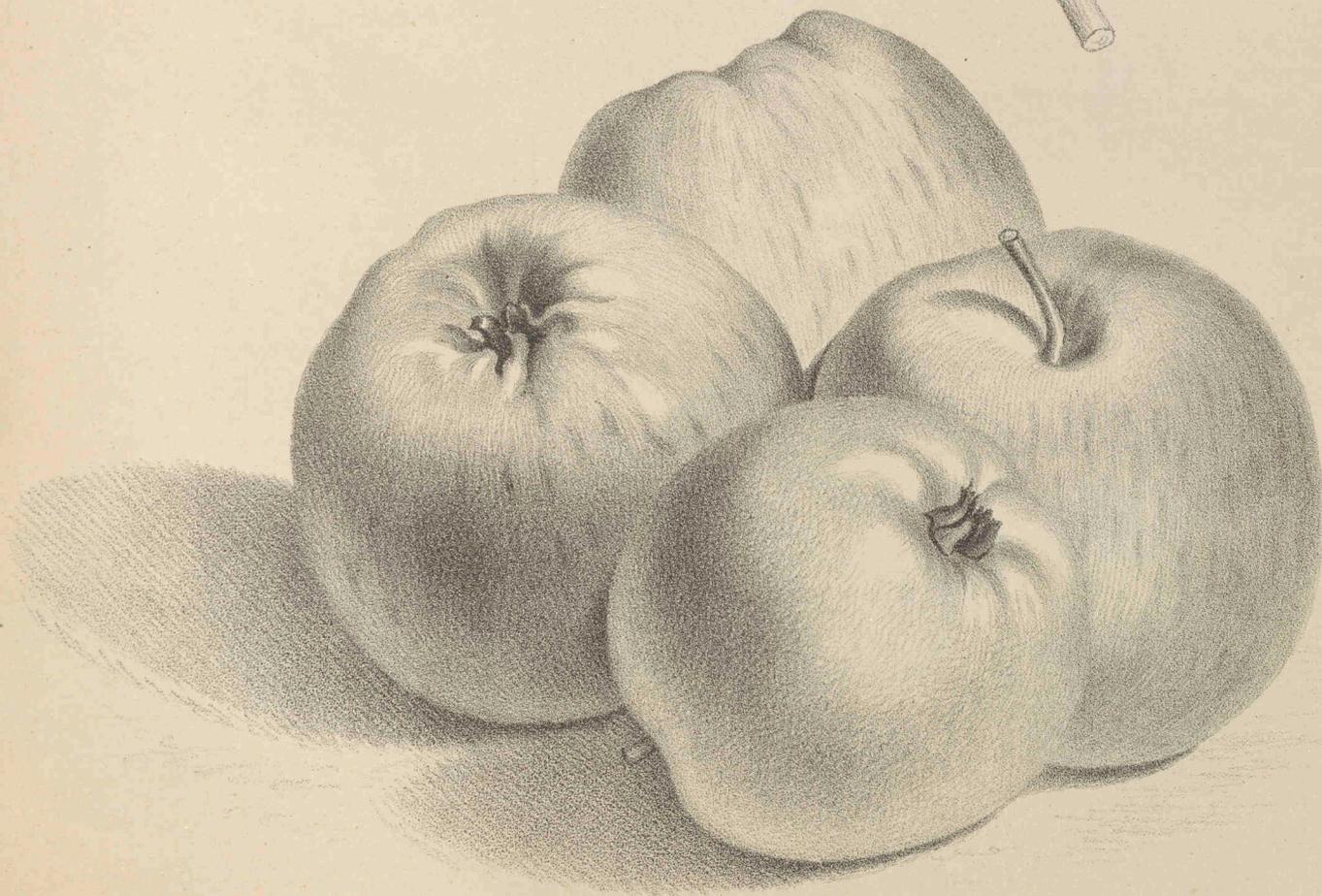
(Pl. 48).

Syn: Charlamowskyscher Nalivi, Duchess of Oldenburg. (Efter v. Flotow).

Diel, som har modtaget denne Frugtsort fra Maskau, formoder at den stammer, enten fra det sydlige Rusland, eller maaskee endogsaa fra Persien. Det er et smukt Aple, hvis Form er noget foranderlig, idet det snart er høiere end bredt, snart omvendt, det er næsten rundt, og kun enkelte bløde Hævninger strække sig over Frugten. Bægeret, som er grønt, langt og spidsbladet, lidt uldent og i Reglen lukket, sidder i en lille rummelig "Hulning, om" givet af Følde, som dog ikke strække sig ud over Bægerhulens Rand. Skilken er noget lang, træt og sidder i en snæver, dyb, fragtformig Hule, som, efter v. Flotows Angivelse, skal være belagt med et rustagtigt Overtræk, hvad jeg dog ikke har fundet paa de, her avlede Frugter. Huden er fin, glat med svag Dug, Farven er gul med grønt Skjær og lysere og mørkere carmoisenrøde Striber, paa Solsiden mellem disse findes Schattering af samme Farve. Punkterne ere utydelige naar Frugten er moden. Kjærnehuset er høit løgformet, Rummene ere lidt aabne mod Aæhulningen, Kjærnerne ere faa. Kjødet er gulighvidt, undertiden med svagt Rødt, det er temlig fint, løst og saftigt og har en behagelig, lidt krydret, Smag. Frugten modnes fra Midten indtil Slutningen af August og holder sig omtrent i 4 Uger. Træet, som bærer tidligt og rigt har tykke brune Sommerkud, besatte med hvide Punkter. Bladene ere store, ovale, stærkt saugtakkede og filtede paa Undersiden. Det er et meget godt Sommeræble, som er brugeligt baade som Taffel- og Høus" holdningsfrugt og fortjener at blive almindelig plantet.

J. L. F. David,
Thorsenge.

Afb. 48.

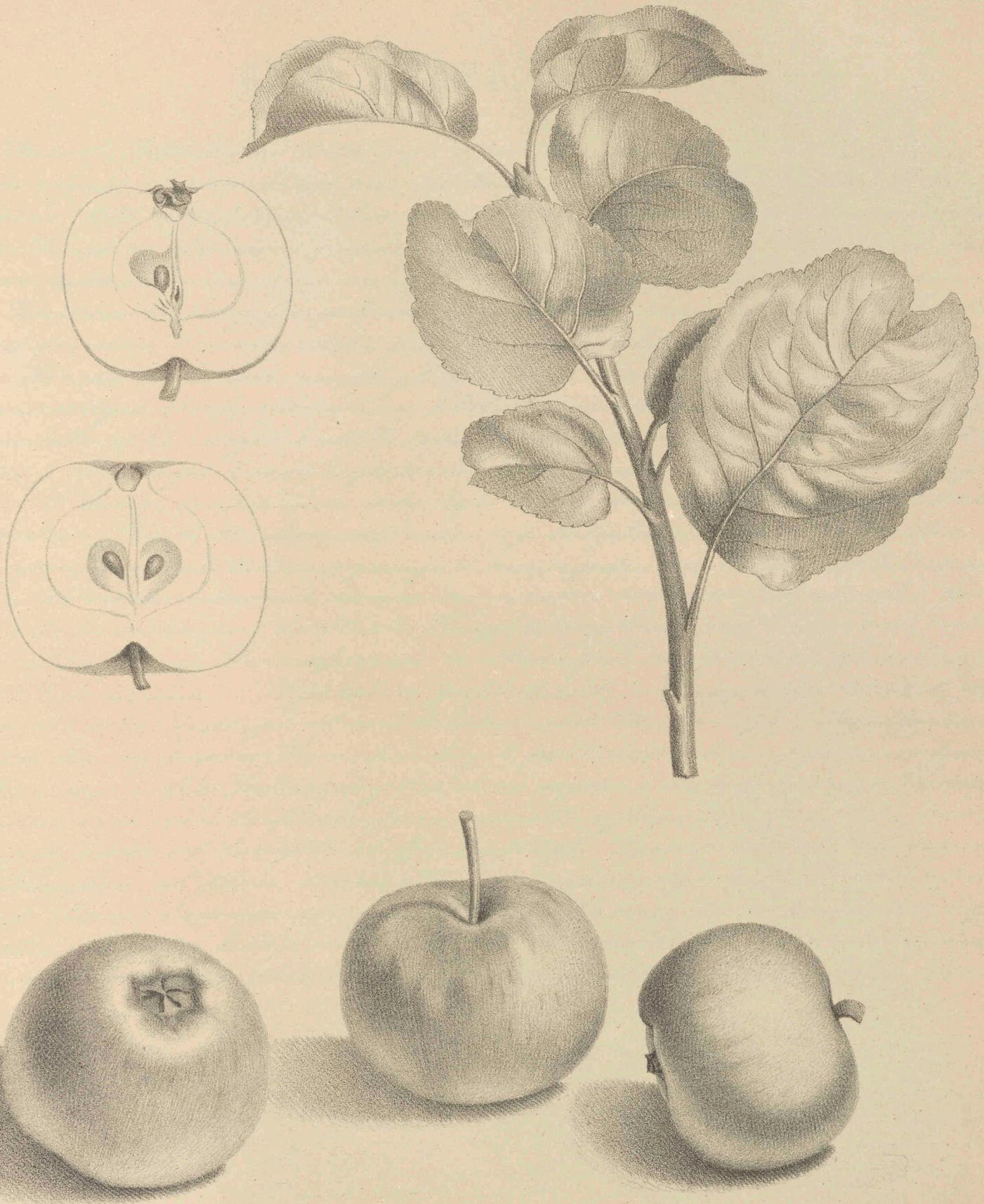
S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Jnst Svendborg

CHARLAMOWSKY.

Afb. 49.

S.J. Grönvold del. & lith.

S.J. Grönvolds. lith. Inst Svendborg

SAM YOUNG.

SAM YOUNG.

(Afb. 49).

Syn: Irish Russet, Irländische Röstling. (Efter Oberdieck).

Da det vel bør regnes at være bragt paa det Rens, at den gamle engelske Guldpirpin, hvor delikat en lille Vinterfrugt den end er, ikke lønner sig at dyrke her i Lan, det, saa turde en Frugt af alle dens gode Egenskaber og uden dens Hovedfeil, det usunde Træ, være velkommen, helst en saa tidligt og rigt bærende Sort som ovennævnte. Formen er meget regelmæssig, fladtrykt rund, ubetydeligt plattere forneden end foroven, Tværmaalet i fuldeste Udvikling kun 2 T., hvad Frugten ogsaa paa Høistamme saa nordligt som ved Limfjorden kan naa. Bægeret, forholdsvis meget stort, sidder i en ubetydelig, næsten jævn Fordybning og dækkes for det meste af de meget bredbladede Flige, som dog ofte bøje sig opad, saa at man seer ned i det meget bredt kegleformede Bægerår. Den stærke bæragtige Skilke, $\frac{1}{2}$ til 1 T. lang, sidder i en ikke dyb Hule, som altid er stærkt dækket af, som oftest ru, Rust, der kan udbrede sig betydeligt ud over Hulen. Huden er fin, glat, dog med lidt ure graagult omringede, tæt siddende Punkter, som i varmere Sommere kunne danne en næsten sammenhængende lys Rust. Solsiden fremviser paa de fleste Frugter en brunrød Flamme, enkelt, vis kortstribet afsat, naar Grundfarven er straaagul, dog i mindre varme Sommere grøn ved Plukningen. Kjøddet er gult, fint, i Begyndelsen fast, siden næsten smeltende, saftigt af en delikat sød Vinsmag. Kjernehuset, mest med lukket Aae og snævre Rum, har dog 2 godt udviklede Kjerner i hvert. Modenheden kan regnes fra Julen, dog bedst at nyde i de 2 følgende Maaneder, kun at man, som ved de fleste fine reinetteagtige Frugter, bør være opmærksom paa ikke at benytte et for luftigt Gjemmested, hvis man ikke vil see Frugten at blive mere eller mindre rynket. Træet, af middelstærk, sund Væxt, danner en noget flad Krone, Aarskuddene lige, brune med tæt siddende, knap middelstore (Oberdieck skriver store) bredt ægformede, rundt takkede, glindsende, noget bulede Blade med kort Spids.

J. Wöldike.

Issterhornum 1871.

RUND MOUILLEBOUCHEPÆRE.

(Afb. 50).

Syn: Runde Mundnezbirn, Mouillebouche ronde, Durstbirne, Sommerbergamotte, Mouillebouche d'été, Weiße Sommerbutterbirn, Comtesse de Lunay, Doyenné d'été et musque, Colmar Bonnet, Clara, Franc Real d'été, B. de Bordeaux. (Efter Bentzien & Jahn).

Denne her i Landet almindelig bekjendte Pære stammer, efter Jahns Angivelse, fra Frankrig, hvor den tidligere af Quintenge har været dyrket under Navnet Poire de Bouchet, og er en af vore bedre ældre, tidlige Efteraarspærer og vistnok for god til at blive fortrængt af de nye Sorter, som i de sidste Aar ere indførte her i Landet. Afbildningen, som gjengiver den almindelige Hovedform, viser at Bægen sidder omtrent over Frugtens Midte, stærkt affagende mod Bæger og Stilk, dog er Formen en Deel foranderlig og mere runde Frugter træffes hyppigt. Bægeret, som er halvåbent og har opretstaaende Spidser, dog ofte ufuldkomne Bægerblade, sidder i en rummelig Fordybning imellem Folder, som ikke strækker sig over Bægerhulens Rand. Stilken er stærk og sidder i Reglen i en lille snæver Hule, jævnligen trykket til Siden af en Kjødsvulst, som giver Frugten en skjæv Form. Huden er tynd, lysgrøn, naar Frugten er moden grønliggul med stærke graalige Punkter. Stærkt for Solen udsatte Frugter vise under tiden enkelte røde Striber eller Schatteringer paa Solsiden, især mod Bægeret. Enkelte stærke sorte Pletter findes, især ere de hyppige paa slet udviklede Frugter. Kjødet er hvidt, ikke fint, men skjært, stærkt fyldt med Saft og har en behagelig forfriskende Smag. Kjernehuset er lidet og har faa fuldkomne brede, brune Kjerner. Frugten modnes i September og holder sig afplukket omtrent i 14 Dage. Blive Frugterne paa Træet, modnes de ikke alle paa een Gang, men lidt efter lidt. Træet er frugtbart, Væxten middelstærk, og Træet bliver ikke meget stort. Bladene ere ovale, bølgeformig dreiede til en af Siderne med de længere eller kortere skjævt siddende Spidser. De unge Blade ere besatte med Uld, og paa de unge Sammerskud findes stærke hvidlige Punkter.

C. V. L. Bruun,
Høie Bøge ved Svendborg 1871.

Afb. 50.

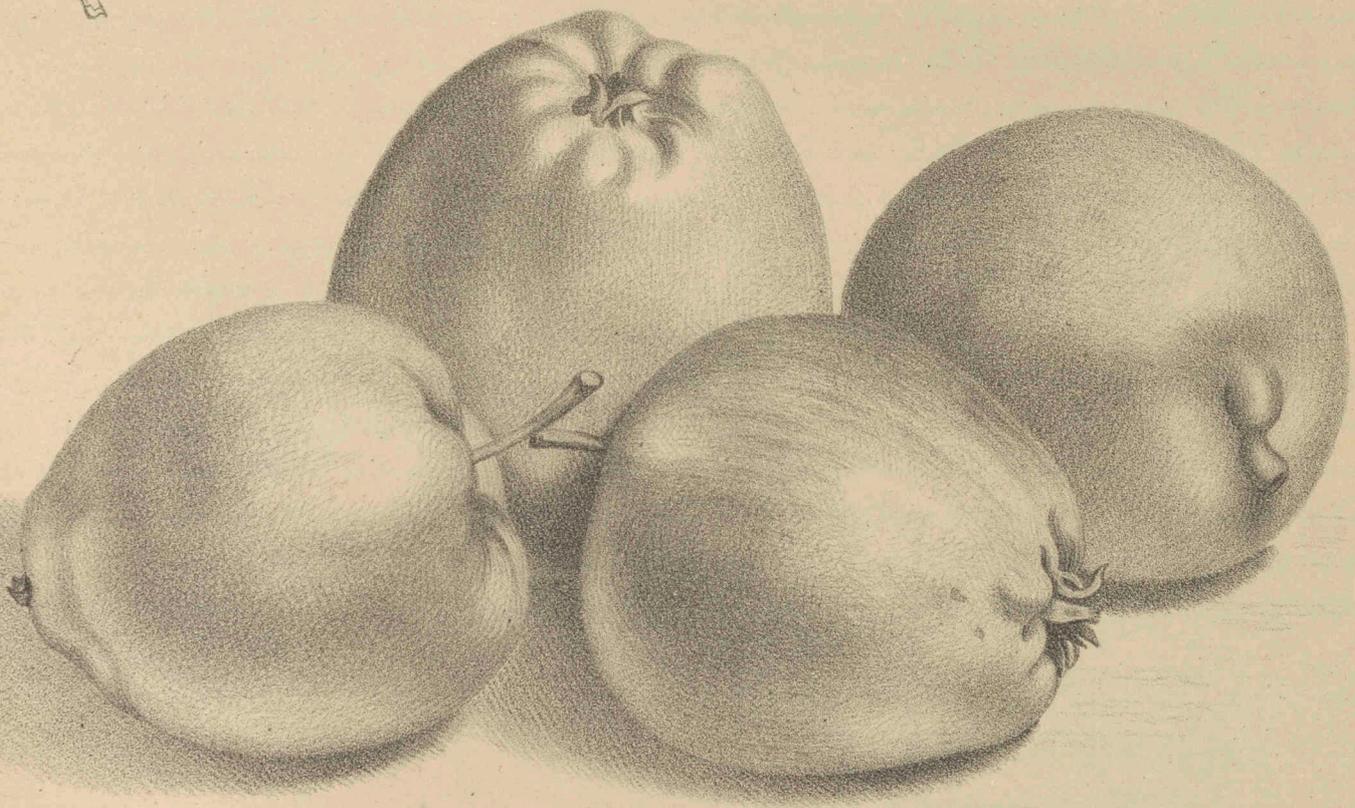
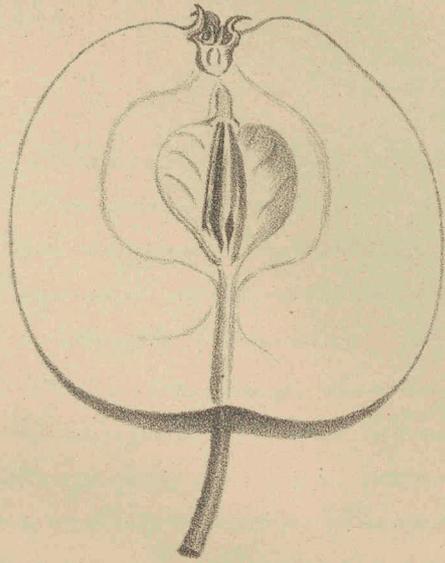
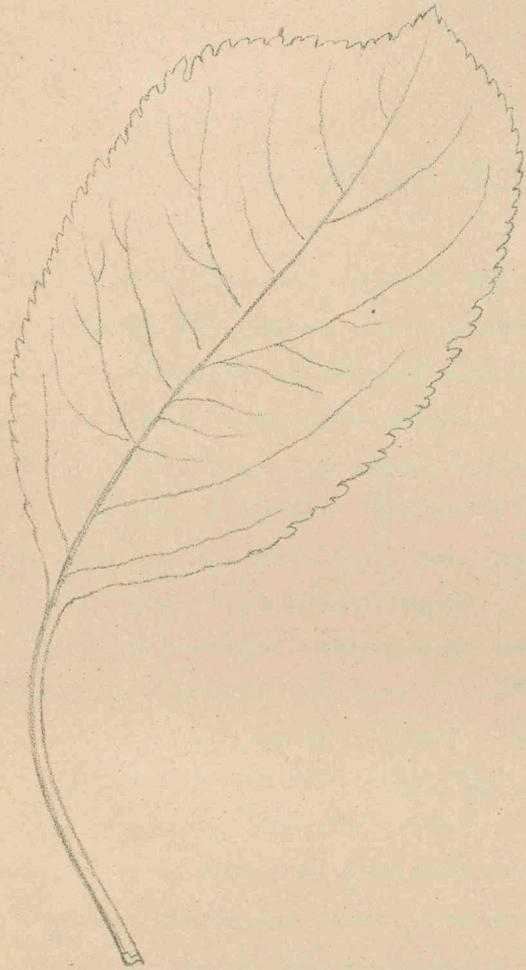
S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvolds. lith. Inst Svendborg

RUND MOUILLEBOUCHEPÆRE.

Afb. 51.

S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvolds. lith. Inst. Svendborg

ADAMS PEARMAN.

ADAMS PEARMAIN.

(Abb. 51.)

Syn: Norfolk Pippin. (Efter Bentsien).

Navnet Norfolk Pippin, som blev tillagt dette Apple af en Esq. Robert Adams i England, som havde tiltrukket det af Kjerner, blev senere, til Ære for Tiltrækkeren, forøget med ovenstaaende. Det er et smukt, noget høit Apple, hvis Bug sidder nærmest Stilken og tager stærkt af mod Bægeret, som Afbildningen vi ser. Frugtens brede bløde Kanter ere kun lidet iøinefaldende. Hudens Grundfarve er lysgrøn, paa Solsiden med let brunrød Schattering, hvorigjennem stærkere røde, korte Striber sees. Saavel Scatteringen som Striberne sprede sig undertiden løst over en større Deel af Frugten, naar denne har været stærkt udsat for Solen. Større hvide, jævnt spredte, Punkter ere fremtrædende hvor den røde Farve er stærkere. I Modningstiden bliver den røde Farve mere livlig, og Grundfarven bliver grønliggul med stærkere Gult paa Solsiden. Enkelte Rustpletter findes, især mod Bægeret. Bægeret er stærkt opretstaaende, lukket, dog skal det ofte vise sig aabent. Bægerbladene ere spidse, tilbagebøjede og uldne. Bægerhulen, som er maadelig dyb, har stærke Folder omkring Bægeret. Stilken, der er træagtig, noget lang og gjerne trykket skjævt til Siden af en større eller mindre Kjødsvulst, sidder i en mindre, noget snæver Fordybning og skal ofte være omgiven af en let, jævnlig straalformig, Rust, hvad jeg dog kun i ringe Grad har bemærket. Kjernehuset er ikke stort, Aænen er aaben, Rummene ere spidse mod Stilken og brede mod Bægeret, straalformig rippede og have Rigdom af spidse, fyldige Kjerner. Kjødets er hvidgult, saftfuldt, fiint og har en behagelig krydret, forfriskende Smag. Frugten modnes i December og holder sig til hen i Marts. Træet er sundt og har en kraftig, dog ikke stærk, Væxt med slanke Sommerstued af en rødbrun Farve og med hvide Pletter samt besatte med fin Uld mod Spidsen. Bladene ere dels elliptiske dels ovale og, især mod Spidsen, dybt, ofte dobbelt, sauglakkede. Træet er rigtbærende og fortjener ogsaa derfor at blive almindelig udbredt; det er en Taffelfrugt af første Rang og dertil en særdeles udmærket Husholdningsfrugt.

Ditlev Eltzholtz,
Glorup 1871.

ENGELSK VINTER-GULD-PEARMÄIN.

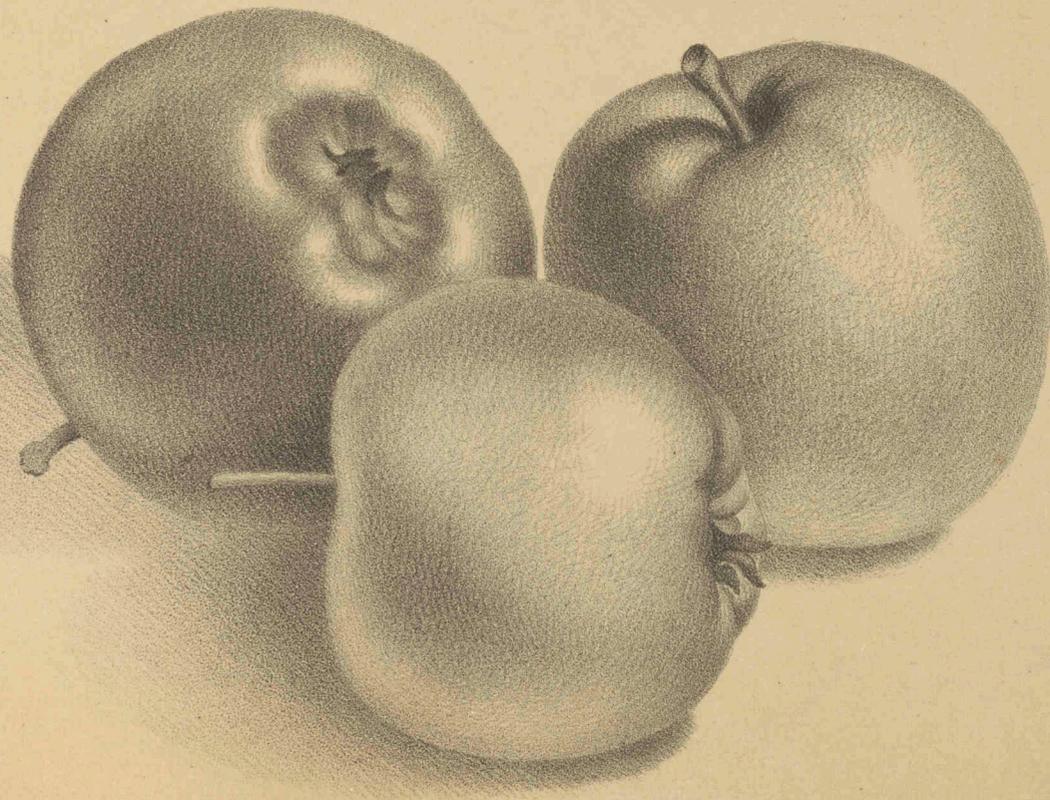
(Afb. 52).

Syn: Hampshire Yellow golden Pippin, Southampton Pippin, Gold Parmäne, Gold Reinette (King of the Pippin, urigtigt). Efter Bentzien.

Dette ganske fortrinlige Vinteræble, som antages at være af engelsk Oprindelse, kom 1800 fra Laddiges i London til Diel; det skal være meget almindeligt i Tyskland og særligt udbredt og skattet i Württemberg. Frugten er høj kugleformet, fladtrykt; Rugen sidder over Frugtens Midte og hvalver sig fladrund mod Stilken, medens Formen er lidt mere tilspidset mod Bageret. Frugtens Runding er i Reglen jevn, dog strække sig hos større Frugter flere flade, brede Ophævninger over disse. Bageret er åbent; Bagerbladene, som have en stærk grøn Farve ved Grunden, ere lange, spidse, bøiede tilbage mod Frugten og sidde i en dyb, skaalformig Hulning, i hvilken enkelte Ujevnheder findes. Stilken er tynd, træagtig og sidder i en, med noget Rust overtrukken dyb og snæver Hulning, som, om ogsaa Frugten har antaget en gul Farve, vedbliver at være grøn. Huden er fin, svagt glindsende, gulgrøn, men gaar dog snart over til en hvidliggul, senere guldgul, ja endogsaa orange Farve. Paa Frugtens for Solen udsatte Steder findes røde Striber eller Schatteringer, som ofte antage en meget stærk rød, ved Siden af Grundfarven skarpt begrænset Farve, ofte er dog Overgangen blød, og fremstaaer da denne ved at en Mængde fine røde Punkter træde ubemærket over i det Gule. Punkter ere sparsomt spredte over Huden, og undertiden sees et løst spredt Rustovertræk af enkelte Vorter. Kjødet er gulhvidt, fiint, det knaser lidt og har en sød, krydret Smag. Kjernehuset er stort, åbent og har smaa Kjerner. Frugten modnes i November og kan holde sig til Marts. Træet har, især som yngre, en frodig Væxt og danner let en smuk og sluttet Krone. Sommerstødene ere lige, stærke og besatte med hvidgraa Filt. Bladene ere ægformede, mørkegrønne og glindsende. Træet bærer tidligt og rigt. Bentzien bemærker at Frugten kan plukkes tidligt uden at skrumpes sammen, og at den ikke, som andre Reinetter, rovner i fugtigt Veir. Det er en Ablesort af 1ste Rang, som ikke nok kan anbefales til almindelig Dyrkning.

Ditlev Eltzholtz,
Glorup 1871.

Afb. 52.

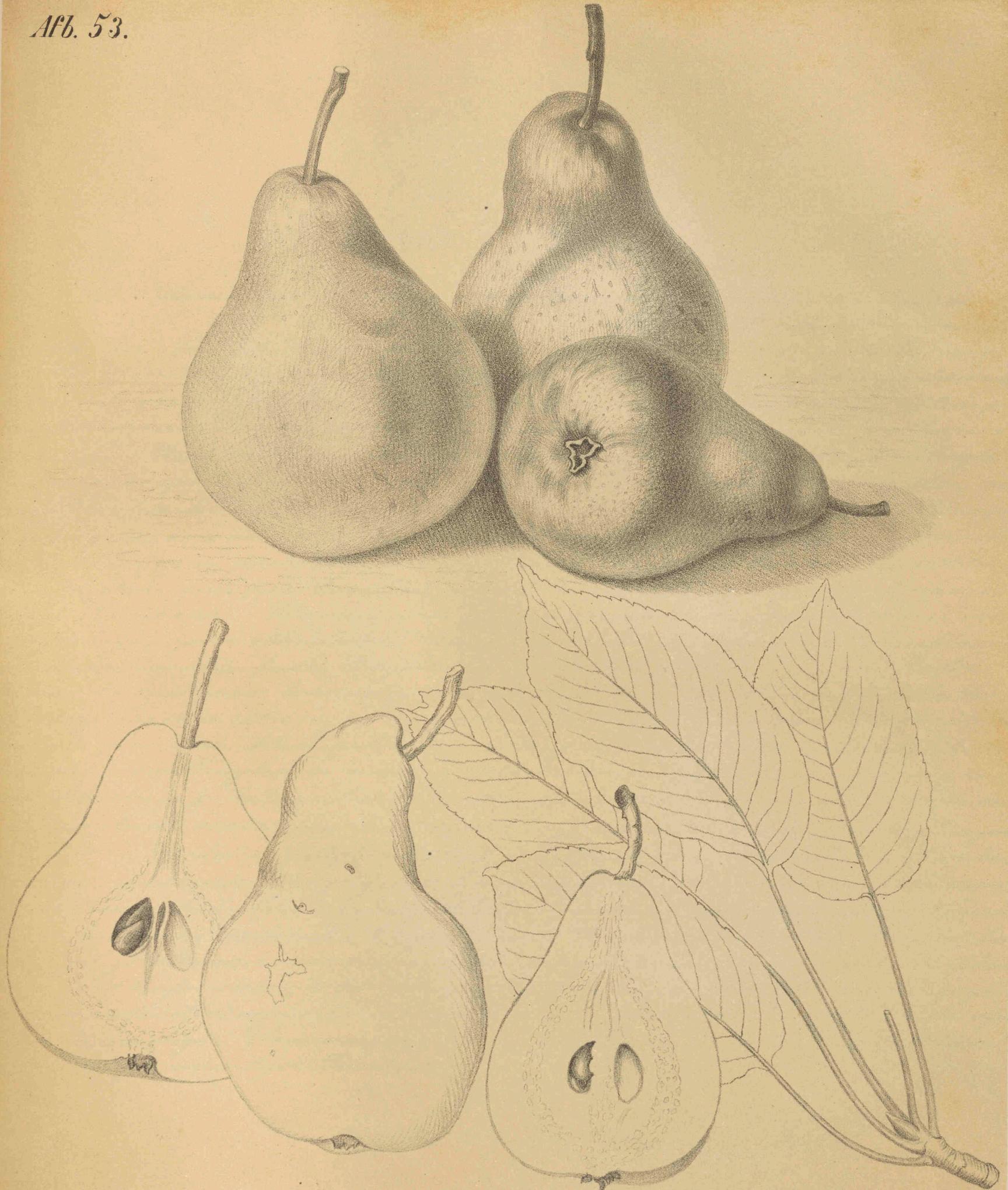
S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvolds. lith. Inst. Svendborg

ENGELSK VINTER-GULD-PEARMAIN.

Afb. 53.

S. J. Grönvall del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Jnsi Svendborg

SOLDAT LABOUREUR.

SOLDAT LABOUREUR.

(Afb. 53).

Syn: Blumenbachs Butterbirn, Soldat Esperen (hos Dochnald: Soldatenbirn),
(Efter Ill. Handb. der Obstkunde.)

Af de her afbildede Frugter er den ene — nærmest til Venstre paa Afbildningen — fra Her Handelsgartner Bredstedts Have i Odense, plukket af et Pyramidetræ, medens de øvrige ere fra Glorup Have af et Espaliertræ, begge forædlede paa Kvædestammer. Denne fortrinlige Pæresort er tiltrukket af Major Esperen og har med Rette vunden stor Udbredelse i Frankrig, Tyskland og England. Ogsaa hos os opnaaer den i gunstige Frugtaar en ualmindelig Størrelse, især naar Træet er tiltrukket som Espalier, hvortil det især egner sig. I Glorup Have dyrkes den saavel under Glas i Potte som paa Friland i Pyramide- og Espalierform, forædlet paa Kvædeunderlag, og har den, selv i middelmaa- dige Frugtaar, især paa Espalier, hvortil den især egner sig, afgivet upaakla- gelige Resultater. Formen, som Afbildningen viser pæredannet, er ofte stærkt buget, ujevn eller bulet. Bøgeret er aabent, ikke stort, Bøgerblade- ne sammenvoxede, faste, Bøgerhulen svagt fordybet med flade Buler. Stilkken er brungraa, temmelig tyk, godt 1 T. lang og sidder i en lille For- dybning (dog ikke altid) og ofte skjævt paa Spidsen af Frugten. Hudens Grund- farve er grøn, men bliver gulgrøn, paa Frugter fra Espalier undertiden stær-kere gul, naar Frugten er moden; sjeldnere findes paa Solsiden en svag rød, gul Schattering. Talrige brune Punkter findes paa Huden samt enkelte bru- ne Rustpletter saavel paa Siderne af Frugten som dog især omkring Bøger og Stilk. Kjødet er gulighvidt, fint, smeltende, meget saftfuldt og af en be- hagelig forfriskende, vinagtig, sød Smag. Kjernehuset er lukket, de ikke rum- melige Kamre have brune, veludviklede Kjerner. Frugten modnes i Novem- ber og holder sig omtrent i 4 Uger. Træets Væxt er temlig stærk, og det bæ- rer rigeligt allerede i en tidlig Alder, det gjør Fordring paa at blive plan- set i en ikke for svær, kold eller fugtig Jordbund. Bladene ere langagtige, agformede eller aegrunde med budt Spids, fint skarpt saugtaktede og noget læderagtige. Sommerstudenene ere grønlig-gulbrune, paa Solsiden rødbrunlige med lyse Punkter.

Ditlev Eltzholtz,
Glorup 1871.

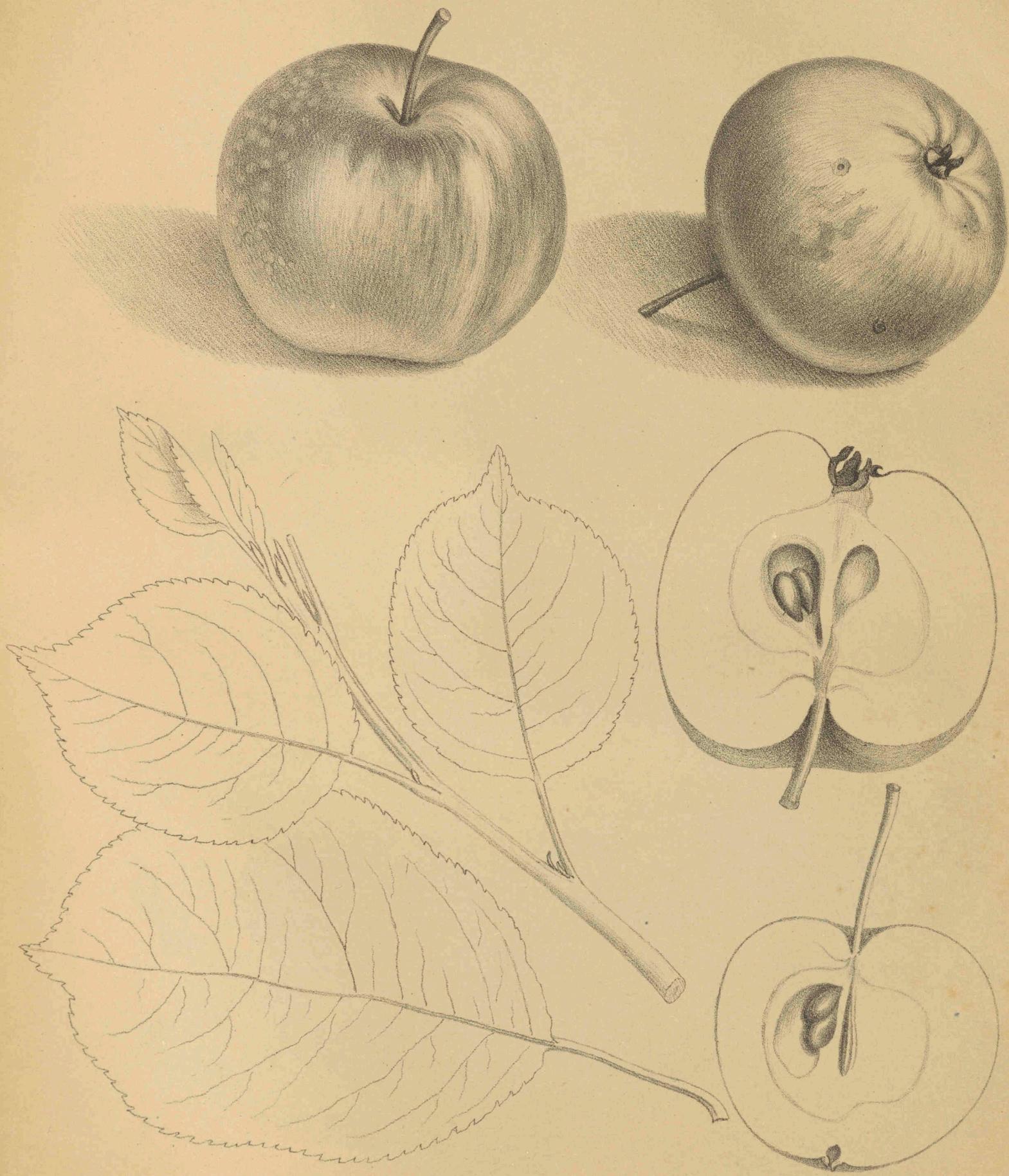
STOR CASSELER REINETTE.

(Afb. 54).

Syn. Dutch Mignonne.

Blandt Guldreinettevarietetene synes denne sikkert at opnaa en god Udvikling under ugunstige Forhold, og ved Træets Sundhed og Frugtbarhed samt Frugtens Holdbarhed i fuld Saftighed at overgaa dem alle. Formen er temlig kuglerund, lidt afplattet i begge Ender, hos de største Frugter noget kantet i Tværnit. Bøgeret, hvis Rør er en temmelig dybt gaaende Kægle, lukket af de temmelig lange, spidse Flige, sidder i en for det meste dyb, rummelig Fordybning, omgivet af fine Folder; Randen er ofte begrændet af højere Ribber. Stilken er characteristisk lang, 1-1½ T., tynd, kræet, brun, i en ikke betydelig rustklædt Hule. Huden er glat, glindsende, ikke fedtet; paa Træet grøn med talrige, hvidtomringede Punkter, hvoraf nogle med brungraa Rust, som og enkelte Læderpletter træffes. Gjæmt til Foraaret bliver Grundfarven guldgul og Solsidens kortstribede, halvtflammende, dunkle Rødme livligere. Kjødet er hvidgult, noget fast, dog skjært, meget saftigt, noget krydret, livligt vinsyrligt sødt. Kjernehuset har aaben Aae, flade Rum og mange brune Kjerner. Modenheden indtræder først hen i Foraarsstiden, Frugten er bedst i April og Mai, og naar de fleste Abler have deres Velsmag, vil dette endnu findes at være en god Bordfrugt; det er ogsaa i mange Maaneder ypperligt i Kjøkkenet, som det og giver en fortrinlig holdbar Most. Træet har en kraftig, dog ikke kaad, Væxt og bliver middelstort med opadstræbende rund Krone, som dog breder sig ud under Vægten af sin store, allerede tidlige, Frugtbarhed. Aarskudde-
ne ere brunrøde med mange smaa, men idinefaldende, Punkter. Bladet er middelstort, ægrundt, paa Sporerne mere langstrakt og større. Paa Sundbæk og paa Lynnerup ved Nibe findes gamle Træer af denne Sært, som aarlig bære bøndeviis meget godt udviklede Frugter, ligesom Særtten ogsaa paa Amager bærer bedre end nogen anden.

J. Waldike,
Ester Hornum 1874.

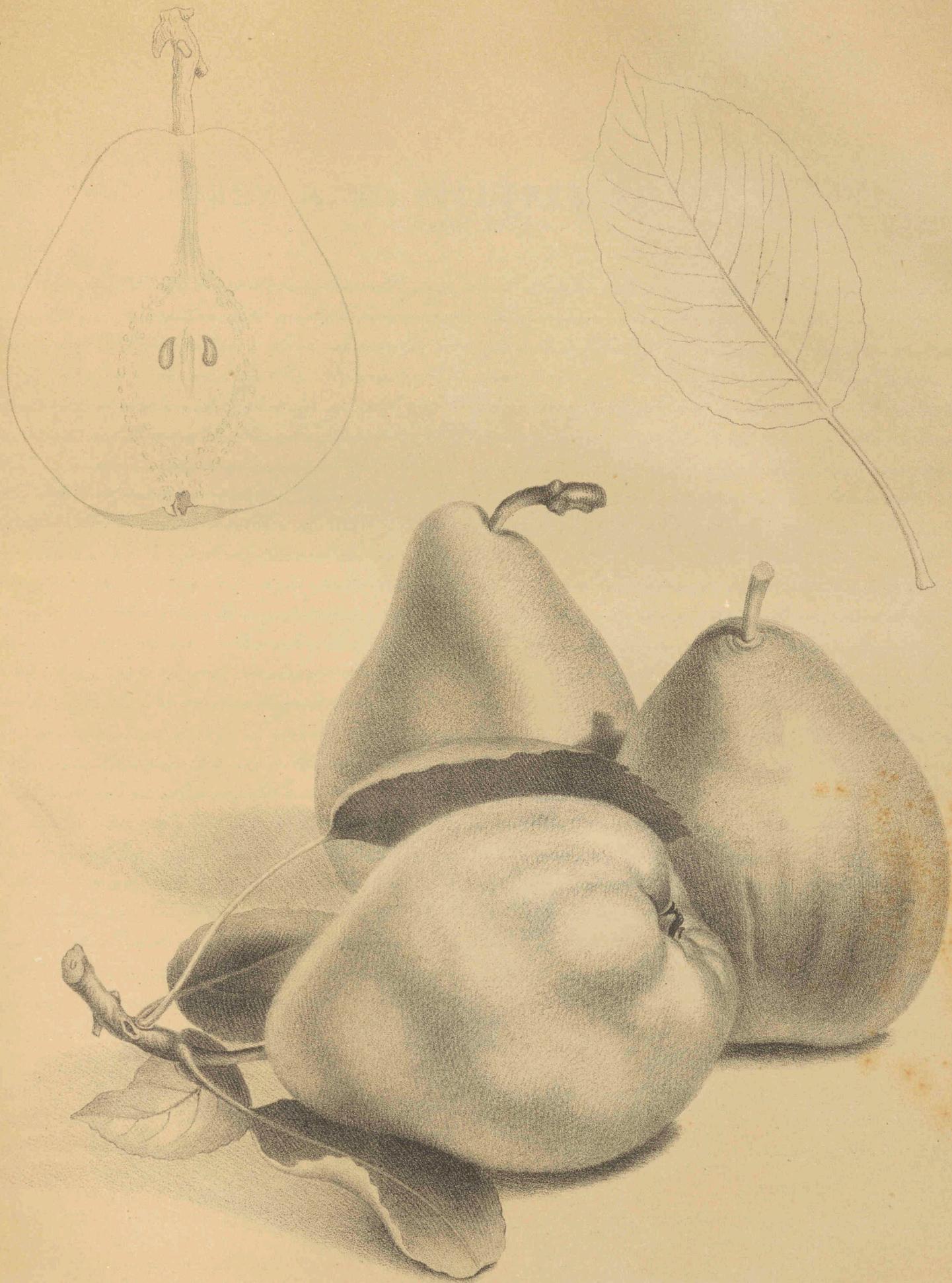
S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvolds. lith. Just Svendborg

STOR CASSELER REINETTE.

Afb. 55.

GREV A.W. MOLTKE'S PÆRE.

C. J. Grenvald: lith. Inst. Sverdrborg

GREV A. W. MOLTKE'S PÆRE.

(Afb. 55).

For omtrent 20 Aar siden fandt jeg i et lille Lystparti, som hører til den her, værende Have, under et vildtværende Pæretræ en Frugt liggende af en sjælden Form og Størrelse; den havde en fortræffelig Smag, og dette foranledigede mig til at henflytte Træet til en solrig Plads med tørt Underlag, og her har det udviklet sig godt og bærer rigeligt hvert Aar. Frugten af dette Træ er allerede beskrevet af Bentzen i "Dansk Havetidende" No 47 1860 under ovenstaaende Navn og tør ganske vist henregnes til vore bedste Høstpæresorter. Den er 2 Gange bleven prisbelønnet, 1ste Gang 1860 med Sølvmedaille, 2den Gang 1863 med Pengepræmie, begge Gange som Kjernefrugt tiltrukken her i Landet. De til hosstaaende Afbildning benyttede Frugter ere plukkede af et halvstammnet Træ, podet paa Vildning, og have Frugterne paa dette i de 2 sidste Aar vist sig vel saa store som paa Modertræet. Afbildningen viser Sortens almindeligste Form, som er mere rund kegleformig end langagtig. Bægeret er aabent, og de temmelig smaa Bægerblade staa stift iveiret. Stilken er kort og sidder dels i en Fordybning, dels ophøiet og lidt skjævt. Hældens Grundfarve er i Modningstiden gul med grønt Skjær, overtrukken med en fin kanelbrun Rust, der træder stærkest frem paa Solsiden. Kjødet er hvidgult, smeltende og af en behagelig Smag. Modningstiden indtræffer gjerne i Midten af October, og Frugten holder sig ret godt i 14 Dage. Træets Væxt i podet Tilstand er sund og kraftig, det viser mere Tilbøielighed til at sprede eller hænge med sine Grene end til at væxe pyramideformigt. Grev A. W. Moltkes Pære er nu allerede udbredt over en stor Del af Landet og fortjener ogsaa at blive almindelig dyrket.

P. Galthen,
Thurebyholm 1871.

HVID VINTER - CALVILLE.

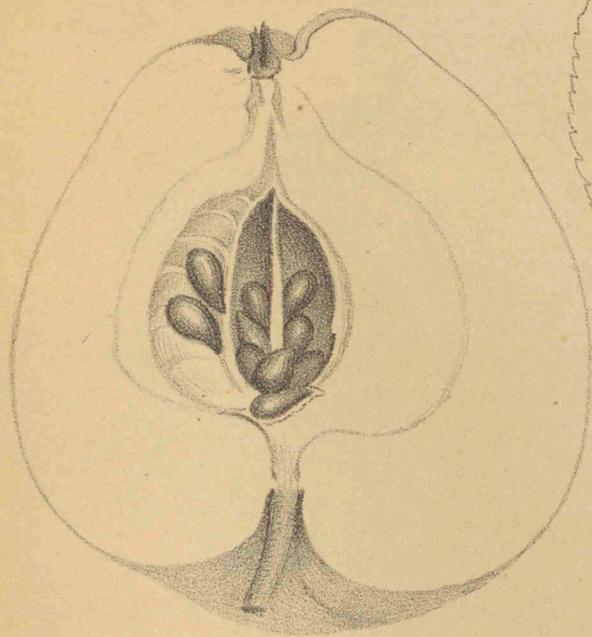
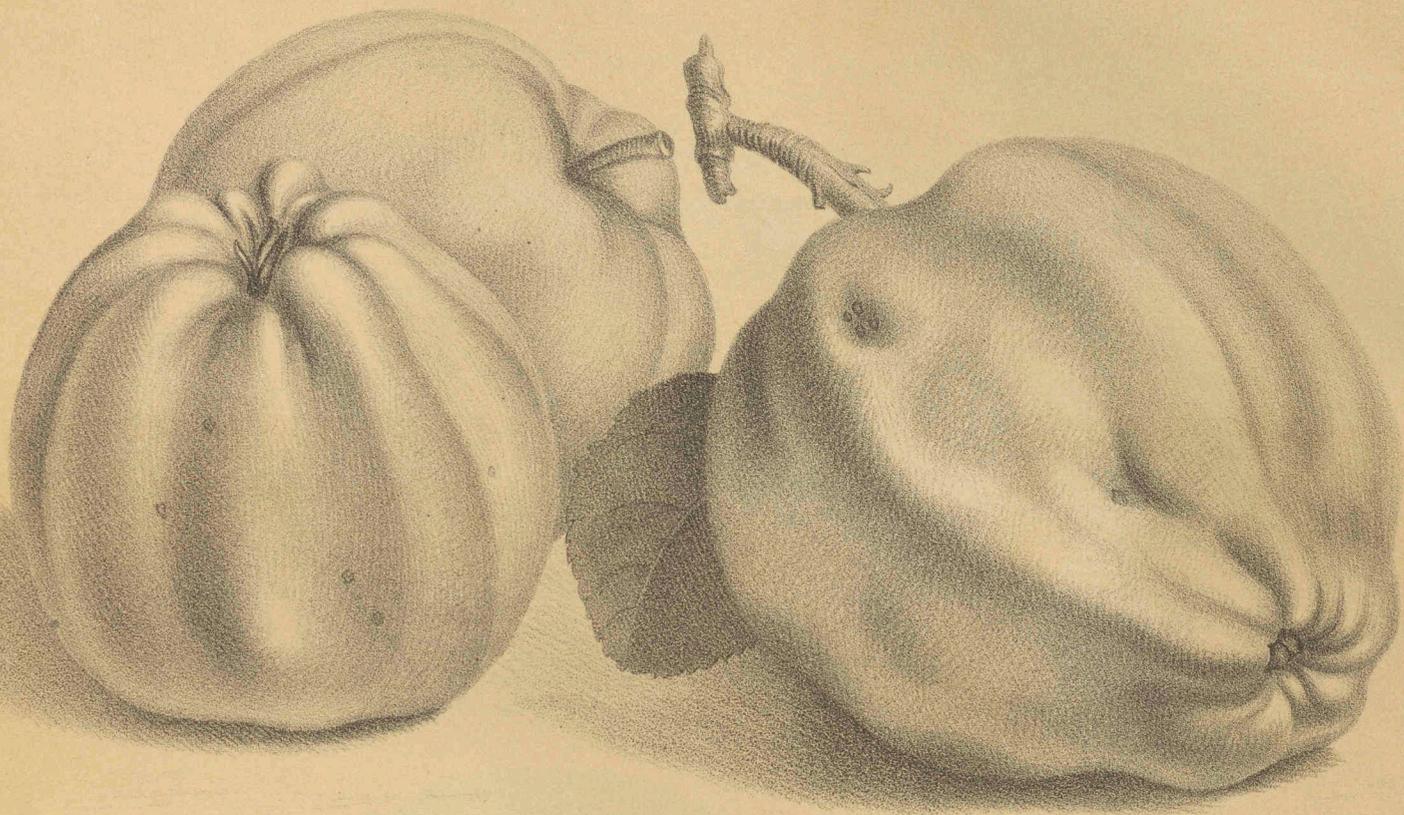
(Afb. 56).

Syn: Calville blanche d'hiver, Französischer Quittenapfel, Weiser Erdbeer oder Himbeerapfel, Weiser Cardinal, Eckapfel, Eggerling, Paradisapfel, Weisser Citronenapfel, Reinette à Cotes, Bonnet carré, Pomme de Gascogne, Parisapfel, Melonenapfel, Zappapfel (Efter Bentzien). Complette noble (?).

Dette berømte Aple stammer sandsynligvis fra Frankrig og skal være udbredt over den største Del af Europa og en Del af Amerika. Det er ikke usandsynligt at denne og "Gul Vintercalville" er en og samme Sort, hvad ogsaa v. Flottow synes tilbøielig til at antage. Den hvide Vinter-Calville faaer ofte paa varme Væxesteder en saa stærk gul Farve, at det er rimeligt dette har bibragt Adskjellige den Tro, at det maatte være en anden Sort. Formen er, som Afbildningen viser, stærk calvilleagtig, ofte noget spids mod Bageret, og de derom siddende Kanter strække sig over hele Frugten, hvilken kan opnaa en betydelig Størrelse, naar Træet staaer paa en heldig Plads. Bageret, som sidder i en dyb Hulning og i Reglen omgivet af 5 høie buede og nogle mindre Kanter, har grønne spidse Bægerblade, er oftest lukket, undertiden halvaabent og ved Grunden besat med Uld, som ogsaa viser sig paa Bægerbladene. Stilken er temlig kort og belagt med graalig Uld, den sidder i en stærk Fordybning, der efter Fleres Angivelse skulde være overtrukken med Rust. Huden er fiin, belagt med Dug, ved Afplukningen hvidagtig grøn eller gul, men bliver stærkere gul i Løbet af Vinteren. Hvide grøntindfattede Punkter findes overalt, og en keltte rustgraae Pletter vise sig meget hyppigt. Undertiden er Frugten lidt rødt, anløbet paa Solsiden, oftest antager dog denne kun en dybere gul Farve. Kjødet er fiint, hvidgult, skjørt, saftigt og af en behagelig sød-syrlig Smag (efter v. Flottow jordbæragtig). Ifølge Bentzien lugter Kjødet godt, næsten som en Quæde. Kjernehuset er aabent, stort og indeholder i Reglen kun gode Kjerner. Modnings-tiden indtræffer omtrent ved Jul og Frugten holder sig til hen i Mai. Paa en gunstig Plads voaer Træet frodigt endskjøndt ikke stærkt og bliver kun af Midelhøide, paa en vaad Undergrund er det meget udsat for Kræft. Grenene staa langt ud fra Stammen og danne en kvaalvet Krone. Bladene ere store, lysgrønne paa Overfladen, paa Undersiden graa fattede, med - som oftest - rødtanløbne Bladstilke. Træet krives bedst til Espalier, men kan ogsaa give udmærkede Frugter paa aaben Plads.

S. Pedersen,
Ourupgaard 1871.

Afb. 56.

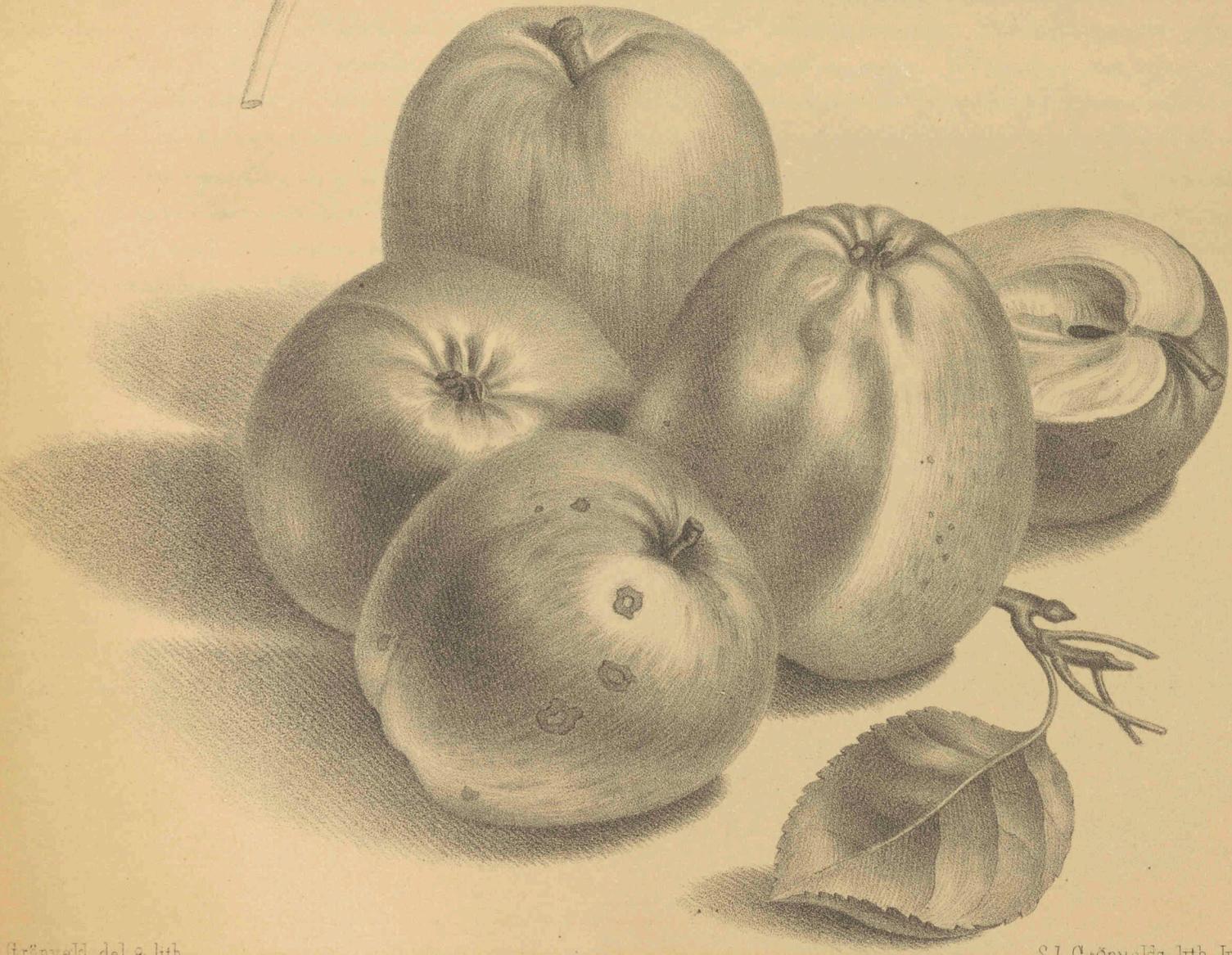
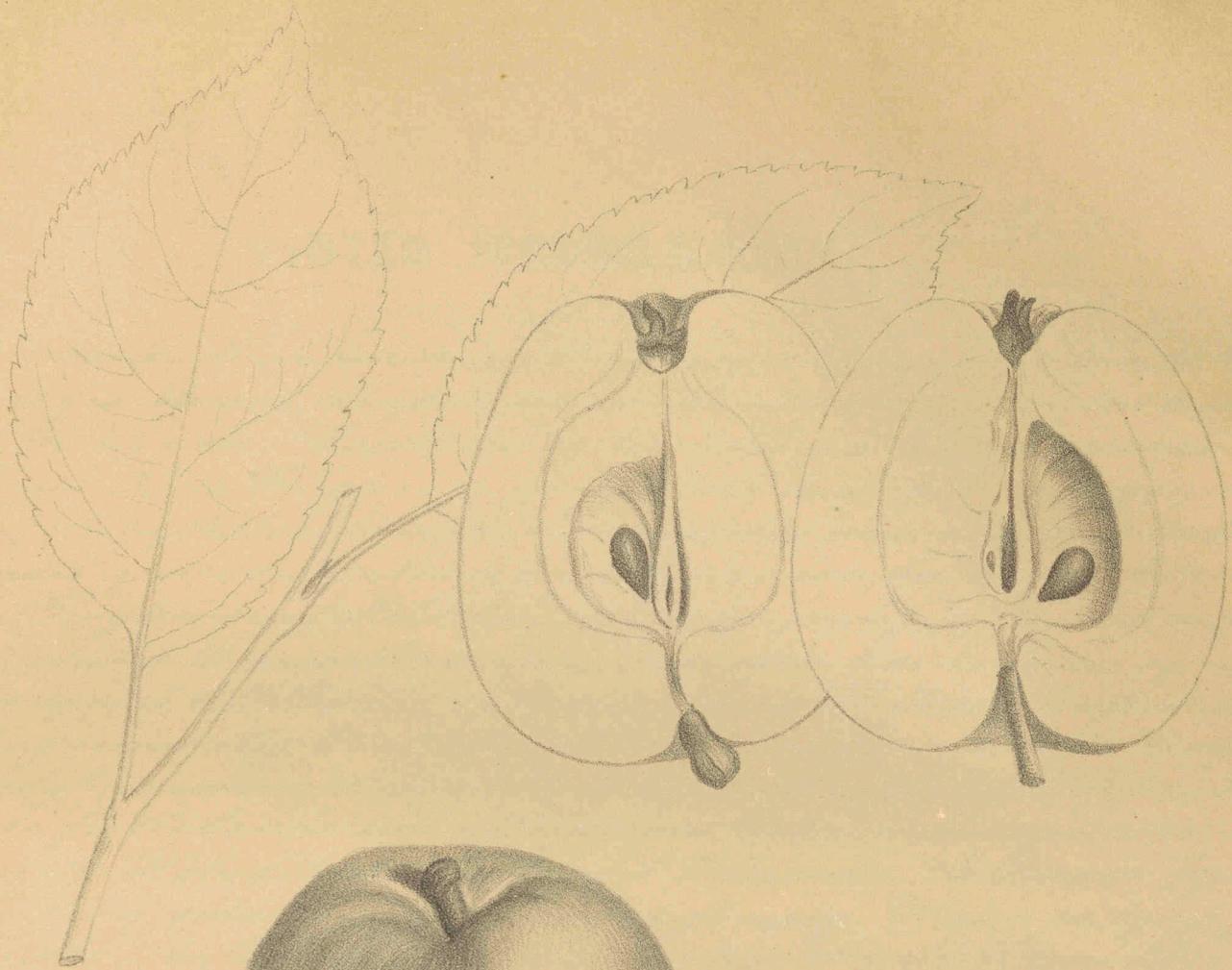
S. J. Gronwald del. & lith.

S. J. Gronwald lith. J. S. Svendsborg

HVID VINTER - CALVILLE.

Afb. 57.

S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvolds. lith. Inst Svendborg

VINTER IORDBÆRÆBLE.

VINTER IORDBÆRÆBLE.

(Abb. 577).

Under ovenstaaende Navn har denne Frugt i over 20 Aar været kjendt her i Lan-
det og udsendt fra flere af Landets største Planteskoler, f. Ea. den kongelige Fre-
deriksbergske, Hr. Wændts i Raestkilde og ligeledes fra den herværende Plantesko-
le ved Juellinge. Hvor Frugten er fremstaaet kan ikke paapeges, men dens
Lighed med „Slesvigsk Jordbæræble“ i Forbindelse med den store Udbredelse, den
alt har opnaaet under dette Navn, tør vel give den berettiget Adkomst til
at bære det. Frugten er af Middelstørrelse, langagtig, af Lighed med „Slesv.
Jordbæræble“ (stribet Sommer-Pearmain), men ofte lidt længere og smallere,
imod Bageret spidst tilløbende og bredest imod Skilken. Bageret er grønligt,
smallbladet og temmelig lidet, sluttet og rager ikke ofte over Bagerhulen,
som ikke er dyb, men omgivet af flere regelrette smalle Folder, som ikke
synderligt ere fortløbende ned ad Frugtens Sider, men dog undertiden give
Frugtens øverste Halvdel et lidt kantet Udseende. Skilken er tynd, brun-
lig, $\frac{1}{4}$ til $\frac{3}{4}$ T. lang, sidder i en smal Fordybning. Huden er tynd, glat, i Forst-
ningen af ganske grøn Farve, men faaer senere et gult Skjær. Der findes
enkelte Punkter paa Huden, men langt fra saa mange og fremtrædende som
hos det Slesvigske, dog ligesom paa dette fremkomme ogsaa Rustpletter paa
Vinter-Jordbæræblet. Solsiden er i Reglen, dog mer eller mindre, svagt
rødstribet, rødflammet eller punkteret. Kjødet er hvidt, fint, skjært, saftigt,
af en behagelig Smag, der minder lidt om „Slesv. Jordbæræble“, men er langt
mere vinsyrlig. Lugten er ikke stærk. Kjærnehuset er ikke stærkt fremtræ-
dende med smalle Kamre og mange smaa Kjerner. Modningstiden ind-
træder i December, og Frugten holder sig i flere Maaneder til ud paa For-
aaret, naar den opbevares paa et tørt, kjøligt Sted. Træets Væxt er just
ikke stærk, men ret kraftig og altid sund. Træet bærer hvert Aar rigt.
Bladene ere æglancetdannede, tilspidsede, ved Grunden som oftest spidst
tilløbende, Randen regelmæssig saugtakket og lige. Overfladen er mørke-
grøn, glat, glindsende, Underfladen er lidt lysere, noget dunet med lidt
fremtrædende Aarer. Bladstilken er temmelig lang, $\frac{1}{3}$ - $\frac{1}{2}$ af Bladets
Længde, tynd, lidt furet og ved Grunden forsynet med 2 smalle lan-
cetdannede Biblade. Det er et ganske fortrinligt Æble, som kan anbe-
fales til Plantrning i enhver Have.

J. Galthen,
Thurebyholm 1871.

ÆDEL BORSDORFER.

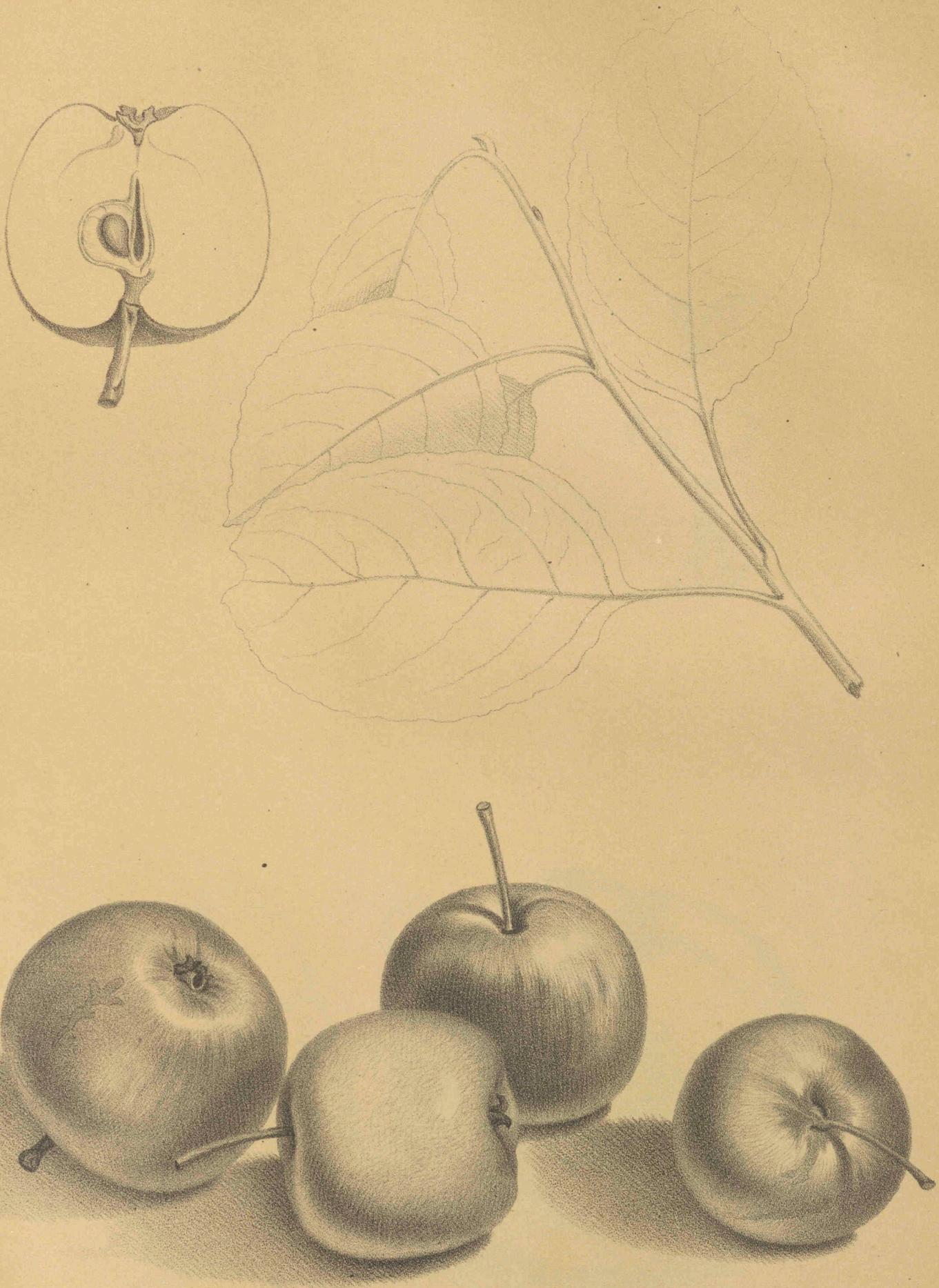
(Afb. 58).

Syn: Edler Winter-Borsdorfer, Leipziger Reinette, King Georg III, Queens, Reinette bâlard, Reinette de Misnie, Ganet Pipin, King, Le grand Bohemi, an Borsdorfer, Maschansker. (Efter Lucas.)

Lucas angiver, efter Dittrich, at dette Aple skal være en Kjernefrugt fra Sachsen og udleder Navnet enten fra Leipzig eller fra Meiszen, hvor tvende Landskaber findes, begge af Navnet Borsdorf. Sorten er meget udbredt i Tyskland og skal findes baade i England og i Amerika; mere sparsomt skal den være udbredt i Frankrig. Her i Landet træffes den i en stor Del af de ældre Frugthaver, hvori, mod det synes som den nu bliver mere fortrængt af nyere Sorter, vel nærmest paa Grund af dens ringe Størrelse. Frugterne til hosstaaende Afbildning ere plukke, de af et ældre Træ, de ere under Middelstørrelse, fladtrykt, runde eller afstumpede kugleformige. Fra yngre Træer er Aplet undertiden lidt større, Formen høiere og Rundingen mere jævnt aftagende. Bægeret er aabent, kortbladet og sidder i en flad Indsænkning, næsten uden Folder. Bægerløvet er kort og bredt. Stilken er indtil 1 F. lang, tynd, træet og sidder i en dyb Hule, ofte omgivet af Rust. Huden er glat, glindsende, fin, lysgrøn med smukt levende, blødt schatteret, Rødt paa Solsiden af Frugten, naar denne ikke aldeles har været berøvet Sol, lyset. Mod Modningstiden bliver Huden gul med spredte Punkter af kanel, brun Farve; i det Røde ere disse derimod gule. Eiendommelig for Frugten ere de gulgraa ophævede Vorter, som i Reglen findes, saavel som undertiden et let kanelbrunt Rustanslag. Kjødet er hvidt, fint, lidt knasende, af en meget behagelig krydret Sukkersmag, naar Frugten er fuldkommen moden. Kjernehuset er sluttet og har mange Kjerner. Modningstiden indtræffer i November-December, og Frugten holder sig til Februar-Marts. Træet voxer langsomt, men danner dog med Tiden et smukt Træ af anseelig Størrelse. Endskjøndt der undertiden klages over dets ringe Frugtbarhed, har det dog her baaret rigeligt hvert Aar, det blomstrer sildigt. Det er en fortrinlig Taffelfrugt, som fortjener Plads i enhver større Frugthave.

Ditlev Elzholtz,
Glorup 1871.

Afb. 58.

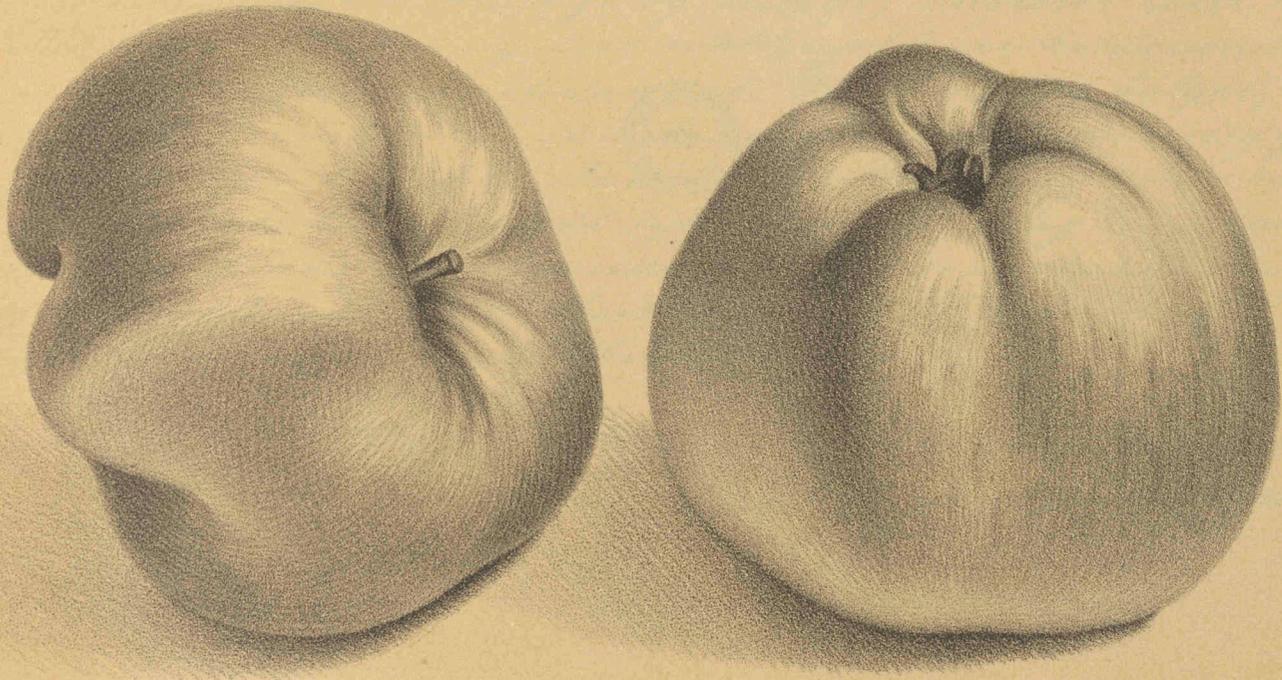
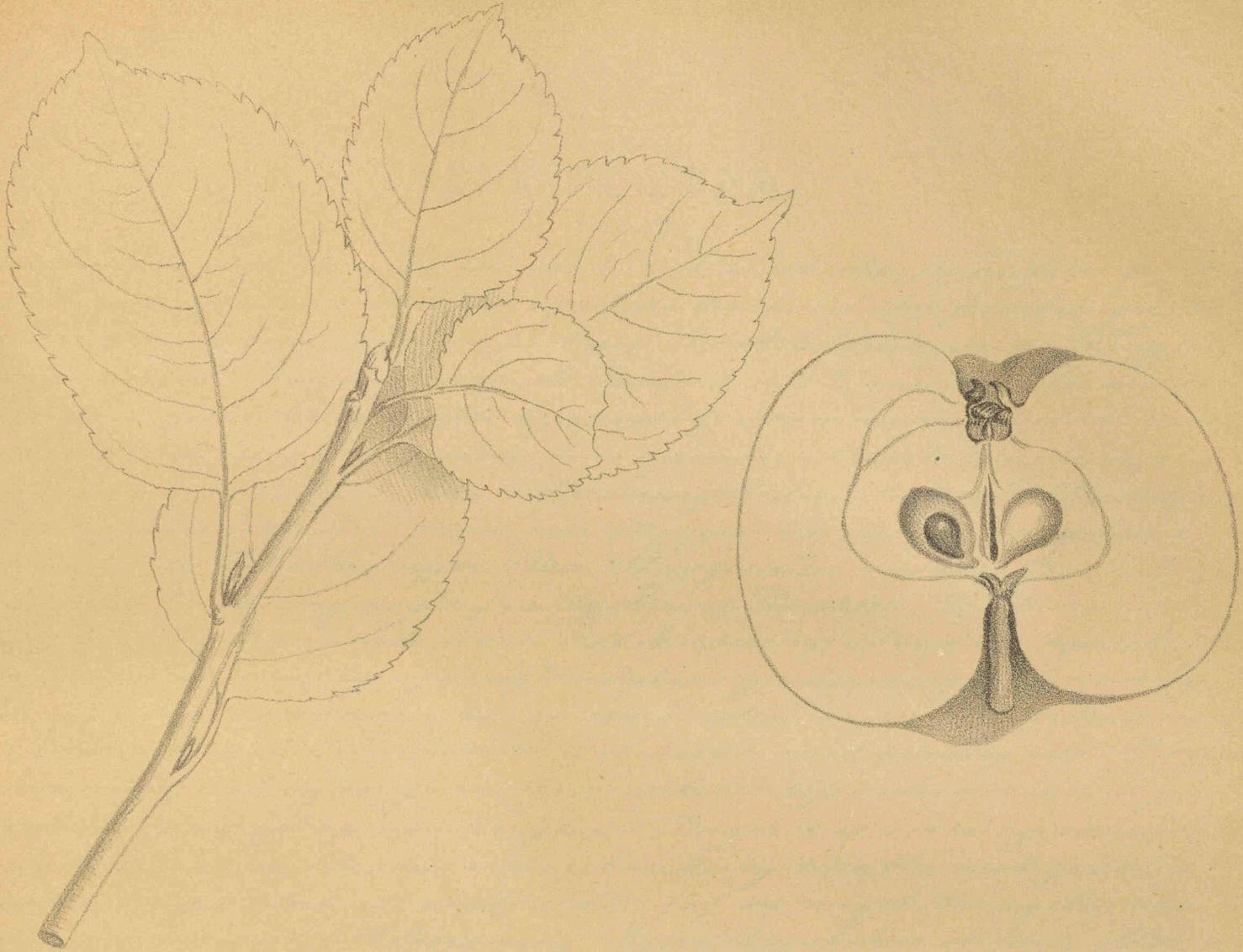
S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst. Svendborg

ÆDEL BORSBORFER.

Afb. 59.

S. J. Grönvold del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst. Svendborg

COX' POMONA.

ALICOR XOE

COX' POMONA.

(Afb. 59).

Denne Frugt er en af de nyere Sorter, der i de sidste Aar ere indførte fra Frankrig, og synes at passe godt for vore Forhold, da den hvert Aar frembringer smukt udviklede Frugter og bærer i en ung Alder. Til Afbildningen ere Frugterne tagne fra et Dvergtræ. Frugtens normale Brede er $3\frac{1}{2}$ T., medens Høiden er $2\frac{1}{2}$ T., For men, som her er fremstillet, er den hyppigst forekommende. Undertiden kan Frugten vise sig lidt større, undertiden lidt mindre. Overfladen er meget glat og jevn. Hudens, som er tynd, har i Modningstiden en lysgul Grundfarve, men af den træder kun lidt rent frem paa Skyggesiden, det øvrige af den er smukt rødt i Striber og Schatteringer. Paa Skyggesiden sees der flere lidt fremstaaende hvidgule Prikker og nogle faa lysbrune Punkter. Stilken er omtrent 1 T. lang, lige, tynd og brun, undertiden lidt kortere og stundom kjødet. Den sidder i en meget rummelig og lang Fordybning uden nogen synderlig Kant eller Fold, men som undertiden har et større eller mindre Overtræk af lysbrun Rust. Stilken er paa den nederste Del besat med graalig Uld. Bagerhulen er vid, temmelig dyb og omgiven med enkelte Ujevnheder, der dog i Reglen ikke strække sig langt op paa Frugten. Bageret er stort og aabent, Bagerbladene ere tynde, lysbrune, tilbagebøjede og besatte med graalig Uld. Kjødet er hvidt, meget fint, ret saftfuldt og af en meget behagelig sød Smag med en meget vinagtig Eftersmag. Kjernehuset har en mer eller mindre aaben Axe, Rummen deri ere smaa og indeholde en eller to flade, brede, lysbrune Kjerner. Træet er kraftigt og sundt, Grenene rette og af brunlig Farve. Bladet er i Reglen regelret ovalt, sjeldnere kreds rundt, med svag Spids. Grunden er lige eller hjertedannet, Randen lidt bølget, buet, ofte dobbelt saugbakket. Overfladen er mørkegrøn, ikke synderlig glindsende, lidt rynket ved de lidt fordybede Aarer. Underfladen er lysere og dænet. Stilken er $\frac{1}{3}$ - $\frac{1}{4}$ af Bladets Længde, lidt tyk med kjendelig Fure, dunhaaret med 2 lancetdannede Biblade ved Grunden. Frugten er spiselig i November - December og kan holde sig indtil Marts, den er et Taffelæble af 1ste Rang, der fortjener den størst mulige Udbredelse hos os.

Frantz Wendt,
St. Jørgensbjerg ved Roskilde 1871.

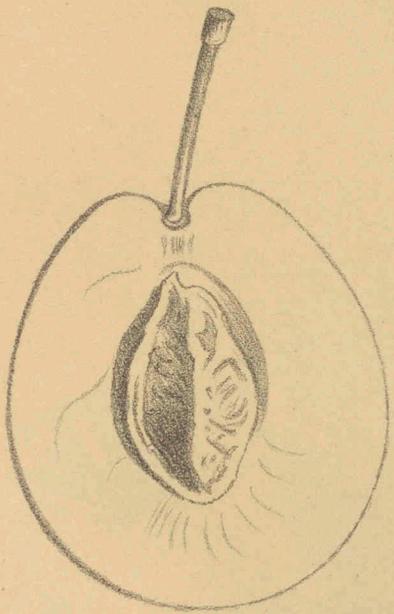
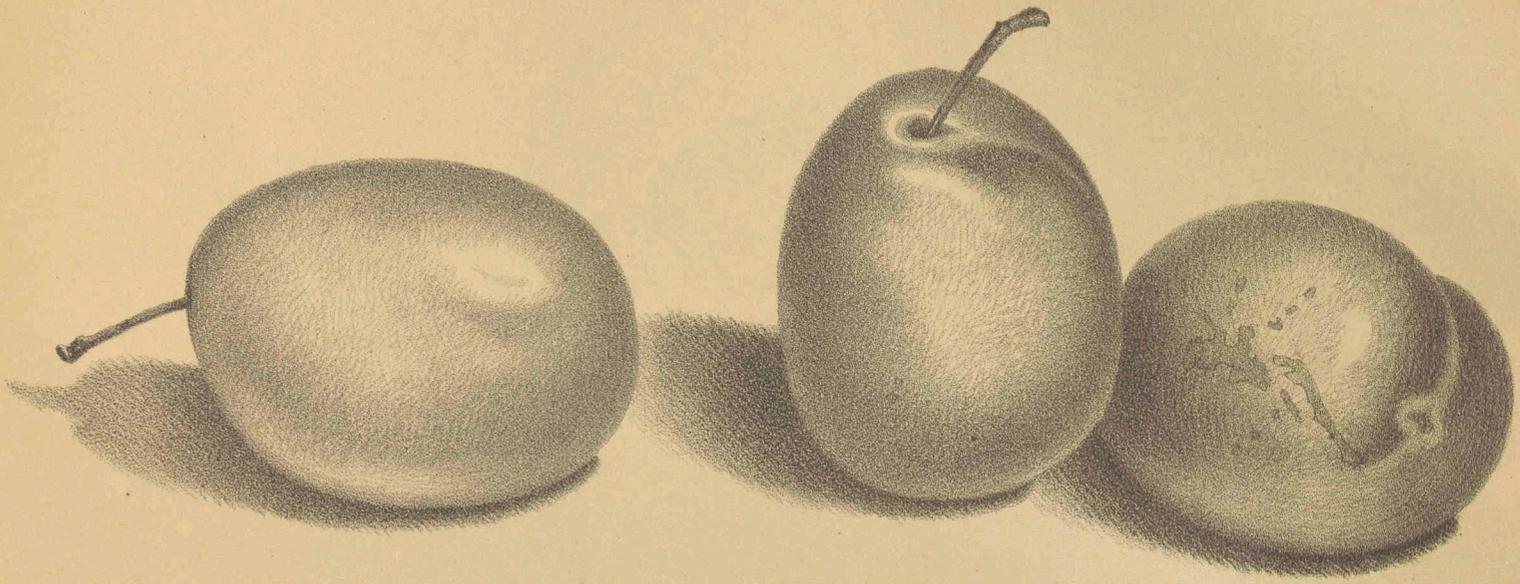
DECAISNE.

(Afl. 60).

Denne fortrinlige Blomme har jeg for nogle Aar siden erholdt fra Frankrig; den trives godt her og frembringer i de fleste Aar store og i Reglen altid godt udviklede Frugter. Den bærer rigeligt og ogsaa i en yngre Alder. Træets Væxt er frodig og Grenene rette. Bladene ere ægdannede, spidse, ved Grunden lige eller lidt spidst tilløbende, undertiden skjæve. Randen er rundtakket og bølget. Overfladen er mørkegrøn, rynket paa Grund af de fordybede Aarer, som ere stærkt forgrenede. Underfladen er meget lysere med stærkt fremtrædende Aarer. Stilken er $\frac{1}{3}$ af Bladets Længde, brun, lidt flad med temmelig stærke Fure. Frugten er meget stor, af temmelig regelret Form, lidt lang, agtig, furet, imod Stilken lidt spidst tilløbende, undertiden ogsaa imod Stempleet. Farven er klar grøn, i gode solrige Aaringer lidt gulagtig og paa Solsiden besat med røde Puncter og Pletter, der give Frugten et smukt Udseende. Huden er temmelig tynd, seig og glat. Kjødet er grøngult, meget saftigt og af en særdeles behagelig vinagtig Smag, og naar Frugten er godt moden løsner det ret godt fra Stenen, dog er det ligesaa ofte vedhængende. Stenen er langagtig, middelstor, flad og stærkt furet. Stilken er tynd, omkrent $\frac{1}{3}$ af Frugtens Længde. Modningstiden indtræffer fra Midten af September indtil Midten af October, og i gode Aaringer er det en af de største, saftigste og smukkeste Blommer, der iøvrigt har megen Lighed med Coes "Golden Drops", men udvikler sig altid bedre end denne og holder sig længere. Efter de Erfaringer, jeg har om denne Blomme, synes den ikke at være kjælen for vort Clima, men bærer hvert Aar gode Frugter. Træet hvoraf Frugterne ere afbildede, er i Pyramideform, men jeg skulde tro at Frugterne vilde naae hvert Aar bedst og fortrinlig Udvikling ved Espalier.

Frantz Wendt,
St. Jørgensbjerg ved Roskilde 1871.

Afb. 60.

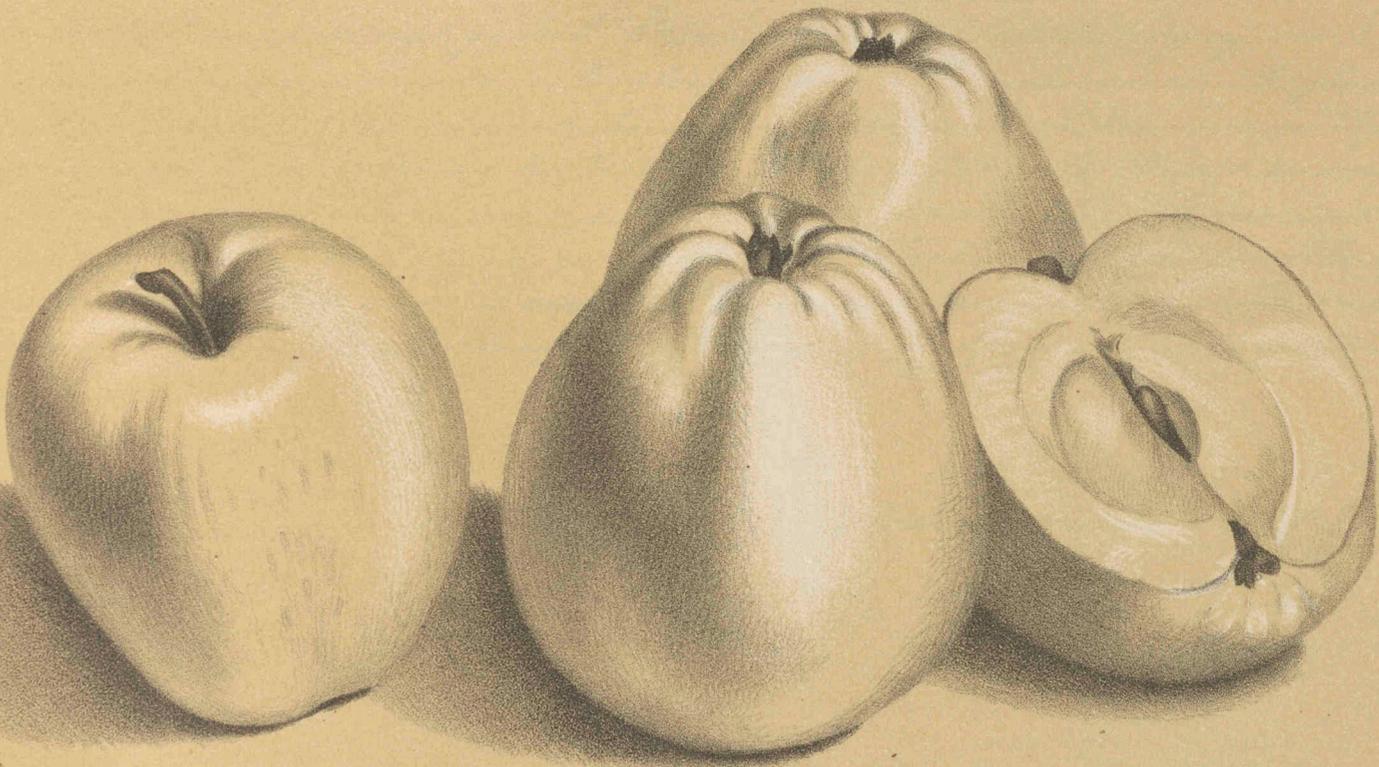

S. J. Grönvalds. lith. Jnsr Svendborg

DECAISNE.

Afb. 61.

S. J. Grönvald. del. & lith.

S. J. Grönvalds. lith. Inst. Svendborg

HVID VINTERPIGEON.

HVID VINTERPIGEON.

(Aft. 61).

Syn. Pigeon blanc d'hiver, Weißer Winter-Taubenapfel, Jerusalemsapfel, Adämetke.
(Efter Bentzien).

Denne ældre udmærkede Taffelfrugt træffes ikke ofte her i Landets Have og skal, efter Oberdieck, ogsaa kun være lidt kjendt i Tydskland. Som Pendant til Rød Vinterpigeon udmærker den sig dog ved en endnu finere Smag, men er, Huden hvide Farve undtagen, hin meget lig. Formen er som hos „Rød Vinterpigeon“, noget foranderlig, som oftest stump kegleformet. Rugen sidder nærmest Stilken og tager stærkere af imod Bageret. Over Frugten løbe ofte nogle flade og ubetydelige Hævninger, som dog jævnlig gjør Frugten lidt skjær. Bagerbladene ere lange, lukkede og sidde i en med smaae Folder omgiven Hülning. Stilken er som oftest tynd, træet, og den sidder i en dyb, tragtformig Hule. Huden er fin, glindsende, grønlig-hvid, men bliver senere klar hvid med gulagtigt Skjær. Paa Solsiden findes paa stærkt for Solen udsatte Frugter ofte et let Anstrøg af Rødt og undertiden svagere carmoisinrøde Striber. Kjødet er meget fint, hvidt med svagt grønt Skjær, skjært, saftfuldt og af en behagelig krydret Smag, som ligner den røde Vinterpigeons. Kjernehuset er i Reglen lukket, Cellerne ere rummelige med mørkebrune, spidse undertiden svage Kjerner. Frugten modnes i December og holder sig til hen i Marts. Træet er svagt af Væxt, men har en bred Krone og tynde, mod Spidsen uldne Sommerstød. Bladene ere mørkegrønne, fint og ulige kakkede. Træet er tidligt frugtbart og egner sig især til at dyrkes som Dværgtra uden at være podet paa Paradisunderlag. Det er en Taffelfrugt af allerførste Rang og fortjener Plads selv i en mindre Have.

D. Galthen,
Thurebyholm 1871.

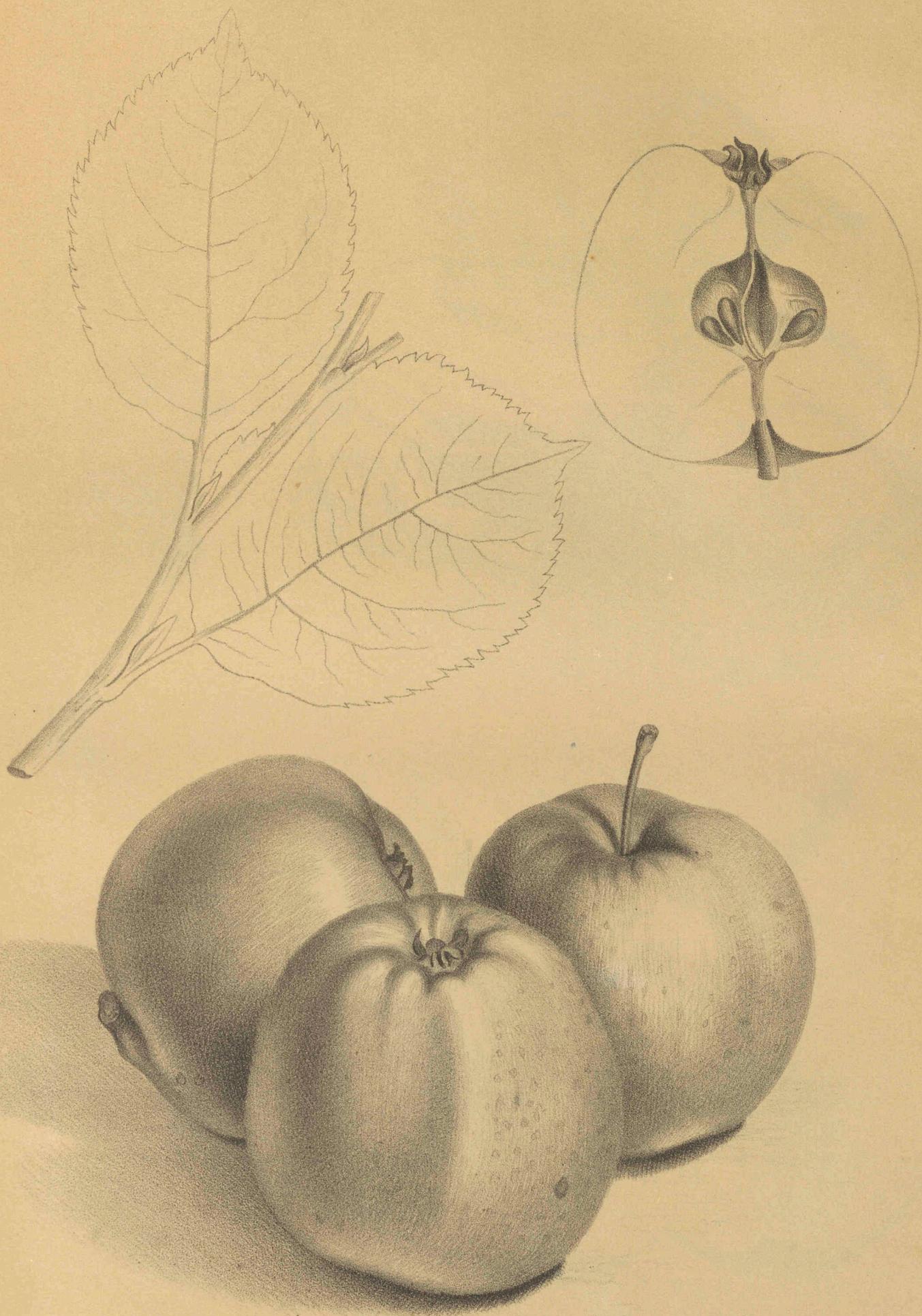
REINETTE D'ANIOU.

(Abb. 62).

Dette Aple har jeg for nogle Aar siden erholdt fra Frankrig fra 2 forskjel-
lige Steder, og have Træerne, som i de sidste 2 Aar begge have baaret, udvik-
let Frugter, der vare hinanden fuldkommen lige. Frugten, som er af god
Middelstørrelse, har en smuk regelret Form, er omtrent lige høi og bred, un-
dertiden lidt høiere; der findes ogsaa Frugter, som ere lidt fladtrykte, men
alle temmelig regelrette, mod Bageret lidt spidst tilløbende og bredere
imod Stilken. Bageret er ikke meget fordybet, temmelig sluttet med
smalle Bagerblade, som ere noget uldne. Omkring Bageret vise sig fle-
re mindre Folder, af hvilke nogle ofte udvikle sig til Kanter, som for-
længe sig noget ned af Frugtens Sider og give den et svagt kantet Udse-
ende. Stilken er undertiden kjødet og kort, oftest $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ T. lang. Den
sidder i en liden Fordybning, der er temlig regelret og rager frem af
denne. Huden er tynd, glat, men mat, af grøn Grundfarve (ofte med
mindre smaa Punkter), der efter at have ligget, ud paa Vinteren bliver
grønlig-gul. Paa Solsiden er Frugten smukt rødflammet, plettet
eller punkteret. Den har ikke stærk men fin Aplelugt. Kjødet er
hvidt, lidt grønligt, fint, skjørt, ikke meget saftigt, men af en meget
behagelig vinsyrlig Smag. Kjernehuset er temmelig sluttet med snæ-
re Kamre og smaae smalle Kjerner. Modningstiden indtræder ved
Januar Maanedes Begyndelse, men den holder sig til langt ud paa
Foraaret og bevarer sit friske, smukke Udseende, hvorfor den maa an-
sees for et særdeles godt Taffelæble. Træet har en god, kraftig Væxt
og er haardført. Bladene ere brede, agdannede, ofte næsten kredsrun-
de, spidse. Randen er groft saugtaket, ved Grunden lige. Overfladen
er mørkegrøn, glindsende, Underfladen graauldet. Bladstilken er kort,
omtrent $\frac{1}{4}$ af Bladets Længde, tyk, furet og forsynet med 2 lancetdan-
nede Bibrade.

Frantz Wendt,
St. Fjergensbjerg ved Roskilde 1871.

Afb. 62.

S. J. Grönvold del. & lith.

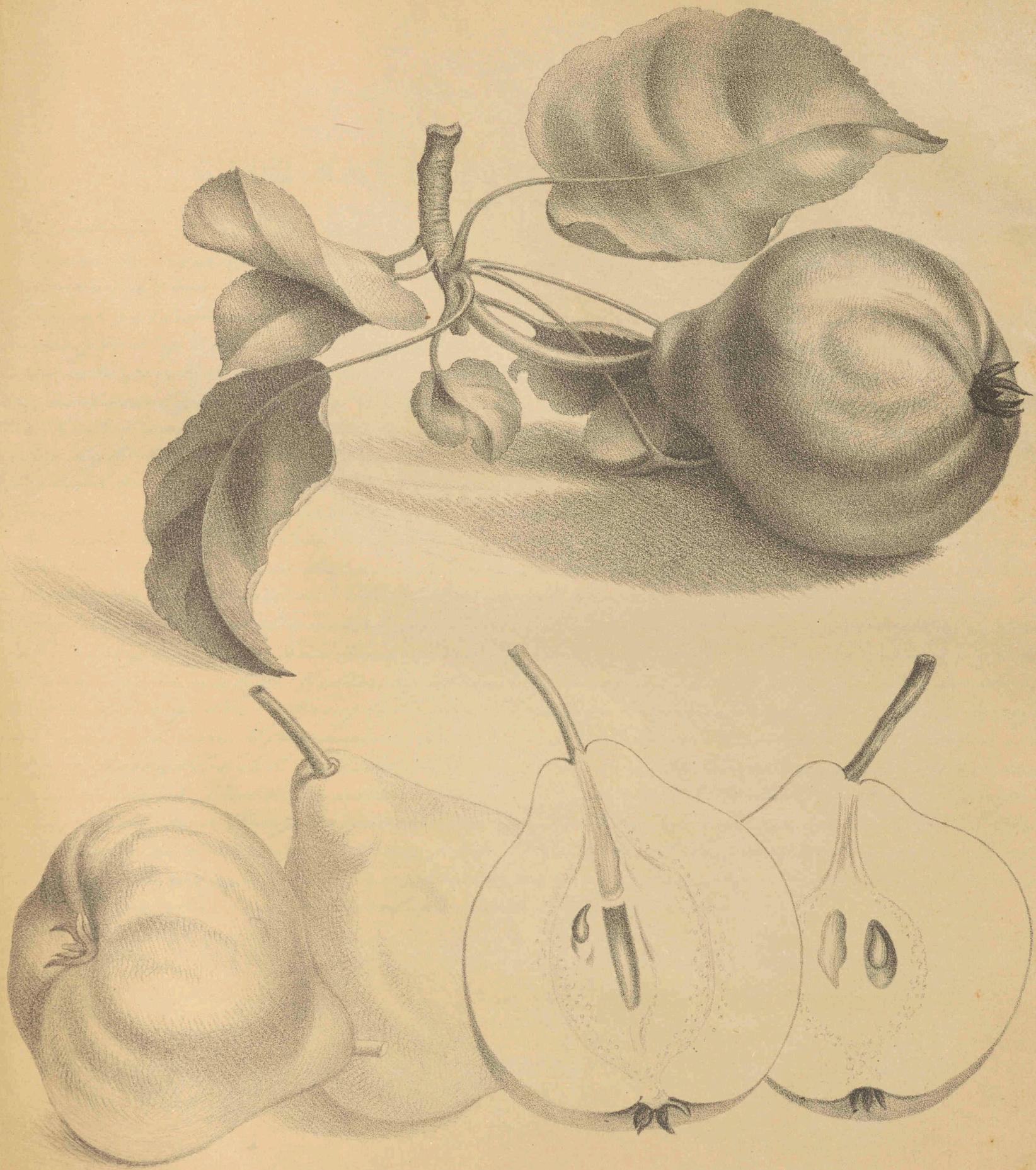
S. J. Grönvolds. lith. Inst. Svendborg

REINETTE D'ANIOU.

UNIVERSITÄT KOPENHAGEN

Afb. 63.

S. J. Grönvald, del. & lith.

S. J. Grönvalds lith. Inst. Svendborg

STOR KATTEHOVED (LE CATILLAC).

STOR KATTEHOVED (LE CATILLAC).

(Afb. 63).

Flundbirne, Gros Tomas, Gilogile, Citrouille, Cateau blanc, Tête de Chat, Turriana, Severiana, Pequiny, Ouenillac, Teton de Venus, Gros Gilot, Grote Tamerlan, Bon Christian d'hiver. (Efter Sahn).

Den store (franske) Katt hovedpære synes at være temmelig almindelig og be- nævnes jævnlig i Nordtyskland som Winter-Cristbirne, hvorimod den urigtigt hos os ofte forekommer under Navn af "Pundpære". Afbildningen viser Frug- tens sædvanlige Form og Størrelse fra et høistammet Træ. Bøgeret er helt eller halvt åbent med korte, spidse, haarde Bøgerblade og sidder i en tem- melig dyb Hule, fra hvilken de ofte stærke Høvninger udgaae, som i Reg- len strække sig over hele Frugten. Skilken er stærk, træet, brunlig og sid- der i en svag Fordybning, ofte omgivet af smaa Buler. Huden er matgrøn, of- te brunrød paa Solsiden. Men i Vinteren bliver Frugten stærkere gul, og dens brunrøde Farve bliver da smukt rød. Punkterne i Huden ere fine og Rust forekommer undertiden. Kjødet er mat hvidt, fast, grovtkornet, men dog saftigt, noget stenet omkring Kjernehuset, det kan neppe nydes i raa Tilstand, og Frugten har kun Værd som Kogepære. Kjernehuset har en hul Axe med rummelige Celler og store Kerner af langagtig Form; underti- den ere disse gølge. Frugten, som heldigst sidder paa Træet saa længe som muligt om Efteraaret, holder sig uden at skrumpne til hen i Mai og kan benyttes til Husholdningsbrug hele Vinteren. Træet har som ungt, en stærk Væxt og udadstaaende Grene. Bladene paa de unge Skud ere tandede, paa Frugtgrenene som oftest helrandede med lyst Filt, især paa Bladenes Underflade og paa Spidsen af de unge Sommer-skud. Træet er overordentligt frugtbart, og hvor Frugten kan benyttes som Kogepære er Sorten at anbefale til Plantning.

J. C. Eltzholtz,
Brædetrolleborg 1871.

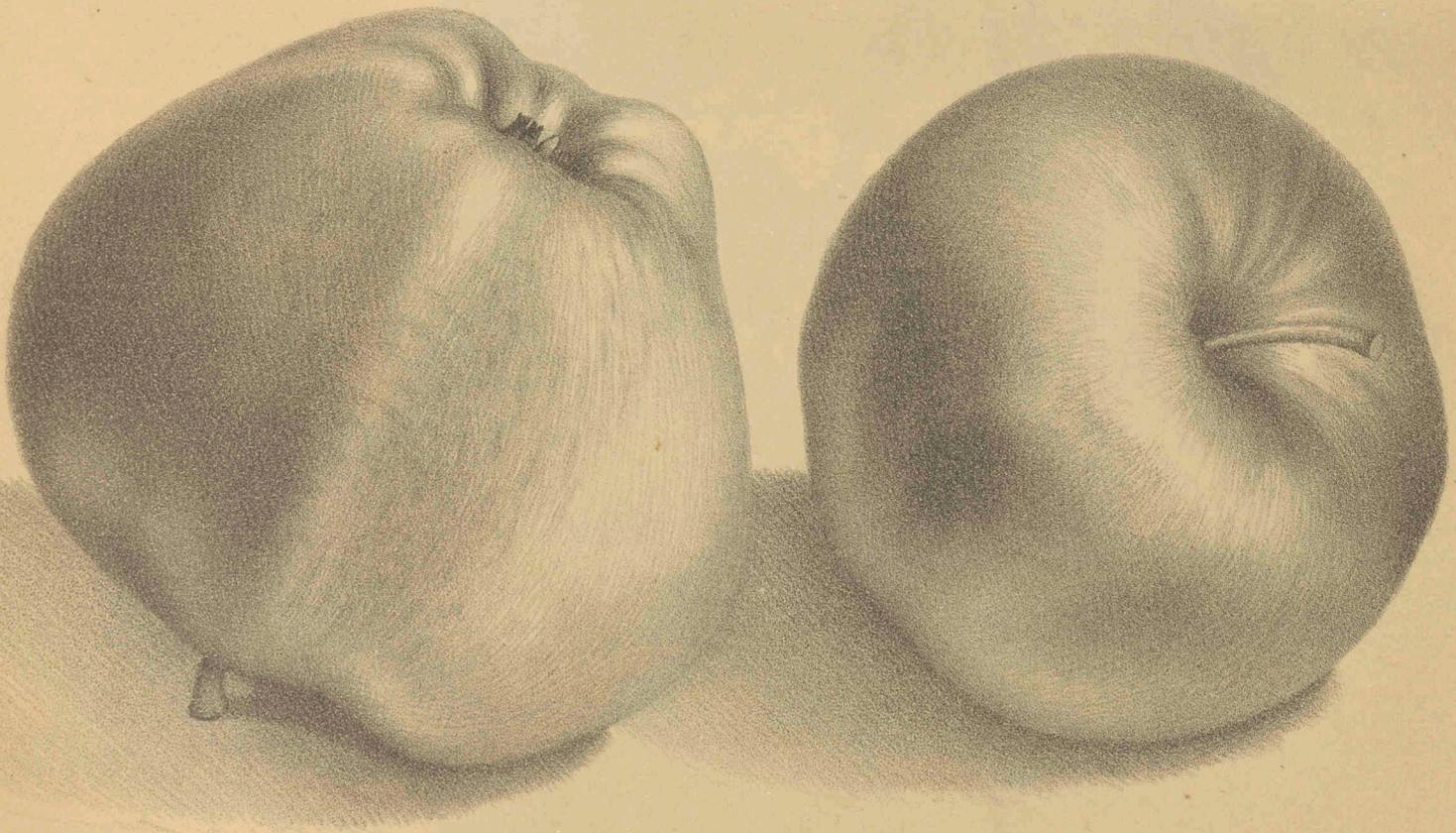
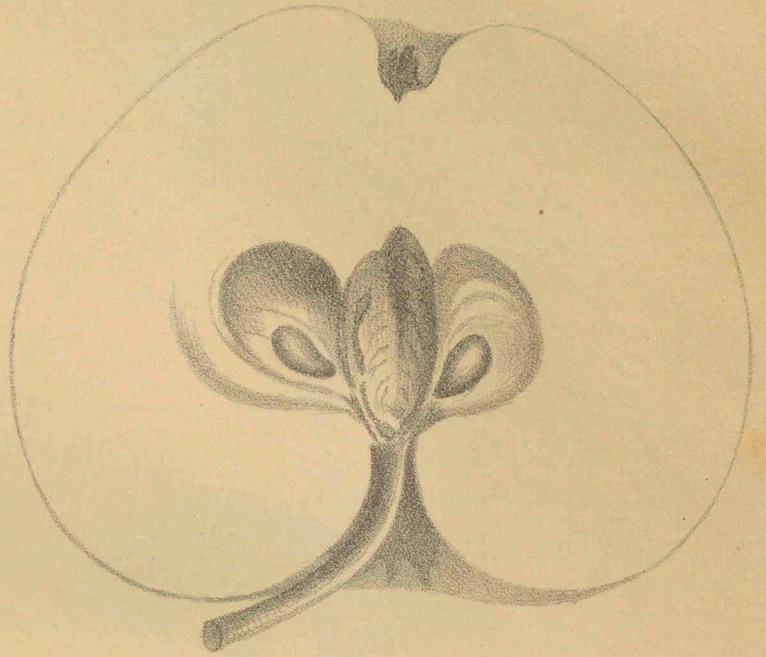
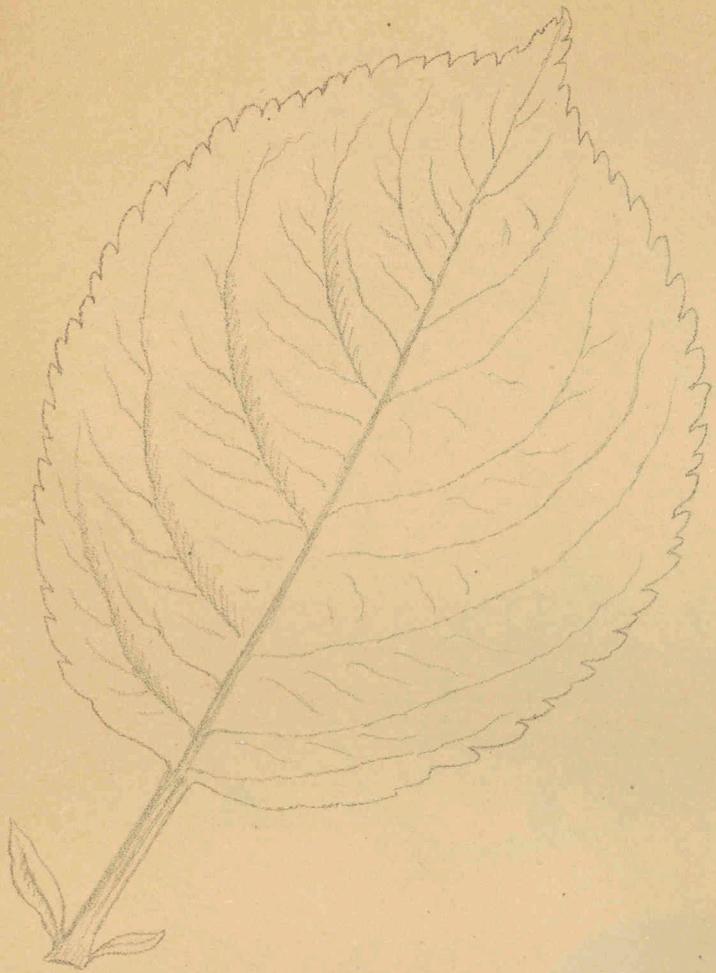
STOKE TULIP.

(Afb. 64).

Træet, hvorpaa de til kassstaende Afbildning benyttede Frugter ere voxede, har jeg for omtrent 15 Aar siden modtaget fra Booths Planteskole i Flottbeck. Det er et meget smukt Able, som har en Del Lighed med, "Keiser Alexander" (se Afbildn: 25 i dette Værk) uden dog at være identisk med dette, fra hvilket det adskiller sig ved Træets Væxt, Frugtens - i Reglen - kortere Holdbarhed og et noget finere Kjød. Ablet er smukt formet og kan i normal Tilstand opnaa en Brede af 3 - 3½ T. og bliver ligesaa høit, det taber sin betydelige Brede mod Rageret, ved hvilket det er noget spidst og har enkelte fremstaaende Kanter. Stilken er kort og sidder i en stor aaben Fordybning. Rageret er lukket og temmelig dybtsiddende. Kjødet er hvidt, noget løst, og af en behagelig syrlig Smag. Modningstiden indtræffer gjerne sidst i October, og Frugten holder sig i Reglen 4 Uger, dog undtagelsesvis ogsaa længere. Den bør vel nærmest benævnes som Taffelfrugt af 2den Rang. Træet er kjendeligt paa dets frodige Væxt og temmelig vidt udsprede Grene; det har kraftige, brunlige Sommer-skud, som ere tæt besat, se med middelmaadige store, ovale Blade.

P. Galthen,
Thurebyholm 1871.

Afb. 64.

S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvald lith. Inst. Svendborg.

STOKE TULIP.

Afb:-65.

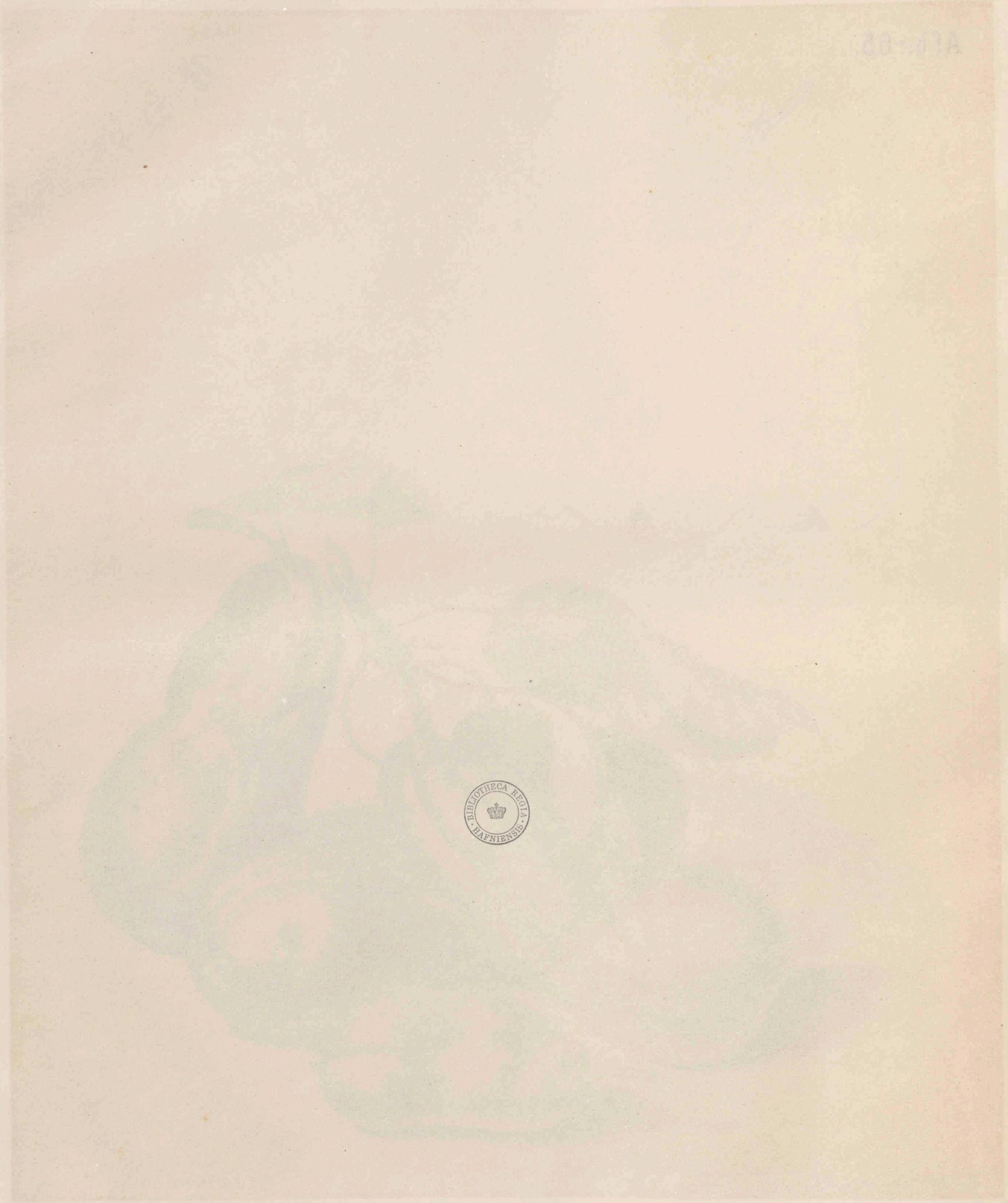

S. J. Grönvald. del. & lith.

S. J. Grönvald's lith. Inst. Svendborg

ALMINDELIG FIGENPÆRE.

18-17A

HAERLEMENSIS BIBLIOTHECA REGIA

ALMINDELIG FIGENPÆRE.

(Afb. 65).

Syn: Stor SommerTappære, Certeau musque, Grise Bonne, Kartoffelbirne.
Den hos os under ovenstaaende Navn almindeligt udbredte gamle franske
Frugtsort har stor Lighed med den Pære, som er afbildet i Mayers Pomona
na Franconiana under Navn af „gemeine Feigenbirne“, men svarer aldeles
ikke til Duhamels og Mangers Paire Figue musquee, som ere afbildede
i Pomona austriaca og ligesaa lidt til Knoops Figenpære eller hol-
landsk Figenpære. Høststaaende Afbildning viser denne Pæres bu-
lede Overflade og ejendommelige Former. Huden er mat gulagtig,
i Reglen uden Rødt paa Solsiden og, som oftest, aldeles overtruk-
ken med gulbrun Rust, hvori der viser sig mange graae Punkter.
Stilken er altid trykket til Siden af en Kjødsvulst. Kjernehuset er
lille og Kjernerne for det meste gølge. Kjødet er hvidt, noget gry-
net og ikke aldeles smeltende. Frugtens Modningslid indtræffer
gjærne i den sidste Halvdel af September. Træet har en frodig
Væxt og bærer rigeligt. Bladene ere spidst bandede. Det er
en Taffelfrugt af anden Rang.

J. A. Bentzen,
Kjøbenhavn 1871.

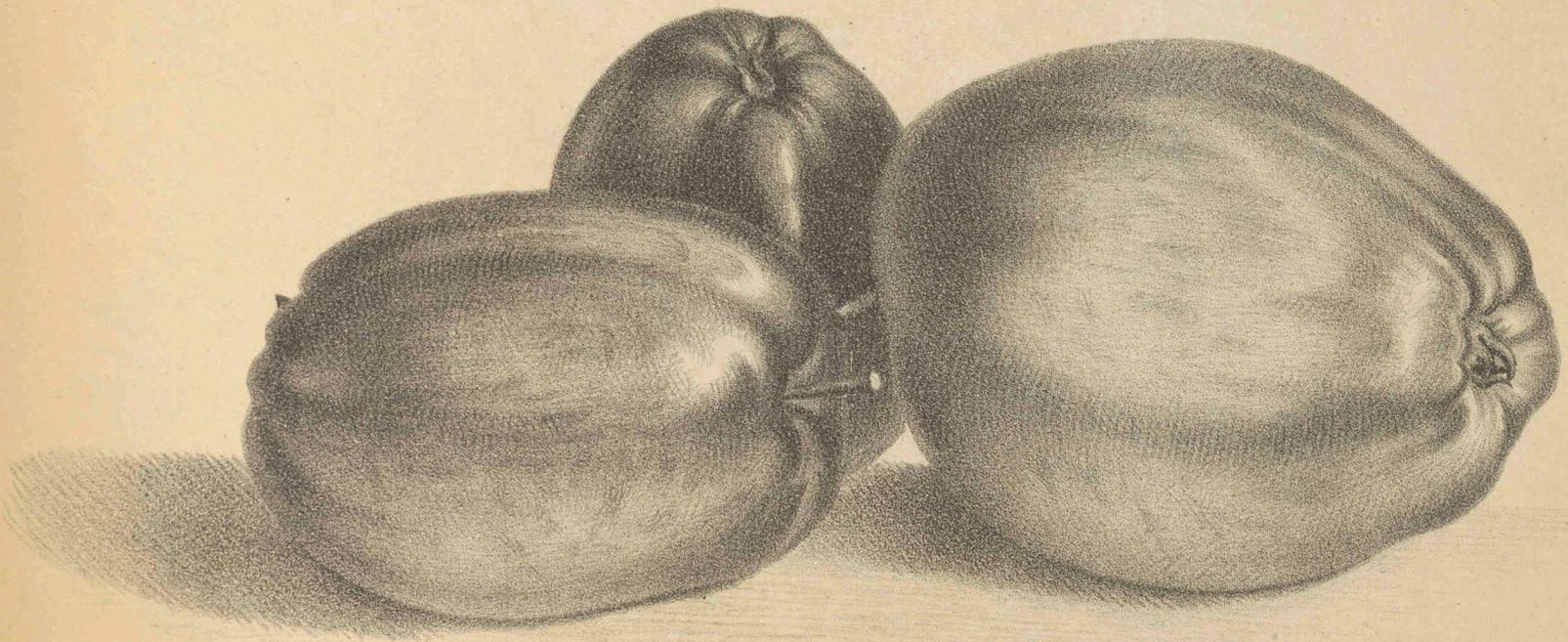
SKOVFOGEDÆBLET FRA LOU.

(Abb. 66).

Dette Æble er uden Tvivl en Kjernefrugt, som ved Selvudsæd er fremkommen her i Landet. For 40 Aar siden gjorde jeg Bekjendtskab med det hos Skovfogden i Lou ved Præsto, som viste mig Modertræet paa et Skovgjerde. Han havde roddelt dette Træ og udplantede den fraskilte Del deraf i sin Have. Det er ikke usandsynligt at dette Træ er fremkommet af en Kjerne af „Rød Valse“, som det har en skuffende Lighed med saavel i det Ydre som i Kjernehusets Form, men medens dette er en Husholdningsfrugt, som først er brugelig i October, er Skovfogedæblet et af vore tidligste og fortrinligste Sommer-Taffelæbler, og jeg har derfor i en Række af Aar formæret det og søgt at gjøre det almindelig kjendt her i Norden. Formen er lang, i al Fald noget højere end bred, cylinderformet, dog med 5 tydelige, afrundede Kanter, i god Jord og paa noget beskyttet Plads af indtil $3\frac{1}{4}$ F. Højde, 3 F. Brede. Baggeret er langbladet, uldent og lukket, det sidder i en af Hoved- og Biribberbulet Fordybning. Stilkken er indtil 1 F. lang, træagtig, ulden, undertiden støttet af en smal Kjødsvulst ved den ene Side, og sidder i en regelmæssig, middeldyb, vid, svagt ruststribet Hule. Huden er tynd, paa Træet belagt med fin Fnok, Grundfarven er hvidgul, men næsten ganske og paa noget friere hængende Frugter aldeles overløbet med Dun, kelødt, som paa Solsiden bliver et sammenhængende mørkerødt Dække, som dog under Eftermodningen bliver klart rødt, Striber spores neppe, og Punkter er lidet iøjnefaldende. Kjødet er hvidt, fint, efterat være gjemt 8-14 Dage, blødt, middelsaftigt, mildt vinagtigt, paa frit hængende Frugter let aromatisk. Kjernehuset er forholdsmæssig stort, sædvanligt med aaben Aæl og store Rum med faa butte, kort, spidsede, brune Kjerner. Modningstiden indtræder lidt før hos dette Æble end hos Hvid Astrakan (Isæblet), Gult Augustæble og Passe-pomme rouge, og det overgaaer alle mig bekjendte lige tidlige Æbler i Størrelse og Skjønhed. Det er fuldt saa velmagende som noget andet af de Sommeræbler, jeg kjender. Træet er fuldt middelstærkt voxende, særdeles sundt. Aarskuddene ere lange, stærke, tæt men kortfillede, blank brunviolette med spredte smaa hvide Prikker og lange Led. Bladet er suret foroven, dunkelgrønt, forneden stærkt flettet, med noget opadløst grovtakket Rand. Træet modner sine Sporer paa eet Aar og bærer tidligt og godt hvert Aar. Dette Æble kan anbefales til almindelig Plantning, og jeg troer at ingen Haveejer skal fortryde at give det en nogenledes god Plads i sin Have.

J. Wöldike,
Gæster-Hornum 1871.

Afb:-66.

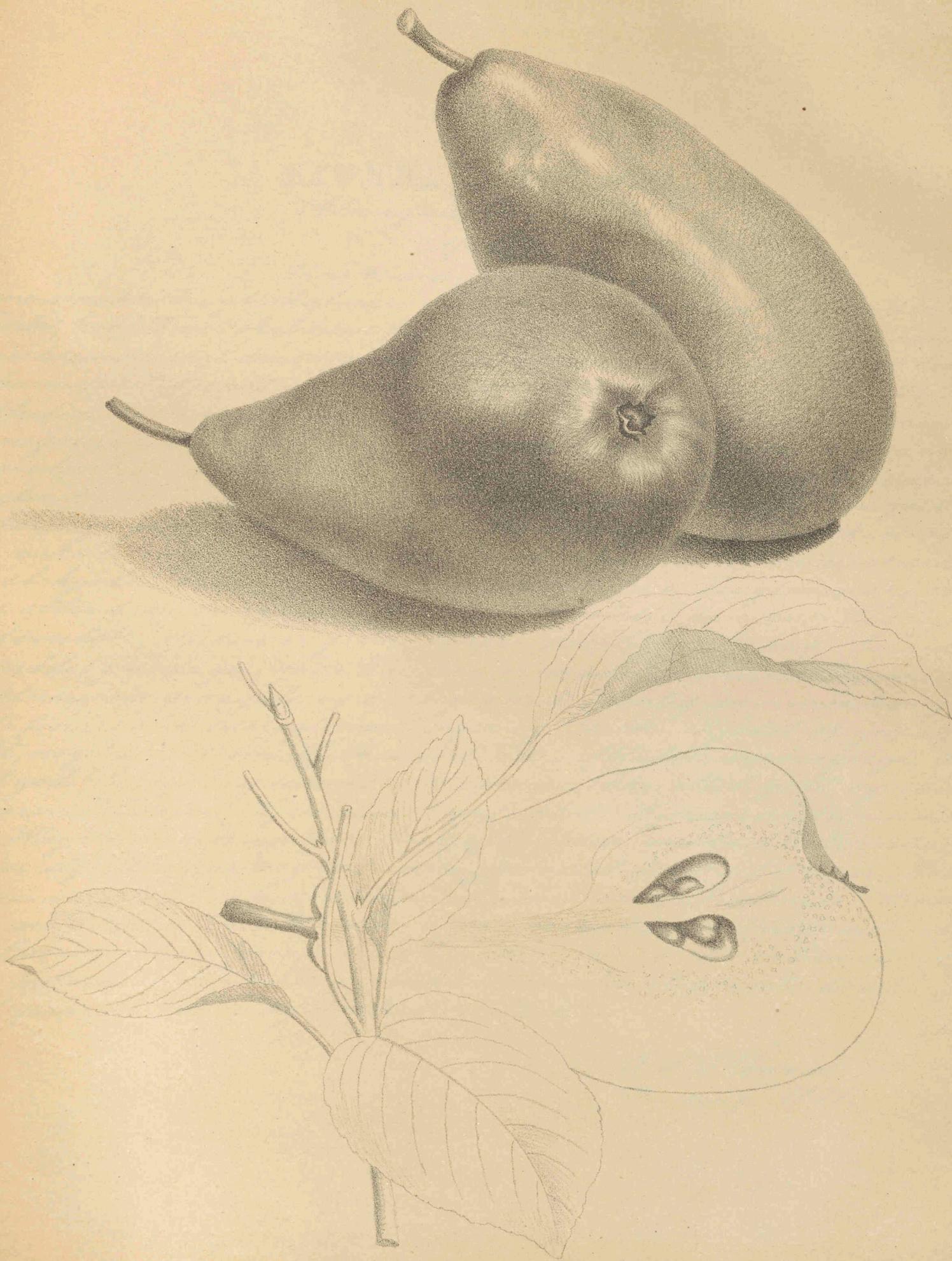
S. J. Grönvald del. & lith.

S. J. Grönvald lith. Inst. Svendborg

SKOVFOGEDÆBLET FRA LOU.

Afb:-67.

S. J. Grönwald's Inst. Svendborg

BEURRE CLERGAUX.

BEURRE CLERGEAUX.

(Clairgeaux's Smørpære).

(Abb. 67).

Syn: Clairgeaux de Nantes (Jahn).

Denne smukke Frugt skal være tiltrukket af Frø af en Gartner Clairgeaux i Nantes, hvor Træet skal have båret sine første Frugter 1848. Efter De „caisne derimod skal dens oprindelige Navn være Paternoster, og den skal alt have været kjendt af van Mons. Ifølge Annal. de Pom. VI. Pag. 33 er imidlertid Paternoster Pæren tiltrukket af en Apotheker Paternoster i Hennegau, og, skjøndt Beurre Clairgeaux meget lig skal den dog ikke være identisk med denne. Frugten er stor, langagtig, pæreformet, i Reglen krum mod den ene Side. Bøgeret er aabent, Bøgerbladene ere hornagtige og sidde i en svag Fordybning, fra hvilken ofte ud, gaar enkelte noget fortløbende Hævninger. Stilken er stærk, kort, oftest kjødet, brun, og sidder enten ovenpaa Frugten i skjæv Skil, ling eller i en svag Fordybning trykket til den ene Side af en Kjødsvulst. Huden er grøn, senere grønlig gul, paa Solsiden stærk brunrød og antager, naar Frugten er moden, en mere levende Farve, Punkterne ere graagule og en begrænset, jevnlig sammenhengende Rust findes ofte særligt om Bøger og Stilke. Kjødet er gulagtigt hvidt, noget stenet om Kjernehuset, ret saftfuldt, smøragtigt, krydret og af god Smag, dog udvikles Frugterne ikke altid godt, og kun i gode varme Somre. Kjernehuset er lukket, Kjernerne brune med en lille Klage paa den spidse Ende. Frugten modnes i November og holder sig efter Aaret og Opbevaringslocalet fra 5 til 8 Uger. Træet vi, ser en middelstærk kraftig Væxt med opadstræbende Grene, Blad, dene ere bredt elliptiske, mod Sommerkuddenes Spidse lancetformi, ge. Sommerkuddene ere gulbrune med stærkt rødbrunt Skjær paa Solsiden. Det bør vistnok tilraades at plante denne Pære, sort paa en varm og beskyttet Plads.

J. L. F. David,
Thorsenge 1871.

RÖDT MAIKIRSEBÆR.

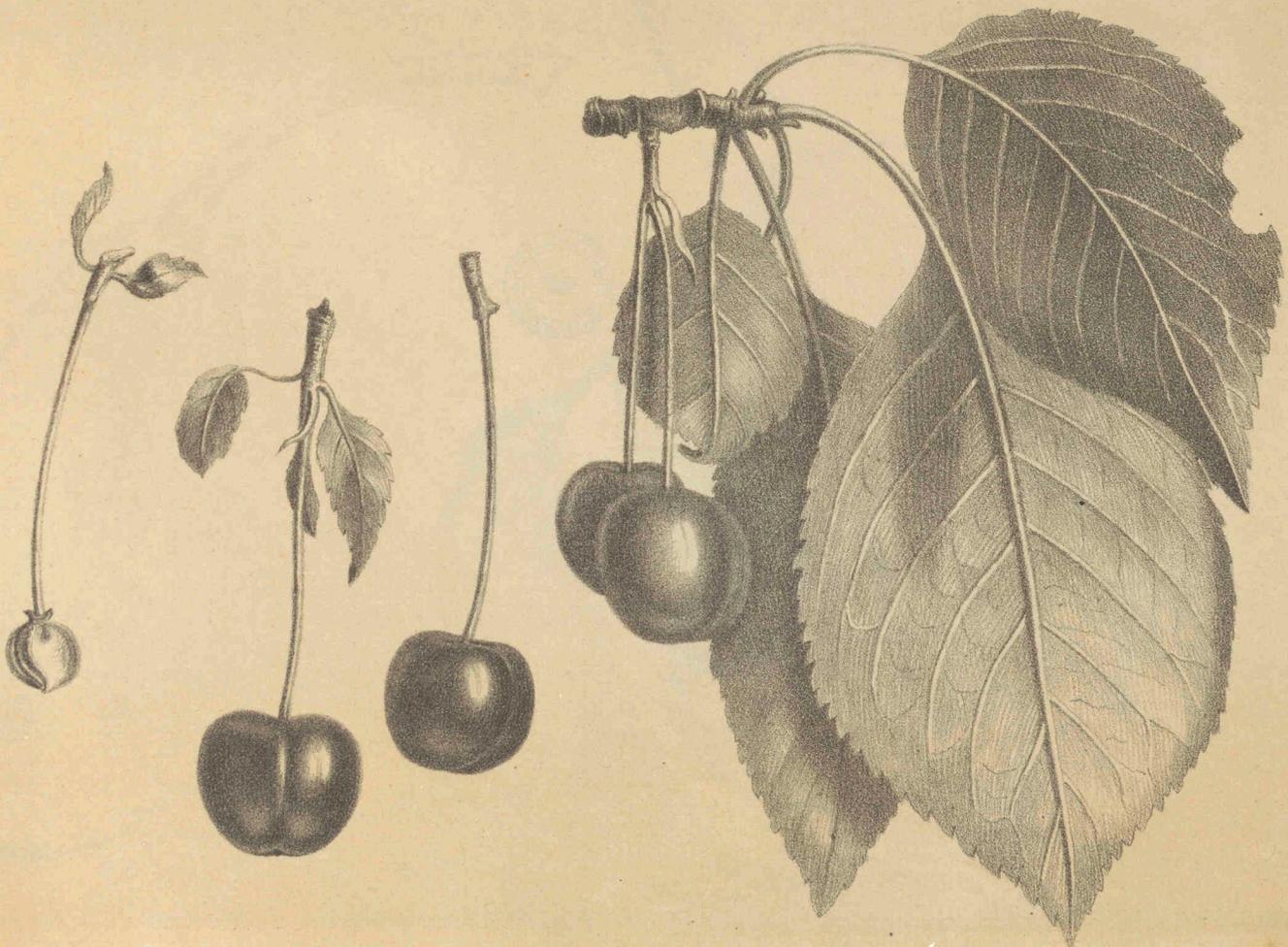
(Afl. 68).

Syn: Tidlig Majkirsebær, Frühe Majherzkirsche, Grande guigne de Mai precoce, Bigarreau de Mai (tvivlsomt). Efter Oberdieck.

Hvorfra det røde Majkirsebær stammer, er ikke bekjendt; det er meget udbredt og fører, foruden ovenstaaende, mange andre Navne. Lørligt udmærker det sig ved sin tidlige Modningstid. Frugten er af Middelstørrelse, dog foranderlig efter Aarsrets mer eller mindre gunstige Væjr; dens Form, som i Reglen er afstumpet, hjerteformig, viser sig jævnlig mod Blomsterarret eller Stempelunktet mere spids tilløbende. Uregelmæssige Hævninger fremkomme ofte i vaade og kolde Somre. Furen findes kun paa Frugtens noget fladtrykte Bugside. Stilkens er maadelig stærk, omtrent $1\frac{1}{2}$ til $1\frac{3}{4}$ T. lang, og sidder i en noget dyb snæver Hule. Stempelunktet sidder i en lille Fordybning, som dog næsten ikke findes paa spidstilløbende Frugter. Huden er glinsende mørkebrun, hos fuldkommen modne Frugter næsten sort. Kjødet er saftfuldt, rødt, krydret og behageligt forfriskende. Stenen er oval, temmelig glat med blødt fremtrædende Bugsom og smaa Sidekanter. Modningstiden indtræffer i Reglen fra Midten til Slutningen af Juni Maaned. Træet former sig godt; det har opadstræbende Grene med smukt mørkegrønt Løv.

C. V. L. Bruun.
Hoje Bøge 1872.

Afb:-68.

S. J. Grönvalds del. & lith.

S. J. Grönvalds lith Inst. Eschding

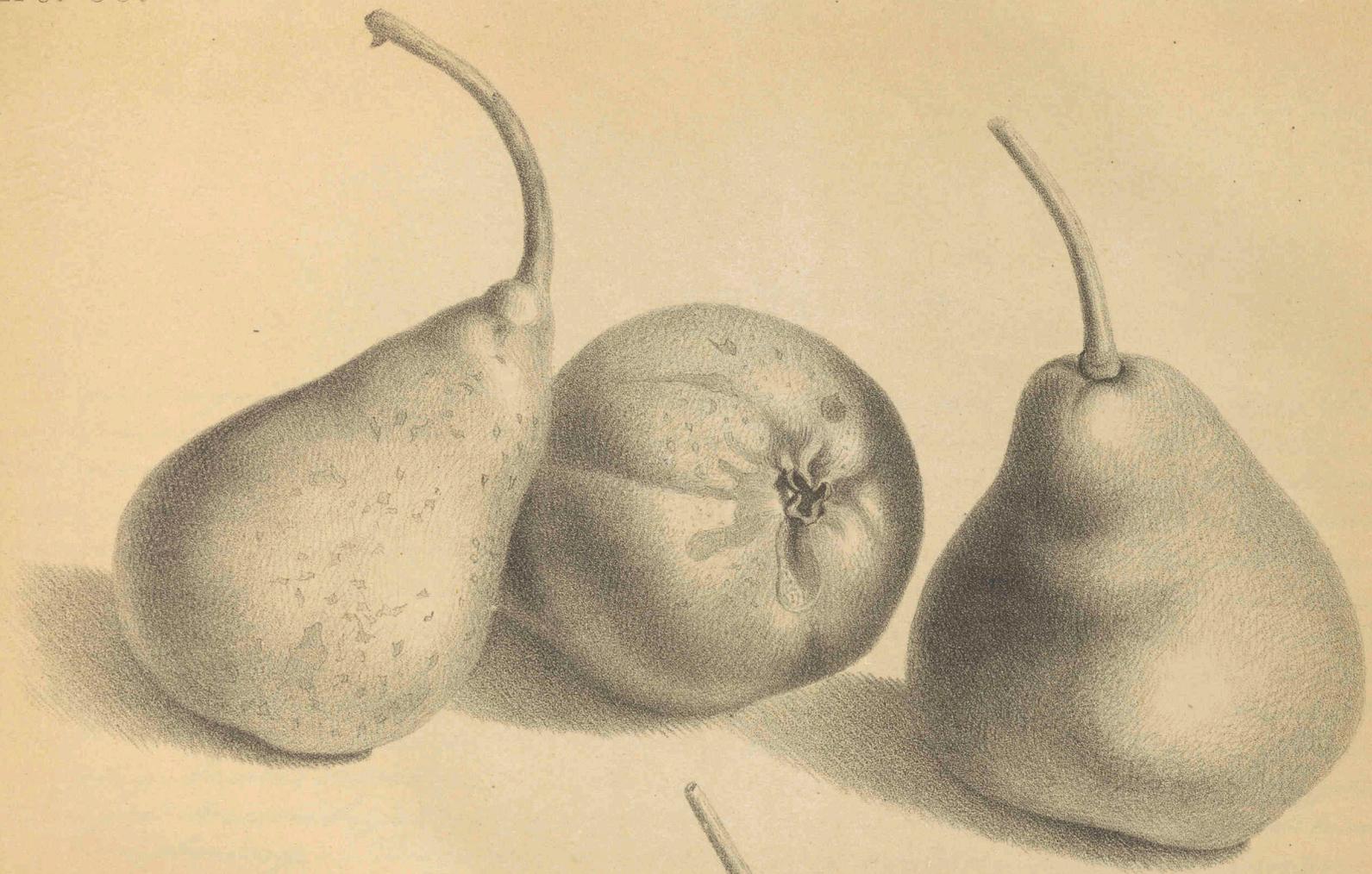
RÖDT MAIKIRSEBÄR.

83-11A

ROYAL COPENHAGEN LIBRARY

Afb:-69.

S. J. Grönvalds del. & lith.

S. J. Grönvalds lith. Inst. Svendborg.

GENERAL TOTTLEBEN.

GENERAL TOTTLEBEN.

(Afb. 69).

Denne nye Frugtsort, som alt er indført i ikke faa af Landets Frugt-
have, blev for omtrent 8 Aar siden indforstrevet fra Wiesbaden af Her
Kjøbmand C. Krøyer i Svendborg, i hvis Have Frugterne til Afbild-
ningen ere plukkede. Frugten, som er temmelig stor, er i Reglen but-
tet pæreformig, men dog meget foranderlig, og enkelte Frugter kunne
endog forekomme i stærkt afstumpet Kegleform. Frugterne have
som oftest en ujevn Overflade. Huden er tynd, i Modningstiden,
som indtræffer i November, gulgrøn med mange brungraad Prikker
og Rustpletter, som samle sig til et Overtræk, især omkring Bæ-
geret. Solsiden har ofte et rødligt Anstrøg. Stilken er stærkt
træagtig, brun, henved 3 F. lang, noget tykkere tæt ved Frugten,
og noget krumbojet mod Spidsen, den sidder, ofte skjævt i en rin-
ge Fordybning. Bægeret er aabent og sidder i en flad, men vid
Fordybning med ujevne Kanter. Bægerbladene ligge fladt til
Frugten og ere brede, korte, stive og af sortebrun Farve. Kjerne-
huset har en lukket Ase med smaa Rum, som indeholde faa
lysbrune, buttede, ofte ufuldkomne Kjerner. Kjødet er hvidt
med svagt gulagtigt Skjær, temmeligt fint, skjort, meget saftfuldt,
af en behagelig sukkersid ejendommelig, næsten melonagtig
Smag, men uden stærk Aroma. Frugten opnaar bedst i varme
Somre sin Fuldkommenhed. Den kan holde sig indtil Nøjt,
aar. Træet har tynde slanke Sommerskud af lys Løderfar-
ve med hvide Prikker og spidst agraunde eller ovale, fint tan-
dede Blade. Træet former sig smukt som Pyramidetræ og kan
især anbefales til Plantning til Espalier.

C. V. L. Bruun,
Høje Bøge 1871.

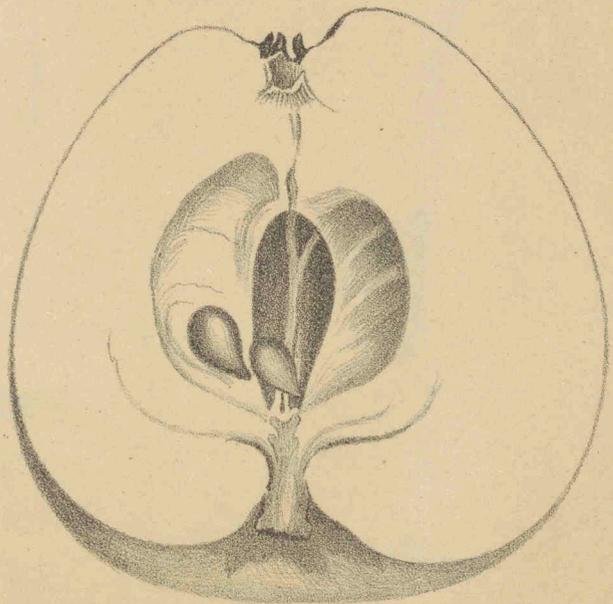
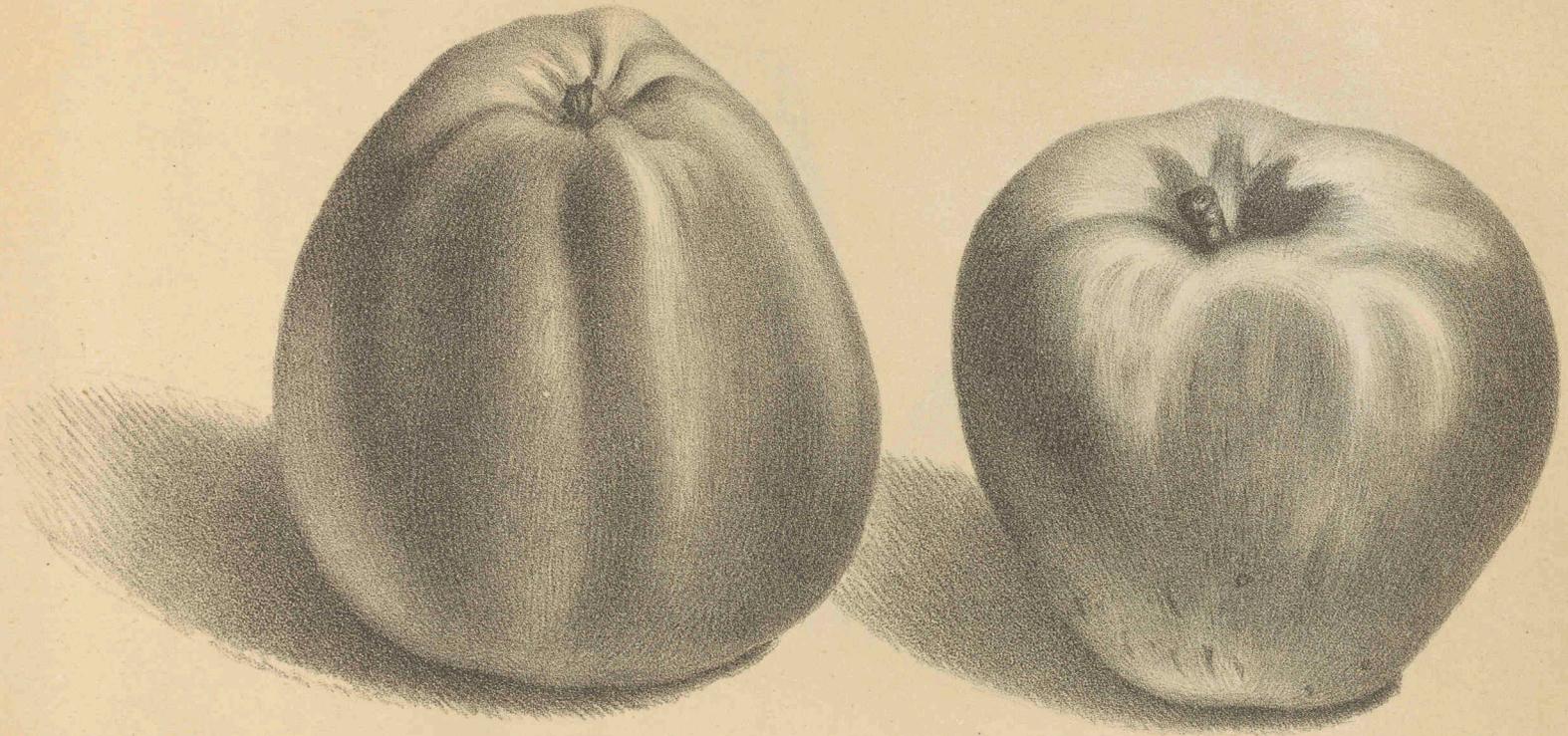
LEWS INCOMPARABLE.

(Afb. 70)

Dette smukke Aple, som i Skjønhed kan taale Sammenligning med det røde Gravenstenaable, Golden noble o. a., er modtaget fra Her Handelsgartner Wéndt i Roeskilde; det er endnu nyt her i Landet og var første Gang fremlagt paa Produktudstillingen i Fivoli f. A., hvor det fandtes iblandt Her Wéndts Samling af Frugter. Det er, som hosstaaende Afbildning viser, et meget stort og regelmæssigt formet Aple, Formen er temmelig konstant, Bredden 3 T. og Høiden 2½ til 3 T. Den tynde Hud er gul paa Skyggesiden, naar Frugten er moden, men prægtig rød i Skiver paa Solsiden. De brune Punkter i det Gule ere faa. Lorte Pletter som paa Gravenstenaablet findes kun sparsomt og ligeledes store lyse, brune Rustpletter med mørkere Prikker. Stilken er kort, tyk, brun med hvidgraa Uld og sidder i en rund, temmelig dyb, tragtformet, grøn Hul, der er belagt med lidt Rust. Bageret sidder i en dyb, men smal Hulning, paa hvis Rand der findes flere fremstaaende Kanter, hvoraf enkelte strække sig over Frugten. Det er aabent og Bladene ere lysbrune, smale og lange. Kjødet er gulagtigt, fint, skjørt, temmelig saftfuldt og af en særdeles behagelig sød Smag med en fin Vinsyre. Kjernehuset er stort, Axen aaben, Rummen ere meget store og indeholde temmelig korte, brede, langt tilspidsede Kjerner af lys, brun Farve. Denne fine Taffelfrugt er spiselig i November og kan holde sig langt ind i December, lære Frugtkrædykerne den først at kjende, ville de vistnok snart give den Plads i deres Haver.

J. A. Bentzen,
Kjøbenhavn 1871.

Afb:70.

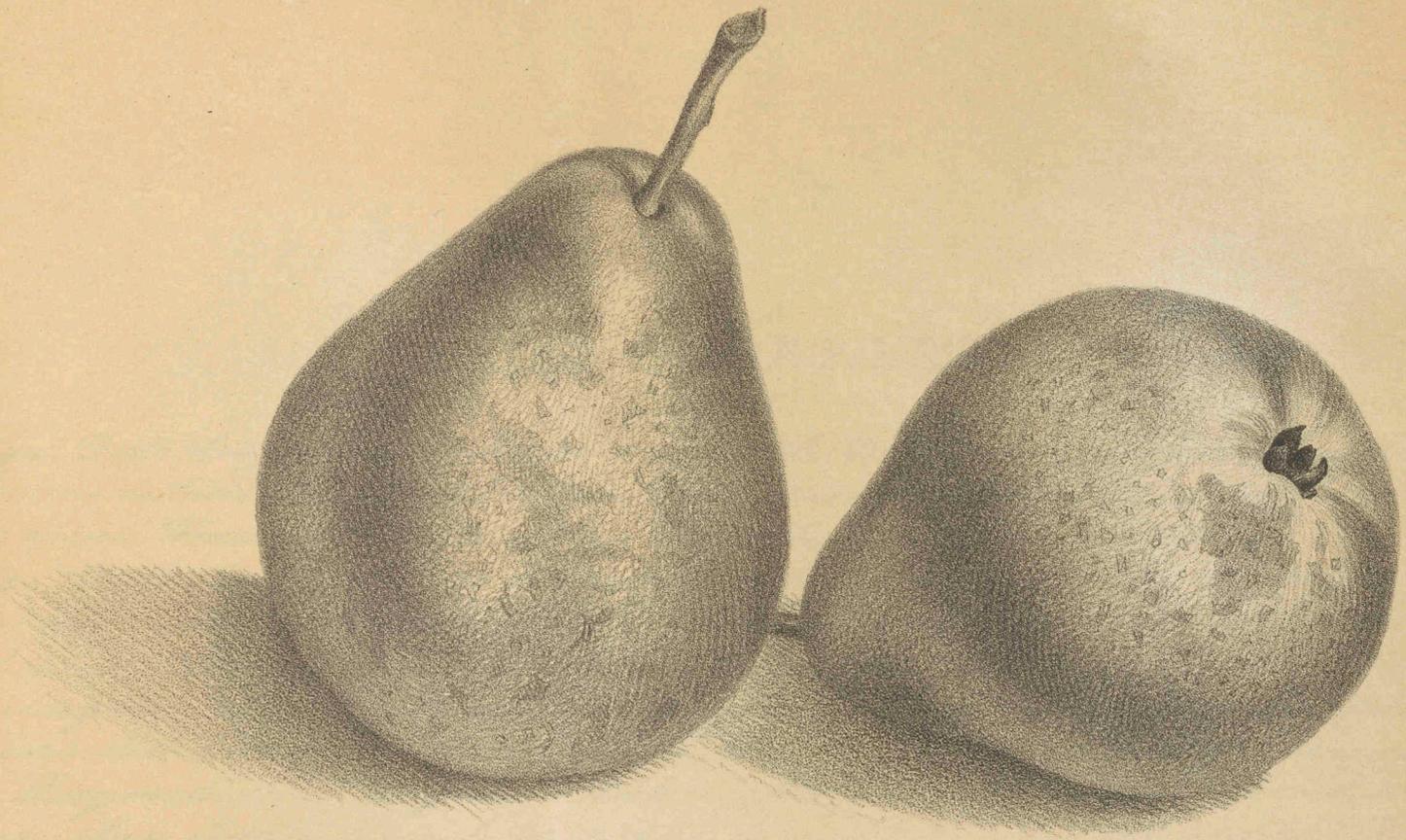

S. J. Grönvalds lith. Inst. Svendborg

LEWS INCOMPARABLE.

Afb: 71.

S. J. Grönvald. del. & lith.

S. J. Grönvald lith Inst. Svendborg

DIELS SMÖRPARÉ.

1711A

BIBLIOTHECA REGIA HAENSIENSIS

DIELS SMÖRPÆRE.

(Afb. 71.)

Syn: Diels Smörpære, Beurre incomparable, Beurre magnifique, Beurre royal, Beurre de Trois-Tours, Paire Melon, Paire Melon de Knoop, Dorothee, Graciola d'hiver, Fourcroy(?), St. Augustus, Duc d'Aumale(?). (Efter Fahn).

Ifølge Diels Angivelse er denne Pære tiltrukken af van Mons, som gav den ovenstaaende Navn. Meurris derimod angiver at have fundet Modertræet ved Vilvarde i Trois-Tours. Frugtens Form er, saaledes som Afb. bildningen viser, ægformig eller tykbuget ægformig, dog noget buttet, ofte høiere ved den ene Side og undertiden ved Hævninger uregelmæssig. Bageret er i Reglen lukket, ofte aabent; Bagerbladene ere hornagtige, staa lige i Veiret og sidde i en ikke meget stærk Fordybning mer eller mindre omgivet af flade Ujevnheder. Stilken er stærk og træet og sidder i en kraftformig Fordybning, ofte med tvende modsatte Kjødsvulster. Huden er lysgrøn, senere mere gul, paa Solsiden findes undertiden lidt brunligt Rødt. Større eller mindre brunrøde Pletter og Rustpletter findes ofte, som ogsaa talrige Punkter, hvilke omgives af en rødlig Krans. Kjødet er hvidt, stenet omkring Kjernehuset, saftfuldt og mer eller mindre smeltende. Kjernehuset er meget lille, Kamrene ere smaa og Kjernerne som oftest golde. Modningstiden indtræffer i November, og Frugten holder sig omtrent til Nytaars. Træet har en kraftig Væxt, men det anbefales at give det en god Plads i Haven. Grenene paa Skuddene staa udad. Bladene ere store, bredthjerteformige eller rundtægformige og skarptandede. Sommerskuddene ere gulbrune med olivenbrune vortagtige Prikker. Denne fortrinlige Taffelpære bør anbefales til Plantering i enhver Have.

J. L. F. David,
Thorsenge 1871.

TILGENERS RÖDE KIRSEBÆR.

(Abb. 72).

Syn. Tilgeners røde Hjertekirsebær, Tilgeners Herzkirose, Tilgeners weißgesprengte rote Herzkirose, Tilgeners white Heart. (Efter Oberdieck).

Denne Kirsebærssort er tiltrukken af en Hr. Tilgeners i Guben, den skal have stor Lighed med en, under Navn af Winklers hvide Hjertekirsebær, paa samme Sted tiltrukken Sort, som dog adskiller sig fra Tilgeners ved lysere Farve og mere opadstræbende Væxt. I „Handbuch der Obstkunde“ kildeler Oberdieck denne Frugt en Ros, som den, efter den Erfaring, her er vunden, ikke synes i saa høj Grad at fortjene. Frugten, som her kun har vist sig af Middelstørrelse, skal efter Oberdieck høre til de meget store Bær, og udmærker sig særligt ved sin spidst hjertedannede Form, i Lighed med Winklers hvide Hjertekirsebær. Den er bred og stærkt afstumpet mod Stilkken. Stempelpunktet sidder enten ovenpaa Spidsen eller ved Siiden deraf, sjældent i nogen Fordybning. Frugten er noget trykket og har kun en svag Fure, som endog ofte kun findes paa Bagsiden. Stilkken er hyppigt noget krum og sidder som oftest i en dyb vid Hulning; jævnlig findes flere Frugtstilke samlede paa en lille kort Hovedstilk. Huden er glinsende gul, senere med røde Striber og Punkter, først i de sidste Dage, naar Frugten opnaar sin fuldkomne Modenhed, bliver Bæret rødt, og da findes der kun paa Skyggesiden lysrøde eller gullige Pletter og Striber. Kjødet er mælhvidt og saftfuldt, Saften uden Farve. Smagen er krydret, sød og behagelig. Steinen er ægformet, tilspidset og fyldig. Modningstiden indtræffer noget sildigere end hos de tidligere Kirsebær, omtrent i Midten af Juli. Træet har en kraftig Væxt, en udbredt og velformet Krone med noget hængende Grene. Bladene ere skarpt saugtakkede, paa Sommerstuddene bredt lancetformede, paa Frugtsporerne omvendt langt ægformige. Sorten skal, efter Oberdieck, være meget frugtbar, hvilket dog ikke endnu har været Tilfældet med det her i Haven værende 10 Aars gamle Træ, endskjøndt det i de sidste Aar har blomstret overordentlig rigt.

C. V. L. Bruun,
Køje Bøge 1872.

Afb: 72.

S. J. Grönvalds del. & lith.

S. J. Grönvalds lith. Inst. Svedborg

TILGENERS RÖDE KIRSEBÄR.

DEN DANSKE

FRUGTHAVE

Et Billedværk
For Udbredelse af Kjendskab til Landets Frugter
Udgivet af
Et Selskab.

2. Aargang

7. 12. Hefte.

Svendborg.

Forlagt af S.J.Grönvalds Lithographiske Institut.

S. J. Grönvalds lith. Inst. Svendborg.

Eneberettiget.

5

DEEN DANSSKE

BRUGT HAVN

Et Billedværk
For Udbredelse af Kendskab til Landets Frugter

af
Et Selskab.

Aargang

Hefte.

Svendborg.

Forlagt af S. J. Grönvalds litografiske Institut.

S. J. Grönvalds lit. Inst. Svendborg.

Buchbinder

Selskabet for Udgivelsen af "Den danske Frugthave" bestaar af følgende
Medlemmer:

- Andersen, Gartner, Langesø.
 Andersen, — " — , Langeskov.
 Andersen, — " — , Steenballegaard.
 Andersen, Oversergeant, Nyborg.
 Arildsen, Gartnermedhjælper, Bregentved.
 Achen, Gartner elev, Korsør.
 Baerboed, Gartner (f. T. i Udlandet).
 Bentzien — " — , Kjøbenhavn.*
 Bekrends — " — , Valdemar Slot.
 Becker, Gartner elev, Glorup.
 Bredsted, Handelsgartner, Odense.*
 Bruun, — " — , Høie Bøge ved Svendborg.*
 Brummersted, Gartner, Gaunø.
 Böwing, Gartner, Holckenhavn.
 Bertouch-Lehn, Kammerk., Lungholm.
 Beck, Justitsraad, Faarborg.
 Brodersen, Gartner, Knuthenborg.
 Brandt, Gartnermedhj. Korsør.
 Carlsen, Gartner, Ulriksholm.
 Christiansen — " — , Svankholm.
 Clausen, Skovvolder, Hvidkilde.
 Caspersen, Handelsgartner, Svendborg.
 David, Gartner, Thorsenge.
 Danisbo, Gartner elev, Glorup.
 Dans, Forpagter, — " — .
 Dans, — " — , Holbek Ladegaard.
 Dans, — " — , Lerchenborg.
 Dans, Proprietair, Søgaarden.
 Dans, Capitain, Daurup.
 Dinesen, Kammerk. Katholm.
 Dehnfeldt, Handelsgartner, Odense.
 Döcker, Ritmester, — " — .
 Eltzholtz, Gartner, Glorup.*
 Eltzholtz, — " — , Brakelholleborg.*
 Eltzholtz, Gartner elev, Rosenborg.
 Flindt, Landskabsgartner, Røstkilde.
 Fog, Forpagter, Risinge.
 Frederiksen, Gartner, Skanderborg.
 Frederiksen, — " — , Caesariumg. i Skaane.
 Frandsen, — " — , Veistrupgaard.
 Galthen, — " — , Thurebyholm.*
 Gjerstrup, — " — , Holstenshuus.
 Garmson, — " — , Erholm.
 Grandjean, — " — , Valdemar Slot.
 Grönwald, Lithograph, Svendborg.
 Harries, Handelsgartner, Maribo.*
 Hansen, Gartner, Rygaard.
 Hansen, — " — , Skjoldemose.
 Hansen, — " — , Faarnholm.
 Hansen, Havebugsst. Kjøbenhavn.
 Hansen, Gaardeier, Sorup.
 Hage, Proprietair, Sundfarlundg.
 Handrup, Gartner, Wilhelmsborg.
 Hasseliis — " — , Lungholm.
 Halstein Rathlau, Stamt. til Rathlausdal.
 Holmberg, Gartner, Brede.
 Hoffmann, Handelsg. Stubbejåbing.
 Heide, Gartner i America.
 Iversen, — " — , Skokkerup.
 Jacobsen, — " — , Arreskov.
 Jacobsen, — " — , Svenstrup.
 Jacobsen, — " — , Overdrevgaard.
 Jacobsen, Møller, Røde Mølle.
 Jensen, Gartner, Frederikslund.
 Jeppesen, Undergartner, Glorup.
 Jessen, Gartner elev, Skjoldemose.
 Jeppesen, Gartner, Engestofte.
 Juul Brockdorf, Baron, Schelenborg.
 Johansen, Gartner, Broholm.
 Johansen, Gartnermedhj. Kjøbenhavn.
 Jørgensen, Gartner, Søholt.
 Krøyer, Kjøbmand, Svendborg.
 Krøier, Jægermester, Engelsholm.
 Knudsen, Gartner, Tripsenborg.
 Köhler, — " — , Havsunde.*
 Koch, Provst, Gjerrild.
 Langkilde, Etatsraad, Bramstrup.
 Lange, Proprietair, Flintholm.
 Larsen, Gartner, Stege.
 Larsen — " — , Grækkelunde.
 Lerche, Kammerk., Lehnsgreve, Lerchenborg.
 Lotze, Apotheker, Odense.
 Lowzow, Jægermester, Hestegaard.
 Lytken, Procurator, Grenaa.
 Lytzen, Kammerraad, Brakelholleborg.
 Löwe, Gartner, Hardenberg.
 Madsen — " — , Høvdinggaard.
 Matzen — " — , Assens.
 Mathiesen, Handelsgartner, Korsør.
 Moltke Hvitfeldt, Greve, Caesariumg. i Skaane.
 Mortensen, Gartner, Ourebygaard.
 Møller, — " — , Jagerspris.

Möller, Proprietair, Grönkøi.	Reetz, Gartnerelev, Glorup.
Möller, Handelsgartner, Odense.	Seerup, Gartner, Hvidkilde.*
Möller, Gartnerelev, Høie Bøge.	Level, - " - , Horten i Norge.
Olsen, Gartner, Gisselfeldt.	Scheel, Greve, Rygaard.
Olsen, - " - , Kakkedal.	Stenius, Gartner, Finland.
Olsen, Chr., Handelsgartner, Christiania.	Stapel, Slotsgartner, Odense.
Orup, Gartner, Kesselagergaard.	Stougaard, Handelsgartner, Randers.
Petersen, - " - , Ourupgaard.*	Skovbo, Slotsgartner, Sorgenfri.
Petersen, - " - , Christiansdal.	Sørensen, Handelsgartner, Rønne.
Petersen, Gartnermedhjælper, Raunkholt.	Sørensen, Gartnermedhjælper, Bregentved.
Nielsen, Gartner, Tidselholt.	Sølvtoft, Proprietair, Tårrestrup.
Nielsen, Pastor, Frårup.	Thomsen, Gartnerelev, Rosenborg.
Rothe, Slotsgartner, Rosenborg.	Tartsen, Gartner, Lyngby.
Rantzau, Hofjægerm. Lehnsgreve, Rosenvold.	Wöldike, Pastor, Østerhornum.
Reventlow, H. Excell. Lehnsgreve, Braksholteborg.	Wendt, Handelsgartner, Roeskilde.
Reventlow, Greve, Rugerup i Sverig.	Veber, Grosserer, Søro ved Svendborg.
Rentzmann, Grosserer, Vingsted Mølle.	Zweidorff, Gartner, Maglegaard.*
Rasmussen, Gartner, Lykkeesholm.	Ørstedgaard, - " - , Taarnborg.
Rasmussen, - " - , Odense.	

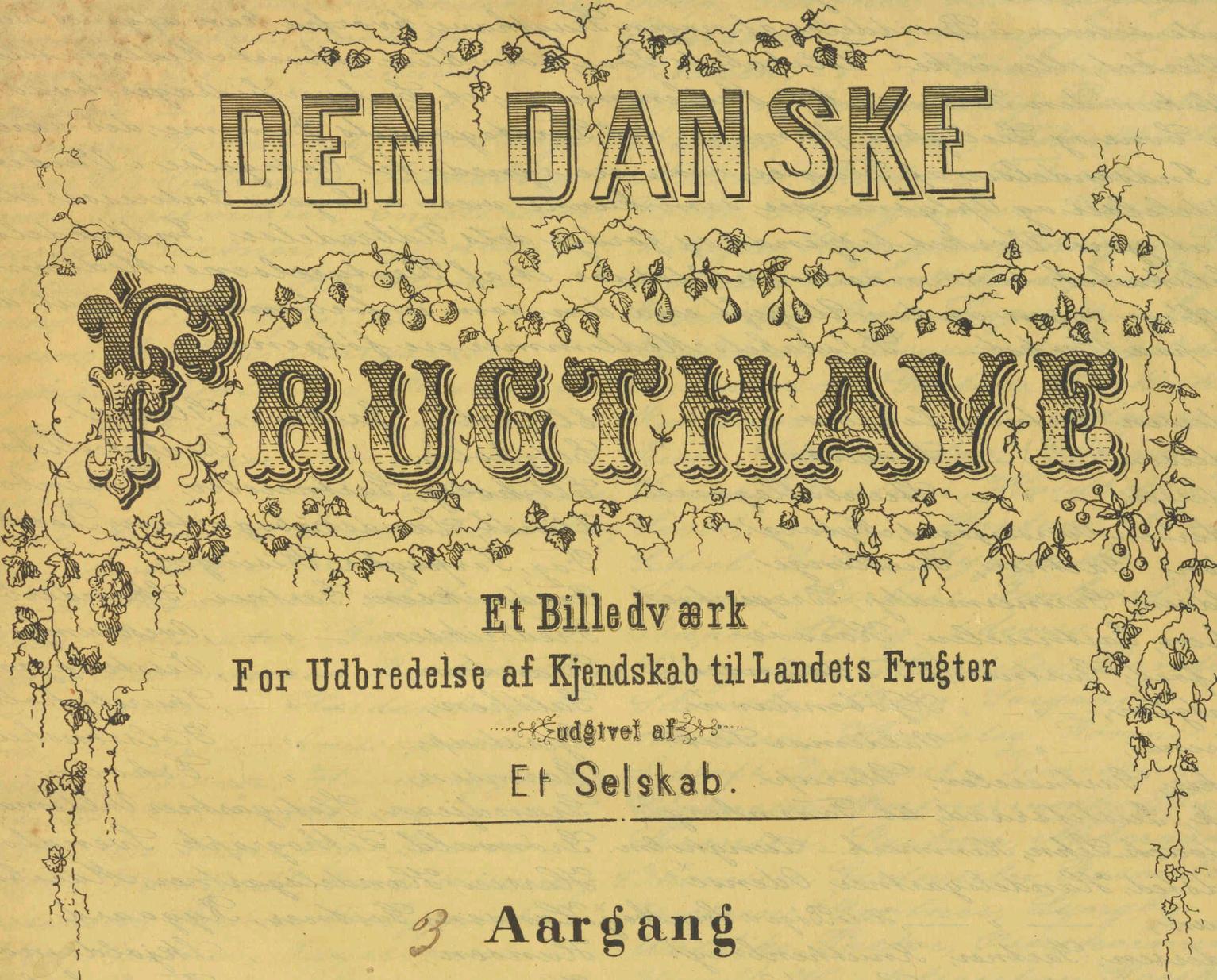
N.B. De med * betegnede Navne ere Indbydernes til Selskabets Dannelse.

Selskabets Bestyrelse bestaaer af:

Bentzen, J. A. Gartner, Redact. af "Danck Havetidende", Frederiksberggade 34, Kjøbenhavn.
 Wendt, Frantz, Handelsgartner, St. Jørgensbjerg ved Roeskilde.
 Bruun, C. V. L., - " - , Høie Bøge ved Svendborg, f. T. Forretningsfører.
 Eldzholtz, Ditlev, Gartner paa Glorup pr. Nyborg, f. T. Formand.

September d. 5te 1871.

N.B. Nye Medlemmer kunne indtegnes i Selskabet hos enhver af Bestyrelsens Medlemmer. Ethvert Medlem erholder Selskabets Love.

DEN DANSKE

FRUGTHAVE

Et Billedværk

For Udbredelse af Kjendskab til Landets Frugter

Udgivet af

Et Selskab.

3 Aargang

12. Hefte.

Svendborg.

Forlagt af S.J.Grönvalds lithographiske Institut.

S. J. Grönvalds lith. Inst. Svendborg.

Eneberettiget.

Selskabet for Udgivelsen af "Den danske Frugthave", hvis Formaal er at udbrede Kjendskab til de Frugtsorter, som egne sig til Dykning her i Norden, og derved bidrage til at ophjælpe Frugtavlen her, optager med Glæde som Medlem Enhver, der vil bidrage til at fremme dette Piemed, uanset om Vedkommende selv er i Besiddelse af nogen Frugthave, hvorfra kan afgives Bidrag til Værket, eller ikke. Selskabets Love, som blive ethvert Medlem tildeelt, stille kun den Fordring til Medlemmerne, at Enhver bidrager, hvad han, efter Evne og Leilighed, formaaer, til Foretagendets Fremme, det være sig ved Indsendelser af Frugter, som ere egnede til Optagelse i Værket, ved Meddelelser og Oplysninger, som kunne være i Sagens Interesse, eller ved at gjøre Værket bekjendt og forøge dets Udbredelse. Indtrædelsen i Selskabet, som maa anmeldes for et af Bestyrelsens Medlemmer, medfører ingen anden Udgift end den, som er forbundet med at abonnere paa Værket. Selskabets Medlemmer ere følgende:

Andersen, Gartner, Langesø.	Eltzholtz, Gartner, Glorup.
Andersen, — " —, Langeskov.	Eltzholtz, — " —, Brakelrolleborg.
Andersen, — " —, Steenballegaard.	Eltzholtz, Gartnerelov, Rosenborg.
Andersen, Oversergeant, Nyborg.	Flindt, Landskabsgartner, Roeskilde.
Anton, Gartner, Juellinge.	Fog, Forpagter, Risinge.
Arildsen, Gartnermedhj., Bregentved.	Frederiksen, Gartner, Skanderborg.
Ashen, Gartnerelov, Korsør.	Frederiksen — " —, Avesarung i Skåne.
Bærfoed, Gartner (f. T. i Udlandet).	Frandsen, — " —, Veistrupgaard.
Bentzen, — " —, Kjøbenhavn.	Galthen, — " —, Thurebyholm.
Behrends, — " —, Valdemar Slot.	Gjerstrup, — " —, Holstenhus.
Becker, Gartnerelov, Glorup.	Gormsen, — " —, Erholm.
Beck, Justitsraad, til Taarnborg.	Grandjean, Slotsgartner, Valdemar Slot.
Bertouch-Lehn, Hammerh. — Lungholm.	Grönwald, Lithograph, Svendborg.
Bredsted, Handelsgartner, Odense.	Harries, Handelsgartner, Maribo.
Bruun, — " —, Høie Bøge v. Svendborg.	Hansen, Gartner, Rygaard.
Brodersen, Gartner, Knuthenborg.	Hansen, — " —, Skjoldemose.
Brummersted, — " —, Gaunø.	Hansen, — " —, Taarnholm.
Brandt, Gartnermedhj. — Korsør.	Hansen, Carl, Havebugscand. Kjøbenhavn.
Böwing, Gartner, Holckenhavn.	Hansen, R., Gaardeier, Ryttergaard, Sørup.
Carlsen, — " —, Ulriksholm.	Hage, Proprietair, Lundforlundgaard.
Caspersen, Handelsgartner, Svendborg.	Handrup, Gartner, Wilhelmsborg.
Christiansen, Gartner, Svankholm.	Hasselriis, — " —, Lungholm.
Clausen, Skovrider, Hvidkilde.	Holstein Rathlau, Stb. til Rathlausdal.
David, Gartner, Thorsenge.	Holmberg, Gartner, Brede.
Danisbo, Gartnerelov, Glorup.	Hoffmann, Handelsg., Skubbejøbing.
Dons, Forpagter, Glorup.	Heide, Gartner, America.
Dons, — " —, Holbek Ladegaard.	Iversen, — " —, Skakkerup.
Dons, — " —, Lerchenborg.	Jacobsen — " —, Arrestkov.
Dons, Proprietair, Søgaarden.	Jacobsen, — " —, Svenstrup.
Dons, Capitain, Daurup.	Jacobsen, — " —, Overdrevgaard.
Dinesen, Hammerherre, Katholm.	Jacobsen, Møller, Røde Mølle.
Drost, Gartner, Gamle Hjøgegaard.	Jensen, Gartner, Frederikslund.
Dæhrfeldt, Handelsgartner, Odense.	Jeppesen, Undergartner, Glorup.
Döcker, Ritmester, Odense.	Jessen, Gartnerelov, Skjoldemose.

Jeppesen, Gartner, Engestofte.
 Juul Brockdorff, Baron, Schelenborg.
 Johansen, Gartner, Broholm.
 Johansen - " - , Aarhus.
 Jørgensen - " - , Løholt.
 Jørgensen, Gartnermedhj. Høie Bøge.
 Krøyer, Lt., Kjøbmand, Svendborg.
 Krøyer, Jægermester, Engelsholm.
 Knudsen, Gartner, Frijsenborg.
 Köhler, - " - , Flavlunde.
 Koch, Provst, Gjerrild.
 Larsen, Gartner, Margaard.
 Langkilde, Etatsraad, Bramstrup.
 Lange, Propriet., Flintholm.
 Larsen, Gartner, Stege.
 Larsen, - " - , Græbækkelunde.
 Lerche, Kammerh., Lehnsgreve, Lerchenborg.
 Lotze, Apotheker, Odense.
 Lowzow, Jægermester, Helttegaard.
 Lytken, Procurator, Grenaa.
 Lytzen, Kammerraad, Brahetrolleborg.
 Löwe, Gartner, Hardenberg.
 Lund, Propriet., Anissegaard.
 Madsen, Gartner, Høvdinggaard.
 Matzen - " - , Assens.
 Mathiesen, Handelslg., Korsør.
 Moltke Hvitfeldt, Greve, Cuesarumg.
 Mortensen, Gartner, Orebygaard.
 Möller, Gartner, Fegerspris.
 Möller, Propriet., Grønhøi.
 Möller, Handelslg., Odense.
 Möller, Gartnererelev, Høie Bøge.
 Olsen, Gartner, Gisselfeldt.
 Olsen, Gartner, Kokkedal.
 Olsen, Chr., Handelslg., Christiania.
 Orup, Gartner, Hesselagergaard.
 Petersen, - " - , Ourupgaard.
 Petersen, - " - , Christiansdal.
 Petersen, Gartnermedhj., Raunkholt.
 Nielsen, Gartner, Tidselholt.
 Nielsen, Pastor, Frørup.
 Rothe, Slotsgartner, Rosenborg.
 Rantzau, Hofjægerm., Lehnsgreve, Rosenvold.
 Reventlow, H. Excell. Lehnsgreve, Brahetrolleborg.
 Reventlow, Greve, Rugerup i Sverig.
 Rentzmann, Grosserer, Vingsted Mølle.
 Rasmussen, Gartner, Lykkesholm.
 Rasmussen, - " - , Odense.
 Reetz, Gartnererelev, Glarup.
 Seerup, Gartner, Hvidkilde.
 Level, - " - , Harten, Norge.
 Scheel, Greve, Rygaard.
 Stenius, Gartner, Finland.
 Stapel, Slotslg., Odense.
 Stougaard, Handelslg., Randers.
 Skriisbo, Slotslg., Sorgenfri.
 Sørensen, Handelslg., Rønne.
 Søltoft, Propriet., Tårrestrup.
 Sørensen, Gartnermedhj., Bregentved.
 Sørensen, Gartner, Nedergaard.
 Thomsen, Gartnererelev, Rosenborg.
 Thorsen, Gartner, Lyngby.
 Wöldike, Pastor, Osterhornum.
 Wendt, Handelsgartner, Roeskilde.
 Veber, Grosserer, Søro.
 Zweidorff, Gartner, Maglegaard.
 Quistgaard, - " - , Faarnborg.

De med * betegnede Navne ere Indbydernes til Selskabets Dannelse.

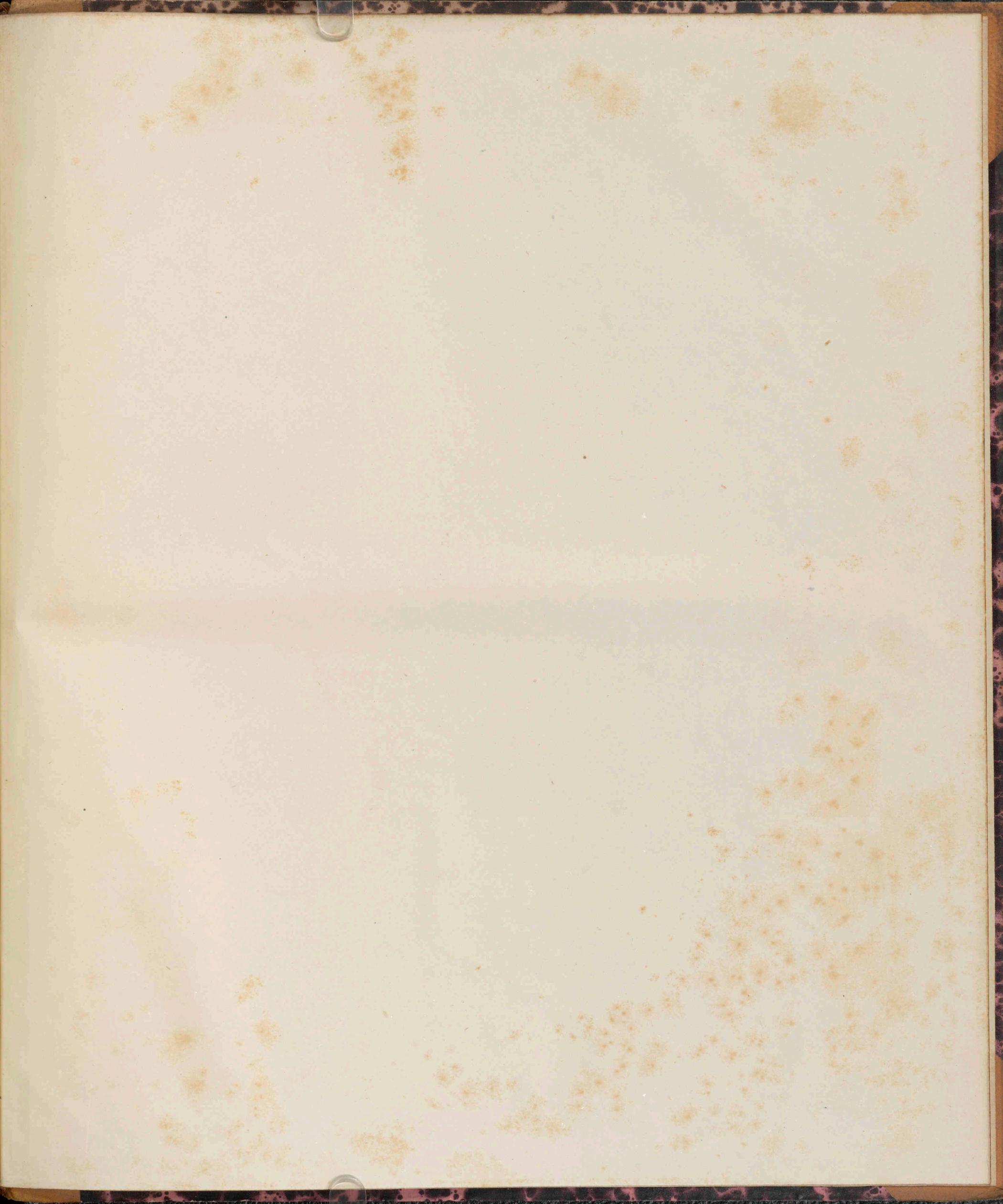
Selskabets Bestyrelse bestaaer af:

Bentzien, J. A., Gartner, Red. af, Dansk Havet. - Frederiksberggade 34, Kjøbenhavn.
 Wendt, Frantz, Handelsgartner, St. Jørgensbjerg ved Roeskilde.
 Wöldike, Pastor, Osterhornum pr. Nibe.
 Eltzholtz, Ditlev, Gartner paa Glarup pr. Nyborg, f. T. Formand.
 Bruun, C. V. L., Handelsgartner, Høie Bøge ved Svendborg, f. T. Forretningsf.
 Petersen, Gartner, Ourupgaard pr. Nykjøbing p. F., Suppleant.

October 1871.

[Faint, mirrored handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to fading and bleed-through.]

[Faint handwriting at the bottom of the page, possibly a signature or a concluding note. The text is illegible.]

JUST THANGES
Bochumer
KÜBENHAYN

